Januari 2004

Jaargang 1, nr. 1

HET PROBLEEM VAN MENSELIJKE VERWACHTINGEN

In dit nummer:

Verwachtingen ***1***

Bartimeüs ***2***

"Blijkbaar was hij van goeden huize."

Vragen ***3***

On line ***4***

Naomi & Ruth

De twee gordels van de Hoge-priester ***6***

Van de werk-vloer ***7***

"Ik ben ten einde raad"

Van de redactie ***8***

Waarom dit blad?

"Zo spreekt de Heer: Vervloekt is de man die op een mens vertrouwt." Jeremia 17:5

Een man raakte op een oneerlijke manier zijn baan kwijt en raakte daardoor depressief. Zijn onophoudelijke klacht was: "Ze hebben het recht niet om mij zo te behandelen".

Een jonge vrouw shockeerde haar vrienden met het feit dat zij haar man verliet. Als men haar er naar vroeg, gaf ze alleen als antwoord: "Hij heeft niet voldaan aan mijn behoeften".

Een ouder echtpaar wilde niets meer met de plaatselijke gemeente te maken hebben, omdat ze daar niet genoeg liefde ondervonden.

Deze mensen hebben minstens twee dingen gemeen:

1. Ze hebben geldige klachten; en
2. ze verlammen hun eigen leven.

Bewust of onbewust hebben ze vastgesteld dat ze alleen gelukkig zijn of kunnen functioneren als anderen hun verplichtingen nakomen. Ze zijn in de valstrik van "de menselijke verwachtingen" gekomen.

Jeremia noemt deze valstrik een vloek en een afwijken van de Heer en zegt het volgende over diegenen die erin verstrikt raken: "Hij merkt niet als er iets goeds komt." Natuurlijk wist de man die zijn baan kwijtraakte dat "voor diegenen die God liefhebben alle dingen meewerken ten goede", maar de onjuiste behandeling door mensen weerhield hem om zich over de waarheid van God te verblijden.

De jonge vrouw wilde niet langer iets over de goede kanten van haar man horen. En het verongelijkte echtpaar had geen interesse meer om in alle eenvoud goed te doen binnen de gemeente ondanks de nalatigheid van anderen.

Het slechtste kenmerk van de valstrik van "de menselijke verwachtingen" is, dat ze God buiten ons denken sluit. We vergeten dat het christelijk geloof iets brengt en niet dat het iets aantreft. We houden ons meer bezig met het falen van mensen als met de volmaaktheid van Christus.

Maar er is hoop, hoop die daar ontstaat waar wij ons losmaken van het slechte gedrag van anderen en met de hulp van de Heer proberen voor Hem te leven. Dat is ware vrijheid.

Bron: The Lord Is Near, 27. October 2003 G. W. Steidl

De bekering van Bartimeüs de blinde

Hugo Bouter *Markus 10:46-52* *Deel 1*

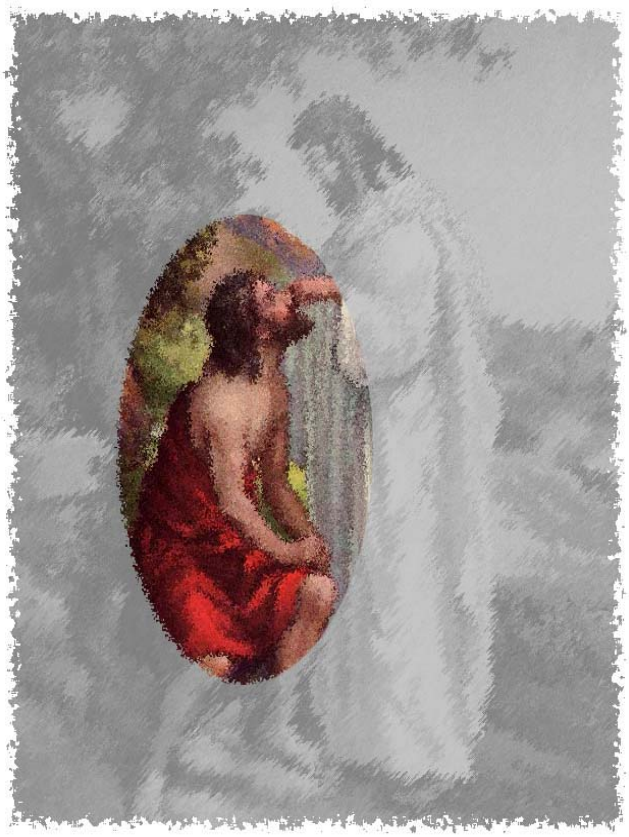

De ontmoeting met Christus

Het eerste punt dat van belang is in deze geschiedenis is de ontmoeting met de Heer. Hij is gekomen om zondaars te zoeken en te behouden. Dat doet Hij ook nu nog! Hij zoekt mensen op, Hij wil hen redden.

De Heer Jezus was in deze geschiedenis op weg naar Jeruzalem, om daar te lijden en te sterven. Reeds driemaal had Hij aangekondigd dat Hij zou worden overgeleverd aan de overpriesters en de schriftgeleerden. Zij zouden Hem ter dood veroordelen en Hem overleveren aan de volken; en zij zouden Hem bespotten, Hem bespuwen, Hem geselen en doden. Maar na drie dagen zou Hij weer opstaan (vs. 33-34).

Het was dus de láátste reis die de Heer tijdens Zijn omwandeling op aarde maakte naar Jeruzalem. Het was ook Bartimeüs' láátste kans om de Heer te ontmoeten en genezing te ontvangen. Hij woonde in Jericho, de stad die eens door Jozua was vervloekt, maar in de dagen van Achab was herbouwd (Joz. 6:26; 1 Kon. 16:34). Jericho lag op de route die de pelgrims vanuit Galilea en

het Overjordaanse volgden als zij naar Jeruzalem trokken om daar het paasfeest te vieren. Zodoende kon men in een omtrekkende beweging via Perea het land van de Samaritanen vermijden, want Joden hadden geen omgang met Samaritanen.

Alleen Marcus vermeldt de naam van de blinde. Hij was de zoon van Timeüs (dat betekent ‘hooggeschat’). Blijkbaar was hij van goeden huize. Maar wat baatte hem zijn goede afkomst? Hij was blind en zijn ziekte had hem tot de bedelstaf gebracht (vs. 46).

Hier zien wij een beeld van de natuurlijke toestand van ieder mens. De mens is van hoge komaf: geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Maar hij is in de zonde gevallen door de verleiding van de satan, de god van deze eeuw. Hierdoor zijn zijn gedachten verblind (2 Kor. 4:4). Hij leeft zonder God en zonder hoop in de wereld (Ef. 2:12). Hij is niet meer dan een arme, blinde ‘bedelaar’.

Jezus van Nazareth gaat nog steeds voorbij

Maar Jezus van Nazareth gaat voorbij! Dat betekende de redding van Bartimeüs. Dat is ook ónze redding. God heeft Zijn Zoon gezonden naar deze wereld, naar de plaats die omwille van de zonde van de mens was vervloekt (Gen. 3). Hij is gekomen om onze blinde ogen te openen en ze te bestralen met Goddelijk licht. Hij is afgedaald in onze armoede, om ons rijk te maken.

Misschien gaat de Heer Jezus vandaag ook aan je voorbij. Hij komt naar je toe in de prediking van het Evangelie. Misschien is het jouw laatste kans om gered te worden. Grijp die kans dan aan en roep Hem aan als Heiland en Heer. Hij luistert naar je, ook al ben je ‘arm’ en ‘blind’. Hij is juist gekomen om het verlorene te zoeken en te behouden.

Vragen

Hier kunnen vragen, van lezers, worden beantwoord. Maar omdat we nog geen vragen hebben, moeten we wachten tot de volgende keer.

Wie stuurt een paar vragen? Br. Ger de Koning wil ze proberen te beantwoorden vanuit de Bijbel.

NAOMI EN RUTH

Ger de Koning

Lees ontspannen en aandachtig Ruth 1

Naomi spoort Ruth aan om mee te gaan met Orpa.

William Blake (1757-1827), Victoria and Albert Museum,, London

"… dat de HERE naar zijn volk had omgezien door hun brood te geven" (vers 6)

Tussen Richteren en 1 Samuël ingeklemd staat het boekje Ruth. Dat is ook precies de plaats waar het thuishoort.

De gebeurtenissen spelen zich af, zoals vers 1 aangeeft, in de dagen van de Richteren. Het laatste woord van dit boekje is de naam 'David'. En om hem gaat het in 1 Samuël.

De geschiedenis van Ruth is er één waarin de genade van God straalt ten opzichte van een Moabietische die een geloof toont dat beschamend is voor Gods volk. Het bevat een enorme bemoediging voor elke enkeling die zich niet laat afschrikken door de toestand van verval waarin Gods volk zich bevindt, maar zich vastklemt aan de God van dat volk.

Het geloof van Ruth brengt haar in de lijn van het voorgeslacht van de Heer Jezus (zie Mattheüs 1 vers 5). Voor de inleiding van haar geschiedenis worden we meegenomen naar een gezin in Bethlehem. Dat gezin ziet zich genoodzaakt vanwege een hongersnood uit te wijken naar Moab.

Bethlehem betekent broodhuis. Als daar honger komt, moet dat een oorzaak hebben. De weg van de

'On line' betekent volgens het woordenboek: direct verbonden met een computernetwerk.
'On line' betekent voor dit stukje: direct verbonden met God voor een gesprek.

ON LINE

luister naar en spreek tot God

minste weerstand is dan weggaan en een plek opzoeken waar je te eten krijgt. Dat is een typisch beeld van wat in de christenheid gebeurt. Je bent op een plek waar het goed is en de Heer zegent. Dan komt de klad erin. Je kunt dan weggaan. Wat je ook kunt doen is proberen de zaak weer nieuw leven in te blazen; ook dat gebeurt veel.

Maar wat de Heer zou willen, is aan Hem te vragen waardoor het komt dat er geestelijk honger wordt geleden. Dat had ook Elimelech moeten doen, zeker als hij zijn naam eer aan had gedaan.

Zijn naam betekent ‘mijn God is Koning’. Maar Elimelech pakt zijn spullen en gezin bij elkaar en gaat naar Moab om daar een poosje ‘als vreemdeling’ te verblijven. Hij zal het plan hebben gehad om na verloop van tijd weer terug te gaan.

Maar zijn jongens dachten daar anders over. Zij trouwden met Moabietische meisjes, iets wat God uitdrukkelijk verboden had. Ik kan me niet voorstellen dat Elimelech dat wilde, maar dat heb je niet meer in de hand als je zelf een weg van ontrouw gaat. Maar ook God dacht er anders over dan Elimelech. God nam hem en zijn zonen weg. Nooit zagen zij Bethlehem terug.

Berooid blijft Naomi achter. Als ze hoort dat er weer eten in Bethlehem is, besluit ze om terug te gaan. Haar beide schoondochters gaan mee, althans een heel eind.

En dan gebeurt het haast ongelooflijke: Naomi doet alle moeite om van Orpa en Ruth af te komen. Ze haalt alles uit de kast om hen te laten terugkeren naar hun land. Ze heeft geen gedachte meer aan de zegen die God wil geven aan ieder die met Hem in verbinding komt. Maar dan gebeurt het nog ongelooflijkere: Ruth besluit ondanks alles bij haar te blijven. Zij heeft in Naomi, dwars door alle ontrouw en bitterheid heen, iets gezien van de waarde van haar volk en haar God.

Ruth ziet in Naomi, de berooide vrouw, toch iemand die met God in verbinding staat, misschien meer nog andersom: met wie God in verbinding staat. Ze wil bij haar volk behoren en bij haar God behoren. In leven en sterven wil ze bij haar horen, omdat ze in het geloof heeft gezien dat God met deze vrouw is.

Geloof is: dwars door alles heen kijken wat uiterlijk alle schijn tegen heeft en dan zien dat God er is en God zelf zien.

Ze komen in Bethlehem aan. Daar wordt Naomi herkend, maar ze moeten wel goed kijken. Ze is een in God teleurgestelde vrouw geworden en dat verbergt ze niet. Maar ze is terug op de plaats waar God weer is gaan zegenen en waar ook zij gezegend kan worden.

Ook vandaag heeft God voor het geloof zo’n plaats van zegen. Het begin van de gersteoogst wijst op de zegen die komt.

Gebed of dankzegging (kies eigen woorden, vul aan):

Heer, dank U dat U vol genade bent voor ieder die in het geloof op U vertrouwt, ondanks zoveel dingen die iemand de moed kunnen ontnemen.

De twee gordels van de Hogepriester

Guignard Alf *Le Messager Evangélique 1936-40*

De twee gordels van de heilige kleren tot heerlijkheid en sieraad. (Ex. 28:2) De gordel van de rok, dat is het onderkleed van Aäron, (Ex. 28:39) en de gordel van de efod, het priestergewaad. (Ex. 39:5,29)

Deze beide gordels spreken tot ons hart over Hem, die uit liefde tot ons een Dienstknecht wilde worden tot in eeuwigheid.

De kunstige gordel van de efod was gemaakt van fijn getweernd linnen en hemelsblauw, purper, scharlaken en geborduurd werk (Ex. 39:29). Dit was een prachtige gordel die bij de efod zelf hoorde.

Deze gordel spreekt van de heerlijkheid van de Heer, die op aarde heeft gewandeld als de volmaakte Mens, de ware Dienstknecht, de Zoon van God en de Koning van Israël. Wij zien deze heerlijkheden in de vier Evangeliën. Hij was gehoorzaam tot in de dood, tot het storten van Zijn kostbaar bloed. Daarvan spreekt het scharlaken, dat de gordel versierde. Geen menselijke pen kan deze heerlijkheden beschrijven. Laten we ze bekijken, het is de moeite waard. Ja, deze gordel is wonderschoon!

De tweede gordel, die van de rok, was van hetzelfde werk en van dezelfde stof als de rok zelf. De rok

werd erdoor bevestigd op het lichaam van de hogepriester.

Deze gordel spreekt van de dienst die nu voor ons wordt volbracht in de hemelse gewesten door Christus, onze grote Hogepriester. Hij is daar vóór Gods aangezicht ten behoeve van de Zijnen. Hij draagt ons onophoudelijk op Zijn

hart en op Zijn machtige schouders. Hij verricht een dienst van liefde en kracht, waaraan wij voortdurend behoefte hebben.

Mochten wij beter begrijpen Wie Hij voor ons is. Terwijl wij genieten van Zijn liefde, Hem trouwer dienen onze lendenen omgord met de waarheid. Weldra zullen wij onze gordels afleggen als wij Thuis gekomen zijn. Gelukkig zullen dan die dienstknechten zijn, die de Meester zal vinden met omgorde lendenen en brandende lampen.

Bron: La Ceinture van Guignard Alf. Le Messager Evangélique 1936-40

VAN DE WERKVLOER

Maak buiten uw werk gereed en bereid het voor u op het veld (Spr.24:27)

John Bax

"Red hen die ter slachting wankelen"

Spreuken 24:11

Gesprek op kantoor :

"Na een mislukte relatie met een meisje, trok ik opnieuw bij mijn ouders in. Ik kwam in een identiteitscrisis en in een diepe depressie, wilde een zelfmoordpoging doen, maar had het lef niet. Ik was de enige thuis. Mijn ouders zaten een aantal maanden van het jaar in het buitenland.

Van het huis waar ik woonde, maakte ik een grote puinhoop.

Toen schoot m'n dope gebruik door naar 1000 Euro per maand. Ik heb bijna alles gedaan wat God verboden heeft en leefde als een beest.

Ik kreeg angsten als ik alleen op straat liep. Ik ging alleen nog naar buiten voor mijn dope en eens in de drie weken deed ik wat boodschappen.

Ik zit er nu al 8 jaar aan vast. Voel me in een gevangenis, waar ik zelf niet meer uitkom en ben ten einde raad. Ik vraag me nu af of er werkelijk een zinvol leven bestaat, anders hoeft het voor mij echt niet meer."

Deze schriftplaats heb ik deze jongeman kunnen mee geven:

"Zoekt den HEERE, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechtige man zijn gedachten; en hij bekere zich tot den HEERE, zo zal Hij Zich Zijner ontfermen, en tot onzen God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk."

Jesaja 55:6-7

Een paar dagen erna belde deze jongeman mij op dat ie zich heeft laten opnemen in een Christelijk Opvangcentrum.

John zijn werkvloer bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

Kijk ook eens op:

www.oudesporen.nl

www.rotsvast.net

www.frissewateren.nl

www.vastenzeker.net

Van de redactie

Beste lezers en lezeressen,

We wensen u / jullie allemaal Gods rijke zegen toe voor het nieuwe jaar. We hopen en bidden dat deze uitgave op de een of andere manier aan deze zegen zal bijdragen.

U zult zich misschien afvragen, hoe zijn jullie erop gekomen dit blad te gaan maken? Het is ondertussen al weer een poos geleden dat een broeder mij mailde met de vraag: “Heb jij wel eens gedacht aan een ‘digitaal magazine?’ Vast wel... Het hoeft (eerst) nog niet ‘mooi’, maar kan heel nuttig zijn voor geloofsopbouw.”

Kijk, in zo’n vraag zitten allerlei dingen waar je over na mag denken. Wekelijks werden al de “Oude Sporen” verzonden. En die zullen ook rondgestuurd blijven worden, zo de Heer wil. Maar via deze nieuwe uitgave hopen we ook anderen de mogelijkheid te geven om dat wat zij gevonden hebben in de Bijbel, tot nut te laten zijn “voor geloofsopbouw” van meerderen

“Het hoeft (eerst) nog niet mooi.” Deze broeder bedoelde de layout. Inderdaad, het hoeft niet mooi te zijn, maar we hopen toch op een rijke inhoud.

We hebben lang nagedacht over de naam van dit blad. We zijn uitgekomen op: “Rechtstreeks” met als achtergrond deze gedachten:

Rechtstreeks vanuit het Woord.
Rechtstreeks in de Mail box.
Rechtstreeks naar het hart.

Ons gebed is dat we via deze uitgave iets daar-aan mogen bijdragen.

Een hartelijke broedergroet,

Jan-Paul Spoor

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘…groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail.

Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site

www.oudesporen.nl

Medewerkers:

Hugo Bouter; Ger de Koning; John Bax; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:
Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg
Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

Februari 2004

Jaargang 1, nr. 2

Rechtstreeks

In dit nummer:

Denk aan je toekomst: Je leeft maar één keer 1

Bartimeüs 2
Wat verwacht je van Mij?

Reply 3
Lasteren tegen de Geest.

On line 4
Ruth ontmoet Boaz

Mattithja, de Korachiet 6
Toezicht houden tijdens de nacht

Van de werkvloer 7
Radeloos en ellendig

Denk aan je toekomst: Je leeft maar één keer!

Een grote waarheid beïnvloedt vaak iemands hele leven. Het kan zijn dat je vele jaren in een zekere sleur je weg gaat. Dan 'toevallig' kom je iets tegen, een bijbeltekst, een zin in een boek of een gedachte door iemand anders uitgesproken, waardoor je vanaf dat moment niet meer dezelfde bent. En waardoor ook het doel van je leven totaal verandert.

Zo was het met Hudson Taylor. Terwijl hij zonder enig doel de boeken op de boekenplank van zijn vader aan het doorbladeren was, kwam hij schijnbaar toevallig de uitdrukking tegen: 'Het volbrachte werk van Christus'. De waarheid van deze uitdrukking greep hem aan: Als Christus het werk reeds volbracht had, dan bleef er voor hem niets anders over dan volledig op Hem te vertrouwen!

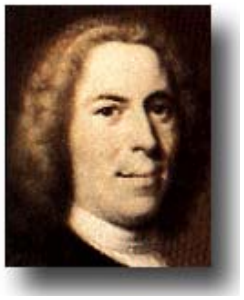

Graaf von Zinzendorf verging het evenzo. Als jongeman stond hij eens voor een schilderij, waarop Christus was afgebeeld, hangend aan het kruis. Onder het schilderij waren de volgende woorden geschreven: 'Zie, dit heb Ik voor u gedaan'. Hierdoor werd von Zinzendorf innerlijk gebroken. Hij nam Jezus Christus aan als zijn Redder en Verlosser. Toen hij nog eenmaal naar de Gekruisigde keek, vielen zijn ogen op nóg een zin onder het schilderij: 'Wat hebt u voor Mij gedaan?' Aangegrepen door de vraag, gaf hij zijn gehele leven aan Christus. Vandaag de dag is zijn naam nog overal bekend in verband met de Moravische Zendingsbeweging.

Een soortgelijke ervaring onderging Dwight L. Moody. Na afloop van een evangelisatiecampagne in Engeland nam hij afscheid van Henry Varley, een bekende Engelse prediker, die hem de volgende afscheidswoorden meegaf: 'Meneer Moody, de wereld zou eigenlijk eens moeten zien wat God met iemand kan doen die zich volledig aan Hem overgeeft'. Moody kon deze woorden niet kwijtraken, hij werd erdoor achtervolgd. Ze schenen geschreven te zijn op de golven van de oceaan terwijl hij terugzeilde naar Amerika, op de trottoirs van New York terwijl hij er overheen wandelde en in het landschap toen hij per trein terug reed naar Chicago. Deze afscheidswoorden hebben z'n hele verdere leven beïnvloed en tegenwoordig is het werk van Moody een voor zichzelf sprekend getuigenis van iemand met wie God grote dingen heeft gedaan.

Honderden anderen, bekend of onbekend, zouden een dergelijk verhaal kunnen vertellen. Onbezorgd leefden ze voort, totdat ze plotseling voor zichzelf een grote waarheid ontdekten, die de inhoud werd van hun leven. God sprak tot hen. Zijn spreken zette hun hart en leven in vuur en vlam, en ze werden volledig veranderd. Zo'n grote visie was bij deze mensen in staat om als drijfveer te fungeren gedurende hun gehele verdere leven. Zo maakten al die mensenlevens 'geschiedenis voor God'.

(Vervolg op pagina 3)

De bekering van Bartimeüs de blinde

Hugo Bouter *Markus 10:46-52* *Deel 2*

Wie is de Heiland voor jou?

Bartimeüs sprak de Heer niet aan als 'Jezus de Nazarener', zoals de omstanders Hem hadden aangeduid. Hij riep de woorden: 'Zoon van David, Jezus, erbarm U over mij' (vs. 47).

Terwijl het volk blind was voor de heerlijkheid van de Heer, was er bij deze blinde bedelaar juist geestelijk inzicht en onderscheidingsvermogen. Hij zag in Hem veel meer dan de verachte Jezus van Nazareth. Hij erkende Hem als de grote Zoon van koning David, de beloofde Messias. De naam 'Zoon van David' was een gebruikelijke aanduiding voor de Christus, de Messias (vgl. Mark. 12:35-37).

In dit laatstgenoemde gedeelte zien wij echter dat de Zoon van David tevens Davids 'Heer' is. Dat is het geheim van de Messias. Hij is de *wortel* en het *geslacht* van David. Hij is God en Mens in één Persoon. Daarom kon Hij onze Redder worden. Zijn waarachtige mensheid komt tot uitdrukking in de naam 'Jezus' (dat betekent 'Jahweh redt'), die hier eveneens wordt vermeld door Bartimeüs. Bij de Heer, de Mens Christus Jezus, de nederige Dienstknecht, was hij aan het goede adres om redding en genezing te vinden voor tijd en eeuwigheid.

De blinde bedelaar was zich ervan bewust dat hij geen rechten kon laten gelden op de hulp van de Heer. Hij was afhankelijk van genade. Dat is ook zo met ons. Het is Gods goedheid en genade, Zijn erbarmen, Zijn opzoekende liefde, die in Jezus, de Zoon van David, tot ons is gekomen. Op die Goddelijke barmhartigheid mogen wij steeds onze hoop stellen.

Wat verlangde Bartimeüs van de Heer? Waarom riep hij Diens medelijden in? Was het hem te doen om een aalmoes? Dat laatste is niet erg waarschijnlijk. We mogen aannemen dat Bartimeüs meer verwachtte van de Zoon van David. Maar hij moest die verwachting, dat verlangen van zijn hart nu openlijk uitspreken.

Bartimeüs zag méér in Hem dan een weldoener. Hij hoopte genezing te vinden bij de grote Zoon van koning David, de Messias van Israël. De Heer vroeg hem: 'Wat wilt u dat Ik u doe?' 'De blinde nu zei tot Hem: Rabboeni, dat ik weer kan zien' (vs. 51).

Dit is een belangrijke vraag, die de Heer ook aan jou en mij stelt, wanneer wij in het geloof tot Hem komen. Wat wil je dat Ik

doe? Wat verwacht je van Mij? Waarom roep je Mijn naam eigenlijk aan? Wil je soms een christen worden met de bedoeling om er zelf beter van te worden, om succes in het leven te hebben, voorspoed, welvaart?

Of leeft er méér in je hart. Erken je Mij als Heiland en Heer, als Redder? Verlang je ernaar dat je ogen zullen worden geopend, zodat je voortaan kunt leven in Gods licht? Ja, dat wil de Heer bewerken, wanneer wij Hem oprecht daarom vragen. Want Hij is nog steeds machtig om de ogen van blinden te openen:

Blinden gaf Hij het gezicht,

kreup'len heeft Hij opgericht.

(Vervolg van pagina 1)

Maar waarom zou bij óns zoiets niet kunnen gebeuren? Gods waarheid is niet tijdgebonden, maar eeuwig, en dezelfde ervaringen in het leven van andere mensen, waardoor hun levens volledig veranderden, kunnen ook ons ervoor bewaren een 'middelmatig' leven te leiden. Ook bij ons zijn Gods waarheden in staat om 'succes' (de Bijbel noemt dat ‘zegen’!) te garanderen voor tijd en eeuwigheid. Als we maar gewillig zouden zijn!
Je moet zo’n waarheid eerlijk en oprecht onder ogen willen zien. En ook gewillig zijn om ze - tot en met hun logische consequenties - te doordenken. Bovendien gewillig zijn om eraan te beantwoorden. Want gewillig zijn om naar deze waarheden te handelen en ze onverkort te handhaven in ons verdere leven, vraagt honderd procent toewijding. Daar hangt alles van af. Zijn wij bereid om de Heer te volgen ?

Ben ik gewillig om de Heer tot me te laten spreken? Wil ik Hem zonder vragen en tegenwerpingen gehoorzamen? Zijn er dingen in m’n leven die ik niet voor Hem zou willen opgeven?

Vrij naar: ‘Think of your future’ - W. McDonald

Reply

Het beantwoorden van deze vraag hoort bij het stukje van John op pagina 7.

Vraag: Heb ik de Geest gelasterd? (1)

Beste H., ik heb van John begrepen dat je worstelt met het idee dat je de Heilige Geest gelasterd hebt, en daarmee een zonde hebt begaan die niet vergeven zal worden. Ik wil je vanuit de Bijbel daar graag een antwoord geven, waardoor je van die worsteling bevrijd zult worden. De verzen die daarover gaan, heb je al aangehaald. Ik citeer ze nog een keer: “Daarom zeg Ik u: elke zonde en lastering zal de mensen worden vergeven; maar de lastering van de Geest zal niet worden vergeven. En wie een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem worden vergeven; maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet worden vergeven, niet in deze eeuw en niet in de toekomstige” (Matth. 12:31-32).

Bij alle vragen over teksten uit de Bijbel is het belangrijk steeds te kijken naar het verband waarin de tekst voorkomt. Vaak levert dat al een behoorlijke hulp voor het begrijpen van de tekst. Dat is hier ook het geval. Waar gaat het om in Mattheüs 12? Als je begint te lezen in vers 22, dan zie je dat de Heer Jezus een bezetene, die ook nog eens blind en stom was, geneest. En wat is de reactie van de Farizeeën? Zij zeggen ijskoud dat de Heer Jezus de demonen uitdrijft door Beëlzebub, de overste van de demonen. Als antwoord daarop wijst de Heer Jezus op het onlogische van hun stelling. Tevens verklaart Hij dat Hij de demonen door de Geest van God uitdrijft. Hij eindigt zijn rede met de vaststelling dat de lastering van de Geest niet zal worden vergeven.

Waar gaat het dus om in dit gedeelte? Dat een werk van de Heer Jezus, die Zich in alles wat Hij deed en zei altijd volmaakt door de Heilige Geest liet leiden, werd toegeschreven aan de duivel. Hier is geen sprake van onwetendheid, hier is sprake van boze opzet. Het betreft een moedwillig toedichten aan de bron van het kwaad van iets dat ondubbelzinnig van de Bron van het goede komt. Wie deze houding toont, bewijst een absolute afkeer van en opstand tegen het goede, terwijl hij overtuigd is dat hij met het goede te maken heeft. Een dergelijke zonde heb jij niet begaan. In de eerste plaats ben jij geen ongelovige farizeeër. Als een dankbare volgeling van Hem zal een dergelijke beoordeling van zijn werken niet in je opkomen. Maar er is nog een belangrijk aspect dat we moeten bezien en dat elke twijfel wegneemt dat je deze zonde mogelijk begaan zou hebben. Je kon deze zonde namelijk alleen begaan toen de Heer Jezus op aarde was. De Heer Jezus is nu niet op aarde, zodat jij je ook niet op de manier van de Farizeeën tegen Hem kunt verzetten. Lees maar eens goed wat er in vers 32 staat. Daar staat dat deze zonde niet vergeven zal worden ‘in deze eeuw’, dat wil zeggen in het tijdperk dat de Heer Jezus op aarde was. En dat deze zonde niet vergeven zal worden in ‘de toekomstige’ eeuw, wat slaat op de periode dat de Heer Jezus opnieuw op aarde zal zijn.

Als een direct antwoord op je vraag denk ik dat dit voldoende is. Er zijn nog wel een paar dingen over te zeggen die verband houden met je vraag. Dat hoop ik in de volgende ‘Rechtstreeks’ te doen.

Met hartelijke groet, Ger de Koning

RUTH ONTMOET BOAZ

Ger de Koning

Lees ontspannen en aandachtig Ruth 2

“... gij hebt mij vertroost en naar het hart van uw dienstmaagd gesproken”

Ruth buigt voor Boaz. Deel van drieluik,

geschilderd door

Thomas Matthew Rooke (1842-1942), Tate Gallery, London

‘On line’ betekent volgens het woordenboek: direct verbonden met een computernetwerk.
‘On line’ betekent voor dit stukje: direct verbonden met God voor een gesprek.

ON LINE

luister naar en spreek tot God

Ruth, de Moabietische, is een vrouw die beseft dat ze nergens recht op heeft en dat ze alleen afhankelijk is van genade. Maar ze is ook een vrouw die de handen uit de mouwen steekt. Ze wil werken voor haar eigen onderhoud en dat van Naomi. Naomi vindt het een goed plan en Ruth zoekt een veld op waar ze aren kan rapen die de maaiers hebben laten liggen. Ze komt terecht op het veld van Boaz. Zijn naam betekent ‘in hem is kracht’. In vers 1 staat er nog bij dat hij een zeer vermogend man was en dat hij ook nog eens familie van Elimelech, de gestorven man van Naomi, was.

Hij is een prachtig beeld van de Heer Jezus. In Hem is kracht voor ieder die zich van genade afhankelijk weet. Hij is zeer vermogend om een arme zondaar rijk te maken. Hij kan dat doen omdat Hij mens is geworden, aan ons gelijk, met uitzondering van de zonde (Hebr. 4:15).

In het handelen van Boaz met Ruth is zoveel te zien van het handelen van de Heer Jezus met de zondaar. Ruth was een Moabietische. Zo iemand kon geen lid van Gods volk worden (Deut. 23:3). Ruth kon dus geen enkel recht laten gelden. Dat doet ze ook niet. Als Boaz op zijn veld komt, wordt zijn aandacht door Ruth getrokken. Hij vraagt aan zijn knecht wie zij is. De knecht geeft een prachtig getuigenis van haar. De knecht bezit dezelfde gezindheid als Boaz. Hij wist dat zij een Moabietische was, maar heeft haar toch toegestaan op het veld van Boaz te komen. De discipelen van de Heer hebben wel mensen bij de Heer weggestuurd. Heb ik de gezindheid van de Heer tegenover hen die uit genade willen leven?

Dan gaat Boaz zelf in gesprek met Ruth. Hij moedigt haar aan op zijn veld te blijven en niet naar een ander veld te gaan. Ook vandaag is er een ‘veld van Boaz’ en zijn er ‘andere velden’. Het ‘veld van Boaz’ is de plaats waar de Heer Jezus alles te zeggen heeft, waar naar zijn woord wordt geluisterd. Daar zijn al anderen aanwezig en voor Hem bezig. Daarbij mag ieder die uit genade wil leven zich ook voegen. Daar ligt een niet te overzien veld met allemaal zegeningen open. Daar mag worden gegeten en gedronken met andere dienstknechten.

Het overweldigt Ruth. Ze vraagt Boaz waarom hij zo goed voor haar is. Boaz antwoordt wat hij allemaal over haar heeft gehoord. Hij bevestigt haar in de juiste keus die ze heeft gedaan. God is een genadig God. Bij Hem kan ze schuilen.

In vers 13 staat hoe Ruth de handelwijze van Boaz ervaart. Zulke gevoelens kan alleen de Heer Jezus bewerken. Maar hoe belangrijk is het voor mij, om op deze wijze om te gaan met jongbekeerde zielen, zodat zij zich volledig aanvaard voelen. Dan is er basis voor verdere groei in de genade en kennis van de Heer Jezus (2 Petr. 3:18).

In vers 9 mocht ze nemen wat de knechten haar gaven. In vers 14 geeft Boaz zelf haar het eten. Zo gaat het met ieder die tot geloof komt. De Heer gebruikt zijn knechten om een pasbekeerde te helpen om te groeien in het geloof, in het leren kennen van Hem (Matth. 24:45). Maar uiteindelijk is Hij het zelf die de gelovige van voedsel voorziet.

Als ze thuiskomt, laat Ruth haar schoonmoeder delen in alles wat ze van Boaz heeft gekregen. Naomi wordt helemaal blij en krijgt weer vertrouwen in de goedertierenheid van de Heer. Wat werkt het prille geloof van iemand die net de Heer Jezus heeft leren kennen, toch aanstekelijk voor ouderen die het zicht op Hem wat zijn kwijtgeraakt.

Lees nu nog een keer Ruth 2.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, dank U dat U ook mij uw genade hebt laten ervaren en mij hebt gebracht op de plek waar U het voor het zeggen hebt. Dank U dat U Zelf met mij omgang wilt hebben. Wilt u de blijdschap die ik ervaar gebruiken om anderen weer zicht op U te geven.

MATTITHJA, DE KORACHIET

1 Kronieken 9:31 *Deel 1*

Het gaat in deze reeks van drie korte artikelen over een Leviet die in de tweede tempel de verantwoordelijkheid droeg voor het 'bakwerk', d.w.z. de spijsoffers die in pannen werden gebakken en toebereid. Deze speciale taak heeft ons als nieuwtestamentische gelovigen ook iets te zeggen. Maar allereerst iets over de geschiedenis van de Korachieten.

Numeri 16 beschrijft de geschiedenis van de opstand van Korach. Judas noemt het de tegenspreking van Korach. Korach was de kleinzoon van Kohath, de zoon van Levi. Hij was dus een familielid van Aäron, de priester. De hele nakomelingschap van Kohath had een dienst gekregen in verbinding met de tent der samenkomst. Dat was een heilige zaak. Deze belangrijke dienst bestond uit het dragen van de ark des Heren, de tafel der toonbroden, de kandelaar, de altaren en alle gereedschappen van de tabernakel.

Aäron en zijn zonen moesten er voor zorgen, als het leger moest optrekken, al deze voorwerpen te bedekken. De ark met het voorhangsel en al het gereedschap met kleden. Daarna kwamen de Kohathieten ze halen om te dragen, maar zonder ze aan te raken of te bekijken, daar stond de doodstraf op.

Maar Korach was met deze taak niet tevreden, hoe eervol en kostbaar deze dienst ook was. Hij verlangde naar het priesterschap dat door de Heer aan Aäron en zijn zonen na hem gegeven was. Zijn opstand werd direct door het oordeel gevolgd. Een verschrikkelijke straf die niet alleen Korach en zijn volgelingen, maar ook hun familieleden betrof.

Maar, staat er, de kinderen van Korach stierven niet (Num. 26:11). Zij waren de voorwerpen van barmhartigheid, van zuivere genade. Want de Heer had gezegd dat Hij zou bezoeken "de ongerechtigheid der vaderen aan de kinderen, en aan de kindskinderen, in het derde en vierde [lid]" (Ex. 34:7). Toch werden zij gespaard.

Ja, zij mochten een nog belangrijkere dienst doen dan daarvoor. David en Samuël moesten hun nakomelingen aanstellen als poortwachters op de dorpel van het huis des Heren, de tentwoning (1 Kron. 9:22-23). Wat een verantwoordelijkheid om de poorten van het huis te mogen bewaken!

Er waren nog meer verantwoordelijkheden! Ze moesten niet alleen 's nachts bij het huis Gods overnachten. Want, zo wordt gezegd, de bewaking rustte op hen en ook moesten zij elke morgen open doen. Zij hadden de sleutel in bezit. Zij moesten waken, dat er geen onrein persoon of wat dan ook kon binnenkomen. Sommigen hadden ook het opzicht over de vertrekken en schatten van het huis van God. Anderen hadden de zorg voor wat bij de dienst nodig was. Zij telden dat precies en controleerden de voorraden van allerlei dingen, die voor dienst nodig waren. Tenslotte vinden wij hen als zangers onder leiding van Heman, de kleinzoon van Samuël (1 Kron. 6:33).

Al deze dingen spreken ook tot ons, wij die net zoals de zonen van Korach de voorwerpen zijn van de oneindige genade van God. Beveiligd voor het rechtvaardig oordeel dat ons moest treffen, zijn wij geroepen om de poorten van het huis van God te bewaken, zodat niets toegelaten wordt wat niet rein is en niet door God is goedgekeurd. Ons toezicht vindt vooral gedurende de nacht plaats, een beeld van de tegenwoordige boze eeuw waarin wij leven. Vallen wij niet dikwijls in slaap? Zijn

wij als wij wakker worden niet vaak verbaasd van alles wat door de poort is binnengekomen, het huis heeft vervuld, de kamers en de schatten overweldigd, de heilige voorraden ontheiligd? Dat is dan omdat wij niet waakzaam zijn geweest en het bevel van de Heer om te waken hadden veronachtzaamd. Is dat niet voor een deel de actuele betekenis? De tijden zijn veranderd, maar de verantwoordelijkheid van de 'poortwachters' is niet gewijzigd. Het Woord laat dat duidelijk zien.

Bron: Le Messager Évangélique

VAN DE WERKVLOER

John Bax

"...ik draag uw verschrikkingen, ik ben radeloos, uw brandende toorn gaat over mij heen, uw verschrikkingen vernietigen mij;" (Psalm 88:16-17)

In onze tijd lijden veel mensen aan psychische stoornissen. Sommigen zijn radeloos en worstelen om overeind te komen. Ze zijn overmeesterd door angst, vanwege al de verschrikkingen die op hen afkomen.

Op het telefonische spreekuur belde een man mij op, die het leven helemaal niet meer zag zitten.

Hij was radeloos en ging gebukt onder extreme negatieve gevoelens. Woorden als 'ellende', 'wanhoop' en 'verschrikking' gebruikte hij bijna in elke zin. Hij maakte de boven aangehaalde woorden uit Psalm 88 tot de zijne. Hij kon zijn negatieve gevoelens goed verwoorden. In één lange adem vertelde hij mij hoe ellendig en hoe verschrikkelijk zijn toestand was. Hij voelde zich verloren en leefde voortdurend in angsten. Hij had vreselijke gevoelens van wanhoop. God had hem verlaten en in de duisternis gebracht. Hij had veel gebeden en gesmeekt of God zich toch aan hem bekend wilde maken, maar de donkere wolken gingen niet weg. Toen ik hem vroeg, hoe hij in deze situatie terecht was gekomen, vertelde hij dat er aan hem geen vergeving geschonken kon worden. Hij had namelijk lang geleden bewust tegen de Heilige Geest gelasterd. Hij citeerde de schriftplaats uit Mattheüs 12:31, waar de Heer Jezus zegt: "Daarom zeg ik u: elke zonde en lastering zal de mens worden vergeven, maar de lastering van de Geest zal niet worden vergeven". Hij beleefde het zo, dat God zich tegen hem had gekeerd in zijn toorn omdat hij in het verleden lasteringen heeft uitgesproken tegen de Heilige Geest. Ook had hij in het verleden God bewust de rug toegekeerd door atheïst te worden. Daar heeft hij zich voor verootmoedigd. Hij heeft erkend en beleden dat dit een grote fout in zijn leven is geweest. Toch bleven de negatieve gevoelens hem overheersen. Hij was wanhopig. De gedachte dat hij reddeloos verloren zou gaan, was vernietigend en pijnlijk. De behoudenis gold niet meer voor hem, 'want', zo haalde hij uit Hebreeën 6:4–6 aan, "het is onmogelijk hen die eens verlicht zijn geweest en van de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoten van de Heilige Geest geworden zijn en het goede woord van God en de krachten van de toekomstige eeuw geproefd hebben en afgevallen zijn, nog eens te vernieuwen tot bekering".

Als je depressief bent, ben je vaak volledig

bevangen door zorgen en angsten.Dikwijls neig je er zelfs toe bij intensieve bijbelstudie alleen die gedachten eruit te halen die je duistere inzichten bevestigen. Het gevaar is dan groot dat je, je mee laat trekken in deze duistere wereld en helemaal vergeet ernaar te vragen wat je wel kunt doen en wat houvast geeft.

Ik heb met hem mogen praten over de Heer Jezus dat: "Hij veracht was en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht. Nochtans onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen, wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die onze vrede aanbrengt was op hem en door zijn striemen is ons genezing geworden." (Jes. 53:3-4)

John zijn werkvloer bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

VAN DE REDACTIE

Kijk ook eens op:

www.biblecentre.org

www.soundwords.de

www.fairweb.nl

www.rotsvast.net

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘…groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail.

Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

Hugo Bouter; Ger de Koning; John Bax; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

In de kinderschoenen…

Daarin stonden we allemaal eens. Als er ooit een periode in ons leven was, dat we goed begrepen wat het betekende ‘wie staat, ziet toe dat hij niet valle..’ was het toen wel… De kleine ‘Rechtstreeks’ staat ook nog in de kinderschoenen, dat heeft u vast al geconstateerd.

Een paar vragen van de redactie aan u:

- Wilt u meebidden voor deze vorm van lectuurwerk, zodat we de juiste keuzes maken bij het schrijven, selecteren en bewerken van artikelen?
- Wilt u vooral vragen of de Heer deze lectuur wil gebruiken tot een zegen voor jongere (en wat oudere) lezers?
- Mocht u ons willen helpen met opbouwende kritiek of goede ideeën, dan houden we ons van harte aanbevolen.

In dit nummer vindt u een aantal ontmoetingen: Ruth ontmoet Boaz (een type van de Heer Jezus).

En Bartimeüs ontmoet de Heer Jezus. Door die ontmoeting wordt hij ziende!

Br. John Bax heeft een telefonische ontmoeting.

En in de ‘tent der samenkomst’ waar het volk van God Hem ontmoette, diende een trouwe Korachiet de Heer.

Het artikel waarmee we ‘Rechtstreeks’ openen is van William McDonald uit zijn boek: ‘Je leeft maar één keer’. (Uitg. Medema) Persoonlijk sprak dit boekje me heel erg aan. Het stimuleert de lezers om goed te beseffen, hoe je, je leven gaat gebruiken. De keuzes die we in dit leven maken zijn bepalend voor de nooit-eindigende eeuwigheid. Dat geldt voor de blijde boodschap aannemen of verwerpen of (ook een heel gevaarlijke optie) uitstellen. Maar dat geldt ook voor gelovigen: Wat doe ik met mijn leven? Leef ik voor mezelf of leef ik voor de Heer? Hij zal deze keuzes die we nú maken straks beoordelen: 2 Kor. 5:10. Lees ook vers 9: *‘Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, Hem welbehaaglijk te zijn.’* De Heer vindt het minder belangrijk wat voor soort werk we doen, als we het maar *trouw* doen. Dus gewoon uit liefde tot onze Heer Zijn opdracht, die we vanuit de Bijbel ontvingen, uitvoeren. Hij weet wat we aankunnen en overvraagt ons niet. We mogen ‘met vallen en opstaan groeien’.

Fijn dat er vragen zijn. Br. Ger de Koning zal alleen die vragen in ‘Rechtstreeks’ beantwoorden, waarvan we het vermoeden hebben, dat niet alleen de vragensteller ermee ‘zit’. De andere vragen worden per e-mail (of per post) beantwoord.

Een gezegende februarimaand toegewenst!

Andries Loos

Maart 2004

Jaargang 1, nr. 3

In dit nummer:

Prioriteiten 1

Bartimeüs 2

Hem volgen op de weg

Reply 3

Lasteren tegen de Geest

On line 4

Ruth geeft zich aan Boaz

Mattithja, de Korachiet 6

Toezicht op het bakwerk

Van de werkvloer 7

We konden niets anders doen dan verzorgen

PRIORITEITEN

Het bedrijfsleven traint ons om in het kader van 'timemanagement' prioriteiten te stellen. Niet alles wat 'belangrijk' genoemd wordt is 'het belangrijkste'. Soms gaan de mensen in de wereld met meer overleg te werk dan christenen. De Heer Jezus wil dat we onze prioriteiten goed leggen. Hij gaf ons Zijn Woord om ons dat te leren. Als we beslissingen nemen, kunnen we in verwarring komen door onze eigen spontaneïteit, onze relaties, of onze familie. De Heer wil ons de weg wijzen in wat voor ons vaak een doolhof lijkt.

In Lukas 9:57-62 staan drie mensen bij de Heer Jezus. Wij zullen ze een nummer geven voor het gemak. (Voor Hem zijn we beslist geen 'nummer'. Hij kent ons door-en-door!)

Nummer Eén en Nummer Drie zeggen heel spontaan, dat ze de Heer willen volgen. Prachtig! Ze voelen aan dat het volgen van de Heiland iets heel moois is. Dat willen we toch graag allemaal, als we Hem liefhebben? Nummer Eén zegt: *'Heer, ik zal U volgen, waar U ook heengaat.'* Hebben velen van ons dat niet tegen Hem gezegd? Al zouden we ook naar Noord-Korea of naar een Zuid-Afrikaans township moeten… we gáán voor de Heer!

De Heer spreekt dan wellicht dezelfde woorden tot ons. Hij kan door de mond van een nuchtere gelovige tegen ons zeggen: 'Heb je er wel rekening mee gehouden, dat je dan ook dezelfde moeiten zult ondervinden die de Heer Jezus op aarde had …?' Hij zei tegen deze aspirant discipel, dat de vossen en vogels tenminste een hol of een nest hebben. Zelf had Hij niets. Zijn volgelingen kunnen op deze aarde dezelfde dingen verwachten. De Heer wist dat Nummer Eén vermoedelijk veel prioriteit legde op zijn broodnodige rust en privacy. De Heer Jezus garandeert het zijn volgelingen op deze aarde niet. Zelf had Hij geen eigen plekje waar Hij zijn vermoeide hoofd kon neerleggen.

Leggen wij onze prioriteiten goed? Wat is onze maatstaf als het gaat om privacy en rust of vakantie? Denken we dat we deze dingen precies zo moeten aanpakken als onze collega's, vrienden of familieleden? Óf is *de Heer* onze maatstaf? In vers 23 van hetzelfde hoofdstuk zegt Hij: *'Als iemand achter Mij wil komen, laat hij zichzelf verloochenen, dagelijks zijn kruis opnemen en Mij volgen.'* Wil Hij alle enthousiasme bij ons wegnemen? Absoluut niet. Hij wil ons echter bewaren voor impulsief handelen. Ga eens zitten en de kosten berekenen… (zie Lukas 14:25-35). Gaat het verlangen de Heer te volgen ons verlangen naar rust en privacy te boven?

Nummer Twee werd door de Heer geroepen! Als er iemand zeker was van zijn roeping, dan was hij het wel! Hij stelde een – in onze ogen - heel normale vraag: 'sta mij toe eerst mijn vader te begraven.' Ogenschijnlijk niets mis met die reden. Nummer Twee geeft met dit woord 'eerst' echter aan, dat de roeping van de Heer niet 'eerst' is bij hem. Heel goede redenen kunnen we aanvoeren om niet éérst te doen wat de Heer vraagt. Bij Nummer Twee is de Heer helaas 'nummer twee'… Zijn eigen huis stond op 'nummer één'. Relaties kunnen ons van de Heer afhouden. Dat ligt niet in de eerste plaats aan hen, maar aan onszelf. Is Hij werkelijk de Eerste als het gaat om moeilijke keuzes?

Nummer Drie wil ook een volgeling van

(Vervolg op pagina 3)

De bekering van Bartimeüs de blinde

Hugo Bouter *Markus 10:46-52* *Deel 3*

Ben je al gered?

De Heer schonk Bartimeüs wat hij van Hem vroeg. Hij hergaf hem het gezichtsvermogen. Deze genezing was ook een bewijs dat Hij de Messias van Israël was, zoals Jesaja reeds had geprofeteerd: *'Dan zullen de ogen der blinden geopend worden'* (Jes. 35:5).

Wij weten niet of Bartimeüs van kindsbeen af blind was geweest. Hetzelfde werkwoord 'weer zien' wordt in Johannes 9 voor de blindgeborene gebruikt. Als het gaat om géestelijke blindheid, zijn wij allen blind vanaf onze geboorte. Alleen Christus kan ons ziende maken. Hij schijnt in onze duisternis en opent onze ogen voor de lichtglans van Zijn heerlijkheid. Wie Hem volgt, zal geenszins in de duisternis wandelen, maar zal het licht van leven hebben (Joh. 1:5,9; 8:12).

Door het geloof in de Zoon van David werd Bartimeüs behouden. Door het geloof in Christus worden wij genezen van de 'blindheid' die ons van nature aankleeft. Wij worden niet behouden op grond van onze goede werken, maar op grond van geloof. De Heer zei: 'Uw geloof heeft u behouden'. Dat geloof is geen prestatie van onze kant, het is Gods gave. Het is het volstrekte vertrouwen op de Heer Jezus, de volkomen overgave aan Hem.

De uitdrukking 'uw geloof heeft u behouden' heeft een dubbele betekenis. Zij omvat zowel Bartimeüs' lichamelijke genezing als zijn eeuwig behoud, de vergeving van de zonden (volgens Luk. 7:48-50). Hij kon nu in vrijheid heengaan. Zijn ogen waren geopend en hij zag alles in een nieuw en heerlijk licht.

Ben je ook een discipel van de Heer?

Maar Bartimeüs wilde de Meester (Rabboeni = mijn Meester) niet verlaten. Als verlosten dienen en volgen wij onze Verlosser. Evenals de genezen Bartimeüs mogen wij ons leven helemaal toewijden aan Hem die ons heeft liefgehad en onze ogen heeft geopend.

Alleen Marcus vermeldt dat Bartimeüs de Heer ook volgde op de weg. Die enkele woorden bevatten een les voor óns als volgelingen van de Heer. Wij volgen Hem namelijk op de weg die Hij ons is voorgegaan: een weg van lijden, zelfverloochening en vernedering. De dienstknecht van de Heer moet immers

dáár zijn waar de Meester Zich bevindt (Joh. 12:26).

Toch hoeven wij die weg achter de Heer aan niet klagend en zuchtend te gaan. Het is immers goed om bij Hem te zijn en Hem te volgen waar Hij ons leidt. Eén ding is zeker: het einde van onze weg is de hemelse heerlijkheid. En de Heer Zelf heeft om de vreugde die vóór Hem lag, het kruis verdragen en de schande veracht (Hebr. 12:2).

De evangelist Lucas vertelt ons dat Bartimeüs de Heer volgde, 'terwijl hij God verheerlijkte'. Dat is ook onze opdracht, om in alle omstandigheden God groot te maken en Zijn naam te prijzen. De weg van de gehoorzaamheid achter de Heer aan is de beste weg. Op die weg kunnen wij God verheerlijken. Dan zullen ook anderen met ons instemmen en God prijzen om Zijn wonderwerken: 'En al het volk zag dit en bracht lof aan God' (Luk. 18:43).

(Vervolg van pagina 1)

de Heer Jezus zijn… ‘Maar sta mij eerst toe, afscheid te nemen van hen die in mijn huis zijn.’ Dat hoeft niet langer dan vijf minuten te duren… Waarom deelt de Bijbel ons dit nu mee? Nummer Drie legde de prioriteit ook verkeerd. Zijn gezin, zijn huis stond bovenaan en niet de Heer Jezus. Wat krijgen we nou? Dat is toch ontzettend belangrijk? Zeker! Van de oudsten en diakenen lezen we zelfs, dat zij deze dienst niet kunnen uitoefenen als het niet in orde is met hun gezin (1 Timotheüs 3:5 en 12). Maar dat is niet in tegenspraak met wat de Heer Jezus hier zegt. Wanneer wij Hem niet de eerste plaats geven in ons gezin of in onze relaties, dan gaan we scheef. *‘Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en achterom kijkt, is geschikt voor het koninkrijk van God.’* We moeten ‘rechte voren’ trekken en niet achterom kijken naar anderen, zelfs niet naar de liefste familieleden. Zij kunnen ons mogelijk weerhouden om de Heer te volgen. Niet eerst de familie, de kinderen, ons huis, maar de Heer. Zou Hij niet het beste voor hebben met onze geliefden? Een volgeling van de Heer laat zich niet van de wijs brengen. In het persoonlijke leven, in het gezin of in de gemeente is de Heer voor hem of haar ‘de Eerste en de Laatste’.

REPLY

Vraag: Heb ik de Geest gelasterd? (2)

Beste H., ik hoop dat je niet meer worstelt met de vraag of je de lastering van de Geest hebt begaan en dat je leeft in de blijdschap over de vergeving van je zonden. Dank God er elke dag voor. Iemand zei laatst dat hij zich vlak na zijn bekering had voorgenomen de Heer elke dag voor zijn werk aan het kruis te danken. Dat is een goed voornemen.

Ik zou nog een paar dingen zeggen die verband houden met de lastering van de Geest. In plaats van ‘de lastering van de Heilige Geest’ spreekt men ook wel eens van ‘de zonde tegen de Heilige Geest’. Toch is dat niet hetzelfde. Natuurlijk is het lasteren van de Geest een zonde tegen de Geest. Maar niet elke zonde is een lastering van de Geest. Dat verschil maakt de Heer Jezus ook als Hij zegt dat elke zonde en lastering de mensen vergeven zal worden, maar dat de lastering van de Geest niet vergeven zal worden (Matth. 12:31). De lastering van de Geest is een heel specifieke zonde die alleen onder heel specifieke omstandigheden door heel specifieke ongelovige mensen kan worden begaan.

Nog een punt van belang is te bedenken dat de Heilige Geest een Goddelijk persoon is. Elke zonde die een mens begaat, is een zonde tegen God, dus ook een zonde tegen de Heilige Geest. Zoals al gezegd, is het mogelijk daarvan vergeving te krijgen. Vergeving krijg je als je je zonde belijdt. En als je je zonde belijdt, krijg je ook weer blijdschap. David maakte zijn zonde aan de HERE bekend en zijn ongerechtigheid stopte hij niet stiekem weg. Het gevolg was dat hij werd omringd met jubelzangen van bevrijding (Ps. 32: 5, 7).

Er is nog iets dat je moet weten. Ik neem niet aan dat het volgende op jou van toepassing is, maar het is wel belangrijk dat iedere gelovige, dus ook jij en ikzelf, daar rekening mee houdt. Zolang er nog een zonde in je leven is die je niet wilt loslaten of zodra je zonde in je leven toelaat, is de weg naar blijdschap geblokkeerd. Je mag dan wel weten dat je als gelovige de lastering van de Geest niet kunt begaan, maar die wetenschap levert echt geen vreugde op. Integendeel, hoe meer je volhardt in de zonde des te groter is de kans dat de vijand je pijnigt met de gedachte dat je een onvergeeflijke zonde hebt begaan. De enige uitweg is je knieën voor God te buigen en met berouw je zonde voor Hem te belijden. Breek met die zonde, wat het je ook mag kosten. Je zult de verlossende genade en de machtige en reddende handen van de Heer ervaren.

Met vriendelijke groet, Ger de Koning

RUTH GEEFT ZICH AAN BOAZ

Ger de Koning

Lees ontspannen en aandachtig Ruth 3

"Spreid uw vleugel uit over uw dienstmaagd, want u bent de losser"

Naomi heeft door alles wat ze van Ruth heeft gehoord weer moed en vertrouwen gekregen. Ze is geestelijk hersteld en weet hoe ze kan zoeken wat het beste is voor Ruth.

Na de eerste ontmoeting met Boaz in het bijzijn van anderen, moet Ruth nu een heel persoonlijke ontmoeting met Boaz hebben. Een ontmoeting waarbij niemand anders aanwezig is. Naomi is ook op de hoogte van het doen van Boaz. Het eerste waar ze Ruth (en zichzelf) nog eens aan herinnert, is dat Boaz familie van hen is. Verder weet ze dat hij deze nacht op de dorsvloer gerst zal wannen. Dan geeft ze Ruth het advies hem te gaan opzoeken en zegt haar hoe ze zich op die ontmoeting moet voorbereiden. Eerst moet ze zich baden: ze moet schoon zijn. Dan moet ze zich zalven: ze moet lekker ruiken. Vervolgens moet ze haar kleren aandoen: ze moet er aantrekkelijk uitzien. Ten slotte moet ze afdalen naar de dorsvloer: ze moet zich nederig opstellen.

Deze dingen hebben ook een geestelijke betekenis. Iemand die zich helemaal aan de Heer Jezus wil geven, moet gewassen zijn van zonde en onreinheid door het lezen van de Bijbel (Ef. 5:26). Hij moet zich ook laten leiden door de Heilige Geest, waarvan de zalving een beeld is (1 Joh. 2:27), waardoor de vrucht van de Heilige Geest 'te ruiken' zal zijn, merkbaar zal zijn (Gal. 5:22). De kleding spreekt van iemands gedrag, wat mensen van je zien. Dat moet in overeenstemming zijn met wie de Heer Jezus is. De plaats van

ontmoeting is de dorsvloer. Op de dorsvloer wordt het kaf van het koren gescheiden. Dat gebeurt in een proces van slaan. Dat is een beeld van het kruis, waar het oordeel van God over de zonde plaatsvond. Op het kruis is de Heer Jezus geslagen door God. Daardoor zijn de zonden weggedaan van ieder die gelooft en is er nieuw leven gekomen. Een ontmoeting met de Heer Jezus kan niet anders dan via het kruis. Dat geldt niet alleen voor de zondaar, maar ook voor wie Hem al kent, maar zich nu helemaal aan Hem wil geven.

Naomi zegt haar dan dat ze zich niet bekend moet maken. Ze moet wachten op de reactie van Boaz en intussen op hem letten. Daarvoor moet ze, als hij gaat slapen, bij zijn voeten gaan liggen. Daarna zal Boaz zeggen wat ze moet doen. Ruth geeft zich in vol vertrouwen over aan alles wat haar schoonmoeder heeft gezegd.

'On line' betekent volgens het woordenboek: direct verbonden met een computernetwerk.
'On line' betekent voor dit stukje: direct verbonden met God voor een gesprek.

ON LINE
luister naar en spreek tot God

Zoals Naomi het heeft voorgesteld, gebeurt het. Midden in de nacht wordt Boaz wakker en Ruth maakt zich aan hem bekend. Ze noemt zichzelf zijn dienstmaagd en doet een beroep op zijn bescherming. Boaz prijst haar voor haar toewijding aan hem, dat ze geen andere mannen is nagelopen, van welke rang of stand ook.

Zo weet ook de Heer Jezus te waarderen waar er, met afzien van allerlei andere aantrekkelijke dingen, volle toewijding is aan Hem.

Boaz wil graag haar losser zijn, maar er is nog een andere losser. Die moet eerst nog gevraagd worden. Wil die niet lossen, dan zal hij het doen. De Heer Jezus weet hoe Hij, in de geestelijke groei van iemand die zich aan Hem wil geven, nog een fase moet inbouwen, waardoor elke andere aanspraak op iemands leven krachteloos wordt. Pas als die fase voorbij is, is Zijn werk aan ons klaar. Hij rust niet voordat Hij Zijn werk heeft afgemaakt (vs. 18).

Als Ruth bij haar schoonmoeder komt, ziet ze er anders uit. Naomi herkent haar niet. Elke ontmoeting met de Heer Jezus verandert ons steeds meer naar Zijn beeld (2 Kor. 3:18) en geeft gelegenheid om van Hem te getuigen en anderen te laten delen in wat Hij ons heeft gegeven.

Lees nu nog een keer Ruth 3.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, U bent wijs in de manier waarop U mij wilt brengen tot volle toewijding aan U.
Ik wil me graag veel ophouden aan de voet van het kruis en daar uw toewijding aan mij bewonderen.
Dank U voor wat U daar voor mij deed.
Ik wil ook graag kijken naar U, zoals U nu bent in de heerlijkheid, opdat ik steeds meer op U ga lijken.

MATTITHJA, DE KORACHIET

1 Kronieken 9:31 *Deel x*

Het gaat in deze reeks van drie korte artikelen over een Leviet die in de tweede tempel de verantwoordelijkheid droeg voor het 'bakwerk', d.w.z. de spijsoffers die in pannen werden gebakken en toebereid. Deze speciale taak heeft ons als nieuwtestamentische gelovigen ook iets te zeggen. Het spijsoffer is een beeld van het volmaakte leven van Christus en van Zijn lijden tot eer van God.

Hoewel David oud en der dagen zat was, kon hij nog de hele orde en indeling van de Levieten en priesters vaststellen, en daarna de regering aan Salomo overdragen (1 Kron. 23-29). Na de regering van Salomo kwam het verval en de achteruitgang. Het ambt van de portiers bleef echter bestaan, zelfs gedurende de Babylonische ballingschap. Hoewel verbannen, ver van Jeruzalem, ver van de totaal verwoeste tempel, waren de kinderen Korach dorpelwachters gebleven. Hun heilig ambt was erfelijk.

Misschien denkt men dat hun ambt niet echt belangrijk, misschien zelfs niet eervol was. Toch opende Samuël zelf de deuren van het huis van God te Silo. Maar de eer van hun ambt was in de ogen van de kinderen van Korach gelegen in het feit, dat het werd uitgeoefend in het huis van God. Hoewel zij geen priesters waren, en ook niet tot het huis van Aäron behoorden, stond hun ambt in onmiddellijke verbinding met het huis van God op aarde. Hun hart was aan de dienst gehecht. In Psalm 84 zeggen zij: *"Want een dag in Uw voorhoven is beter dan duizend [elders]; ik koos liever aan de dorpel in het huis mijns Gods te wezen, dan lang te wonen in de tenten der goddeloosheid"* (Ps. 84:11). Waar zij ook waren, zelfs in Babylon, zij bleven trouw aan hun Levietische roeping. Zij hadden het huis des Heren lief, zij hadden hun dienst in de heilige voorhoven lief.

Maar wij vinden nog een andere dienst die aan hen was toevertrouwd, nl. aan Mattithja (1 Kron. 9:31). Zijn naam

Matzoth (Hebr.) of Artos (Gr.) is een dun crackerachtig koekje zonder zuurdeeg bereid op een hete plaat

betekent: "Gave van Jahweh". Hij had het toezicht op het bakwerk. Een kostbare dienst, zeer eervol! Uit Leviticus 2 weten wij wat het spijsoffer was. Er waren verschillende soorten spijsoffers: baksel uit de oven, spijsoffer van de bakplaat of spijsoffer uit de pan. Al deze offers waren allerheiligst. Mattithja hield zich bezig met de spijsoffers van de bakplaat of uit de pan. Dat wil zeggen, offers die direct werden blootgesteld aan de warmte van het vuur — niet zoals de spijsoffers uit de oven, waarbij het vuur aan het oog onttrokken was.

Zoals het fijne meelbloem ons spreekt van de volmaakte mensheid van Christus, van de reinheid en heiligheid van alle wegen van Heer, zo herinnert de gloeiende hitte van de bakplaat aan de vurige beproevingen die Hij onderging als Mens hier op aarde. Wat een welbehagen was Zijn gehoorzame wandel in deze wereld voor God! En wat God in Hem vond, is des te meer tevoorschijn gekomen omdat de Heer Jezus onderworpen werd aan beproeving en tegenspoed in zo'n omvang, die niemand ooit heeft ondervonden.

"Gebakken op de bakplaat" wijst op de

verschrikkelijke beproevingen die de Heer moest ondergaan, ook uiterlijk, niet verborgen, zichtbaar voor allen. Wat voor gevolg had dit voor de onderworpen en gehoorzame Zoon van God? Zij lieten de liefelijke geur van het reukwerk uitkomen, dat het heiligdom vervulde. De beproevingen van de Man van smarten lieten de schoonheid en de liefelijke reuk van Zijn volmaakte leven uitkomen in de woestijn van deze wereld.

VAN DE WERKVLOER

John Bax

"Een Samaritaan echter, die op reis was, kwam bij hem en toen hij hem zag, werd hij met ontferming bewogen. En hij ging naar hem toe…" (Lukas 10:33-34)

Een aantal jaren geleden kwam ik in contact met een zwerver. Hij was verslaafd aan heroïne en andere harddrugs. Ging van het ene opvanghuis naar de andere en had lange tijd op straat gezworven. Hij zag er vreselijk gehavend uit. Hij had lak aan het hele leven gekregen. Toch besefte hij dat dit niet langer zo kon doorgaan. De gevolgen van de zonden hadden duidelijke sporen in zijn leven achter gelaten. Hij hoorde veel stemmen in zijn hoofd en zat vol met waanideeën, bitterheid en wrok. Hij voelde zich enorm opgejaagd en kon nergens rust vinden en kon nooit ergens lang blijven.

Toen ik hem voor het eerst zag in de Stichting, moest ik denken aan het gedeelte uit Lukas 10:30-37. Van de mens die in de handen van rovers was gevallen. We konden in het begin niets anders doen, dan hem verzorgen, als ware olie en wijn op de wonden gieten. Ja, deze man had de "Barmhartige Samaritaan" nodig.

Het schriftgedeelte, dat hem persoonlijk al lang achtervolgde was: *"Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven."* (Mat.11:28) In de dagopening gaf de Heer in mijn hart om iets over dit schriftgedeelte te vertellen, terwijl ik niets van zijn oefeningen afwist. Dit had bij hem een enorme indruk gemaakt en hij besefte, dat God naar hem toe kwam door zijn Woord. Hij besloot te doen, wat God van hem vroeg. Hij verlangde ernaar om de rust die de Heer beloofd heeft voor zijn geweten en leven te ontvangen.

Enkele dagen daarna kwam hij tot bekering. Mede door het lezen van de Bijbel, de pastorale gesprekken en de dagopeningen. Hij erkende dat hij een zondaar was. En aanvaardde de vergeving van zonden in zijn leven. Hij nam Jezus Christus aan als zijn Heiland en Verlosser.

Ik heb een grote verandering in zijn leven mogen meemaken. Het was nog een hele strijd voor hem om los te komen van doodsmachten en verkeerde gedachten. Het afbreken van de gedragspatronen van een verslaafde is een worsteling. Hij was bereid om alle zonden bij name te belijden en te vertrouwen op het Woord van God. Hij wilde veranderen door de vernieuwing van zijn denken en zocht naar de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God in zijn leven. Na een jaar in de Stichting opgevangen te zijn is hij gaan wonen bij familieleden. Hij bezoekt regelmatig diverse Stichtingen en diverse plaatselijke gemeenten, waar hij mag getuigen. Hij weet dat zijn Verlosser leeft en overal waar hij nu drugsverslaafden en zwervers ontmoet, getuigt hij van de Heiland en van zijn grote verlossingwerk.Hij spreekt over wat de Heer voor hem gedaan heeft en over de rust die hij heeft ontvangen.

Ja, het evangelie is Gods kracht tot behoudenis voor ieder die gelooft,... (Rom.1:16)

John zijn werkvloer bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

VAN DE REDACTIE

Kijk ook eens op:

www.biblecentre.org

www.soundwords.de

www.fairweb.nl

www.rotsvast.net

De 'broodkorf' niet te hoog hangen

Het is al lang geleden tijdens een vakantie in Zwitserland, dat een oude broeder van Joodse origine mij vertelde over zijn jeugd. Ze moesten hard werken om het hoofd boven water te houden en dat was een groot verschil met nu. De 'broodkorf' hing in het verleden heel wat hoger, zo verzekerde hij mij.

In dit nummer van Rechtstreeks gaat het in een paar artikelen ook over wat wij eten moeten, echter niet zozeer in de letterlijke zin van het woord als wel in figuurlijke zin. Het gaat om het geestelijke voedsel dat wij tot ons nemen. Ruth kreeg door het arenlezen op het veld van Boaz voldoende voedsel en dat is een beeld van alles wat wij bij de Here Jezus kunnen vinden aan geestelijke spijs.

Mattithja, de Korachiet, hield zich bezig met het voedsel van de priesters in het heiligdom. Ook voor ons geldt dat wij voldoende 'voedsel' moeten hebben om onze reis in deze wereld voort te kunnen zetten, en ook om het heiligdom te kunnen betreden.

Misschien vindt u dat allemaal niet zo makkelijk te begrijpen. Maar wij hopen dat u toch kennis ervan zult nemen en bereid bent om 'te werken om het voedsel dat niet vergaat en dat blijft tot in het eeuwige leven' (vgl. Joh. 6:27). Wij hopen tevens dat wij de 'broodkorf' niet te hoog voor u (en jullie) hebben gehangen.

Veel zegen gewenst bij het lezen van het maartnummer, namens de redactie,

Hugo Bouter

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘… groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

Hugo Bouter; Ger de Koning; John Bax; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

April 2004

Jaargang 1, nr. 4

In dit nummer:

Van de redactie **1**

Een eervol sterfbed **2**

Reply **3**

Blijven in de wijnstok

De toekomst is dichtbij **4**

On line **6**

Ruth geeft zich aan Boaz

The Passion of the Christ **7**

Mattithja, de Korachiet **8**

Toezicht op de Woning

Van de werkvloer **9**

op de trap van het stadhuis

Wel in de wereld, maar niet van de wereld **10**

VAN DE REDACTIE

Relaties

Alles goed tussen u/jou en de Heer? Hoe verliep het gesprek met Hem vanmorgen? Hebt u/heb jij al iets van Hem gehoord vandaag? Deze vragen mogen we elkaar wel eens stellen. De antwoorden die we daar voor onszelf op geven, zeggen iets over onze relatie met de Heer Jezus.

Aan een goede relatie moet je werken, daar kun je in groeien. Dat geldt voor de gezinsrelatie, de arbeidsrelatie, de relatie binnen de geloofsgemeenschap en ook in de relatie met God de Vader en God de Zoon. Meestal spreken we over die relatie in termen van de 'gemeenschap' die kinderen van God met de Vader en de Zoon mogen hebben (1 Joh. 1:3). Die laatste relatie is eigenlijk overkoepelend. Als de gemeenschap met de Vader en de Zoon op een laag pitje staat, lopen de andere relaties ook niet zo lekker.

De artikelen in dit nummer zijn bedoeld om het zoeken van contact met de Heer Jezus te stimuleren. De onderwerpen die daartoe dienen, horen bij het leven.

- Bijvoorbeeld staan we bij een wieg (Ruth wordt moeder) en een sterfbed (van Elisa).
- En we denken na over het leven en het dragen van vrucht of het ontbreken daarvan.
- We beginnen een serie over de nabije toekomst: het Duizendjarig Vrederijk.
- We snijden een actueel onderwerp aan: de film die van start is gegaan over het lijden van de Heer Jezus.
- We leren uit het slotartikel over Mattithja hoe wij met het lijden van de Heer Jezus mogen omgaan.
- We horen hoe verschillend mensen op het evangelie reageren en hoe een jongeman de relatie met de Heiland aangaat.

Als u/jij door een of meerdere artikelen groeit in uw/jouw relatie met de Heer, is wat de redactie betreft aan het doel van dit nummer beantwoord.

Namens hen,

Ger de Koning

In dit nummer twee bladzijden meer

EEN EERVOL STERFBED

Hugo Bouter *2 Koningen 13:14-19* *Deel 1*

Bij zijn levenseinde werd Elisa door God geëerd. Weliswaar werd hij niet zoals Elia opgenomen in de hemel, maar hij had een eervol sterfbed. Joas behandelde hem als de 'vader des vaderlands', en de profeet sprak hem moed in. Men veronderstelt dat de gebeurtenissen rondom Elisa's levenseinde ruim veertig jaar na de zalving van Jehu hebben plaatsgehad. De profeet was inmiddels heel oud geworden (ongeveer 85 jaar, volgens andere schattingen zelfs 120 jaar), en had niet lang meer te leven. Hij 'lag ziek aan de ziekte waaraan hij zou sterven' (vers 14a). Met die woorden begint dit gedeelte. Dat betekent zeker niet dat de profeet al die jaren niet actief is geweest. De intense belangstelling die hij op zijn sterfbed nog aan de dag legde voor de stand van zaken in de oorlog met Aram, bewijst het tegendeel.

Maar het heeft de HERE niet behaagd ons nader te informeren over deze periode uit het leven van de man Gods. Wij zien alleen dat de oordelen die hij al wenende profetisch voorzag, inderdaad over Israël zijn gekomen. Dat gebeurde reeds bij het leven van Jehu (10:32-33), maar vooral tijdens de regering van diens zoon Joachaz (13:1-9). God gaf Zijn volk in de macht van Hazaël en in de macht van diens zoon (Benhadad III). Er bleef haast geen krijgsmacht meer over in Israël, want 'de koning van Aram had hen te gronde gericht en hen gemaakt als stof bij het dorsen' (13:7). Ze worden hier vergeleken met stof dat bij het dorsen van het graan wegwaait en op de grond wordt vertreden. Doordat Joachaz de gunst van de HERE zocht, kwam er verlichting in deze penibele toestand. Tijdens de regering van Joas verbeterde de situatie nog verder dankzij het optreden van Elisa, zoals blijkt uit zijn afscheidswoorden en het slot van 2 Koningen 13.

Het gebeuren bij zijn sterfbed was echter in zekere zin typerend voor het héle optreden van de profeet. Het is het vaste geloof in de uitredding van Jahweh in het conflict

met de vijand. Overwinnend geloof en leven uit de dood zijn de grote kenmerken van Elisa's leven en wonderen, en het is dus niet toevallig dat de geïnspireerde schrijver met de gedachte aan deze dingen het einde beschrijft van de man Gods.

Koning Joas bewees de profeet Elisa de hoogst denkbare eer door over hem te wenen en hem aan te spreken met de woorden: 'Mijn vader, mijn vader! Wagens en ruiters van Israël!' (vers 14b). Met dezelfde uitroep had Elisa lang geleden afscheid genomen van Elia (2:12). Dat was een grote, eervolle onderscheiding. Joas realiseerde zich dat de hele kracht van de natie lag samengebald in de persoon van de profeet. Elisa betekende in de oorlog evenveel voor Israël als een hele legermacht, zoals ook duidelijk was gebleken bij de veldtocht tegen de Moabieten (2 Koningen 3) en de conflicten met de Syriërs (2 Koningen 6 en 7). Wat zou er van Israël terechtkomen, nu de man Gods hun ontviel?

Dat de kracht van een heel volk geconcentreerd kan zijn in één persoon, zien wij in het Nieuwe Testament bij het afscheid van de apostel Paulus in Handelingen 20. Zoals Joas weende over Elisa (lett. 'over zijn gezicht'), weenden de oudsten van de gemeente te Efeze over de grote apostel van de volken, 'het meest bedroefd over het woord dat hij had

gezegd, dat zij zijn gezicht niet meer zouden zien' (Handelingen 20:37-38). Tijdens zijn leven had Paulus als een ware man Gods gewaakt over de kudde en de vijand op een afstand gehouden. Maar na zijn heengaan zouden er wrede wolven binnendringen, die de kudde niet zouden sparen. Daarom was zijn afscheids-boodschap dat zij waakzaam dienden te zijn, terwijl hij hen tevens opdroeg aan God Zélf en aan het Woord van Zijn genade (Handelingen 20:31-32). Deze twee hulpbronnen staan ons nog steeds ten dienste. Gods kracht reikt verder dan de macht van de tegenstander.

Iets dergelijks komt ook naar voren in de laatste woorden van de profeet Elisa. Zijn reactie op de jammerklacht van Joas was kort en bondig: 'Haal boog en pijlen' (vers 15). Met andere woorden: de koning moest niet bij de pakken neerzitten, maar zich veeleer gereedmaken voor de strijd. Het conflict met de vijand zou doorgaan. Maar God zou zorgen voor Zijn volk, Hij zou voor hen strijden — zoals Hij het bij de uittocht uit Egypte reeds had gedaan (Exodus 14:14). Geen enkele vijand kan tegen Hem standhouden. Dat geldt ook nu nog. God zegt ook tegen u en mij: Ik ben met je. Wees dus niet bang, maar blijf steeds waakzaam en strijd de goede strijd van het geloof!

REPLY

Vraag:

Wat is de betekenis van het blijven in de Wijnstok, en van het 'wegnemen' van ranken die geen vrucht dragen in Johannes 15:2,6. Kan een gelovige toch verloren gaan en in het eeuwige vuur geworpen worden?

Antwoord:

Het Gr. woord 'airoo' (wegnemen) komt vaak voor in het Nieuwe Testament, maar in Johannes 15 in de gelijkenis van de wijnstok uitsluitend in vers 2. De betekenis is niet 'opheffen' of 'opbinden', maar 'wegdoen'. Het gaat om naambelijders die geen werkelijke verbinding met Christus, de ware Wijnstok hebben (zoals Judas die onder de twaalf discipelen verkeerde).

Het verband met vers 6 maakt dit ook duidelijk, evenals andere passages (Mattheüs 3:10; 15:13). Het wegnemen wordt gevolgd door het buitenwerpen en het in het vuur werpen om verbrand te worden. Dit kan alleen zien op naam-belijders, wier einde is in het vuur. Het verschil met 1 Korinthiërs 3 is, dat het daar alleen om werken gaat die in het vuur verbranden, terwijl de gelovige zélf behouden wordt.

Onze eerste vraag moet zijn: Wat is de wijnstok? Dat is Israël volgens Jesaja 5. Het volk is echter tijdelijk terzijdegesteld en vervangen door de ware Knecht des Heren, de Mensenzoon (vgl. Ps. 80). Christus is de ware Wijnstok en Zijn volge-lingen zijn de ranken. De Vader is de Landman. Het gaat in Johannes 15 om de verbinding met Christus hier op aarde en dat kan een louter uiterlijke relatie zijn zoals een naambelijder die heeft. Het einde daarvan is het eeuwige vuur. De Heer spreekt hier relatief vaak over in de Evangeliën.

De Wijnstok wordt dus op aarde gezien, verbonden met alle ranken die Hem toebehoren, alle Christusbelijders. De Heer maakt echter in Johannes 15:2 direct al scherp onderscheid tussen naam-belijders en ware gelovigen. Iedere naambelijder is een rank die 'géén vrucht draagt'. Iedere ware gelovige is principieel gezien echter een rank die 'wél vrucht draagt', want het leven uit Christus zal zich altijd in de een of andere vorm uiten.

Iemand die niet rein is, d.i. die niet opnieuw geboren is, kan dus helemaal geen vrucht dragen. Iemand die rein is door het Woord en leven uit God ontvangen heeft, draagt wél vrucht (Joh. 15:3). Johannes gebruikt wel vaker principiële contrasten, ook in zijn eerste Brief.

(Vervolg op pagina 5)

1000 JAAR VREDE

Werner Mücher *Deel 1*

Voorwoord

'Heerlijkheid zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde' (Lukas 2:14) verkondigde het hemelse leger dat God loofde, toen de Verlosser Jezus Christus geboren werd die eeuwen te voren als de Vredevorst was aangekondigd (Jesaja 9:6).

Toen Hij 2000 jaar geleden geboren werd, kon de 'vrede op aarde' niet komen, omdat het volk Israël zijn Redder niet aannam, alhoewel zij zich in een uitermate benarde situatie bevonden en de vrede zo goed hadden kunnen gebruiken. Daarbij kwam nog dat het grootste deel van het volk onder de volken van de aarde verstrooid was. Een heel klein deel bevond zich in het land Israël, echter onder Romeinse heerschappij. Talloze gedeelten in de bijbel profeteren dat er eens, als de Vredevorst komt, wereldwijde en voortdurende vrede zal zijn. God geeft zijn plan van zegen voor zijn aardse volk en tevens voor alle volken niet op. Hij heeft de beloofde zegeningen alleen voor Zich uitgeschoven, ja, de vertraging is zelfs een deel van zijn weg met de mensheid.

Hij verzamelt in deze tijd van genade een hemels volk uit alle volken, de gemeente.

Maar spoedig eindigt deze bijzondere genadetijd. Dan zal God Zich weer tot zijn volk Israël keren. Romeinen 11 getuigt ervan, dat Israël in de toekomst gered zal worden (vers 26). Een nooit tevoren gekende tijd van gerechtigheid, van vrede, welvaart en vreugde zal dan aanbreken.

Heeft Israël daadwerkelijk een toekomst?

Sinds vele eeuwen verwerpen veel theologen de leer van het letterlijke herstel van het volk Israël in het land dat God eens aan Abraham beloofd heeft. Zij interpreteren de bedoelde voorspellingen zo, alsof haar vervulling in de kerk al plaatsgevonden heeft. Helaas worden hun ogen zo gehouden, dat zij niet herkennen dat Israël een toekomst heeft. Dat Israël daadwerkelijk een toekomst heeft, lezen we in een 3500 jaar oude profetie, in Deuteronomium 30:1-5.

Nog voordat het volk Israël uit Egypte trekt en de 40 jaar lange woestijn reis begint, laat God deze woorden door Mozes optekenen. God vertelde van te voren dat er voor het volk, nadat het om hun ongehoorzaamheid uit het land verdreven is geweest, een dag zal komen waarop het weer door Hem vergaderd zal worden. Maar voor het zover is, zal er een echte omkeer naar de HERE hun God moeten plaatsvinden. Het teken van deze omkeer is hun gehoorzaamheid met hart en ziel. Dan zal God het volk weer in het land van zijn vaderen brengen en hen meer zegenen dan hun vaderen. Dat is de fantastische zegen van het komende Vrederijk. We moeten niet vergeten dat God deze profetie al deed nog voordat de Israëlieten het land binnen kwamen. God is daadwerkelijk een God, die vanaf het begin het einde verkondigt (Jes. 46:10). Het 'einde' bestaat daarin dat God Israël spoedig meer zal zegenen dan ooit te voren. Maar hoe komt deze innerlijke verandering tot stand bij dit hardnekkige volk dat zich zover van God heeft verwijderd?

De geestelijke vernieuwing van het volk Israël

Deze verandering komt tot stand doordat God op bijzondere wijze zal ingrijpen. Daarover lezen we in Ezechiël 36:24-28. Hoewel deze profetie van Ezechiël ongeveer 1000 jaar jonger is dan de profetie van Mozes in Deuteronomium 30, gaat het toch over dezelfde gebeurtenis, namelijk die van het bijeenvergaderen van het volk Israël. Het bijzondere werk van God waardoor het volk Israël tot een echte omkeer komt, bestaat daarin dat God rein water op het volk sprenkelt. Dit betekent dat het Woord van God – waarvan water vaak een beeld is (vgl. Ef. 5:26) met macht tot hun harten gericht wordt. Het is het Woord van *God* dat mensen reinigt. Alle zonden en alle afgodendienst worden daardoor weggewassen. Evenwel zal dit werk eerst tot een erkenning van zonden voeren en daarna tot geloof in God en vergeving van zonden.

God zal hun dan een *nieuw* hart en een *nieuwe* geest geven. Dat zal hen in staat stellen de geboden van God met hart en ziel te gehoorzamen. Hij sprenkelt water op hen en geeft hun zijn Geest. Dat is het werk van de wedergeboorte, waarvan de Heer Jezus in Johannes 3 met Nicodémus sprak, toen Hij zei: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het koninkrijk van God niet binnengaan' (vs. 5). Als schriftgeleerde had Nicodémus dat kunnen weten.

(Vervolg van pagina 3)

Deze zwart-wit contrasten moeten wij zo laten staan en niet verwarren met praktische groei in het geloofsleven.

Vervolgens komen in Johannes 15 de pastorale punten aan de orde met betrekking tot ons geloofsleven. Al deze vruchtdragende ranken — dus de ware gelovigen — worden gereinigd en gesnoeid door de Landman, opdat zij 'méér vrucht' dragen (Johannes 15:2b).

Zo vinden wij in Johannes 15:4-5 ook het punt van onze eigen verantwoordelijkheid om in de Wijnstok te blijven. Dat wil zeggen: in praktische gemeenschap met de Heer te leven, de levensgemeenschap met de Vader en de Zoon daadwerkelijk te genieten. Dit leidt tot een volkomen blijdschap (vgl. 1 Johannes 1:3-4). De wijn is een beeld van deze volkomen vreugde.

Een ware gelovige kan niet verloren gaan, maar als het gaat om onze eigen verantwoordelijkheid wordt altijd de uiterste consequentie voorgesteld. Zo ook hier, hoewel het in Johannes 15:6 uiteindelijk alleen om mensen gaat die géén leven uit God hebben, maar wel deel uit maken van de belijdende christenheid. Het zijn mensen die niet 'in Christus' zijn, natuurlijke mensen, die dus ook niet in Hem kunnen blijven.

De parallel met Israël is ook belangrijk, omdat dat eveneens uit naambelijders en ware gelovigen bestond. Er is dus geen 'afval der heiligen', maar wel een afval van náámchristenen en náámbelijders. Dat zijn de ranken die geen vrucht dragen en die dat principieel gezien ook helemaal niet kunnen. Dat onderwerp wordt door de Heer niet verder uitgewerkt, maar wel vinden wij zoals gezegd in Johannes 15:6 waar het op uitloopt met deze levenloze ranken.

De vruchtdragende ranken zijn echter alle ware gelovigen, die gereinigd zijn door het Woord, waardoor zij opnieuw geboren zijn (Johannes 15:3). Qua positie zijn zij 'geheel rein' (Johannes 13:10). Ze zijn dus rein en ze dragen vrucht, maar ze hebben wel behoefte aan het dagelijkse reinigende werk van de Landman om nog 'méér vrucht' te kunnen dragen (Johannes 15:2b). Alles wat van het vlees is, moet worden weggesnoeid.

Wat is vrucht dragen? Vrucht dragen is het leven van Christus openbaren, het leven van de ware Wijnstok. Dit is hetzelfde als de negenvoudige vrucht van de Geest in Galaten 5. Want de Geest verheerlijkt Christus. Er is 'vrucht', 'méér vrucht' (Johannes 15:2b), en zelfs 'véél vrucht' (Johannes 15:5,8), zoals er in 1 Johannes 2 ook drie fasen zijn in onze geestelijke groei: namelijk van kinderen tot jongelingen en tot vaders in Christus.

H.B.

BOAZ EN DE ANDERE LOSSER; BOAZ TROUWT MET RUTH.

Ger de Koning

Lees ontspannen en aandachtig Ruth 4

"Geprezen zij de HERE, die het u heden niet laat ontbreken aan een losser"

Naomi heeft gelijk: Boaz laat er geen gras over groeien. Hij gaat naar de poort van Bethlehem. De poort is vaak de plaats van de rechtspraak, van beoordeling.

Daar zijn mannen aanwezig die verantwoording dragen voor wat de stad ingaat en uitgaat en wat er in de stad gebeurt. Net als Boaz daar zit, komt de andere losser voorbij. Boaz roept hem. Hij roept nog tien mannen uit de oudsten van de stad erbij. Zij moeten getuigen zijn van wat gaat gebeuren en ze moeten erop toezien dat alles op de juiste manier gebeurt, dat er geen trucjes worden gebruikt om een zaak naar eigen hand te zetten.

Boaz legt de andere losser uit wat er aan de hand is. De andere losser heeft het eerste recht van lossing en even lijkt het erop dat hij het zal doen. Maar als Boaz melding maakt van Ruth, de Moabietische, laat hij het afweten. Dan is de weg vrij voor Boaz om wat Naomi toebehoorde te lossen en tevens met Ruth te trouwen.

Ik denk dat in dit hele verhaal een belangrijke geestelijke les zit. Boaz had zich al over Ruth ontfermd, maar eerst moest er worden voldaan aan de aanspraken van de andere losser. Als iemand tot geloof in de Heer Jezus komt, is dat omdat de Heer Jezus Zich over hem of haar heeft ontfermd. Waar zo iemand dan nog mee te maken krijgt, zijn de aanspraken van de wet.

De wet is door God gegeven als antwoord op de vraag van het volk: alles wat de Here gesproken heeft zullen wij doen (Exodus 19:8). Goed, zegt God, hier is de wet: doe dit en gij zult leven. Maar dan blijkt dat de mens de wet niet kan houden. De wet laat hem zien dat hij een zondaar is, die telkens de wet overtreedt. De wet kan de mens niet verlossen van zijn zonden. De wet kan de zonde alleen maar onbarmhartig aantonen en het oordeel daarover uitspreken.

Maar dan komt de andere Losser. Wat voor de wet onmogelijk was, doordat zij door het vlees krachteloos was, heeft God gedaan in het zenden van zijn Zoon (Rom. 8:3). De wet eiste waaraan de mens niet kon en kan voldoen; God gaf in genade zijn Zoon om de mens te verlossen. Nu komt iemand tot geloof. Soms wil zo iemand dan de wet uit dankbaarheid gaan doen. Maar wie de wet zo wil gebruiken, misbruikt de wet. Voor zo iemand moet duidelijk worden dat de wet geldt voor een mens die leeft in de zonde en dat de wet niet door God is bedoeld voor een gelovige (1 Timotheüs 1:9).

De wet is niet in staat iemand in de volle vrijheid van het geloof te laten leven. In Galaten 5:4 staat dat wie de wet wil houden, van elke zegen die in Christus is, beroofd wordt en van de genade vervalt.

Genade en wet zijn nooit met elkaar te combineren. Ze sluiten elkaar uit. Ik leer van Boaz en de andere losser het volgende. De andere losser, de wet, kan en mag geen genade verlenen. Daarom kon hij niet met Ruth trouwen. De wet verbood dat.

Boaz, het beeld van de Heer Jezus, kon wel genade betonen. Maar dat alles moest op een rechtvaardige wijze gebeuren. Genade moet heersen door gerechtigheid. Genade is niet voorbijgaan aan de wet. Genade is volkomen voldoen aan de wet en handelen als aan alle heilige eisen van de wet is voldaan.

De Heer Jezus heeft de vloek van de wet aan het kruis gedragen om ons vrij te kopen (Galaten 3:13). De andere losser kan nooit meer via een achterdeur nog eens terugkomen op zijn rechten.

Nu kan de verbintenis tussen Boaz en Ruth officieel gesloten worden. Daarna, en niet eerder, heeft Boaz met Ruth gemeenschap. De Heer schénkt (mooie uitdrukking; vers 13) Ruth zwangerschap. Ruth, de Moabietische, heeft haar plaats in het voorgeslacht van David en van de Heer Jezus.

Lees nu nog een keer Ruth 4.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, dank U dat mij hebt vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood en mij aan Uzelf hebt verbonden.

THE PASSION OF THE CHRIST

Onder deze titel wordt een film vertoond die mensen massaal naar de bioscoop doet gaan. Als het storm loopt, om 'Jezus' op het witte doek te zien, is dat een andere 'Jezus' dan de Jezus die in de Schrift, het Woord van God wordt voorgesteld.

De martelaar 'Jezus' lijkt de volksheld van het volk der christenen van de 21e eeuw te zijn. Dat zegt niets over de ware Jezus, maar alles over het christenvolk. Die zoekt emotie, gevoel, beleving. Op zich niets mis mee, als het tenminste een bijrol en niet de hoofdrol vervult. Echter, de film is puur emotie. De bijbelse Jezus is in de film gedegradeerd tot een figuur die de emotie aanspreekt. Maar het geweten komt niet in Gods licht.

Niemand die de film beziet, hoeft bang te zijn voor een confrontatie met een heilig God die de zonde in gerechtigheid oordeelt. Het enige waar men zich mogelijk mee geconfronteerd ziet en daarom het gezicht afwendt en de vingers in de oren doet, zijn de gewelddadige, bloederige scènes ondersteund door harde muziek. De film is dan ook volgens de filmkeurmeesters niet geschikt voor jeugdige personen. Ook dat aspect plaatst het evangelisch gehalte in een bedenkelijk licht. Je moet kennelijk heel wat visueel (!) geweld kunnen incasseren om dit evangelie te kunnen ontvangen. En was het evangelie niet voor iedereen?

Maar er is meer dat de nadenkende christen op scherp moet zetten in zijn beoordeling van de voorstelling. De Bijbel moet daarbij de toetssteen zijn. Wordt de Heer Jezus daarin voorgesteld als 'de held van het witte doek'? Waar treffen we Hem aan temidden van massa's betalende bezoekers die zich vergapen aan zijn lijden en daar een soort bewondering voor hebben?

Nooit heeft Hij de publiciteit gezocht. Als Hij een wonder had gedaan, verbood Hij erover te praten. Hij wilde niet populair zijn. Toen men Hem koning wilde maken, verborg Hij Zich. Mensen die Hem wilden volgen, wees Hij op de consequenties. De lust om Hem te volgen vervloog in veel gevallen. Een menigte volgelingen haakte af toen Hij iets zei, dat ze maar een hard woord vonden.

Iemand beweerde: Na het zien van de film zal iemand die deelneemt aan het avondmaal dat op een andere manier doen. Dat zal wel. Maar dat betekent niet op een betere, maar op een slechtere manier. Het zien van de film plaatst op mijn netvlies een soort lijden zoals dat gezien is door een man die zich voor het maken van de film heeft laten inspireren door mystieke bronnen. Het resultaat is een gedrocht, een verminking van de Schriften. Wie wil dat gebruiken voor de aanbidding van de Heiland?

Daar komt nog bij dat enkele fundamentele kenmerken geweld worden aangedaan van het christelijk leven in het algemeen en de christelijke aanbidding in het bijzonder, zoals we die in de Schrift vinden, Christenen wandelen namelijk door geloof en niet door aanschouwen. En zij aanbidden in geest en in waarheid en niet door middel van enig menselijk maaksel dat met het menselijk oog wordt waargenomen. Tegen dit laatste wordt zelfs uitdrukkelijk door God gewaarschuwd.

Ger de Koning

Zie voor een uitvoerig commentaar voorzien van veel tekstverwijzingen

http://www.uitgeverijdaniel.nl/POC/PassionOfChrist.htm

MATTITHJA, DE KORACHIET

1 Kronieken 9:31

Slot

Het gaat in deze reeks van drie korte artikelen over een Leviet die in de tweede tempel de verantwoordelijkheid droeg voor het 'bakwerk', d.w.z. de spijsoffers die in pannen werden gebakken en toebereid. Deze speciale taak heeft ook ons als nieuwtestamentische gelovigen iets te zeggen. Het spijsoffer is een beeld van het volmaakte leven van Christus en van Zijn lijden tot eer van God.

Laten wij nu een ogenblik nadenken over wat de Heer heeft meegemaakt. Bijvoorbeeld gedurende de uren van het proces tegen Hem, toen Hij werd weggezonden van Annas naar Pilatus, daarna naar Herodes, dan weer naar Pilatus, te midden van een menigte die woedend was en schreeuwde om Zijn dood! De bende soldaten overlaadde Hem met slagen; men spuugde Hem in het gezicht; Hij werd met doornen gekroond; men knielde voor Hem om Hem te bespotten; men sloeg Hem op het hoofd; men hoonde Hem! Het vuur brandde in al zijn felheid voor het oog van het volk, en met welke gevolgen?

Hij bleef ook daar Dezelfde — zachtmoedig, geduldig, vol genade in Zijn vernedering. Het goddelijke licht en de liefde schitterden op Zijn gezicht, door alles heen. De mens deed alles wat hij kon om dit hemelse licht te versluieren. Maar het schitterde in heel Zijn optreden, het schitterde in volle schoonheid en heerlijkheid. Als de mens dat niet zag, zag God het. "Deze is Mijn geliefde Zoon, in wie Ik welbehagen gevonden heb".

Zijn er nog Mattithja's in deze wereld? Zijn er nog harten die speciaal geroepen zijn om zich met de spijsoffers "gebakken op de bakplaat" bezig te houden? Harten die graag met de Heer bezig zijn? Als dat het geval is, zullen wij vaak bijeenkomen om aan Hem te denken als Degene die geleden heeft, die heilig, volmaakt en goed was, Degene die God verheerlijkte door Zijn gehoorzaamheid tot in de dood.

Wij zullen dan aan Hem denken zoals Hij op Golgotha heeft geleden. Wij hebben een speciale opdracht Hem te gedenken in Zijn lijden en sterven. Onze aanbiddingdienst is aangenaam voor God in de hemel. "Altijd het sterven van Jezus in het lichaam omdragend", en ook Zijn heerlijkheid beschouwend ondanks de verachting en de smaad die de mens Hem heeft aangedaan.

Detail De Kruisiging Rubens 1610

Als wij zo bezig zijn, zijn onze harten eenstemmig om de Heer te loven. Zoals wij gezien hebben was de lof ook een dienst van de kinderen van Korach. "Want dag en nacht was het op hen, in dat werk te zijn" (1 Kronieken 9:33). Het lofzingen van de Heer was de plicht van hun orde en zij waren in de vertrekken van het huis Gods dag en nacht met hun dienstwerk bezig.

Worden wij niet opgewekt om "door Hem voortdurend een lofoffer brengen aan God?" (Hebreeën 13:15). Waarom? Omdat wij ook "kinderen van Korach" zijn. Wij zijn gered uit barmhartigheid en door genade. Wij zijn geroepen tot het dienstwerk in verband met de "spijsoffers op de plaat". Onze woning is in het heiligdom, dat niet met handen gemaakt is. En al deze voorrechten stellen ons in staat voortdurend de lofzang van ons hart te wijden aan de Heer.

Bron: Le Messager Évangélique

VAN DE WERKVLOER

John Bax

Op de trap van het stadhuis.

"Met voorbijzien dan van de tijden der onwetendheid beveelt God nu aan de mensen, dat zij zich allen overal moeten bekeren, omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen door een man die Hij daartoe heeft bestemd". (Handelingen 17:30)

"God ziet neder uit de hemel op de mensenkinderen, om te zien, of er één verstandig is, één, die God zoekt. Allen zijn afgeweken, tezamen ontaard, er is niemand die goed doet, zelfs niet één." (Psalm 53:3-4)

"Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft. Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou oordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld". (Johannes 3:16-18)

Het was druk op de markt en ik had de vrijmoedigheid om deze schriftplaatsen luid en duidelijk te prediken. Een man onderbrak zijn wandeling en kwam pal voor me staan, terwijl hij mij nogal boos aankeek. Hij zei: "Je moet ophouden mensen angst aan te jagen. Op dit soort doemdenken zitten ze echt niet te wachten." Hij vroeg mij verder, of ik geen betere boodschap te brengen had.

Ik kon hem nog vertellen, dat alles wat in de Bijbel beschreven staat waar is. Ook het oordeel van God over deze wereld. En dat hij de fout van zijn leven begaat, als hij geen rekening houdt met hetgeen in de Bijbel beschreven staat. "Ook u zult eens rekenschap moeten afleggen. Maar God, onze Heiland, wil dat allen behouden worden en tot de kennis van de Waarheid komen. En ook dit is de goede boodschap, dat Hij u vergeving wil schenken op grond van het geloof in Jezus Christus. Het betekent echter wel dat u moet erkennen, dat u een zondaar bent en dat alleen door geloof in het volbrachte werk van de Heer Jezus Christus u vergeving van zonden zult ontvangen." Hij liep boos en scheldend van me weg. Het laatste wat ik hem nog hoorde zeggen was, dat ik een dwaas was, want er bestaat geen God.

Een vrouw die dit van een afstand had geobserveerd kwam naar mij toe en vroeg om een traktaat. Ze wilde wel eens weten wat die man zo boos maakte.Toen ze mij ernaar vroeg, citeerde ik dezelfde schriftplaats en vertelde haar dezelfde boodschap. Ze vertelde me dat ze rooms-katholiek gezind was en wel eens naar de kerk ging. Ze geloofde in God en dat was voor haar genoeg. Ze zei: "Ach, het oordeel zal wel meevallen. Daar maak ik me niet zo druk over. God is ook een God van liefde." En verder wilde ze er niets meer erover horen.

Nog een aantal keren predikte ik deze teksten op de markt. Een jongeman die een broodje zat te eten op een trapje achter mij, kwam op mij af en vertelde me, dat hij er wel van overtuigd was, dat de hele wereld geoordeeld zal worden. "Helaas hoor ik daar zelf ook bij." zei hij. Toen ik hem vroeg, **waarom** hij dat dacht, vertelde hij mij, dat hij veel dingen had gedaan die God verboden heeft. Hij vertelde mij dat hij christelijk was opgevoed door zijn ouders. Maar op een dag was zijn vader er met een andere vrouw vandoor gegaan. "Hij heeft mijn moeder en ons hele gezin aan hun lot overgelaten." Verbitterd zei hij: "De mensen in de kerk, die het allemaal zo goed wisten te vertellen, hebben niets voor ons gedaan. We zijn gewoon in de steek gelaten, we stonden er helemaal alleen voor. Ik heb de kerk de rug toegekeerd. Alle regels van de kerk heb ik losgelaten. Daarna ben ik een losbandig leven gaan leiden met drugs en het bezoeken van allerlei bizarre party's. Ik weet ook wel dat ik zo niet verder kan gaan. Het is een waardeloos leven. En ik weet dat God dit leven van mij zal veroordelen. Mijn moeder waarschuwt mij ook vaak. Ze zegt dezelfde dingen als u. Ze bidt wel altijd voor mij. Maar al die regels en wetten van de kerk beangstigen mij en als ik heel eerlijk ben in mijzelf, wíl ik daar niet voor leven. Maar het beangstigt mij nog meer, dat ik geoordeeld zal worden. Want God bestaat echt, dat kan ik niet ontkennen, hoe vaak ik het ook probeer. En nu word ik er weer mee geconfronteerd.

Ik mocht hem vertellen dat het niet gaat om regels van een of andere kerk om behouden te worden. Maar de Bijbel getuigt van die ene kostbare Persoon: de Heer Jezus Christus als Redder en Zaligmaker. Ook hij kan vergeving ontvangen, als hij met zijn zonden zal breken en die oprecht wil belijden. Ik mocht samen met hem twee schrift gedeelten lezen.

"Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem". (Johannes 3:36)

"Voorwaar voorwaar, Ik zeg u: wie mijn woord hoort en gelooft Hem die Mij heeft gezonden. Die heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, maar is uit de dood overgegaan in het leven". (Johannes 5:24-25)

Na nog een tijdje met hem gesproken te hebben vroeg ik hem of hij bereid was om een keuze te maken, om dit te erkennen en te belijden. Hij stemde ermee in. Samen hebben we gebeden op dat trapje bij het stadhuis. Ik gaf hem nog een traktaat mee over innerlijke rust en vrede en het boekje "Een Brief voor jou". Hij bedankte mij vriendelijk en volgens mij ging hij zijn weg met blijdschap.

De trap van het stadhuis in Goes

John zijn werkvloer bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

Wel in de wereld, maar niet van de wereld

In het bekende gebed van de Heer tot de Vader in Johannes 17 staan drie voorzetsels die bepalend zijn voor onze positie:

(1) Gelovigen zijn niet van (Gr. *'ek'*) de wereld, zoals Christus niet van de wereld is, d.i. niet afkomstig uit en niet behorend tot het (boze) wereldsysteem.

‘Zij zijn niet van de wereld zoals Ik niet van de wereld ben (vs. 14 en 16).

(2) Gelovigen zijn wel uit (Gr. *'ek'*) de wereld aan de Heer gegeven (vs. 6), maar nog niet uit de wereld weggenomen (vs. 15).

(3) De Heer is niet meer in (Gr. *'en'*) de wereld, maar de gelovigen zijn nog wel in de wereld (vs. 11). Daarom spreekt Christus tot hun troost en bemoediging Zijn Woord in deze wereld (vs. 13).

(4) Wij zijn echter in (Gr. *'eis'*) de wereld gezonden, zoals de Vader de Zoon in (of: tot) de wereld gezonden had (vs. 18).

H.B.

Kijk ook eens op:

www.inthebeloved.org

www.soundwords.de

www.rotsvast.net

www.uitgeverijdaniel.nl (nog in aanbouw, maar toch leuk om te bezoeken)

Vanwege ruimtegebrek zijn de al verstuurde nummers van “Rechtstreeks” op de site van uitgeverij Daniël gezet.
Via de link “Rechtsreeks” op:
www.oudesporen.nl
komt u dus bij de bestanden.
Een directe link is:

http://www.uitgeverijdaniel.nl/Rechtstreeks/Rechtstreeks.htm

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘… groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

John Bax; Hugo Bouter; Ger de Koning; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

Mei 2004

Jaargang 1, nr. 5

In dit nummer:

Van de redactie **1**

Een eervol sterfbed (2) **2**

Reply **3**

Van de duisternis tot het licht

De toekomst is dichtbij **4**

WoordStudie **5**

Oprechtheid

On line **6**

De geboorte van Samuël

Van de werkvloer **7**

Over relikwieën, en menselijke tradities **8**

Kennis **10**

VAN DE REDACTIE

"De meimaand in zijn blij gewaad,"

zo begint Guido Gezelle zijn gedicht. Hij richt onze blik in dit gedicht op de hemel. We zouden dat eens kunnen vergeten, nu het zo lekker weer wordt buiten. We mogen steeds genieten van dat wat we ontvangen uit de hand van God. Maar altijd worden we aangemoedigd om onze vensters naar Boven open te doen en te gaan staan in onze overwinning en onze hoop op Hem te stellen.

Zelfs als er geen hoop meer is, zoals in een vallei met alleen maar doodsbeenderen, dan kan God toch weer een geest van leven geven. Het laat ons zien dat ook wij ook eens dood waren in onze zonden en misdaden en dat wij nu mogen wandelen in het volle licht van zijn genade. Beproefd door het licht en zuiver bevonden in Hem.

Uit de betekenis van de naam Samuël leren we de God kennen die hoort. De God die graag contact wil met Zijn volk en alle verhinderingen daarvoor wil wegnemen, zodat Zijn kinderen kunnen groeien in de kennis van Hem. Laten wij voor anderen geen verhindering zijn in die groei, dan zal wat wij doen of laten tot verheerlijking van Hem zijn. Namens de redactie wens ik u een gezegende meimaand,

Jan-Paul Spoor

De Meimaand, in zijn blij gewaad,
weêr overal te blinken staat,
vol groene en versche blaren;
o mensch, wat zal 't hierboven zijn,
wat zal 't in 's hemels hoven zijn?
Dat zal u, zal u varen!

Vergeet toch uwen Schepper niet,
als g' hier zijn' schoone Meimaand ziet,
en tracht Hem niet te onteeren,
in woord of werk, 't zij vroeg of laat,
maar peist hoe dat 't hierboven gaat,
in 't eeuwig huis des Heeren!

't En duurt hier niets, hoe lief en schoon
't mag heeten; maar, de hemelkroon
zal nimmermeer verslenzen:
verdient dan dat gij hebben meug't
des hemels onverwelkte vreugd,
ver boven de aardsche grenzen!

Verdient, die oud of jong nu zijt,
en hier een stonde lang verblijdt
uw arem sterflijk herte,
dat 't geen gij doet of laat nadien
u altijd moge blijven blijen,
en dat 't u nooit en smerte!

Guido Gezelle 20-5-1889

Guido Gezelle 1830-1899

EEN EERVOL STERFBED

Hugo Bouter *2 Koningen 13:14-19* *Deel 2*

Een pijl der overwinning van de HERE

Elisa sprak de taal van het geloof, maar daarbij gaf hij koning Joas ook aanschouwelijk onderwijs. Joas moest zijn hand aan de boog leggen, zoals eens Jozua zijn spies moest uitstrekken naar de vijand (Joz. 8:18). Hierbij maakte de profeet zich één met de zaak van Gods volk door zijn handen op die van de koning te leggen.

Daarna moest hij het venster naar het oosten openen en een pijl afschieten in de richting van de vijand (vgl. 10:32-33 en Jes. 9:11). Toen zei Elisa: 'Een pijl der overwinning van de HERE, ja, een pijl der overwinning op Aram. Gij zult Aram bij Afek tot vernietiging toe verslaan' (13:16-17; vgl. hoe Achab hierin faalde in 1 Kon. 20:26vv.).

Het heil is des Heren. De overwinning is van de Here. Alleen aan Hem zij dus de eer! In nieuwtestamentische zin zien wij deze overwinning van de Here in de dood en opstanding van Christus. Door het kruis heeft Hij getriomfeerd over alle vijandige machten. Dat is de principiële kant van de zaak. Maar er is ook een praktisch aspect, en dat komt hier meer naar voren. De christen die praktisch door de Geest wordt geleid, leidt volgens Paulus een overwinningsleven (Rom. 8:4vv.). En Johannes schrijft over een overwinnend geloof over de boze en over de wereld (1 Joh. 2:14; 5:4-5).

Wij mogen elkaar als gelovigen hierin stimuleren en elkaar een hart onder de riem steken, zoals Elisa dat hier deed bij Joas. De overwinning van de Here is zeker, en daarom kunnen wij in het geloof een pijl der overwinning afschieten. Maar in de praktijk is ons geloof niet altijd zo sterk. Wij wandelen niet altijd op de hoogten van het geloof (vgl. Hab. 3:19). Dat wordt ook

Raam met uitzicht op Jeruzalem

geïllustreerd in dit gedeelte. Want er volgde nog een tweede les in het aanschouwelijke onderwijs van de profeet.

Nadat Joas een pijl der overwinning had afgeschoten, moest hij de hele bundel pijlen nemen en daarmee op de grond slaan. Dit symboliseerde, zoals blijkt uit het verband, de volkomen *vernietiging* van de vijand. Helaas sloeg Joas maar driemaal op de grond, inplaats van vijf- of zesmaal zoals de man Gods — die nog steeds vurig van geest was — had gehoopt. Zijn geloof schoot te kort en daarom zou hij Aram niet meer dan driemaal verslaan (2 Kon. 13:18-19; zie voor de vervulling van deze belofte ook vs. 25). Hoe staat het met óns geloof in de overwinning van de Here?

REPLY

Vraag van mevr. M.d.J.:

In Handelingen 26:18 is sprake van twee aspecten van de bekering, nl:

(1) Men moet zich bekeren 'van de duisternis tot het licht'.

(2) Men moet zich bekeren 'van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden ontvangen door geloof in Mij'. Wat is het verschil tussen deze punten?

Antwoord:

Het gaat hier om fundamentele tegenstellingen: de duisternis is het domein van de satan, het licht is het terrein waar God woont en werkt (Hij bewoont een ontoegankelijk licht en in Hemzelf is in het geheel geen duisternis).
Paulus noemt in dit vers dus eerst het machtsgebied zelf (duisternis resp. licht) en vervolgens de bewoner, de beheerser van de duisternis (de satan) en Degene die troont in het licht (God).
Als iemand tot bekering komt gaat hij van het ene machtsgebied over naar het andere; het is de overgang vanuit de duisternis naar het licht. Maar hij krijgt ook te maken met een andere Heer, de God die zowel licht als liefde is.
Het resultaat is ook tweeërlei. Ten eerste ontvangt een gelovige vergeving van zonden. Dat regelt het verleden, het leven in de zonde is voorbij. Ten tweede is er ook een geweldige toekomst, een heerlijk erfdeel, een erfenis onder de geheiligden.

Wat houdt dat in? Dit vers vertoont veel overeenkomst met een andere uitspraak van de apostel Paulus, die wij vinden in de Brief aan de Kolossenzen. Daar zien wij dat de geweldige dingen die ons geschonken zijn, aanleiding vormen om onze God en Vader met blijdschap te danken. Dat is natuurlijk ook begrijpelijk.
Waarom danken wij de Vader? Er worden in Kolossenzen 1 wel vier redenen genoemd om dankbaar te zijn. Wanneer wij als dankbare kinderen allereerst aan de Vader Zélf denken, prijzen wij Hem voor de onuitsprekelijke gave van Zijn Zoon, die hier zo treffend 'de Zoon Zijner liefde' wordt genoemd (1:13). Tijdens Christus' leven op aarde klonk er tweemaal een stem uit de hemel, die bevestigde dat Hij de geliefde Zoon van de Vader was (Luc. 3:22; 9:35).

Dat is in feite de voornaamste reden voor onze dankbaarheid. Wij zijn in verbinding gebracht met de Veelgeliefde: de Man naar Gods hart. Wij hebben een plaats ontvangen in Zijn Koninkrijk, zoals eens de volgelingen van David een plaats kregen in het rijk van de koning die door God was uitverkoren. Wij zijn burgers van een hemels rijk, een rijk waarover 'de Zon' nooit ondergaat, en wij zullen straks ook met Christus regeren.
En als wij aan onszelf denken, aan onze huidige zegeningen en aan de hemelse positie die wij hebben ontvangen, is er ook alle reden tot dankzegging. Want wij danken met blijdschap de Vader, zo zegt de apostel hier, omdat Hij ons 'toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht' (1:12). Is dat niet geweldig? De Vader heeft ons geschikt gemaakt, d.i. passend, waardig, om erfgenamen van Hem te worden. De rijke erfenis die ons als heiligen of geheiligden ten deel valt, bevindt zich in het licht. Daar woont God, in Wie in het geheel geen duisternis is, en daar draagt alles het stempel van Zijn smetteloze heiligheid.
Deze erfenis, die dus ook 'het erfdeel onder de geheiligden' wordt genoemd (Hand. 20:32; 26:18), herinnert aan het erfdeel van de Israëlieten in het land Kanaän. Zij namen het Beloofde Land in bezit na hun bevrijding uit het land Egypte en de lange tocht door de woestijn. De 'woestijnreis' komt in Kolossenzen 1 niet aan de orde. Wij vinden hier alleen ons 'Egypte' en ons 'Kanaän', onze oorsprong en onze eindbestemming. Wij zijn verlost 'uit de macht der duisternis' en overgebracht 'in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde'. Wij zijn bestemd voor de hemel en God heeft ons nu reeds 'een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus' (Ef. 2:6).
Wij zijn dus vanuit het domein van de duisternis, waar zonde, dood en Satan regeren, overgebracht in het Koninkrijk van het licht. Wij leven nu reeds in het licht van een nieuwe dag. Geestelijk gesproken bevinden wij ons in de sfeer waar Christus regeert als 'de Zon der gerechtigheid', en daarom dienen wij te wandelen 'als bij lichte dag' (Rom. 13:12-14). Hij regeert echter als de Zoon van Gods liefde, 'in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden' (1:14).

Licht èn liefde, onuitsprekelijke Goddelijke liefde, zijn de maatstaven die Hij hanteert. Onze losprijs is betaald door de Man die 'geweldig van vermogen' is, onze Losser, onze Bloedverwant (vgl. het boek Ruth). Onze zonden zijn vergeven en kunnen ons nooit meer aanklagen. Dat geeft uiteraard aanleiding tot eeuwige dank en aanbidding. Wij hebben dus alle reden om de Vader met blijdschap te danken:

(1) Hij heeft ons toebereid voor het erfdeel der heiligen in het licht.
(2) Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis.
(3) Hij heeft ons overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde.
(4) In Zijn geliefde Zoon hebben wij de verlossing, de vergeving der zonden.

H.B.

1000 JAAR VREDE

Werner Mücher *Deel 2*

Wanneer vindt de wedergeboorte van Israël plaats?

Men zou de conclusie kunnen trekken dat Israël in ieder geval al gedeeltelijk wedergeboren is, omdat God al begonnen is het volk te vergaderen en terug te brengen in het land Israël.

Een duidelijk antwoord op deze vraag vinden we ook in het boek van de profeet Ezechiël, in hoofdstuk 37:1-14.

In deze profetie wordt het herstel van Israël in twee fasen beschreven. Ezechiël zag een dal vol doodsbeenderen, die volledig verdord waren. Op Gods vraag aan Ezechiël, of deze beenderen weer tot leven konden komen, antwoordde hij, dat God het wel wist. Daarop kreeg hij de opdracht over het gebeente te profeteren. God zou weer een geest in hen brengen, zodat ze levend zouden worden en wel doordat God eerst zenuwen over het gebeente zou leggen en dan zou er vlees overheen groeien. Ze zouden met een huid worden overtrokken, maar er zou nog geen geest in hen zijn. Daaraan zouden allen kunnen erkennen dat God de HERE is (vs. 1-7).

Toen Ezechiël dat profeteerde, ontstond er een geluid: de dode beenderen voegden zich aan elkaar. Ook zag hij, hoe de zenuwen erover werden gelegd, vlees daarover groeide en hoe er een huid overheen trok. Let goed op: in deze dode lichamen was vooralsnog geen leven. Tot hiertoe is het handelen van God – hoewel het een wonder is – een verwijzing naar het bijeenbrengen van het volk Israël als *natie*, en dat is profetisch de eerste fase van het herstel van het volk Israël. Maar het belangrijkste ontbreekt nog: het *leven*. Ondanks het gedeeltelijk bijeenbrengen heeft er bij Israël tot op de huidige dag geen ware bekering tot God plaatsgevonden en is er nog geen echte levensverbinding met Hem!

Na een onderbreking moest Ezechiël opnieuw profeteren; hij moest tot de geest spreken, dat hij in de doden moest blazen, zodat zij weer levend zouden worden. En zo gebeurde het dan: de doden werden levend en gingen op hun voeten staan: een zeer groot leger van mensen.

Dit is de verwijzing naar de innerlijke verandering van het volk Israël. Een heel volk, weliswaar niet voltallig, wordt tot nieuw leven verwekt!

Ezechiël 37 helpt ons dus te onderscheiden tussen een voorlopig uiterlijk, nationaal herstel en een innerlijk, geestelijk herstel. Het nationale herstel heeft al plaatsgevonden. Een in deze samenhang beslissende gebeurtenis vond plaats toen David Ben Gurion, de eerste staatspresident van de nieuwe staat Israël, Israël als nieuwe staat uitriep op de avond van de 14e mei 1948!

David Ben Gurion
1886 -1973

Geboren in Plonsk. (Polen) Op 18 jarige leeftijd leraar aan de Warschau joodse school. Kwam in 1906 aan in het land Israël. Hij werd betrokken bij de eerste landbouw communes. Deze ontwikkelden zich later in Kvutzah en later in Kibboets.

OPRECHTHEID

Gerard Kramer

In het Griekse Nieuwe Testament wordt een opmerkelijk woord gebruikt om aan te geven waardoor het praktische leven van gelovigen moet worden gekenmerkt. Dit is het woord eilikrineia, dat doorgaans met 'oprechtheid' wordt vertaald. Ook het hiermee samenhangende bijvoeglijk naamwoord eilikrinès komt voor. Interessant is dat de oorspronkelijke betekenis hiervan, althans volgens veel geleerden, 'door het zonlicht gekeurd' is. Vandaar de betekenis 'doorzichtig', 'helder', 'zuiver', 'transparant'.

Laten we de passages eens langslopen waar deze woorden voorkomen. Daarbij valt op dat ze vrijwel uitsluitend door Paulus gebruikt worden en eenmaal door Petrus.

Oprechtheid (Gr. eilikrineia)

In 1 Kor. 5:8 schrijft Paulus: 'Laten wij daarom feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid'. Onze levenspraktijk moet met onze positie, die even eerder door de apostel is getypeerd als 'ongezuurd' (vs.7), overeenstemmen, en wel op zo'n manier dat we laten zien dat voor de zonde in ons leven (het zuurdeeg) geen plaats is. In alle oprechtheid plaatsen we onszelf in dat opzicht niet in het licht van de zon, maar in het licht van God (vgl. 1 Joh. 1:7).

Paulus kon op dit punt overigens wijzen op zijn eigen leven. In 2 Kor. 1:12 stelt hij namelijk: 'Want dit is onze roem: het getuigenis van ons geweten, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid voor God, <en> niet in vleselijke wijsheid maar in [de] genade van God hebben verkeerd in deze wereld en in het bijzonder bij u'. Eigenlijk staat er niet 'in … oprechtheid voor God, maar 'in … oprechtheid van God'. Dit betekent dat Paulus de oprechtheid waarmee hij gewandeld heeft, eigenlijk aanduidt als de oprechtheid die God Zelf kenmerkt en die daarom ook bij Zijn kinderen zichtbaar moet zijn. God is 'oprecht' in Zijn handelen in die zin dat daarin geen bijbedoelingen schuilgaan. Paulus kon de Korinthiërs naar eer en geweten voorhouden dat ook hijzelf volledig 'transparant' in hun midden was geweest, op de manier die God graag zag en die de 'keuring' van Zijn licht had doorstaan.

In de zelfde brief schrijft de apostel dan ook: 'Want wij zijn niet als de velen die het Woord van God vervalsen, maar als uit oprechtheid, maar als uit God, spreken wij voor Gods aangezicht in Christus' (2 Kor. 2:17). Wat de apostel sprak, was niet vals – in de zin van onecht - maar wat hij verkondigde, was het Woord van God in alle echtheid, helderheid en zuiverheid.

Oprecht / zuiver (Gr. eilikrinès)

Paulus' gebed voor de gelovigen in Filippi was erop gericht dat zij met kennis en geestelijk inzicht niet slechts oprecht (zuiver) wandelden, maar oprecht (zuiver) waren. In Fil. 1:9,10 schrijft hij: 'En dit bid ik, dat uw liefde nog meer en meer mag overvloeien, in kennis en alle inzicht, om te beproeven wat het beste is, opdat u zuiver en onberispelijk bent tegen de dag van Christus'. De manier waarop zij wandelden zou dus moeten voortvloeien uit een innerlijk dat volkomen zuiver was. In dit verband bepaalt de apostel hen bij de dag waarop straks de Heer Jezus verschijnt - en zij met Hem (vgl. 2 Thes. 1:10): dan zal voor allen zichtbaar worden hoe zuiver zij in hun leven geweest zijn.

Ook de apostel Petrus heeft, zoals gezegd, dit woord eenmaal gebruikt. In 2 Petr. 3:1 schrijft hij, als hij zijn beide brieven typeert: 'In beide [brieven] wek ik door herinnering uw oprechte gezindheid op, opdat u terugdenkt aan de woorden die tevoren door de heilige profeten gesproken zijn en aan het gebod van de Heer en Heiland, door uw apostelen [verkondigd]'. Dat is een mooie samenvatting van deze studie: wie zich bezighoudt met het Woord van God, heeft daar slechts profijt van als hij of zij dat in een oprechte gezindheid doet, oftewel zich in alle oprechtheid door het licht van het Woord laat beschijnen en keuren.

Amethist

WOORDSTUDIE

DE GEBOORTE VAN SAMUËL

Ger de Koning *Lezen: 1 Samuël 1*

"Zij noemde hem Samuël, want (zeide zij) ik heb hem van de HERE gebeden."

1 Samuël 1 vers 20b

Het vorige boek eindigde met de naam 'David'. Om hem gaat het in het boek waarvan je zojuist het eerste hoofdstuk hebt gelezen. Maar voordat hij naar voren komt, is er een profeet nodig die een wegbereider voor hem is. Net zoals bij de geboorte van de Heer Jezus eerst Johannes de doper de weg voor Hem bereidt.

Net als bij de geboorte van Johannes (Luk. 1) is ook de geboorte van Samuël het gevolg van gebed. Hanna, de moeder van Samuël, is een Godvrezende vrouw. Elkana, zijn vader, is een goede man. Elkana houdt van Hanna. Maar hij heeft weinig inzicht in wat zijn vrouw werkelijk bezighoudt. Wat Hanna werkelijk bezighoudt, blijkt uit haar gebed in het huis des Heren te Silo. Daar brengt zij haar nood voor de Heer. Zij wil geen zoon voor zichzelf, maar zij wil een zoon om hem aan de Heer af te staan, opdat hij de Heer zal dienen.

Hanna is een vrouw die lijdt onder de situatie waarin Israël is gekomen. Het volk is van God afgeweken en zij zou zo graag zien dat het volk weer tot God terugkeerde. Haar bijdrage daarin zou de zoon zijn die zij van de Heer begeerde. In haar gebed geeft zij aan wat zij voor haar zoon wenste. Zij vraagt een mannelijke zoon. Dat is eigenlijk dubbel, want een zoon is al mannelijk. Maar ze vraagt daarmee een zoon die in mannelijke kracht zal optreden te midden van het volk.

Verder zal hij zijn haar laten groeien. Het lange haar is in de Bijbel altijd een beeld van toewijding en onderworpenheid. De vrouw laat daarmee haar onderdanigheid ten opzichte van de man zien (1 Kor. 11:2-16). Het lange haar is haar eer en als ze het afknipt is het een schande. Voor de man is het een schande als hij lang haar draagt. In dit teken zal aan Samuël te zien zijn dat hij onderworpen is aan de Heer. Het is als met de Nazireeër in Numeri 6. Een Nazireeër is iemand die zich voor een bepaalde tijd aan de Heer wilde toewijden. Een van de kenmerken van hem was dat hij zijn haar zou laten groeien. Maar Samuël was niet slechts tijdelijk aan de Heer toegewijd. Hij zou zijn leven lang aan de Heer gewijd zijn.

Terwijl Hanna zo haar nood bij de Heer brengt,

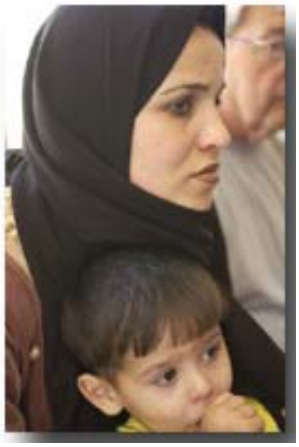

is daar de priester Eli. Hij ziet haar en denkt dat zij dronken is. De man heeft geen notie van de smart van Hanna en voegt aan haar smart nog de pijn van het onbegrip toe. Hij wil haar wegjagen. Na haar uitleg zegt Eli haar de verhoring van haar gebed toe.

Getroost gaat Hanna naar huis. Ze is een ander mens geworden. Zo kan het gelovig gebed van iemand die in nood zit een verandering teweeg brengen. Een jaar later krijgt zij de zoon die zij Samuël noemt, wat betekent 'door God verhoord'. Elke keer als zijn naam wordt genoemd, zal dat een herinnering zijn aan de oorsprong van zijn bestaan en dienst. Hij is er als antwoord op het gelovig gebed. Wat een bemoediging voor elk ouderpaar dat kinderen uit de hand van de Heer wil ontvangen. Elk kind mag er zijn als de verhoring van het gebed.

Elkana stemt in met de plannen van zijn vrouw. Als Samuël oud genoeg is, gaat Hanna met haar man mee om hem voorgoed aan de Heer af te staan. Tegelijk neemt ze een groot offer mee. Ze beseft dat de jongen alleen op grond van een offer bij de Heer kan zijn. Zo mogen ook nu ouders hun kinderen aan de Heer opdragen.

Van nature is in onze kinderen niets dat aangenaam is voor God. Maar wij mogen hen bij God brengen op de grondslag van het offer van de Heer Jezus. Zeker moeten zij komen tot persoonlijke bekering en geloof in de Heer Jezus. Bij Samuël was dat al heel jong aanwezig: in het laatste vers buigt hij zich in aanbidding voor de Heer neer.

Lees nu nog een keer 1 Samuël 1.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, geef dat onze kinderen een leven van toewijding aan U zullen gaan leiden en dat zij door U gebruikt kunnen worden tot zegen voor uw volk. Ik vraag U dat op grond van het werk van de Heer Jezus.

'On line' betekent volgens het woordenboek: direct verbonden met een computernetwerk.
'On line' betekent voor dit stukje: direct verbonden met God voor een gesprek.

ON LINE
luister naar en spreek tot God

John Bax

VAN DE WERKVLOER

***"Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat hij de werken van de duivel zou verbreken"* (1 Joh. 3:8b).**

Hieronder volgt het verhaal van mevr. M.d.J. die reageert op een ontvangen traktaat:

Een aantal weken geleden, was ik met vakantie in Zeeland. Op de markt in Goes gaf u mij een traktaat over innerlijke rust en vrede en een kaart: *"Laat u met God verzoenen".* Ik wilde u aanspreken, maar had het lef niet op dat moment, en wilde u niet onderbreken in uw preek. U raakte mij nogal toen u zei: *"Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat hij de werken van de duivel zou verbreken."*

1) U had het erover dat mensen zich moeten bekeren van de duisternis tot het licht ;
2) en van de macht van satan tot God,

opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden ontvangen door geloof in Mij.

Uw adres stond op het traktaat en ik had nu vrij-moedigheid om per brief hierop te reageren .

Thuis heb ik deze schriftplaatsen opgezocht (Hand. 26:18) en Ik worstel nogal met de vraag wat het verschil is tussen deze twee? De macht van Satan heb ik aan den lijve ondervonden, daar wilde ik u ook graag iets over vertellen.

Ik was veertien jaar oud toen mijn ouders gingen scheiden (nu ben ik 32) en vanaf dat moment ben ik vragen gaan stellen. Hoe kwam deze wereld er? Wat voor zin heeft het leven? Wie heeft mij gemaakt? Wat gebeurt er na de dood? Allemaal levensvragen, waar ik antwoord op wilde en niet vond. Daarna ontdekte ik, dat ik paranormaal begaafd was en ging het occulte in. Er ging een nieuwe wereld voor mij open van mystiek en magie. Daarna ben ik uitgekomen in de hekserij. Het leek het antwoord op al mijn vragen. De oerkrachten van natuur om me heen, een godin van liefde, vrede en harmonie. Door stenen- en elementenleer en ik kon zelf veel situaties regelen via bepaalde rituelen. Ik beoefende de weg van het tarot leggen en zachte stemmen gaven mij boodschappen door. Ik dacht zo velen te kunnen helpen, om hun de toekomst te voorspellen en raad te kunnen geven. Ik kwam regelmatig met allerlei christenen in contact, die mij vertelden dat ik verkeerd bezig was. Ik werd dan vaak vreselijk boos en agressief van binnen. Ik moest daar helemaal niks van hebben, ik had mijn geloof, zij hun eigen. Het christendom leek voor mij erg saai, met een aantal oude verhalen in een boek en elke zondag naar die stomme saaie kerk met hun vervelende regeltjes!

Een christen zei tegen mij dat hij voor mij zou bidden dat ik Jezus zou leren kennen, dat mijn ogen mochten open gaan voor de boze dingen die ik bedreef.

Dat vond ik toen belachelijk want ik deed er alleen iets goed mee en vond mijzelf nuttig bezig in het plan van het universum. Maar daarna begonnen er gekke dingen te gebeuren. Ik kreeg vreselijke nachtmerries. Ik verwondde mezelf vaak en probeerde mijzelf af en toe van het leven te beroven. Ik had totaal geen controle meer over mijn denken. De stemmen die normaal vriendelijk waren, werden ineens vijandig en bedreigend. Ik werd er helemaal gek van. Ik leefde in benauwdheid. Iemand heeft me daarna een keer meegekregen naar een kerkdienst. En het was zo totaal anders dan ik had verwacht! Een lied sprak mij bijzonder aan; het ging over een liefelijke naam. Het ging over Jezus *"Hij balsemt de wonden en heelt alle smart".* Ik ervoer op dat moment een enorme rust en vrede een veilige stilte en wist dat dit anders was dan ik ooit had meegemaakt. Toen heb ik gezegd: *"Jezus, wie bent U".* Daarna sprak er een predikant. Hij sprak over de zonden en de noodzaak van bekering. Ik weet niet precies wat er met mij gebeurde, het was ineens zo bedreigend, in paniek rende ik de kerk uit. Uiteindelijk ben ik in een vreselijke depressie geraakt met flinke woede-uitbarstingen. Door een overdosis pillen ben ik in het ziekenhuis terecht gekomen. Daar besefte ik, dat de machten waarvan ik gebruik maakte erop uit waren om mij te vermoorden, omdat ik God en Jezus wilde leren kennen. Toen wist ik dat ik bij God moest zijn. Ik besefte dat ik op de verkeerde weg zat en verkeerde keuzes had gemaakt. God heeft mij laten zien wat de ware macht achter het occulte is. Want ik deed niet alleen aan hekserij, maar ook aan tarot, glaasje draaien, astrologie, pendelen en wichelarij. Ik heb toen de predikant opgebeld en gevraagd om hulp, een ouder echtpaar heeft mij toen opgevangen en veel met mij gelezen uit de bijbel en voor mij gebeden. Veel zonden heb ik moeten belijden en afleggen. Ik heb ervaren dat er ook voor mij vergeving is. Ik heb een enorme afschuw gekregen tegen het occulte. Nu ben ik voorzichtig geworden, omdat alles in deze maatschappij doordrenkt is met de boze werken van de duivel. Ik ben telkens bereid om vergeving te vragen als iets in mijn gedachten komt wat niet goed is. Nu ben ik zo dankbaar dat, die vreselijke stemmen en donkerheid er niet meer zijn. Ik weet dat de bijbel gelijk heeft. God heeft mij vergeving geschonken. Ik ben er samen met Jezus door heen gekomen. Hij heeft de werken van de duivel in mij verbroken door voor mij te sterven. Zijn naam is voor mij wonderbaar en liefelijk geworden. Hij heeft mijn leven veranderd.

De werkvloer van John bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

Is er soms 'een koperen slang' of 'een gouden efod' in je leven?

David R. Reid *Deel 1*

"Helemaal niet!", zal je misschien zeggen. We gaan deze punten in het Oude Testament van dichtbij bekijken, omdat de koperen slang en de gouden efod voor Gods volk geestelijke hindernissen geworden zijn. We moeten er zeker van zijn dat geen "koperen slangen" of "gouden efods" ons in de geestelijke groei hinderen.

Het is interessant om te zien dat de koperen slang en de gouden efod niet bedoeld waren om het volk van God ten val te brengen. Ze werden niet door de vijanden van Gods volk gemaakt om ze te bedriegen of ze op een dwaalspoor te brengen. De koperen slang werd op aanwijzing van de Heer zelf gemaakt en de gouden efod was vermoedelijk met goede bedoelingen gemaakt als gedenkteken voor de wonderbaarlijke overwinning die God Zijn volk Israël gegeven had. Maar het effect op lange termijn was verwoestend en eindigde daarin dat het volk van de ware aanbidding van de Heer afgeweken was. Dezelfde problemen kunnen zich in ons leven voordoen wanneer wij de lessen van de koperen slang en de gouden efod niet leren.

Mozes en de koperen slang

De geschiedenis van de koperen slang lezen we in Numeri 21. Het volk Israël naderde het einde van hun 40 jarige woestijnreis. De meeste mensen die met Mozes uit Egypte waren opgebroken, waren al overleden, maar een nieuwe generatie trad in hun voetsporen. In plaats van de Heer te bedanken, voor de bevrijding uit de slavernij in Egypte en de zorg gedurende de 40 jaar in de levensbedreigende woestijn, beklaagden ze zich, mopperden en twijfelden ze aan Gods wegen en bedoelingen. "Waarom heeft u ons uit Egypte weggevoerd, zodat wij in de woestijn sterven? Want er is geen brood en geen water en wij walgen van deze flauwe spijs." Ze waren zo ontevreden met Gods voorziening dat ze werkelijk de brutaliteit bezaten om te zeggen dat ze van het manna, dat God hen op wonderbaarlijke manier gegeven had, walgden. "Wat ondankbaar!" zouden wij zeggen. "Hoe konden ze zo arrogant zijn, zo ondankbaar en onverschillig, tegenover een goede en genadige God?" Toch willen we naar onze eigen houding kijken. Ben ik wel eens ontevreden? Klaag ik wel eens over mijn omstandigheden? Trek ik Gods wegen en motieven wel eens in twijfel, ook als ik besef wat Hij allemaal voor mij heeft gedaan? Ben ik ontevreden met mijn, sowieso niet toereikende,

Deel van de koperen slang. Antonie van Dijck 1599-1641

financiële middelen of mijn huis of mijn voedsel? Ben ik ontevreden hoe God voor mijn persoonlijke omstandigheden zorgt? Heb ik God wel eens beschuldigd "me hulpeloos alleen te laten" om "in de woestijn om te komen"? We kunnen zeggen (en onszelf misleiden) dat we ons nooit zo zullen beklagen als de Israëlieten, of God zo ondankbaar te behandelen. Maar laten we eens een ogenblik nemen om onze gedachten en uitspraken te overdenken, dan kunnen we de volgende conclusie trekken: soms spreken onze daden en houdingen luider dan onze woorden.

Vanwege de zondige houding en de ondankbare woorden van het volk, zond God giftige slangen in de legerplaats om ze te tuchtigen en hun houding te corrigeren. Kennelijk was er niets anders mogelijk om een verandering in hun houding te bewerken, dan een giftige slang die in hun tent kroop. De mensen hadden toen zo snel mogelijk berouw over wat ze met hun grote mond gesproken hadden. God gebood Mozes een slang te maken en die op een staak in het midden van de legerplaats te plaatsen. Iedereen die door een slang was gebeten en dus dreigde te sterven, kon alleen gered worden als hij zijn hoop op Gods redding stelde en naar de slang keek. De weerspannige mensen die weigerden om zich om te keren en naar de koperen slang te kijken, kwamen door de giftige beet om het leven.

Waarom een koperen slang?

Wij mogen begrijpen waarom God deze ongebruikelijke methode koos om Zijn stervend volk te genezen. Johannes 3 zegt ons dat de koperen slang, verhoogd op een staak, een wonderbaarlijk beeld van Gods wijze tot redding van zonde is door de dood van de Heer Jezus.

"En zoals Mozes de slang in de woestijn heeft verhoogd, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft. Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft." (Joh. 3:14-16)

Let erop dat God Mozes de opdracht gaf om een koperen slang te maken, niet een koperen lam. Onze Heer was zeer zeker het Lam van God, maar toen Hij aan het kruis hing, nam Hij onze plaats in en droeg onze zonden. "Door voor ons een vloek te worden" (Gal. 3:13) "Hem die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt" (2 Kor. 5:21). "die Zelf onze zonden in zijn lichaam heeft gedragen op het hout"(1 Pet. 2:24). Let er ook op dat God Mozes de opdracht gaf een koperen model van een slang op een staak te zetten, geen levende slang. Zelfs in dit beeld werd de innerlijke heiligheid van de Heer beschermd. Aan het kruis werd Hij Zelf op geen enkele manier door de zonde aangetast, maar Hij werd de Zondendrager. Dat betekent: Hij werd geoordeeld in onze plaats en droeg Gods oordeel over onze zonden. Romeinen 8:3 zegt dat: "God heeft, doordat Hij zijn eigen Zoon in een gedaante gelijk aan het vlees van de zonde en voor de zonde heeft gezonden, de zonde in het vlees veroordeeld."

Koperen slangen misleiden

De Israëlieten bewaarden de koperen slang meer dan 700 jaar erg zorgvuldig. Helaas werd het in de loop van de jaren tot een religieus relikwie gemaakt, dat leidde zelfs tot verval van de reine en ware aanbidding van God door het volk Israël. Tot de tijd van koning Hizkia werden er zelfs reukoffers aan gebracht door de Israëlieten. Tijdens Hizkia's opwekking verwoestte hij al deze struikelblokken. Denk eens aan de "slechte pers" die koning Hizkia op grond van de vernieling van de koperen slang gekregen moest hebben! Waarom? Was de koperen slang niet HET voorwerp dat God bevolen had te maken voor de redding van Zijn volk zo veel eeuwen daarvoor? Met welk recht had Hizkia commando gegeven voor de vernietiging van een door God gegeven voorwerp? In de Bijbel staat dat deze actie deel uit maakte van Hizkia's godvrezende reiniging van het land van afgoden. Het beklemtoont, dat het juist was wat hij gedaan had. Ook wij moeten zorgvuldig ons gedrag of onze normale levenshouding onder de loep nemen of er "geestelijke voorwerpen" of praktijken zijn, die eigenlijk hindernissen in onze geestelijke weg zijn, zelfs die, die God wel eens gebruikt heeft. Wanneer we nauwkeurig onderzoeken, kunnen we veel koperen slangen vinden, die het werk van de Heer en de groei van Zijn volk hinderen. Mensen hebben de vervelende gewoonte alle, door God gegeven bijbelse aanwijzingen te verdraaien. Ze voorzien zichzelf van hindernissen voor geestelijke groei die dan weer bronnen worden voor geestelijke trots. Neem bij voorbeeld Joodse mannen die met grote zorg gebedsriemen op hun voorhoofd en polsen binden wanneer zij bidden. Zij volgen een bijbelse aanwijzing uit Deuteronomium 6:8 en verdraaien die, zodat ze een verkeerde en wettische maatstaf maken voor aanbidding en dit een bron van geestelijke hoogmoed wordt.

De lijkwade van Turijn, zelfs wanneer het duidelijk bewezen zou zijn, dat het werkelijk de authentieke lijkwade van Christus zou zijn, zouden we die liever vernietigen (als die in ons bezit was) dan die te laten voortbestaan als een object van aanbidding voor miljoenen mensen.

Misschien zeg je dat gebedsriemen of de Turijnse lijkwade geen probleem voor jou zijn. Misschien niet, maar er zijn vele andere gevaren die als "koperen slangen" in onze levens kunnen kruipen en stagnatie veroorzaken in ons geestelijk leven en onze geestelijke groei. Het vernietigen van dergelijke "koperen slangen" heeft een brede toepassing.

Wat te zeggen van de WWJD armbanden of kruisjes die we dragen? De Bijbel leert ons te leven zoals Jezus leefde, maar dit soort "geheugensteuntjes" kunnen een doel op zichzelf worden en een bron van hoogmoed of trots.

Wat te zeggen van onze toewijding? De Bijbel wijst ons zeker om een relatie met God te hebben door Bijbelstudie en gebed. Maar zelfs onze "stille tijd" kan een koperen slang worden. Als we ophef maken over onze gewoonten van godsdienstig leven en bidden zonder de bedoeling Gods Woord te gehoorzamen, wordt dan onze zogenoemde "stille tijd" geen koperen slang?

Wat te zeggen over onze samenkomsten? Gelovigen worden erop gewezen samen te komen voor aanbidding en onderwijs, maar zelfs de samenkomsten kunnen vervallen tot trotse tradities. Het vasthouden aan traditie en vorm kan belangrijker worden dan het echte aanbidden van de Heer. Leggen we meer nadruk op onze vaste gewoontes, praktijken of liturgieën die zich over de jaren ontwikkeld hebben dan op ware en echte aanbidding van de Heer? Worden pas bekeerden bemoedigd of gehinderd door onze houding? Tradities moeten zorgvuldig beoordeeld worden. Als de traditie belangrijker wordt dan de ware aanbidding van God en als geestelijke trots en een veroordelende houding de groei van pas bekeerden hinderen, dan zullen sommige gewoontes weggedaan moeten worden, net zoals Hizkia de koperen slang weg deed.

Kennis

“Kijk dus nauwkeurig uit hoe u wandelt, niet als onwijzen maar als wijzen”.

(Ef. 5:15)

Men kan kostbare kennis hebben, kennis die nodig is om met inzicht voor God te wandelen. Maar men kan die bezitten, zich er op beroemen, ze verkondigen en ondanks dit alles eenvoudige mensen die wensen ernaar te wandelen, afstoten. En ze op die manier in handen drijven van hen die niet willen dat ze wandelen naar deze kennis.

Wij moeten zelf met ernst, bescheidenheid en liefde wandelen, die door de tegenwoordigheid van God wordt gewerkt. Dat veronderstelt geloof en leven in de ziel. Waar dat gevonden wordt, ontbreekt de zegen niet voor hen die daarin wandelen.

Waar dat ontbreekt, stimuleert het alleen maar het ongeloof en de tegenstand van anderen, doordat u God niet verheerlijkt en de zegen verhindert.

Goede beginselen alleen zijn niet voldoende. Men moet God Zelf hebben. Zonder Hem zijn zelfs machtige beginselen alleen maar een zwaard in een kinderhand of in de hand van een dronkaard. Het zou beter zijn als men het afpakte en pas terug zou geven als de man nuchter zou zijn.

Het leven van God en de tegenwoordigheid van God, dat is hetgeen dat door de werking van de Heilige Geest in ons en in anderen kracht geeft aan de waarheden die ons zijn toevertrouwd.

J.N. Darby

Kijk ook eens op:

www.bibliquest.org

www.biblecentre.org

www.soundwords.de

www.rotsvast.net

www.uitgeverijdaniel.nl

www.oudesporen.nl

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘… groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

John Bax; Hugo Bouter; Ger de Koning; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

Juni 2004

Jaargang 1, nr. 6

Rechtstreeks

In dit nummer:

Van de redactie 1

nederigheid

Christus geeft overvloed 2

Blijmoedig geven

Reply 3

Christus 'overstijgt' de beelden

De toekomst is dichtbij 4

WoordStudie 5

Rechtop in alle opzichten!

On line 6

Wie Mij zal eren, zal Ik eren

Van de werkvloer 7

Een gevangenis van leegte

Over relikwieën, en menselijke tradities 8

De bron Lachai-Roï 10

VAN DE REDACTIE

nederigheid

In een zeker dorp loofde het gemeentebestuur een gouden medaille uit voor de nederigste inwoner. Na een uitvoerige selectieprocedure ontdekte men iemand die inderdaad de nederigste persoon van het dorp was. De burgemeester reikte bij deze feestelijke gelegenheid een gouden medaille uit aan de winnaar. De volgende dag echter moest hij deze onderscheiding weer inleveren! Wat was er gebeurd?

De man had zijn medaille gedragen….

Als je gaat nadenken over hoogmoed en nederigheid, dan blijkt vaak dat op heel subtiele wijze de hoogmoed of 'de trots' binnensluipt in je hart.

Het begon al in onze peuterjaren. Toen we eindelijk zelf een lepeltje pap naar onze mond gebracht hadden riepen onze ouders 'grote meid!' of 'grote jongen!'. Natuurlijk hoeven we onze ouders er niet de schuld van te geven dat zij ons 'hoogmoedig' of 'trots' gemaakt hebben. Zij probeerden ons te bemoedigden om zelf te gaan eten en om zelf nog duizend andere dingen te kunnen…

Toen we op de basisschool zaten gingen we hardop fantaseren over onze eigen 'heldendaden'. Maar die praatjes werden vlot door onze broers en zussen afgestraft met 'opschepper!' Als het niet openlijk kan, dan maar 'ondergronds'. En we gingen steeds behoedzamer te werk. We merkten dat je in een gezelschap van onbekenden fijntjes kunt laten merken dat je niet de eerste de beste bent op het gebied van sport of cultuur. Je kunt in zo'n wachtkamergesprek je even laten ontvallen, dat je niet in een 'middenklasser' rijdt, maar in een Saab of een Mercedes. 'Zooó, …' horen we iemand zeggen en de zwijgers denken het. Ja met ons automerk of met onze merkkleding scoren we…. Soms laten we even een 'vakterm' vallen waaruit men zou kunnen opmaken dat we een beroep op 'academisch niveau' uitoefenen. Een andere methode om ideaal beeld van jezelf bij de ander te creëren is: je openlijk te ergeren over het gedrag van iemand. En passant maak je dan de opmerking, dat jij veel waarde hecht aan goede manieren. Een heel subtiele manier, die we ook kunnen waarnemen bij onszelf is 'nederige hoogmoed'. Je kunt over je zwakheden uitweiden, soms zelfs over je zonden (van vroeger of uit een recenter verleden…). Maar wie staat in het middelpunt van het verhaal? Nog steeds 'ik'. Een ander zal misschien denken 'tjonge, wat is die broeder of die zuster nederig, dat hij / zij dit zo maar vertelt…'

In de omgang met mensen kunnen we – vaak onbewust - steeds bezig zijn met bijschaven van het beeld dat mensen van ons hebben. Bewust of onbewust zijn we vaak bezig ons 'imago' op te poetsen.

Herkent u er iets van? Geen wonder. Zo zitten we in elkaar. Laten we het ons maar bewust worden! De een heeft het wat sterker dan de ander, maar 'hoogmoed' of 'trots' is iets wat heel moeilijk uit het leven van een gelovige weg te bannen is.

Eén Mens had dit totaal niet. In Hem is geen zonde. 'Wie bent U?' vroeg men. 'Geheel wat Ik ook tot u spreek' (Joh.8:25). Alleen Hij kon zeggen 'leert van Mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart' (Mat.11:29). In alles wat Hij zei en wat Hij deed verheerlijkte Hij God zijn Vader. Wanneer we Hem als het Voorbeeld voor ons praktische leven willen beschouwen, dan zouden we ons eens moeten afvragen – voordat we aan zo'n 'wachtkamer-gesprek' beginnen: 'heb ik echt de eer van God op het oog of mijn eigen eer?' Dan maar krampachtig je mond dicht houden? Welnee, we zijn geroepen om in onze contacten met mensen Gods eer te zoeken en het doel dat Hij heeft met ieder mens.

De Heer Jezus kwam nota bene uit de hemel en Hij zou een verblindende heerlijkheid kunnen laten zien. Dat zou indrukwekkend zijn! De duivel daagde Hem uit tot een 'zachte landing' op het tempelplein te midden van de biddende menigte (Mat.4:5-7). Dat zou imposant zijn! Maar Hij deed het niet. Nooit gebruikte Hij zijn almacht om Zich uit een netelige positie te redden. Steeds gebruikte Hij zijn macht om God te verheerlijken en anderen te helpen. 'En Hij gebood hun dat zij het niemand zouden zeggen; maar wat Hij hun ook gebood, zij verbreidden het des te overvloediger (Mark. 7:36). 'En terwijl zij van de berg afdaalden, gebood Hij hun dat zij niemand zouden vertellen wat zij hadden gezien,' (Mark.9:9). En van Hem staat in Fil.2:5-9 'Laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was, die in de gestalte van God zijnde het geen roof geacht heeft God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft, de gestalte van een slaaf aannemend, de mensen gelijk wordend… Hij heeft Zichzelf vernederd… gehoorzaam wordend tot de dood, ja tot de kruisdood….'

Zou ik dan geen absoluut eind willen maken aan alle vormen van 'hoogmoed' of 'trots', en elke subtiele vorm daarvan? Ja toch! We willen voor de Heer g a a n!!

En we mogen beseffen, dat we dit zelf niet kunnen. Hij wil het bewerken door Zijn Geest in ons. Wil ik het ook? Wanneer we ons voeden met Hem, dan worden we door Zijn Geest veranderd naar Zijn beeld (2Kor.3:18). 'Rechtstreeks' van deze maand wil een hulpmiddel zijn om dit voedsel aan te reiken.

Andries Loos

CHRISTUS GEEFT OVERVLOED

Hugo Bouter *Deel 1*

'Er was een man gekomen uit Baäl-Salisa; deze bracht de man Gods in zijn tas brood van de eerstelingen, twintig gerstebroden en vers koren. En hij zeide: Geef het aan het volk, opdat zij eten. Maar zijn dienaar zeide: Hoe kan ik dit aan honderd man voorzetten? En hij zeide: Geef het aan het volk, opdat zij eten. Want zo zegt de HERE: Men zal eten en overhouden. Daarop zette hij het hun voor, en zij aten en hielden over, naar het woord des HEREN'. (2 Kon. 4:42-44)

Brood van de eerstelingen

In deze geschiedenis uit het leven van Elisa, de man Gods, zien wij parallellen met de wonderbare spijziging die wij in het Nieuwe Testament vinden. Elisa is een beeld van Christus, de ware Man Gods. Hij is Mens geworden om ons leven en overvloed te schenken, om ons die als gevallen mensenkinderen arm en behoeftig zijn rijk te maken in het geloof.

Het is opmerkelijk dat bij de spijziging van de vijfduizend in het Nieuwe Testament ook sprake is van gérstebroden (Joh. 6:9,13). De eerste schoof van de gersteoogst werd op de dag na de sabbat die volgde op het Pascha, dus op de éérste dag van de week, als een beweegoffer aan de HERE aangeboden. (Lev. 23:9vv.) Gerst is een beeld van Christus als de Eersteling uit de doden. (vgl. 1 Kor. 15:20)

Wij mogen ons geestelijk gesproken voeden met de opgestane Heer, in Wie wij *nu* al het eeuwige leven hebben en ook de garantie bezitten van onze eigen opwekking op de laatste dag. (Joh. 6:39,40,44,54) Wie zou dit voedsel, dat blijft tot in het eeuwige leven, niet op prijs stellen?

Geef het aan het volk

Elisa dacht niet aan zichzelf, maar aan de hongerende menigte. En hij aarzelde niet om hun dit brood van de eerstelingen voor te laten zetten, zoals ook David in geval van nood niet aarzelde om 'heilig brood' (d.w.z. toonbroden bestemd voor de priesters) aan zijn manschappen te geven (1 Sam. 21:4-6).

Daar klonk zijn bevel: 'Geef het aan het volk, opdat zij eten' (vs. 42c). Hier is opnieuw sprake van 'het volk', evenals in het voorgaande verhaal van de dood in de pot. Het is mogelijk dat het gezelschap van de profeten inmiddels was uitgebreid met een aantal leden van de plaatselijke bevolking. Elisa voelde met hen mee en wilde ook hun gastheer zijn. Wij zien bij hem iets van Christus' bewogenheid met de menigten, die waren als schapen zonder herder.

Als de vertegenwoordiger van een genadige en gevende God handelde hij als een royale gever: 'Gééf het aan het volk, opdat zij eten'. Dit principe van het vrijwillige geven geldt ook voor ons als discipelen van de Heer:

- 'U hebt het voor niets ontvangen, geeft het voor niets' (Matt. 10:8);
- 'Geeft en u zal worden gegeven' (Luk. 6:38);
- 'Het is gelukkiger te geven dan te ontvangen' (Hand. 20:35);
- 'God heeft een blijmoedige gever lief' (2 Kor. 9:7).

Wanneer wij zo handelen, kan het gebeuren dat ons geloof op de proef wordt gesteld. Elisa hád in ieder geval geloof en dat stelde hem in staat als een milde gastheer op te treden — hoewel hij ook wel wist dat twintig gerstebroodjes menselijkerwijs gesproken niet toereikend waren (vgl. Luk. 11:5vv.). Bij zijn dienaar, waarschijnlijk Gehazi, constateren wij een totaal andere houding. Hij sprak veeleer de taal van het ongeloof: 'Hoe kan ik dit aan honderd man voorzetten?' (vs. 43a).

Een soortgelijke reactie zien wij bij de discipelen bij de spijziging van de vijfduizend en de vierduizend. Het ontbrak hun ook aan geloof toen zij de opdracht kregen van de Heer: 'Geeft u hun te eten'. Zij gingen eveneens te rade bij hun 'gezonde verstand' en zeiden: 'Wij hebben hier niets dan vijf broden en twee vissen (...) maar wat is dat op zovelen? (Matt. 14:16-17; Joh. 6:9).

De Heer had echter geduld met Zijn discipelen en wilde hen toch gebruiken om het aanwezige

voedsel, dat Hij vervolgens op wonderlijke wijze vermenigvuldigde, te verdelen onder de menigten. Evenzo mogen wij kanalen van zegen zijn voor mensen die hongeren naar het woord van het leven. De Heer geeft het levende brood en wij mogen het als blijde boodschappers doorgeven aan anderen. Hoe het mogelijk is dat dit voorziet in de meest wezenlijke behoeften van het menselijk hart, kunnen wij met ons verstand niet verklaren. Het bewijs wordt eenvoudig geleverd als men ervan uitdeelt en 'eet'.

REPLY

Vraag:

Wanneer is Christus met Zijn eigen bloed het hemelse heiligdom binnengegaan? Is dit direct na Zijn opstanding gebeurd, of pas na veertig dagen bij Zijn hemelvaart?

Antwoord:

Géén van beide gedachten is juist. De eerste gedachte is gebaseerd op een onjuiste uitlegging van Johannes 20:17, de tweede op een verkeerde interpretatie van Hebreeën 9:12. De opgestane Christus zegt in Johannes 20 tegen Maria Magdalena dat zij Hem niet mag aanraken, omdat Hij nog niet is opgevaren naar Zijn Vader. Maar later op de opstandingsdag wordt dat aan de vrouwen en aan de discipelen wél toegestaan (Matth. 28:9), ja, zelfs bevolen (Luk. 24:39).

Want wannéér heeft Christus nu eigenlijk Zijn werk volbracht? Het is niet nodig in onzekerheid daarover te verkeren, want het op één na laatste kruiswoord luidde: 'Het is volbracht!' (Joh. 19:30). Dat was omstreeks het einde van de drie uren van duisternis, op het negende uur van de dag. Terwijl dus op het tempelplein op dat uur van de dag het avondbrandoffer moest worden gebracht, offerde Christus als het ware Lam Zichzelf door de eeuwige Geest vlekkeloos aan God (Hebr. 9:14). Hij gaf Zijn leven over in de dood en beval Zijn geest in de handen van Zijn Vader.

Toen was Zijn werk volbracht en had Hij ook Zijn bloed, zo rijk aan waarde, in het hemelse heiligdom gebracht. Machtige tekenen in de natuur, en in het aardse heiligdom, gaven hiervan getuigenis. Toen de Heer Jezus de geest gaf, scheurde het voorhangsel van het tempelhuis van boven naar beneden in tweeën; en de aarde beefde en de rotsen scheurden (Matth. 27:51). Zodrà het ware Offer gebracht was, was ook het werk van de verzoening voltooid en droeg Christus (om het beeld van de Grote Verzoendag te gebruiken) als de ware Aäron Zijn offerbloed in het binnenste heiligdom. Hij was op Golgotha niet alleen het ware Offer, maar tevens de ware Hogepriester die Zijn kostbaar bloed aan God aanbood.

Het is belangrijk om dit vast te houden, ook al gaat het ons menselijk verstand ver te boven. Het is een géestelijke realiteit, zoals ook onze reiniging door Christus' bloed een géestelijke werkelijkheid is. Wij worden immers ook niet létterlijk besprenkeld met het bloed van Christus, maar toch reinigt het ons van alle zonde (1 Joh. 1:7). Christus heeft Zijn werk eens voor altijd op Golgotha volbracht, en het hoeft nooit meer herhaald te worden. Zijn persóónlijke hemelvaart - veertig dagen na Zijn opstanding - is hierop gegrond en vloeit hieruit voort.

Het is ook nuttig om op te merken dat het ritueel van Leviticus 16 niet in alle details op een letterlijke wijze kan worden toegepast op het werk van Christus. Dat heeft al vaker tot misvattingen geleid. De vervulling door Christus 'overstijgt' heel vaak de beelden van het Oude Testament. Zo ging de hogepriester op de Grote Verzoendag maar liefst driemaal het heiligdom binnen: resp. (1) met reukwerk, (2) met het bloed van een jonge stier, en (3) met het bloed van de eerste bok ten zondoffer voor de vergadering der Israëlieten.

Welnu, het is volkomen duidelijk dat Christus' verzoeningswerk niet uit twee of drie afzonderlijke stappen bestaat. Het onderwijs van de Hebreeënbrief is juist dat Hij éénmaal het offer van Zijn leven heeft gebracht en nu eens voor altijd is ingegaan in het heiligdom, na een eeuwige verlossing verworven te hebben.

Maar zegt de Hebreeënbrief dan niet dat Christus met Zijn eigen bloed in het heiligdom is binnengegaan (Hebr. 9:12)? Zo staat het wel in de vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap, maar letterlijk staat er in het Grieks dat Hij door Zijn eigen bloed is ingegaan (vgl. de Statenvert. en de Herziene Voorhoevevert.). Deze laatste vertaling voegt er in een noot aan toe dat het woordje 'door' hier het beste is op te vatten als 'gekenmerkt door'. Christus ging op grond van, uit hoofde van de grote waarde van Zijn offerbloed bij Zijn hemelvaart als de verheerlijkte Mens glorieus de hemel binnen. Zo is Hij voor altijd gaan zitten aan Gods rechterhand.

Dat Hij bij Zijn hemelvaart Zijn bloed 'letterlijk' bij Zich droeg, of dit 'letterlijk' gesprenkeld heeft op Gods troon, is dus een verkeerde voorstelling van zaken. Het is een verwarring van de oudtestamentische typen met de nieuwtestamentische werkelijkheid, van de schaduwen met de realiteit die van Christus is (Kol. 2:17). H.B.

1000 JAAR VREDE

Werner Mücher *Deel 3*

De gelijkenis van de vijgenboom

Deze beide fasen van het herstel van Israël vinden we in de gelijkenis van de Heer Jezus over de vijgenboom in Mattheüs 24:32-33. In het begin van dat hoofdstuk hebben de discipelen al gevraagd wat het teken van zijn komst en van de voleinding van de eeuw zou zijn (vers 3b). De gelijkenis van de vijgenboom is een deel van het antwoord dat de Heer op deze vraag geeft. De vraag draait om de gebeurtenis met betrekking tot zijn komst. Zijn komst zal een bepaald tijdperk tot voleinding brengen en tegelijkertijd een nieuw tijdperk inluiden, namelijk het Vrederijk.

Over welke tijd gaat het nu eigenlijk? Voor een deel gaat het over het einde van de verstrooiing van Israël onder de volken als gevolg van de verwerping en kruisiging van de Messias. Dit tijdperk eindigt als het volk Israël zich tot God bekeert en hun Messias van harte met de volgende woorden welkom zal heten: "Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer" (Matth. 23:39). Zodra het volk op deze wijze toebereid is, kan de tijd van het Vrederijk beginnen. Ook hier zien we duidelijk dat het herstel van Israël in twee fasen verloopt, die de Heer Jezus met de jaargetijden lente en zomer vergelijkt. De lente is de tijd waarin de bomen uitlopen en de zomer de tijd waarin de vruchten rijp worden.

Hoe kunnen wij weten dat de vijgenboom een beeld is van het volk Israël? Een paar dagen voordat de Heer Jezus met zijn discipelen sprak over de vijgenboom, ging Hij 's morgens met hen van Bethanië, waar Hij de nacht had doorgebracht, naar Jeruzalem. Hij had honger. Toen Hij langs een vijgenboom kwam, liep Hij naar de boom toe en zocht naar vijgen. Hij vond er geen; Hij vond alleen maar bladeren. Hij vervloekte de boom die daarop onmiddellijk verdorde. Omdat zij die met Hem waren, zich verbaasden, zei Hij tot hen dat zij met de vijgenboom hetzelfde konden doen, als zij geloof zouden hebben. Zij zouden zelfs een berg in de zee kunnen werpen. Zij hoefden alleen in geloof tot God te bidden (zie Matth. 21:19-22).

De vijgenboom is hier het beeld van het ongelovige volk Israël! De Heer heeft vele jaren onder dit volk gewerkt en er vruchten voor God gezocht, maar er geen gevonden. In plaats daarvan ondervond Hij enkel afwijzing.

Enkele dagen na dit voorval nagelde zijn volk Hem aan het kruis. In plaats van vrucht aan God te brengen, vermoordden zij de Zoon van God (vgl. Matth. 21:33-41)! De Heer bereidde zijn discipelen op deze vijandschap voor, die ook zij zouden ervaren. Maar in het geloof zouden zij deze vijandschap overwinnen. Ook zij zouden dit volk dat rijp is voor het oordeel, als een dorre boom kunnen zien en als een berg die zij echter door het geloof in de zee zouden kunnen werpen en zodoende kunnen overwinnen.

Van het toenmalige volk Israël ten tijde van de

Heer Jezus is niets overgebleven. God zelf heeft deze berg in het jaar 70 in de zee geworpen. Na vele eeuwen is het volk echter weer als natie te voorschijn gekomen. Er is weer een vijgenboom: er is weer een staat Israël. De takken lopen weer uit en er zijn weer bladeren te zien. De lente van het nationale herstel van het volk is alweer voorbij – en dat was een zeer bijzondere gebeurtenis. Het is altijd iets bijzonders als je in de lente mee kunt beleven hoe alles weer groen wordt en begint te bloeien. Maar de lente is nog geen zomer, waar de vruchten rijpen. Hoe nabij is de zomer?

De Heer Jezus bevestigt met deze korte gelijkenis, wat we uit Ezechiël 37 hebben geleerd. En als het nationale herstel al een groot wonder was, dan zal het geestelijke herstel een nog veel groter wonder zijn. Van dit herstel schrijft de apostel Paulus in Romeinen 11: *"Want als hun verwerping de verzoening van de wereld is, wat zal hun aanneming anders zijn dan leven uit de doden?"* (vs. 15).

RECHTOP IN ALLE OPZICHTEN!

Gerard Kramer

Het Grieks is een taal die heel gemakkelijk woorden vormt uit andere woorden, oftewel samenstellingen maakt. Alle samenstellingen die op één basiswoord teruggaan, noemen we een woordgroep. Het voordeel van het onderzoeken van zo'n woordgroep is dat we inzicht krijgen in de samenhang van bepaalde woorden, en dus – in ons geval - verbanden ontdekken in Gods Woord.

De woordgroep die we deze keer onderzoeken, heeft Gr. orthos als basiswoord; dat betekent 'recht(op)', zowel letterlijk als figuurlijk.

We vinden dit basiswoord in zijn letterlijke betekenis in Hand. 14:10, waar Paulus tot de kreupele man in Lystra zegt: 'Ga recht op uw voeten staan!', en in Hebr. 12:13, waar de gelovigen worden opgeroepen 'rechte paden' voor hun voeten te maken – hier zijn het duidelijk figuurlijk rechte paden, waarop onze geestelijke wandel behoort plaats te vinden. Als bijwoord (Gr. *orthoos*) heeft ons basiswoord de betekenis 'goed' ('zijn tong werd los en hij sprak goed', Mark. 7:35), 'juist' (juist oordelen resp. juist antwoorden, Luk. 7:43 en 10:28), 'rechtuit', 'zonder omwegen' ('wij weten dat u rechtuit spreekt en zonder aanzien des persoons de weg van God in waarheid leert', Luk. 20:21).

Als we er van uitgaan dat ook de brief aan de Hebreeën van Paulus is, zien we dat bijna alle samenstellingen binnen de hele woordgroep door Paulus zijn gebruikt, en dat hij er zelfs één zelf gemaakt heeft: in Gal. 2:14 gebruikt hij Gr. *orthopodeoo* in de betekenis van 'recht wandelen', en wel 'naar de waarheid van het evangelie'. Dit woord vinden we namelijk voor het eerst bij Paulus, en daarna bij andere vroegchristelijke schrijvers. We kunnen dus rustig stellen dat Paulus deze samenstelling zelf heeft gevormd en er dus zogezegd het patent op heeft!

De enige plaats waar iemand anders dan Paulus een woord uit deze woordgroep gebruikt, is Hand. 24:2. Daar spreekt de redenaar Tertullus, die door Ananias en enige oudsten van de Joodse gemeenschap in Jeruzalem is ingehuurd om Paulus tegenover stadhouder Felix aan te klagen, vol vleierij over de *diorthoomata*, de 'hervormingen' (lett. recht-zettingen) die door Felix tot stand zouden zijn gekomen.

Zoals gezegd gebruikt uitsluitend Paulus de overige woorden van deze woordgroep. De apostel houdt Timotheüs voor dat hij in zijn arbeid onder de gelovigen iemand moet zijn die 'het woord van God recht snijdt' (2 Tim. 2:15; Gr. *orthotomeoo*), en dat het Woord van God in zichzelf nuttig is 'om te verbeteren', lett. 'tot weer-recht-zetting' (2 Tim. 3:16; Gr. *epanorthoosis*). Heel mooi is ook wat Paulus aan Titus schrijft, namelijk dat hij hem op Kreta heeft achtergelaten 'opdat je het ontbrekende in orde brengt en in elke stad oudsten aanstelt' (Tit. 1:5). 'In orde brengen' is hier Gr. *epidiorthoöo*, wat lett. 'bovendien-recht-zetten' betekent. Er was dus pas een 'rechte' (correcte, ordelijke) situatie op Kreta als Titus in elke stad de tot op dat moment nog ontbrekende oudsten had aangesteld.

De laatste plaats die we bestuderen is Hebr. 9:10, waar het gaat over 'spijzen, dranken en verschillende reinigingen: inzettingen van het vlees, tot op de tijd van het herstel opgelegd'. 'Herstel' is hier Gr. *diorthoosis*, dat lett. 'recht-zetting', 'rectificatie' betekent. Dat slaat ten diepste op het Vrederijk, de tijd van 'de herstelling van alle dingen' (Hand. 3:21), als Christus als hogepriester de 'komende goederen' uit het heiligdom naar buiten brengt (Hebr.9:11). Voor ons is die tijd in zekere zin al aangebroken: wij hebben nu al kennis van deze komende goederen, omdat wij zelf door het werk van de hogepriester toegang tot het heiligdom mogen hebben. De zegeningen van het nieuwe verbond zijn nu al ons deel, hoewel dit nieuwe verbond feitelijk met het herstelde Israël gesloten zal worden (Hebr. 8) – oftewel: wij kennen nu al de voorrechten van een door Christus bewerkt herstel, waarvan de volle vrucht pas in de toekomst volledig zichtbaar zal zijn.

Samenvattend kunnen we stellen dat Paulus de hele door ons bestudeerde woordgroep gebruikt in verbinding met de nieuwe relatie die wij als gelovigen met God mogen hebben, en met het gedrag dat wij op basis van deze nieuwe relatie behoren te vertonen. Laten wij dus 'recht wandelen, naar de waarheid van het evangelie'!

De lofzang van Hanna; Eli’s zonen en Samuël; Gods oordeel over Eli en zijn huis.

Ger de Koning *Lezen: 1 Samuël 2*

“Wie Mij eren, zal Ik eren, maar wie Mij versmaden zullen gering geacht worden.”

1 Samuël 2 vers 30b

Hanna kan haar vreugde niet op. Haar smaad is weggenomen. Allen die haar tergden, staan beschaamd. Maar Hanna schrijft alle eer aan de Here toe. Hij is haar hulp, haar rots. Er is geen andere God. Ze getuigt van Hem tot mensen, zoals Peninna, die haar hebben getergd, dat Hij alles weet en dat Hij alle daden toetst. De Here heeft een keer gebracht in het lot van wie voor zijn naam smaad verdroeg. Hij heeft ook een keer gebracht in het lot voor wie naar Hem niet vroegen.

Hanna besluit haar lofzang met een verwijzing naar de gezalfde des Heren. Het is een profetisch lied, waarin alles uitmondt in de komst van de Gezalfde, de Messias, de Koning, die God Zich heeft verkoren. Die Gezalfde zal de einden der aarde richten en waarmaken voor zijn volk Israël waar Hanna over heeft gesproken in haar lied. Want Hanna is hierin een beeld van het Israël van God. Maar ook voor de gelovige is het lied van Hanna een grote bemoediging dat God het laatste woord heeft. Ieder die in beproeving is en tegenstand ondervindt, over wie kwaad gesproken wordt, mag uitzien naar de dag dat de Heer Jezus het recht aan het licht zal brengen.

Na dit loflied gaan ze naar huis, maar Samuël ‘was in de dienst des Heren’. Echter in wat voor omgeving! Zij, die hem in deze dienst het goede voorbeeld moesten geven, hem als kleine jongen onderwijs in die dienst moesten geven, waren goddeloze lieden. Zij rekenden niet met de Heer. Hofni en Pinehas dachten alleen aan zichzelf. Zij eisten voor zichzelf het beste op van wat aan de Heer werd gebracht. Hierdoor gingen de mensen het offer des Heren gering achten.

In de christenheid zijn er ook leiders die het ernaar maken dat de mensen het van geen belang meer achten iets aan de Heer te geven of voor Hem te doen. Zulke leiders matigen zich een plaats aan tussen de mensen en de Heer. Zij bepalen voor de mensen wat die aan hen en wat ze aan God moeten geven. Daarbij zorgen ze ervoor dat zijzelf het eerst aan hun trekken komen. God mag tevreden zijn met het restant. Leiders die christenen vooral aanspreken op hun maatschappelijke verantwoordelijkheden en sociale vaardigheden, terwijl zij niet in de eerste plaats wijzen op wat God wil, zorgen ervoor dat het offer van de Heer Jezus gering wordt geacht.

Als de verhouding met God niet voorop staat, gaat het ook fout met de verhouding als mensen onder elkaar, ondanks alle nadruk die op dit laatste in de prediking gelegd kan worden. De zonen van Eli gedroegen zich niet alleen misdadig tegenover de Here, zij hadden ook geen respect voor de naaste. Zij misbruikten de vrouwen die bij de tent der samenkomst dienst deden.

In de christenheid is het offer van de Heer Jezus en de betekenis daarvan naar de rand geschoven en in sommige gevallen zelfs overboord gezet. Is het dan een wonder dat ongehuwd samenwonen wordt goedgepraat en dat er sprake kan zijn van de inzegening van een homoseksuele of lesbische relatie?

De oude Eli kan alleen maar zachtjes protesteren. Hij is te slap om er iets aan te doen, omdat hij zijn zonen eert boven God. (vs. 29) Daarom zal God zijn huis oordelen. Te midden van deze geestelijke duisternis staan in de verzen 18, 21 en 26 enkele mooie dingen van Samuël opgetekend. Tegen de donkere achtergrond van het verval van het priester-schap schittert de opkomst van een profeet die de voorloper is van de man naar Gods hart, zijn Gezalfde.

Lees nu nog een keer 1 Samuël 2.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, dank U wel,
dat U in de donkerste tijden Zelf mensen vormt
die namens U harten van anderen kunnen
openen voor Uw geliefde Zoon.

‘On line’ betekent volgens het woordenboek: direct verbonden met een computernetwerk.
‘On line’ betekent voor dit stukje: direct verbonden met God voor een gesprek.

ON LINE
luister naar en spreek tot God

John Bax

VAN DE WERKVLOER

Verslag van H. van der B.

"Er waren er, die dwaalden in de woestijn, op een eenzame weg, een stad ter woning vonden zij niet; hongerig waren zij, ja dorstig, hun ziel versmachtte in hen. Toen riepen zij tot de Here in hun benauwdheid en Hij redde hen uit hun angsten" (Ps. 107:4-6).

Ik kom uit een gezin met drie broers en een zus. We werden niet in het geloof opgevoed. Een enkele keer ben ik eens mee geweest als kind naar een zondagschool. Op zondag zagen we de kerkmensen uit de buurt met een strak gezicht langs ons huis lopen. Ik heb mij altijd afgevraagd wat voor redenen "die vromen', hadden om naar de kerk te gaan.

Na de middelbare school ben ik in het leger gegaan en maakte volop kennis met het wilde losbandige leven. Daar vroeg een christen mij: *"Wat geloof jij eigenlijk?" "Helemaal niks"*, was mijn antwoord. Ik dacht totaal niet na over dat soort zaken. Die jongen vond het maar vreemd dat iemand zo in de wereld kon staan, zonder ook maar iets te geloven. Voor mij was het juist onvoorstelbaar dat iemand wel in God kon geloven.

Ik hield geen rekening met de mensen om mij heen. Ik leefde een leven van zelfzucht. Ik was een persoon waar je liever een straatje voor omliep. Mijn kennissen zagen mij als agressieve gozer die erop los leefde. Altijd feest veel plezier en lang leve de lol, want morgen kun je dood zijn.

Maar dat was eigenlijk niet meer dan een masker, van binnen was ik erg eenzaam. Ik had zoveel vragen: Waarom leef ik? Waarom ben ik hier? Wie ben ik? Als er een God bestaat, waar is Hij dan? God is toch liefde? Waarom is er dan zoveel ellende en gaan er mensen dood. Die machtige God kan er toch wel iets aan doen? Hij is immers tot alles in staat. Zoveel vragen maar geen antwoorden.

Door een aantal oorzaken ben ik in een diepe put van eenzaamheid en ellende gekomen, o.a door geldproblemen en een gebroken relatie. Zo diep zelfs, dat ik geen uitweg meer zag en me zelfs af ging vragen, wat de zin van het leven voor mij nog langer was. Ik vroeg me af, hoe het verder moest met mijn leven. Wilde ik wel op de oude voet verder gaan? Ik voelde me zo ellendig en wanhopig. Ik raakte zwaar overspannen. Ik zat helemaal vast in mijn gevoel en wist niet meer hoe ik verder moest leven en zonderde mij van iedereen af. Ik was zelfs soms zover heen, dat ik heel serieus overwoog, mezelf met de auto, met grote snelheid tegen een of andere boom te pletter te rijden.

Vijf jaar geleden ben ik begonnen drugs te gebruiken. Zonder het te beseffen ben ik in een andere realiteit gaan leven. Ik begon met het roken van joints. Na een half jaar stapte ik over op harddrugs, cocaïne, XTC, LSD en andere verdovende middelen. Door dit te doen verloor ik de wilskracht om nog iets van mijn leven te maken. Stilletjes aan was ik van binnenuit aan het sterven. Ik wist niet meer, waarmee ik bezig was. Alles werd een soort doolhof. Ik voelde mij nergens meer thuis. De liefde en vriendschap van mijn ouders en vrienden ervoer ik niet meer en door mijn levensstijl wilde ik ook niet meer met hen in contact komen. Ik ben in de eenzaamheid terecht gekomen. Ik werd een zwerver en dwaalde zonder enig doel in mijn leven op straat. "Een gevangenis van leegheid" die ik zelf gecreëerd had. Ik besefte dat ik daar zonder hulp niet meer uit zou komen.

Tijdens een afspraak bij de dokter zag ik in de wachtkamer een blad van een "afkickcentrum". Daarin stonden getuigenissen van verslaafden die van hun verslaving los kwamen met de hulp van God en een relatie kregen met Jezus Christus en dat dit hun hele leven veranderde. Dit zette mij aan het denken. Alleen een machtige God kan je uit deze macht van slavernij halen. Innerlijk verlangde ik ernaar om los te komen van de drugs en ook van die pijnlijke eenzaamheid. Als God hen kon helpen en bevrijden, dan kon Hij het mij ook. Ik ben vanaf dat moment gaan bidden tot Hem. Zelfs op straat heb ik tot Hem geroepen, of Hij mij verder op weg wilde helpen, om in contact te komen met mensen die mij verder konden helpen. Kort daarna ben ik in Den Haag in contact gekomen met "straathoekwerkers". Ze stonden daar bij een busje traktaten uit te delen, gaven mij koffie en vertelden mij over Jezus, dat Hij de Weg, de Waarheid en het Leven is.

Ze gaven mij ook een pocketbijbeltje en een aantal adressen en telefoonnummers door, waar ik verder geholpen kon worden. Dat kon ik alleen maar erkennen, als de "leiding van God in mijn leven". Hij had mijn roepen gehoord. God bestaat echt. Nu kan ik alleen maar danken dat ik geholpen word en ik ga ervoor om mijn leven voor Hem open te stellen.

"Want wie tot God nadert, moet geloven dat Hij is en dat Hij een beloner is van hen die Hem zoeken" (Hebr. 11:6b).

De werkvloer van John bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

Is er soms 'een koperen slang' of 'een gouden efod' in je leven?

David R. Reid

Deel 2

'Helemaal niet!', zul je misschien zeggen. We gaan deze zaken uit het Oude Testament nog een keer van dichtbij bekijken, omdat de koperen slang en de gouden efod voor Gods volk geestelijke hindernissen geworden zijn. Wij moeten er zeker van zijn dat er geen 'koperen slang' of 'gouden efod' in ons leven is die ons hindert in onze geestelijke groei.

Het is interessant te zien dat de koperen slang en de gouden efod niet bedoeld waren om het volk van God ten val te brengen. Ze werden niet door de vijanden van Gods volk gemaakt om ze te bedriegen of op een dwaalspoor te brengen. De koperen slang werd op aanwijzing van Jahweh Zelf gemaakt en de gouden efod was vermoedelijk met goede bedoelingen gemaakt, nl. als gedenkteken voor de wonderlijke overwinning die God aan Zijn volk Israël had geschonken. Maar op lange termijn was de uitwerking ervan verwoestend. Het resultaat was dat het volk van de ware aanbidding afweek. Dezelfde problemen kunnen zich in ons leven voordoen wanneer wij de les van de koperen slang en de gouden efod niet leren.

Gideon en de gouden efod

Gideons gouden efod leek een goed idee te zijn. Het liep echter slecht af. Na een opmerkelijke, tegen alle menselijke verwachting in, behaalde overwinning op de Midianieten, wees Gideon het aanbod af om koning te worden over heel Israël. Hij weigerde dit omdat hij wist dat het niet Gods bedoeling was dat Israël een koning zou hebben zoals de omringende landen. God Zelf was hun Koning. Gods wet zei: "U zult Mij een koninkrijk van priesters zijn, een heilige natie" (vgl. Ex. 19:6). Daarom antwoordde Gideon zijn volk oprecht: "ik zal over u niet heersen….de HERE zal over u heersen" (Richt. 8:23). Dat was het goede nieuws.

Het slechte nieuws was echter dat Gideon een 'kleine' financiële beloning voor zijn diensten vroeg. Alleen één gouden oorring per persoon uit de buit van de vijand. Niet veel, maar het leidde tot een groot probleem voor Gideon en het land! De wens naar rijkdom leidt altijd tot problemen (1 Tim. 6:9). Het volk voldeed aan Gideons verzoek en gaf hem meer goud dan hij vroeg. Ongeveer 43 pond goud. Dat is veel. Hij smolt het goud tot een efod en plaatste die in zijn stad Ofra. Waarom wilde Gideon eigenlijk een gouden efod? De efod was een van de kledingstukken die de hogepriester droeg, onder het borstschild. Maar Gideon was geen priester. De efod was niet zijn verantwoordelijkheid. Wilde Gideon in het geheim priester zijn? Had hij misschien een slecht geweten vanwege het goud dat hij genomen had, zodat hij besloot het voor een goede zaak te gebruiken? Maakte hij de efod dus vanuit goede motieven? Misschien wel als een gedachtenis aan de overwinning van de HERE over Zijn vijanden. Was de efod misschien bedoeld om Israël eraan te herinneren dat het een priesterlijk volk was, dat direct door God geleid werd? Tenslotte was het geen gouden kroon, maar een efod — het specifieke teken van het priesterschap.

Hoewel Gideons motief voor het maken van de efod misschien goed was, waren de resultaten rampzalig. De gouden efod werd een valstrik voor Gideon en zijn familie en hij werd een voorwerp van afgodendienst voor geheel Israël! Wat ging er fout? Het antwoord is duidelijk. Gideon mag goede bedoelingen hebben gehad, maar zijn gedachten hierover waren niet in overeenkomst met de Schrift. Alleen de priesters waren betrokken bij de efod en Gideon was geen priester. Bovendien werd de efod niet van goud vervaardigd en hij mocht niet gebruikt of geplaatst worden in plaatsen zoals Ofra. Hij stond alleen in verbinding met de tabernakel. Gideon wist dit wel, maar hij moet bij zichzelf gedacht hebben dat vanwege zijn goede motieven een kleine afwijking van de strikte letter van Gods wet was toegestaan. Echter,

goede motieven moeten samengaan met bijbelse waarheden. Wanneer wij van het Woord van God afwijken, zal dat altijd een slechte uitwerking hebben.

Pas op voor een gouden efod

Een gouden efod kan een project of wat dan ook zijn dat gedaan wordt 'voor de Heer', maar buiten Zijn Woord om. Of het nu met zorg afgewerkte gebouwen zijn, of fondswervende projecten of ideeën voor nieuwe bedieningen, pas steeds op voor het maken van een gouden efod. De motieven erachter kunnen variëren van een echt geestelijk verlangen om het volk van God te dienen tot heimelijke zelfzuchtige bedoelingen. Dus wees zorgvuldig en voorzichtig. Wees er zeker van dat de ideeën overeenstemmen met de Schrift. Anders zou de gouden efod in de toekomst een valkuil kunnen worden voor jou en voor Gods volk.

Denk er ook aan dat alleen een Bijbels begin niet voldoende is. Elke dienst voor de Heer kan een gouden efod worden. Bijvoorbeeld doordat niet langer het zuivere Evangelie wordt verkondigd of het zuivere Woord van God wordt onderwezen. Het mag dan wel begonnen zijn volgens Bijbelse beginselen, maar door de jaren heen is men afgeweken van de Schrift. Het is een gouden efod geworden. De doelen zijn groots en de gebouwen mogen er indrukwekkend uitzien, maar de diensten of samenkomsten zélf zijn een 'voorwerp van aanbidding' geworden en worden onderhouden vanwege trots en werelds, menselijk verlangen naar een machts-positie. Zij vormen een verhindering voor de geestelijke groei van Gods volk, en een valkuil voor hen die Christus niet kennen.

Zelfs sommige instellingen voor Christelijk onderwijs of bijbelstudie zijn zo'n 'gouden efod' geworden. Vele jaren geleden weliswaar opgericht met goede motieven om toekomstige leraren en leiders van

Gods volk op te leiden en toe te rusten. Maar ondertussen heeft men niet alleen de bijbelse normen verlaten, maar ook Gods Woord ondermijnd door het verloochenen van de Goddelijke inspiratie en het gezag van de Schrift. Valse leer is door leraren verspreid die zelfs de godheid van Christus in twijfel trekken. Dergelijke 'gouden efod instellingen' zijn rijk geworden en het zijn geestelijke valstrikken niet alleen voor hun studenten, maar voor het gehele volk van God.

Het gouden efod syndroom

Zou uw kerk, samenkomst of bediening een gouden efod kunnen worden? Het antwoord is duidelijk. Elke kerk, samenkomst, instelling, dienst, tijdschrift, evangelische groep, ja, elke dienst voor de Heer kan 'een gouden efod' worden, namelijk als men Gods Woord loslaat ten aanzien van de doelen, principes, ideeën en methoden van handelen. Wees op uw hoede! Satans 'gouden efod ideeën' zien er altijd aantrekkelijk uit, maar zij leiden tot geestelijke rampen! Nieuwe, op de bijbel gebaseerde methoden kunnen door God gebruikt worden en nuttig zijn voor Gods volk, maar wees er altijd attent op dat u op bijbels spoor blijft. Pas op voor het verraderlijke insluipen van 'een gouden efod'. Wees waakzaam dat het verlangen naar 'een paar gouden oorringen' niet leidt tot een gouden efod syndroom in de samenkomst of de dienst voor de Heer.

Ongelukkigerwijze kunnen bestuurders, herders, bewindvoerders, kerkleden, voorgangers, evangelisten en anderen zo aan hun bediening gehecht raken dat ze die ten koste van alles willen vasthouden, zelfs wanneer het Goddelijke plan verlaten is en het 'een gouden efod' is geworden.

Denk eraan: wanneer men eenmaal een gouden efod heeft gemaakt en deze heeft opgericht, is het bijna onmogelijk zo'n afgod te verwijderen! De bijbelse verhalen van de koperen slang en de gouden efod zijn opgeschreven om ons te onderwijzen (Rom. 15:4). Het is een ernstige zonde de dienst van God te verdraaien en de groei van Zijn volk te verhinderen door het maken, eren en onderhouden van afgodische koperen slangen of gouden efods.

De bron Lachai-Roï

'En de Engel des HEREN trof haar aan bij een waterbron in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur' (Gen. 16:7-14).

Gods openbaring aan Hagar bij de bron Lachai-Roï leidde ertoe dat zij dankbaar de naam des Heren aanriep. Het noemen van de naam des Heren (Gen. 16:13), is in feite een daad van aanbidding. Het is het erkennen en het uitspreken van alles wat Hij voor ons is. Dat willen wij als christenen ook graag doen en daarom roepen wij Hem aan als onze Vader, in Jezus Christus onze Heer. Wij mogen Zijn grootheid uitspreken in onze liederen, gebeden en dankzeggingen.

Daarom is dit het hart van de christelijke eredienst, zoals de apostel ook bevestigt: 'Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een lofoffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die Zijn naam belijden' (Hebr. 13:15). De dankbare reactie, het antwoord op Gods openbaring aan ons in Jezus Christus, is dat wij onze God eren en verheerlijken, dat wij Zijn kostbare naam prijzen in onze liederen en gebeden. Evenals Hagar kennen wij Hem als de Levende, die in Zijn verkiezende genade naar ons heeft omgezien. Wij zijn verbonden met de levende en waarachtige God. Wij hebben een levende Heer, die dood en graf heeft overwonnen.

Genesis 24 en 25 voegen nog iets hieraan toe. De bron Lachai-Roï werd later namelijk Isaaks woonplaats in het Zuiderland (Gen. 24:62; 25:11). Wij zien deze bron in het leven van Isaak dus als een permanente verblijfplaats, een vaste woonplaats. Zo zou het ook met ons moeten zijn. Wij komen niet alleen maar 'toevallig' bij de bron die God ons aanwijst op onze tocht door de woestijn. Nee, wij mogen daar woning maken. Dat is Gods bedoeling. Hij wil ons daar zegenen, zoals Hij ook Isaäk zegende. Daarom zegt de psalmdichter: 'Welzalig zij die in uw huis wonen, zij loven U gestadig' (Ps. 84:5).

Zo wordt een rondtrekkende pelgrim die naar water smacht, later een priester in Gods huis. Hij heeft daar dan zijn verblijfplaats gevonden, een plaats van voortdurende gemeenschap met de God die leeft, een plaats van ononderbroken zegen (Gen. 25:11). Te leven, te wonen bij de Bron is méér dan het hebben van een incidentele ontmoeting met Hem!

H.B.

Kijk ook eens op:

www.rotsvast.net

www.uitgeverijdaniel.nl

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘… groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

John Bax; Hugo Bouter; Ger de Koning; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

juli / augustus 2004

Jaargang 1, nr. 7/8

Rechtstreeks

In dit nummer:

Van de redactie 1

Vakantie

Christus geeft overvloed 1

Eten en overhouden

Reply 3

Saul en de waarzegster te Endor

De toekomst is dichtbij 4

WoordStudie 5

Nauwkeurigheid

On line 6

De roeping van Samuël

Van de werkvloer 7

Stemverheffingen op straat

Drie testen voor de strijders van Gideon 8

VAN DE REDACTIE

Vakantienummer

De jonge “Rechtstreeks” gaat op vakantie. Dat wil zeggen, hij wil graag met u meegaan in de vakantie-periode — voor zover de digitale mogelijkheden dat tenminste toelaten. Maar u kunt natuurlijk ook thuis van zijn gezelschap genieten. Daarom hebben wij gekozen voor een gecombineerd juli / augustus-nummer en wij wensen alle lezers Gods zegen toe bij het lezen.

Het belangrijkste is natuurlijk dat u ook in deze periode geniet van de gemeenschap met God en met de Heer Jezus door gebed en dagelijkse bijbelstudie. Maar de inhoud van ons blad wil hierbij een hulpmiddel zijn.

Er is altijd overvloed van zegen en geestelijk voedsel voor ons als gelovigen, want Christus geeft overvloed. Gods Geest informeert ons in het Woord ook over de toekomstige dingen; daarover kunt u eveneens iets lezen in dit nummer.

Hoewel de tijd van tentamens en examens waarschijnlijk achter de rug is, kan het zo zijn dat wij in de vakantietijd toch plotseling een test moeten ondergaan, een beproeving van ons geloof. Daarover gaat het artikel van David Reid: drie testen voor de mannen van Gideon.

Wij kunnen namelijk géén vakantie nemen van ons geloof en van de geestelijke strijd.

Als u wilt reageren naar de redactie toe, door middel van een kaartje of een email, is dat altijd welkom. Met hartelijke groeten, ook namens de overige redactieleden,

Hugo Bouter

CHRISTUS GEEFT OVERVLOED

Hugo Bouter *Slot*

*‘Er was een man gekomen uit Baäl-Salisa; deze bracht de man Gods in zijn tas brood van de eerstelingen, twintig gerstebroden en vers koren. En hij zeide: Geef het aan het volk, opdat zij eten. Maar zijn dienaar zeide: Hoe kan ik dit aan honderd man voorzetten? En hij zeide: Geef het aan het volk, opdat zij eten. Want zo zegt de HERE: Men zal eten en overhouden. Daarop zette hij het hun voor, en zij aten en hielden over, naar het woord des HEREN’ (*2 Kon. 4:42-44).

Men zal eten en overhouden

Op de tegenwerping van zijn knecht herhaalde Elisa slechts zijn bevel: 'Geef het aan het volk, opdat zij eten' (vs. 43b). Maar hij voegde er ook nog iets aan toe om zijn opdracht nader te motiveren: 'Want zo zegt de HERE: [Men zal] eten en overhouden' (vs. 43c).

Het bleek niet alleen mogelijk te zijn met zo weinig brood de honger van honderd man te stillen, men zou zelfs nog *overhouden*!

(Vervolg op pagina 2)

(Vervolg van pagina 1)

Mogelijk had de profeet deze belangrijke openbaring zojuist ontvangen. De godsspraak was kort en krachtig: 'eten en overhouden'. Maar deze enkele woorden veranderden de hele situatie.

Het volgende vers toont ons hoe God Zijn woord gestand deed: 'Daarop zette hij het hun voor, en zij aten en hielden over, naar het woord des HEREN' (vs. 44). De nadruk valt in deze verzen op het *woord van God* als het middel dat het wonder tot stand bracht (vgl. 1 Kon. 17:14,16). Er kwam geen *daad* van Elisa aan te pas, zoals het werpen van meel in de pot of van zout in de bron (2:21; 4:41). Het 'zo spreekt de Heer' was voldoende. Is het woord van de Heer ook genoeg voor ons?

Eten, verzadigd worden en overhouden gold als een bijzondere zegen in Israël. Dat overkwam Ruth op het veld van Boaz (Ruth 2:14). David sprak erover in zijn herderspsalm (Ps. 23:5). Hij had niet alleen voldoende, maar zijn beker vloeide over. Bij de opwekking onder Hizkia hield men ook in ruime mate over (2 Kron. 31:10).

De godsspraak 'eten en overhouden' brengt ons echter ook bij het hart van het Evangelie. Dat zien wij niet alleen bij de overgeschoten brokken na de spijziging van de vijfduizend (Joh. 6:12-13). Het is een thema dat vaker voorkomt bij Johannes. Bij de Heer is steeds een volheid van leven, van vreugde, van verkwikking en zegen te vinden. Hij zorgt voor overvloed van wijn en voor strómen van levend water (Joh. 2,4 en 7). Hij geeft Zijn schapen leven en óvervloed, leven in rijke en overvloedige mate, leven zoals Hij dat alleen kan geven (Joh. 10:10).

De parallel met Christus

Zoals gezegd zijn er duidelijke overeenkomsten tussen de handelwijze van de man Gods in deze geschiedenis, en die van de Heer bij de spijziging van de vijfduizend en van de vierduizend in de Evangeliën (Matt. 14:13-21; 15:32-39 en de parallelplaatsen).

Laten wij de overeenkomsten kort samenvatten:

(1) Er was bewogenheid met de hongerende menigte. Elisa zei: 'Geef het aan het volk, opdat zij eten' (vs. 42-43); Christus werd met ontferming bewogen over de menigte die niets te eten had.

(2) Zowel in 2 Koningen 4:42 als in Johannes 6:9,13 is sprake van gérstebroden, een beeld van Christus in Zijn opstandingsheerlijkheid. Hij is het brood des levens voor ieder die in Hem gelooft.

(3) Het voedsel werd door ánderen doorgegeven aan de menigte, door Elisa's dienaar resp. door de discipelen van de Heer.

(4) In beide geschiedenissen maakte het ongeloof bezwaar tegen de spijziging.

(5) In beide gevallen was er een overschot nà de maaltijd.

Verschillen met Christus

Christus is echter hoger dan Elisa. Laten wij daarom tot slot nog wijzen op de verschillen tussen beide wonderen:

(1) De menigten die de Heer spijzigde, waren veel gróter. Hier in 2 Koningen is sprake van honderd man, in de Evangeliën van vijfduizend resp. vierduizend mannen, behalve vrouwen en kinderen.

(2) Christus gebruikte verhoudingsgewijs veel mínder broden, geen twintig maar slechts vijf resp. zeven.

(3) De maaltijd was ríjker: er was vis bij het brood. Deze diende als toespijs bij de eigenlijke broodmaaltijd (vgl. Joh. 21:5 Statenvert.). De twee (of: enkele) visjes werden eveneens op wonderbare wijze vermenigvuldigd.

Zo zien wij dat Christus in alle dingen de éérste plaats inneemt (vgl. Kol. 1:18). Van Elisa mogen wij opzien naar Christus, de grote Profeet. Hij is machtig om te voorzien in al onze behoeften. Een nog groter wonder is dat wij ons mogen voeden met Hem Zelf als het ware levensbrood.

ETEN EN OVERHOUDEN

REPLY

Vraag:

Mijn vader is een toverdokter (medicijnman). Als ik sterf en naar de hemel ga, is hij dan in staat mijn geest op te roepen zoals de waarzegster te Endor deed met Samuël (1 Sam. 28)?

Antwoord:

Laat ik je in de eerste plaats geruststellen door te zeggen dat een christen die sterft 'zijn verblijf in het lichaam verlaat en bij de Heer inwoont' (2 Kor. 5:8). Paulus zegt ook dat het een vreugde is 'met Christus te zijn, dit is verreweg het beste' (Fil. 1:23). Ik denk niet dat de apostel deze dingen zou zeggen, wanneer iemand op aarde in staat zou zijn om ons verblijf bij de Heer te verstoren en onze geest terug te roepen. God - niet de satan - staat boven alle dingen. God heeft voorzien in een 'rustplaats' voor Zijn verlosten en 'daar rusten zij wier kracht is uitgeput' (Job 3:17). Geen enkele macht van Satan kan die rust verstoren.

Hoe dienen wij 1 Samuël 28 dan op te vatten? Er zijn drie sleutels die ik wil aanreiken om deze passage te begrijpen:

(1) Er staat nergens in dit hoofdstuk dat het de waarzegster was (dus een medium), die Samuël liet opkomen (vs. 8-14). De vrouw schreeuwde juist van ontzetting toen zij Samuël zag. Zij had de situatie helemaal niet in de hand. Het gebruikelijke werk van een medium is het meedelen van (leugenachtige) boodschappen van een boze geest, die zich voordoet als de geest van de gestorvene. Hier gebeurde echter iets anders, iets dat de vrouw angst inboezemde.

(2) Satanische machten hebben geen enkele bevoegdheid buiten Gods toelating. Wij zien bijvoorbeeld dat de demonen zich volkomen onderwierpen aan Christus tijdens Zijn leven op aarde, en Hem erkenden als de Zoon van God.

(3) De boodschap die Samuël tot Saul richtte (vs. 15-19), was helemaal waarheids-getrouw. Het was de Goddelijke waarheid, geheel anders dan de leugens van boze geesten. Deze ernstige boodschap stemde ook helemaal overeen met eerdere mededelingen van Samuël aan het adres van Saul, toen Samuël nog in leven was. Bovendien bevatte het een nauwkeurige voorzegging van de nabije toekomst. God Zelf, die eerder Saul niet antwoordde, noch door dromen noch door de Urim noch door de profeten (vs. 6), koos nu dus dit ongebruikelijke middel om de wanhopige koning het oordeel aan te zeggen. Zelfs al begrijpen wij niet precies waarom God dit deed, Hij is soeverein en 'rechtvaardig in al Zijn wegen' (Ps. 145:17).

Eugene P. Vedder

SAUL EN DE WAARZEGSTER TE ENDOR

UIT EEN KRANTENBERICHT

Er is een nieuwe ontwikkeling die geld en creditcards overbodig maakt. Ze wordt nu al gebruikt door de zeer rijken om kidnapping te voorkomen. Het gebruik heeft vele voordelen: het helpt fraude te voorkomen en ook om identiteitsverwisseling onmogelijk te maken. Het gaat om de zogenoemde "biochips". Een "biochip" heeft de lengte van 12 mm en is 1,2 mm dik, dus ongeveer zo groot als een rijstkorrel. Deze bevat een transponder en een oplaadbare lithium batterij. De batterij laad zichzelf op door schommelingen van de lichaamstemperatuur. De transponder is een communicatie-systeem om informatie uit microchips te lezen en in te voeren. De beste plaats om te implanteren is de hand. De techniek komt uit de V.S. Leverancier Verichip levert voor verschillende doeleinden al chips. Onder andere aan ziekenhuizen (patiënt informatie) en disco's (betaalwijze).

Dit soort systemen komen dicht bij wat in Openbaring 13 vers 16, 17 staat: *"En het maakt dat men aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken geeft op hun rechterhand of op hun voorhoofd; en dat niemand kan kopen of verkopen dan wie het merkteken heeft: de naam van het beest of het getal van zijn naam."*

1000 JAAR VREDE

Werner Mücher *Deel 4*

Voordat we ons bezig gaan houden met de afzonderlijke toekomstige gebeurtenissen – beginnend met de opname van de gemeente van Jezus Christus tot aan het Vrederijk – willen we voor een beter overzicht de gebeurtenissen chronologisch samenvatten:

1. De opname van de gemeente van Jezus Christus.
2. Begin van de laatste jaarweek (zeven jaar) van Daniël, de tweede 3 ½ jaar van de grote verdrukking inbegrepen.
3. De eerste 3 ½ jaar is een tijd van verschrikkelijke rampen (Matt. 24:4-13, Op. 6).
4. Tijdens deze tijd wordt het evangelie van het koninkrijk wereldwijd verkondigd (Matt. 24:4)
5. Dan begint de tweede 3 ½ jaar, de grote verdrukking.
6. Aan het begin van de tweede 3 ½ jaar wordt satan uit de hemel geworpen (Op. 12:7-12).
7. Tegelijkertijd ontvangt de leider van Europa van satan zijn troon en macht om deze voor 3 ½ jaar uit te oefenen (Op. 13:4-5).
8. De antichrist stelt de gruwelijke afgod in de tempel op (Matt. 24:15; Op. 13:14, 15), plaatst zich in de tempel en laat zich als God aanbidden (2 Thess. 2:3-4).
9. Voor de godvrezende Joden uit Judéa is dit het teken om de omliggende bergen in te vluchten (Mat. 24:16)
10. God verwekt twee trouwe getuigen die tijdens de 3 ½ jaar van de grote verdrukking in Jeruzalem werkzaam zijn en buitengewone wonderen verrichten – aan het einde van deze tijd worden zij vermoord maar na 3 ½ dag staan zij weer op (Op. 11:3-13)
11. De zeven bazuinoordelen treffen hoofdzakelijk Europa, dus de voormalige christenheid (Op. 8–9)
12. Met zeven schalen wordt de toorn van God uitgegoten – bij de zesde schaal droogt de Eufraat uit, zodat de legers uit het oosten kunnen oprukken (Op. 16)
13. De afvallige "eindtijdkerk" (in het beeld van de hoer) wordt onttroond en vernietigd (Op. 17–18)
14. Dan volgen de laatste oorlogen om Jeruzalem: Egypte valt Israël binnen, daarna komt de koning van het noorden (Dan. 11:40–45)
15. De koningen van het aardrijk (= het gebied van het Romeinse Rijk) worden naar Armageddon vergaderd (Op. 16:14-16)
16. In de hemel vindt de bruiloft van het Lam plaats (Op. 19:6-9)
17. Christus komt, vergezeld door de zijnen, uit de hemel (Op. 19:11-16)
18. Slag bij Armageddon, waar Christus de twee beesten (de heerser van Europa en de antichrist) in de poel van vuur werpt en de koningen van Europa en hun legers met het zwaard worden gedood (Op. 19:17-21).
19. De bezettingsmacht van Jeruzalem en de vijanden van Israël worden verslagen (Zach. 12:14)
20. Edom wordt tezamen met de andere koningen geoordeeld (Jes. 34; 63)
21. Russische legers vallen Israël aan en worden vernietigd (Ezech. 38–39)
22. Oordeel over de goddeloze Joden (Op. 14:17-20)
23. Oordeel over de levenden (Mat. 25:31-46)
24. Satan wordt voor 1000 jaar gebonden (Op. 20:1-3)
25. Afsluiting van de eerste opstanding (Op. 20:4-6)
26. Terugkeer van de Joden die tijdens de grote verdrukking zijn gevlucht (Ps. 122)
27. Terugkeer van de 10 stammen van Israël uit de volken (Ezech. 20:34-38)

De Opname

Met de oprichting van de staat Israël is de vervulling van de profetie over de eindtijd begonnen. In mei 2003 heeft Israël de 55e verjaardag van dit belangrijke feit gevierd.

Maar voordat het herstel van de staat Israël zijn tweede fase kan ingaan, moet er nog een centraal feit plaats vinden: de opname van alle gelovigen van de genadetijd vanaf de pinksterdag, in het nieuwe testament de "gemeente" (Gr. ekklesia) genoemd. Een bijbelgedeelte, waar deze gebeurtenis duidelijk wordt beschreven, vinden we in 1 Thessalonica 4 vers 13 – 18. Met de opname begint een periode van zeven jaar waarop het vrederijk aansluit.

Dat is de laatste "jaarweek", waarvan we in Daniël 9:27 lezen. Deze periode wordt opgedeeld in twee gelijke perioden van ieder 3 ½ jaar. Het begin van de laatste 3 ½ jaar wordt door de onderbreking van de offerdienst gemarkeerd, die na de opname weer in Jeruzalem zal plaatsvinden. In de eerste 3 ½ jaar zullen wereldwijd vreselijke rampen gebeuren, die zowel in Mattheüs 24 vers 4–13 als ook in Openbaring 6 beschreven worden. Een lichtstraal in deze tijd is de eveneens wereldwijde verkondiging van het evangelie van het koninkrijk door godvruchtige Israëlieten, die na de opname van de gemeente tot geloof zullen komen (Matt. 24:14).

In de laatste 3 ½ jaar vinden die oordelen plaats, die in Openbaringen 8-19 worden beschreven.

NAUWKEURIGHEID

Gerard Kramer

Het Griekse woord voor nauwkeurigheid is 'akribeia'. Het Nederlandse woord 'acribie' is hiervan afkomstig. In het Nieuwe Testament wordt deze woordgroep vooral gebruikt door Lukas. Dat is niet verbazingwekkend: nauwkeurigheid was een eigenschap die juist hem in hoge mate kenmerkte, en die hem daardoor ook bij anderen opviel. Hij had immers, voordat hij zijn evangelie ging schrijven, 'alles van voren af aan nauwkeurig onderzocht' (Luk. 1:3). Aan het eind van deze studie zullen we zien op welke manier ook christenen door nauwkeurigheid gekenmerkt behoren te worden.

De meest letterlijke betekenis heeft de woordgroep in plaatsen als:

- Mattheüs 2:8 *'Gaat heen en vraagt nauwkeurig naar het kind'*; vergelijk vs.7,16,
- Handelingen 18:25 *'en vurig van geest sprak en leerde hij* (Apollos) *nauwkeurig de dingen betreffende Jezus'*,
- Handelingen 18:26 *'zij* (Priscilla en Aquila) *legden hem* (Apollos) *de weg <van God> nauwkeuriger uit'*;
- zie verder ook Handelingen 23:15, 20 en hoofdstuk 24:22.

Interessant is het gebruik van het woord 'akribeia' in Handelingen 22 vers 3. Paulus beschrijft daar hoe hij aan de voeten van Gamaliël is onderwezen 'naar de akribeia van de voorvaderlijke wet'. De NBG-vertaling heeft hier 'met nauwgezette inachtneming van de wet onzer vaderen'. Dat is een geslaagde poging hier de betekenis 'nauwkeurigheid' in de vertaling te laten doorklinken. De Voorhoeve- en de Telosvertaling kiezen voor de 'gestrengheid' van de voorvaderlijke wet. In 26 vers 5 gebruikt Paulus het bijvoeglijk naamwoord akribès om aan te geven dat hij naar de 'strengste sekte' van de Joodse godsdienst heeft geleefd, namelijk als farizeeër. Ook hier blijft de NBG-vertaling dicht bij de oorspronkelijke betekenis van het woord. Zij heeft hier 'naar de meest nauwgezette partij van onze godsdienst'.

We besluiten met twee plaatsen uit Paulus' brieven. In Efeze 5 vers 15-16 schrijft hij: 'Kijkt dus nauwkeurig uit hoe u wandelt, niet als onwijzen maar als wijzen, terwijl u de geschikte gelegenheid ten volle uitbuit, want de dagen zijn boos'. Paulus geeft aan dat we er nauwkeurig op moeten toezien hoe we wandelen. Dat beslissen we dus niet zomaar even tussen neus en lippen door, maar onze wandel moet het

resultaat zijn van nauwkeurige overdenking. Alleen dan kunnen we als wijzen wandelen en zijn we in staat de gelegenheden die zich in boze dagen gelukkig toch nog voordoen, op hun geschiktheid te beoordelen.

In 1 Thessalonica 5 vers 2 staat : 'Want u weet zelf nauwkeurig dat de dag van de Heer komt als een dief in de nacht'. De Thessalonikers wisten dit, hoewel zij het zicht op Paulus' profetisch onderwijs als geheel enigszins kwijt waren geraakt. In 2 Thessalonica 2 vers 5 schrijft de apostel namelijk: 'Herinnert u zich niet dat ik u dit gezegd heb, toen ik nog bij u was?'. Maar wat hij over de dag van de Heer op zichzelf had gezegd wisten ze nog goed, oftewel nauwkeurig!

Ook wij kunnen ons wel eens afvragen of wij de bijzonderheden van Paulus' onderwijs nog wel nauwkeurig kennen, ook als het gaat om de toekomst. We zijn misschien wel eens wat te snel met de opmerking dat het kennen van de profetische bijzonderheden van de Schrift niet voorop moet staan, maar dat het vooral gaat om het verwachten van de Heer in de dagelijkse praktijk van ons leven. Paulus' eigen boodschap is evenwichtiger dan de onze: het is bij hem niet zo dat het laatste beter zou zijn dan het eerste, en ook niet dat het eerste belangrijker zou zijn dan het tweede. De apostel zegt in feite dat het én … én is: we behoren zowel nauwkeurig op de hoogte te zijn van het profetisch onderwijs als nauwkeurig op onze wandel toe te zien.

Het komt ons niet aanwaaien. We hebben werk genoeg als we in die beide opzichten nauwkeurig willen zijn. En nu maar hopen dat dit artikel geen onnauwkeurigheden bevat!

SAMUËLS ROEPING EN HET BEGIN VAN ZIJN DIENST

Ger de Koning *Lezen: 1 Samuël 3*

"Samuël nu groeide op, en de HERE was met hem en liet geen van zijn woorden ter aarde vallen" (1 Sam. 3:19).

In vers 1 wordt voor de vijfde keer iets over Samuël gezegd (zie 2:11, 18, 21 en 26). Hij stond in de dienst van de Here, terwijl Eli erop toe moest zien hoe hij dat deed. Het was een tijd waarin God niet vaak door zijn woord of door gezichten tot zijn volk sprak.

De geestelijke toestand van het volk was nog steeds, zoals die in Richteren enkele malen wordt verwoord: ieder deed wat goed is in eigen ogen (Richt. 17:6; 21:25). Maar God heeft in zijn genade een persoon geboren doen worden, die Hij bezig is te vormen tot zijn profeet.

Dan is de tijd aangebroken dat de Heer Samuël gaat roepen. Eli was een man die de rust liefhad. Daarvoor had hij zijn eigen geliefde plekje. Daar had hij zich op zeker moment weer uitgestrekt om te gaan slapen. Samuël had ook zijn eigen rustplek, dat was in het huis des Heren, de plaats waar de ark van God stond. Wat een contrast met de zonen van Eli (2:22)!

In die nacht komt van slapen echter niet veel. Het wordt een bijzondere nacht, zowel voor Samuël als voor Eli. De Heer roept Samuël. Onbekend als deze is met de stem van de Heer, denkt hij dat Eli hem heeft geroepen. Er gaat geen lichtje branden bij Eli. Hij stuurt Samuël weer naar zijn eigen bed, draait zich om en slaapt verder. Maar de Heer roept een tweede keer. Weer gaat Samuël naar Eli, maar weer stuurt deze hem terug, zonder eraan te denken dat de Heer Samuël zou kunnen roepen en slaapt voort. Het is Samuël niet kwalijk te nemen, dat hij steeds naar Eli gaat. Hij had steeds van hem te horen gekregen wat en hoe hij iets moest doen. Daarbij zal hij van Eli niet direct de indruk hebben gekregen dat die een intieme omgang had met God. Eli heeft hem niets verteld over de Heer. Samuël kende de Heer dan ook nog niet, in die zin dat hij wist hoe de Heer sprak. Het hart van Samuël ging naar Hem uit en hij stond in zijn dienst, maar alles liep nog via Eli. Nog nooit had de Heer Zelf tot hem gesproken. Dat gebeurde nu.

Dat zal ook gebeuren in het leven van ieder die ernaar verlangt de Heer te dienen. Eerst gaat dat nog via mensen die de Heer op je weg brengt. In de eerste plaats kunnen dat je ouders zijn. Het kunnen ook andere gelovigen zijn. Het is goed om als je jong bent, te luisteren naar wat zij hebben te zeggen over de dingen van God.

Samuël was niet eigenwijs. Hij zei niet tegen Eli: kijk eerst maar eens naar jezelf. Hij aanvaardde het toezicht van Eli. Met zulke mensen gaat God verder. Hij richt Zich persoonlijk tot Samuël. Eindelijk heeft Eli door, dat de Heer Samuël roept. Wat mooi dat de Heer aanhoudt. Hij had ook direct tegen Samuël kunnen zeggen: Ik, de Here, roep je. Toch verkiest Hij deze weg, om ook Eli geestelijk wakker te schudden.

De boodschap die Samuël te horen krijgt als hij zover is dat hij open staat voor het woord van de Heer, is er niet een waar hij direct vrolijk van wordt. Hij is bang om Eli te vertellen wat de Heer hem heeft verteld. Maar Eli vraagt erom. Dan vertelt Samuël hem alles. Eli berust erin. De Heer is met Samuël en laat geen van zijn woorden ter aarde vallen (vs. 19). Of hier nu de woorden van Samuël mee worden bedoeld of die van Heer, maakt niet uit. Samuël sprak de woorden van de Heer. Heel Israël erkent zijn dienst. De Heer is in genade aan het werk gegaan voor zijn volk in deze laatste richter (Hand. 13:20), voordat het koningschap zijn intrede doet in Israël.

Lees nu nog een keer 1 Samuël 3.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, wilt U nog veel kinderen voorbereiden op een dienst onder uw volk en wilt U hen op uw tijd roepen. Wilt U ons, als ouders of ouderen, helpen onze kinderen uw dienst te leren en hen te leren uw stem te herkennen. Dank U, dat U Uzelf in uw Woord openbaart.

'On line' betekent volgens het woordenboek: direct verbonden met een computernetwerk.
'On line' betekent voor dit stukje: direct verbonden met God voor een gesprek.
ON LINE
luister naar en spreek tot God

John Bax

VAN DE WERKVLOER

Gebeurd op 20 mei 2004 te Goes:

"De opperste Wijsheid roept overluid daarbuiten; Zij verheft Haar stem op de straten. Zij roept in het voorste der woelingen; aan de deuren der poorten spreekt Zij Haar redenen in de stad" (Spr. 1:20).

Markten zijn bij uitstek goede gelegenheden om het evangelie te verkondigen. Het is een plaats dicht bij de mensen, zonder drempel en vrij toegankelijk. Waar vinden we verder nog een plaats waar het Evangelie zo dicht bij de mensen kan komen en toch geen inbreuk doet op hun privacy?

We kunnen nog dankbaar zijn dat er in deze tijd plaatsen zijn, waar we in alle vrijheid de mensen kunnen vertellen over het volbrachte verlossingswerk van de Heer Jezus. Ik moet hierbij vaak denken aan bovengenoemde tekst uit Spreuken. Deze tekst heeft ook alles te maken met de volgende gebeurtenis.

Ik mocht al een geruime tijd op de markt voor het stadhuis, de folder "Als dat geen liefde is" uitdelen. Daarbij had ik een drietal schriftgedeelten om met vrijmoedigheid over te getuigen. Namelijk deze:

"Want uit het hart komen voort boze overleggingen, moorden, overspel, hoererijen, diefstallen, valse getuigenissen, lasteringen" (Mat. 15:19).

"Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft" (Joh. 3:16).

"Hierin is de liefde, niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden als zoenoffer voor onze zonden" (1 Joh. 4:10).

Op enige afstand kwam een vrouw achter mij staan, voor de ingang van het restaurant van het Gemeentehuis. Terwijl ik bezig was traktaten uit te delen op het plein met het verkondigen van het Woord, riep zij bij herhaling steeds: "Deze man verkondigt de boodschap van God." Dit ging ongeveer vijftien minuten zo door, heel storend stond ze mensen in de weg en belemmerde ze ook voor veel mensen de ingang naar het restaurant.

Toen ik mij omdraaide zei ik tot haar: *"Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel zou verbreken"* (1 Joh. 3:8-9).

"De Heer Jezus is gekomen om de werken van de duivel te verbreken." Tot mijn verbazing viel zij op de grond, snikkend stond ze op en ging zitten op het stenen trapje en ik kon doorgaan met de prediking.

Een en ander trok intussen de aandacht van een groep mensen, die nu ook kwamen luisteren. Ondertussen zag ik deze vrouw met een wijde boog van mij weggaan. Even later kwam de vrouw, ondersteund door een andere dame, weer naar mij toe en sprak mij aan: "Bent u degene die haar heeft laten huilen?" Toen ik haar vertelde, welke bijbeltekst tot haar gesproken was, begon de eerste vrouw weer te snikken. Graag wilden beiden vervolgens een traktaat hebben en vervolgden hun weg.

"Want het woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig twee-snijdend zwaard, en het dringt door tot verdeling van ziel en geest, zowel van gewrichten als van merg, en oordeelt de gedachten en overleggingen van het hart. En geen schepsel is voor Hem onzichtbaar, maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Hem met Wie wij te doen hebben" (Hebr. 4:12-13).

De werkvloer van John bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

Onverwachte proeven

DRIE TESTEN VOOR DE STRIJDERS VAN GIDEON

David R. Reid

'Maar de HERE zeide tot Gideon: Nog is er te veel krijgsvolk; doe het afdalen naar het water, dan zal Ik hen daar voor u schiften (of: beproeven)' - Richteren 7:4

Iedere student heeft met tentamens en examens te maken. Dat is niet altijd prettig, maar je kunt je er in ieder geval op voorbereiden. Wat echt vervelend is, zijn *onaangekondigde* testen waaraan sommige leraren je onderwerpen. Dan kun je door de mand vallen, als blijkt dat je er niets vanaf weet. Vanuit het oogpunt van de leraar gezien, is zo'n onverwachte test echter juist een goed middel om te kijken wie nu eigenlijk de serieuze studenten zijn en wie niet. Dit soort testen laten precies de zwakke plekken zien en vele maskers vallen af.

De school van God

Wist je dat God soms onaangekondigde testen geeft? Wij noemen dat ook wel beproevingen van ons geloof. Iedere christen die groeit in het geloof is in de school van God, en hij of zij wordt op de proef gesteld door de hemelse Leraar. Soms zijn het kleine vragen die wij moeten beantwoorden, maar het kunnen ook enorm moeilijke vragen zijn. Het kan zo zijn dat wij volkomen onverwacht getest worden — in allerlei situaties van het leven. Maar God weet wat Hij doet en Hij ziet hoe wij het ervan afbrengen. Het hoort bij het 'opvoeden' van Zijn kinderen.

In Richteren 7 hebben wij het verslag van drie onverwachte 'testen', die God Zijn volk liet ondergaan in de dagen van Gideon. Er waren toen richters of rechters in Israël, er was nog geen koning die het volk regeerde. Gideon was één van die richters en hij werd door God gebruikt om de Israëlieten te verlossen van de Midianieten, een machtige vijand die leefde ten oosten van de Jordaan. Zij hadden een bijzondere manier om Israël onder de duim te houden. Elk voorjaar kwamen zij met talloze ruiters op kamelen om het land te verwoesten en het veldgewas te vernielen. Zij lieten geen leeftocht over in Israël, ook geen schaap, geen rund of ezel. Dit ging zeven jaar lang achter elkaar door, zodat Israël zeer verarmde door toedoen van de Midianieten (Richt. 6:1-6).

Geen wonder dat vele Israëlieten de vlucht namen en zich verborgen in holen en schuilplaatsen in het gebergte, zodra de Midianieten oprukten en het land binnenvielen. Geen wonder ook dat de Israëlieten tenslotte tot de Here riepen om verlossing en bevrijding. Dat was overeenkomstig Gods bedoeling. Hij had het toegelaten dat Zijn volk — dat deed wat kwaad was in Zijn ogen — werd overheerst door de Midianieten. Na zeven jaar tuchtiging kwamen zij tot inkeer en riepen zij tot God. Het doel van Gods (opvoedende) tucht is altijd om eigenzinnige harten tot Hem terug te brengen (vgl. Hebr. 12:3-11).

De eerste onverwachte test

De Midianieten waren opnieuw de Jordaan overgestoken om het land te plunderen, maar toen gebeurde er iets onverwachts. God ging aan het werk. De Geest des Heren vervulde Gideon en hij blies op de bazuin en riep de Israëlieten op om hem te volgen in de strijd tegen de vijand. Deze oproep kwam van Godswege, het was Zijn roepstem. Het was de eerste onverwachte test en wij zouden die kunnen omschrijven als de 'Wie-geeft-er-antwoord-proef'. Eerst werd de familie van Gideon opgeroepen, de Abiëzrieten, daarna zijn eigen stam Manasse en tenslotte ook de stammen eromheen: Aser, Zebulon en Naftali (Richt. 6:33-35).

Velen reageerden positief, maar niet alle strijdbare mannen voegden zich bij Gideon. Ongetwijfeld waren er in deze vier stammen méér mannen dan de tweeëndertigduizend strijders die gehoor gaven aan Gods roepstem (Richt. 7:3). Er waren vast wel goede redenen te noemen om niet op te trekken. Er waren allerlei excuses te bedenken. 'Het is toch een hopeloze zaak!' 'Waarom zou ik Gideon gehoorzamen?' 'Ik heb het te druk met andere dingen!' 'Laten de andere stammen ook hun verantwoordelijkheid nemen!'

Ook in onze dagen wordt er verschillend gereageerd op Gods roepstem. De vijand van de zielen doet zijn verwoestende werk in onze omgeving, ons werk, onze scholen, onze gezinnen, onze buurt. Morele normen en waarden gaan verloren. Te midden van dat alles roept God ons tot de geestelijke strijd. Horen wij Zijn roepstem? Reageren wij op de 'Wie-geeft-er-antwoord-test'. Wij kunnen de strijd niet alleen overlaten aan zendingswerkers of mensen met een speciale bediening. Wij hebben allemaal onze eigen verantwoordelijkheid. Wat doen wij in onze omgeving, onze buurt, ons werk? Worden wij actief in de strijd, of gaan wij naar onze schuilplaatsen waar wij menen veilig te zijn voor de aanvallen van de tegenstander? Op die manier kan hij doorgaan met zijn werk en bovendien slagen wij dan niet voor het eerste onverwachte examen dat God ons afneemt.

De tweede onverwachte test

Daarna zien wij in Richteren 7 een tweede proef, die omschreven zou kunnen worden als de 'Wie-is-er-bang-test'. De directe aanleiding hiertoe was dat Israël God de eer niet zou geven voor de overwinning, maar zou roemen in eigen kracht en zeggen: 'Mijn eigen hand heeft mij verlost' (Richt. 7:2). Daarom werd de legermacht verkleind en moest iedereen die bang was en beefde, teruggaan naar huis. Dit was trouwens in overeenstemming met de wetten van Mozes, die al veel eerder een dergelijk voorschrift had gegeven (Deut. 20:8).

Het bleek dat heel veel mannen deze toets niet konden doorstaan. Er keerden tweeëntwintigduizend van het krijgsvolk terug, zodat er slechts tienduizend overbleven. Toch was het eigenlijk wel begrijpelijk. De Midianieten hadden een geweldige overmacht. Zij hadden zich gelegerd in de vlakte van Jizreël en waren 'talrijk als sprinkhanen, en hun kamelen waren ontelbaar, talrijk als het zand aan de oever der zee' (Richt. 7:12). Vanaf de heuvels aan de zuidkant van deze grote vallei hadden de mannen van Gideon een goed zicht op de vijand. Ze zullen wel hebben gedacht: 'Waar beginnen we aan?' 'Moeten we dat leger verslaan?' 'Dat is onmogelijk! Het is beter om ervandoor te gaan!' Welnu, die kans kregen ze dus. Ze hoefden niet lang te wachten. God Zelf liet iedereen die bang was naar huis gaan. Meer dan twee-derde deel van Gideons leger keerde terug! Ze hadden niet in de gaten dat ze de test niet hadden doorstaan!

God gebruikt nog steeds de 'Wie-is-er-bang-test' om ons geloof op de proef te stellen. God *dwingt* ons niet om te vechten als we bang zijn en liever teruggaan naar onze schuilplaatsen. Maar Hij stelt ons wel op de proef. Willen wij de confrontatie met de vijand aangaan? Willen wij een duidelijk standpunt innemen, ook al betekent dat misschien dat wij alleen komen te staan? Hoe is het op ons werk of op school? Houden wij vast aan de morele waarden van de Schrift, zelfs als niemand rekening ermee wenst te houden? Daar is niet alleen moed voor nodig, maar ook een geloof dat door God is getest.

De derde onverwachte test

Maar er volgde nog een onverwacht 'examen' voor de trouwe volgelingen van Gideon, die waren overgebleven na de eerste testen. De tienduizend dappere soldaten die achterbleven, werden onderworpen aan de 'Wie-is-er-waakzaam-test'. Deze proef vond plaats bij de waterbron waar zij zich hadden gelegerd. Deze mannen hadden geen idee van het feit dat de manier waarop zij van het water zouden drinken, van doorslaggevend belang zou zijn voor hun militaire loopbaan. Toch was het een veelzeggende test, die aangaf of zij echt op hun hoede waren! Iedereen die de tijd nam om te drinken en van het koele water te genieten, werd afgewezen. Deze mannen dachten meer aan hun eigen comfort dan aan het dreigende gevaar.

Er waren slechts driehonderd mannen die het water opslurpten met de hand aan de mond, zodat zij ondertussen ook op hun hoede konden blijven voor een mogelijke aanval van de vijand. Zij hielden alles in het oog en slaagden voor de laatste proef, de 'Wie-is-er-waakzaam-test'. Het was

(Vervolg op pagina 10)

(Vervolg van pagina 9)

maar drie procent van de overgebleven strijders! Zij waren alert op gevaren en stonden klaar voor de strijd.

Helaas is er slechts een gering percentage christenen dat de laatste test kan doorstaan. Hoewel wij oog in oog met de vijand van de zielen staan, zijn wij meer met onszelf bezig en met onze eigen noden dan met het voeren van de oorlogen des Heren. Efeze 6 waarschuwt ons dat wij op onze hoede moeten zijn in het conflict met de vijand. Wij zijn echter niet waakzaam als wij ons meer bekommeren om ons lichamelijk welzijn dan om onze geestelijke toestand! Wij zijn niet waakzaam als wij meer denken aan onze positie in deze wereld dan aan de geestelijke gevaren die ons op school, bij ons werk, of in onze familie bedreigen! Met niet meer dan goede bedoelingen kunnen wij de strijd niet winnen, noch de test doorstaan! Wij moeten waakzaam zijn en de juiste prioriteiten stellen. Zijn wij werkelijk klaar voor de strijd?

Het legertje van driehonderd man dat overbleef, viel helemaal in het niet bij de geweldige leger-macht van de vijand. Het was veel minder dan één procent van de 135.000 man van de tegenstander (Richt. 8:10). Dat moet een enorme schok voor Gideon zijn geweest, een grote beproeving voor zijn geloof! Hij zal wel dankbaar zijn geweest dat God nu niet meer zei, dat er te veel krijgsvolk was overgebleven. Maar hoe kon hij met dit kleine groepje, bewapend met horens en fakkels, ooit de overwinning behalen? Het was geen probleem voor God, want voor Hem is niets te wonderlijk.

Richteren 7 laat ons verder zien hoe de Here de overwinning behaalde met deze driehonderd mannen, die de drie onverwachte testen hadden doorstaan. Zo handelt Hij met degenen die trouw zijn. Zijn beste soldaten zijn die leerlingen in de school van God, van wie het geloof duidelijk is gebleken door de beproevingen die Hij op hun weg heeft gebracht. Ben je klaar voor de test?

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘… groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

John Bax; Hugo Bouter; Ger de Koning; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

september 2004

Jaargang 1, nr. 9

In dit nummer:

Van de redactie **1**

Enthousiast

Veilig in de Ark **1**

Reply **3**

Plaats bereiden

De toekomst is dichtbij **4**

WoordStudie **5**

Paulus' altaren

On line **6**

De ark buitgemaakt

Van de werkvloer **7**

kickcultuur

Internet & Pornografie **8**

VAN DE REDACTIE

Enthousiast voor de Heer Jezus

Het zit er weer op. De vakantie is voorbij. Ik hoop dat je kunt terugkijken op een vakantie waardoor je geestelijk en lichamelijk bent opgepept.

Voor het terugkijken heb je gemak van genomen foto's of gemaakte video's. Die kunnen de komende tijd de belevenissen weer voor de geest brengen. Je kunt bepaalde gebeurtenissen herbeleven. Je kunt weer helemaal enthousiast raken. Je enthousiasme kan anderen aansteken die er ook bij waren. De verhalen komen los: "weet je nog wel ...?" en "zag je hoe ...?"

De opmerkingen volgen elkaar op, je hoort wat anderen hebben gezien of beleefd, wat je niet eerder van elkaar wist. Daardoor krijgt de tijd die je met elkaar hebt doorgebracht een verdieping: het verrijkt je zicht op wat je hebt beleefd en je kijk op elkaar.

Zo is het ook met de geestelijke dingen. Ieder die met de Heer Jezus leeft, beleeft dingen met Hem. Als je dat met elkaar gaat delen, verdiept dat je geloofsleven: je zicht op de Heer Jezus wordt groter en je gaat de ander waarderen als een aanvulling op wie jij bent. Samen geniet je dubbel.

Je kunt je foto's of video ook gebruiken om anderen over je vakantie te vertellen. Echte betrokkenheid kan niet worden verwacht van iemand die er niet bij was. Uit nieuwsgierigheid kunnen wat vragen gesteld worden. Maar je kunt toch moeilijk spreken van een samen delen. Wat wel mogelijk is, is dat jij met je mooie foto's en enthousiaste verhaal bij die ander het verlangen wakker maakt om die schitterende vakantieplek ook eens op te zoeken.

Met geestelijke dingen is het ook zo. Je kunt je belevenissen met de Heer Jezus doorgeven aan anderen. Soms luisteren mensen beleefd naar je. Anderen stellen misschien wel wat vragen. Maar wat is het schitterend, als wij zo enthousiast over de Heer Jezus vertellen, dat anderen die geen deel aan Hem hebben, ernaar gaan verlangen om Hem ook te leren kennen.

De medewerkers aan dit nummer van Rechtstreeks willen je door hun bijdragen helpen om (nog) enthousiast(er) te worden voor de Heer Jezus. Ze zijn er zelf enthousiast over te weten en te beleven dat:

- je veilig bent in de ark (de Heer Jezus), beschut tegen het oordeel van God
- de Heer Jezus plaats heeft bereid voor de Zijnen in het Vaderhuis
- de Heer Jezus de touwtjes van het wereldgebeuren in handen heeft
- de christen een altaar heeft, d.w.z. een dienst van aanbidding van God en de Heer Jezus
- er in de Heer Jezus kracht is om die dienst niet te laten verworden tot een puur uiterlijke aangelegenheid
- de Heer Jezus echt gelukkig kan maken, hoe diep je ook gezonken bent
- de Heer Jezus in staat is te bevrijden bijvoorbeeld van verslaving aan pornografie.

Namens de redactie:

Ger de Koning

VEILIG IN DE ARK

'Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin; en door dat (geloof) heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden der gerechtigheid, die aan het geloof beantwoordt' (Hebr. 11:7).

De ark van Noach is een prachtig beeld van Christus als de Ark van onze behoudenis. De 'wateren' die over de aarde kwamen spreken van de vloed van Gods oordeel, die ons had moeten treffen en die iedereen die niet de toevlucht neemt tot Christus eenmaal ook zal treffen (vgl. Ps. 42:8). Buiten Christus zijn wij verloren; dan blijft de toorn van God op ons rusten (Joh. 3:36). Slechts **in Hem** zijn wij veilig voor de oordeelswateren, zoals Paulus getuigt: 'Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die **in Christus Jezus** zijn' (Rom. 8:1).

Christus heeft het oordeel ondergaan voor allen die tot Hem de toevlucht hebben genomen en daardoor veiligheid en vrede in de 'Ark' hebben gevonden. De wateren van Gods oordeelsvloed zijn voorgoed geweken, want de Heer Jezus heeft ons overgebracht naar 'een nieuwe wereld', waar wij op een veilige grondslag voor Gods aangezicht staan — de grondslag van de opstanding. De nieuwe positie van de christen komt tot uitdrukking in zijn doop: het waterbad dat enerzijds spreekt van de dood, maar anderzijds ook van de opstanding tot een nieuw leven (Rom. 6:3-4; 1 Petr. 3:20-21).

In het leven van Mozes zien wij iets dergelijks. Mozes werd in een biezen kistje toevertrouwd aan de wateren van de Nijl en zó door het water heen gered. Hij werd 'begraven' in de wateren van de rivier en zo gered door het water heen. Zo werd hij *uit het water* getrokken (dat is ook de betekenis van zijn naam). Genesis 6 en Exodus 2 gebruiken hetzelfde Hebr. woord voor 'ark' of 'kist'. Ben jij al in Christus geborgen en met Hem gestorven en opgestaan tot een nieuw leven?

Let ook op de volgende details van de **beschrijving** van de ark in het boek Genesis en op de symbolische betekenis ervan:

(1) De ark van Noach was een houten kist met een lengte van driehonderd el, een breedte van vijftig el en een hoogte van dertig el (dus ongeveer 150 meter lang, 25 meter breed en 15 meter hoog). Er waren drie verdiepingen in aangebracht, met vakken of kamers die dienden als woonruimten en voorraadkamers. Er was een ingang in de zijkant, een deur die door God Zelf werd toegesloten (Gen. 6:16; 7:16). Ook was er een lichtopening van boven, een venster dat later door Noach werd geopend om de raaf en de duif uit te laten (Gen. 8:6-8).

(2) Wanneer wij de ark van Noach bezien als een type van Christus, als de Ark van onze behoudenis, dan spreekt **het hout** als de vrucht der aarde van Zijn waarachtige mensheid (vgl. Jes. 4:2; 53:2). Er is één Middelaar tussen God en mensen, de Mens Christus Jezus (1 Tim. 2:5).

(3) Noach moest de ark van binnen en van buiten **bestrijken** met **pek** — in het Hebreeuws het grondwoord voor 'verzoening'. Dit is een beeld van de bedekkende, verzoenende kracht van Christus' kruisdood. Zijn bloed bedekt onze zonden, maakt ons aangenaam voor God en verlost ons van de komende toorn. Maar het moet wel worden toegepast op ons hart en geweten door het geloof en door de werking van de Heilige Geest. Is het bloed al aangebracht in jouw leven?

(4) De **deur** van de ark was in de zijkant. Bij de zijkant van de ark kunnen wij denken aan de doorboorde **zijde** van Christus, die de weg tot behoud voor zondaars opende (Joh. 19:34-35; 1 Joh. 5:6-9). Christus is de Deur: als iemand door Hem binnengaat, zal hij behouden worden (Joh. 10:9). Ben je al door Hem binnengegaan?

(5) De vakken of **kamers** (lett. 'nesten') in de ark getuigen van de beschutting en de zekerheid die het deel is van allen die in Christus zijn en (ver)blijven: 'En nu, kinderen, blijft in Hem' (1 Joh. 2:28). Op die manier fungeert Hij voor ons als een heiligdom (vgl. Jes. 8:14). Evenals bij de ark waren er later bij de tempel kamers beschikbaar op drie verschillende verdiepingen (Gen. 6:16; 1 Kon. 6:4-5). In het huis van de Vader zijn vele woningen, er is plaats voor ieder die gelooft. Verblijf ik ook in Christus?

(6) Verder was er aan de ark een **lichtopening** van boven. Zo openbaarde Christus licht van boven, licht uit de hemel, te midden van een toneel vol verwarring en duisternis (Joh. 1:9; 3:12,31,32). Is het licht in mijn leven?

(7) Tenslotte is ook het **gereedmaken** van de ark van belang. De ark van Noach behelst een praktische les voor gelovige ouders. Zoals Noach de ark toebereidde tot redding van zijn huisgezin (Hebr. 11:7), zo mogen christen-ouders hun kinderen tot Christus leiden en hen in veiligheid brengen te midden van een wereld die onder het oordeel ligt.

REPLY

"Ik ga heen om u plaats te bereiden" (Joh. 14:2).

Vraag: Is het juist om te zeggen dat Christus nog steeds bezig is met het plaats bereiden in het Vaderhuis met de vele woningen (Joh. 14:2-3)? Is dit een eenmalig werk, of een voortdurende activiteit die pas is voltooid bij Zijn wederkomst?

Antwoord: De uitdrukking 'het huis van Mijn Vader' verwijst in eerste instantie naar de tempel te Jeruzalem (Joh. 2:16), die o.a. vertrekken ('woningen') voor de priesters bevatte. De Heer zegt dat Hij zou heengaan om voor Zijn discipelen plaats te bereiden. Dat zou Hij niet doen in het aardse Jeruzalem, en niet in de tempel, die binnen afzienbare tijd zou worden verwoest. Nee, Christus ging heen naar de Vader. En daar bij de Vader, in het hemelse huis van Zijn Vader, zou Hij voor de Zijnen plaats bereiden. Daar waren vele woningen, vele 'priestervertrekken'. Daar zouden zij God en het Lam eeuwig grootmaken.

Wat houdt het plaats bereiden in? Het plaats bereiden ziet op het gereedmaken van een verblijf, het kwartiermaken voor degenen die de boodschapper volgen (vgl. Luk. 9:52). Het woord 'bereiden' wordt o.a. gebruikt voor het bouwen van een stad ('Hij had hun een stad bereid', Hebr. 11:16), het klaarmaken van een toevluchtsoord ('een plaats, door God bereid', Openb. 12:6), en het banen van een weg (Openb. 16:12). De Heer Jezus is dus als het ware een Gezant, die vooruit reist om een verblijf in gereedheid te brengen voor degenen die Hem zullen volgen. Dat laatste gaat pas in vervulling bij Zijn wederkomst voor de Zijnen, bij de opname van de gelovigen (Joh. 14:3; 1 Kor. 15:51-52; 1 Thess. 4:13-18). Hij komt persóónlijk om Zijn bruidsgemeente te halen en weg te nemen van de aarde. De ontmoeting vindt plaats in de lucht, en dan zal Hij ons invoeren in het huis van Zijn Vader.

Dit werpt licht op een vaak gehoord misverstand, waarbij het ontslapen van gelovigen in verband wordt gebracht met de belofte van de Heer Jezus in Johannes 14:1-3. Dat is echter niet juist, want het gaat daar om de belofte van Christus' wéderkomst. Het binnengaan in het Vaderhuis vindt níét plaats bij het ontslapen van gelovigen, maar pas bij de opstanding! Met opgestane en verheerlijkte lichamen zullen wij het Vaderhuis betreden, zoals dat ook met Christus Zelf het geval was. Maar het is wel juist dat de ontslapenen nu reeds met Christus in het Paradijs zijn, en daar de gelukzaligheid genieten. Met Christus te zijn, is — zelfs in de tussentoestand tot aan de opstanding — zeer verre het beste (Luk. 16:25-26; 23:43; 2 Kor. 12:4; Fil. 1:23).

Het is ook onjuist uit Johannes 14 te concluderen dat het plaats bereiden een activiteit is die voortduurt tot op het ogenblik van Zijn komst. Die gedachte zou afbreuk kunnen doen aan het éénmaal volbrachte werk van Christus op het kruis van Golgotha. Ze is ook in tegenspraak met de woorden van de Heer Jezus Zelf. De vele woningen in het huis van de Vader waren er al (14:2), ze moesten echter toebereid worden voor verloste mensenkinderen. Hoe is dit tot stand gebracht? Het antwoord is eenvoudig: door één enkele daad, en wel doordat Christus voor ons als Mens is binnengegaan in het hemelse heiligdom. Op die manier is Hij onze Wegbereider en Plaatsbereider geworden, zodat Hij véle zonen tot heerlijkheid kan leiden (Hebr. 2:10). Christus zal het Vaderhuis vullen met verloste en verheerlijkte mensenkinderen. Hij is nu reeds door God gekroond met eer en heerlijkheid. Hij is de Koning der ere, geweldig in de strijd. Hij heeft al Zijn vijanden verslagen: zonde, dood en Satan. Hij heeft Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge. Wie is Hij? De Mens Christus Jezus, en tegelijkertijd de eeuwige Zoon van de Vader. Dat is het grote geheim van Zijn Persoon. Op dit tweede aspect van Zijn Persoon, nl. dat Hij de eeuwige Zoon van de Vader is, ligt in het Evangelie naar Johannes de nadruk. Christus keerde terug naar de Vader die Hem gezonden had. Hij keerde terug in de vertrouwelijke sfeer van het Vaderhuis, waar de Vader en de Zoon en de Heilige Geest altijd hebben gewoond. Hij ging terug naar de plaats waar alles spreekt van de warmte en de intimiteit van de eeuwige liefde van de Vader voor de Zoon (vgl. Joh. 17:24). Die bijzondere plaats héeft Hij nu voor mensen toebereid, doordat Hij als de Eersteling van een grote oogst daarin is binnengegaan. De reeds genoemde verwijzing in de Hebreeënbrief is in dit verband ook van belang, want die zegt dat het hemelse vaderland, de hemelse stad reeds voor de pelgrims is toebereid: 'Hij had hun een stad bereid'.

Iets anders is natuurlijk dat Christus Zich nu in de hemel ook volkomen inzet voor de Zijnen, en dat zal doen totdat Hij komt om ons te halen. Hij is actief als onze Hogepriester bij God (Hebr. 7:25), en tevens als onze Voorspraak bij de Vader (1 Joh. 2:1). Hij behartigt onze belangen bij Zijn God en Vader, en Hij doet dat op een volmaakte wijze. Als Hogepriester houdt Hij Zich bezig met onze zwakheden, als Voorspraak met de zonden die wij als gelovigen helaas nog bedrijven en die het genot van onze gemeenschap met de Vader verstoren. Deze verschillende activiteiten van de Heer zijn uiterst noodzakelijk voor ons om veilig het einddoel van de pelgrimsreis te kunnen bereiken. Kort samengevat: ze zijn nodig om ons toe te bereiden voor het Vaderhuis, terwijl dit huis zelf reeds lang geleden door Christus voor ons is toebereid. (H.B.)

1000 JAAR VREDE

Werner Mücher *Deel 5*

De hoofdrolspelers

De hoofdrolspelers in de tijd tussen de opname van de gemeente en het Vrederijk zullen twee door satan geïnspireerde leiders zijn. De ene is de leider van het verenigde Europa – de voortzetting van het oude Romeinse Rijk – en de andere is de antichrist, een religieus en politiek leider in Israël. Beide zullen voor een korte tijd beslissende invloed hebben op de wereldwijde gebeurtenissen. Deze beide personen worden in Openbaring 13 in het beeld van twee dieren beschreven. Beide zullen vermoedelijk kort na de opname van de gemeente op het toneel verschijnen, maar pas in de laatste drieënhalf jaar hun gehele occulte macht ten toon spreiden. In ieder geval wordt aan het begin van de laatste jaarweek, die zeven jaar duurt, een verdedigingsverbond tussen Europa en Israël gesloten, zoals we in Daniël 9:27 kunnen lezen: "En hij (de Romeinse vorst, d.i. de heerser van Europa) zal een vast verbond met de velen (de massa van het Joodse volk) sluiten voor een week (zeven jaar); en in de helft der week zal hij (de Romeinse vorst) slachtoffer en spijsoffer doen ophouden. En vanwege de bescherming van de gruwel zal een verwoester (de koning van het noorden) komen tot vernietiging en vastbeslotenheid zal uitgestort worden over het verwoeste."

Satan wordt uit de hemel op de aarde geworpen

In dit vers in Daniël 9 wordt er dus over gesproken dat in het midden van die zeven jaar de offerdienst in Israël zal ophouden. Om de draagwijdte van de gebeurtenissen op dat moment te kunnen begrijpen, is het goed om te weten dat precies dit moment ofwel kort ervoor een strijd in de hemel plaats vindt, die in Openbaring 12:7-12 wordt beschreven. Deze gebeurtenis is zeer beslissend voor het begin van de laatste 3½ jaar, de tijd van de grote verdrukking (vgl. Jer. 30:7). Bij deze strijd in de hemel zal satan – hij wordt hier als draak gekenmerkt – de nederlaag lijden en op de aarde worden geworpen. Hij zal dan speciaal gebruik maken van de twee leiders uit Openbaring 13 en proberen de gehele mensheid in een chaos zonder weerga te storten.

Heel veel mensen zullen met de heerschappij van de heerser van Europa instemmen en daardoor volkomen van God afvallig worden. De Antichrist zal als bondgenoot van deze heerser nauw met hem samen werken; hij zal gaan zitten in de tempel en zich als God laten vereren (2 Thess. 2:3, 4). Ook zal hij een gruwelijke afgod in de tempel opstellen – vermoedelijk een beeld van de heerser van Europa (vgl. Openb. 13:15) – die alle mensen zullen aanbidden. Met de invoering van deze satanische afgodsdienst begint tegelijkertijd een vreselijke vervolging van alle godvrezende mensen.

De totalitaire en brutale heerschappij in Europa zal geen voorbeeld in de geschiedenis hebben. Zij wordt uitgeoefend door het beest, waarvan Daniël schreef: "...schrikkelijk en gruwelijk, en zeer sterk; en het had grote ijzeren tanden, het at, en verbrijzelde, en vertrad het overige met zijn voeten" (hfdst. 7:7). God zal dit rijk en zijn leiders vooral

Het vierde dier

benutten, om de mensen die eens een christelijke belijdenis hadden tot de volle maat van hun boosheid te brengen. Zij zullen er dan voor worden veroordeeld dat zij "de waarheid in ongerechtigheid" bezaten en dat zij "terwijl zij God kenden, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt" (Rom. 1:18, 21). Maar dan zal dit satanische rijk na enkele jaren door de Heer Jezus zelf worden vernietigd en door het vrederijk worden opgevolgd.

PAULUS' ALTAREN

Gerard Kramer

Onlangs viel me op dat de apostel Paulus twee verschillende woorden voor 'altaar' gebruikt. Daarnaast zag ik dat hij met deze twee woorden drie altaren onderscheidt, die echter niet alle drie evenveel voor hem betekenden. Genoeg stof voor een WoordStudie in Rechtstreeks!

Het heidense altaar

We beginnen met het altaar waar Paulus persoonlijk het minst mee had, maar waar hij wel een indrukwekkende toespraak aan heeft gewijd. Als hij te midden van de Atheners op de Areopagus staat, zegt hij tegen hen: 'Want toen ik [de stad] doorging en uw voorwerpen van verering bekeek, vond ik ook een altaar waarop geschreven stond: Aan een onbekende God' (Hand. 17:23). Het woord voor 'altaar' dat Paulus hier gebruikt, is het woord boomos. Dit woord komt alleen hier voor, en is precies het woord waarmee de heidenen hun altaren aanduidden. Heel verstandig van Paulus om dit woord te gebruiken: zo gaf hij geen aanstoot aan de gevoelige oren van zijn heidense luisteraars. Dit woord betekent oorspronkelijk iets als 'basis', 'onderstuk'.

Het Joodse altaar

Paulus spreekt ook enkele keren over het Joodse brandofferaltaar. Zie 1 Kor. 9:13 ('Weet u niet, dat zij die het heilige bedienen, van de [offers in de] tempel eten? Dat zij die steeds bij het altaar zijn, met het altaar delen?') en 1 Kor. 10:18 ('Kijkt u naar Israël naar het vlees. Hebben niet zij die de offers eten, gemeenschap met het altaar?'). Als we ervan uitgaan dat ook de brief aan de Hebreeën van Paulus is, kan daarnaast verwezen worden naar Hebr. 7:13 ('Want Hij van wie deze dingen gezegd zijn, maakt deel uit van een andere stam, waarvan niemand verbonden is geweest met het altaar'). Hier gebruikt hij steeds het woord thusiastèrion, het woord dat ook al in de Septuaginta (de Griekse vertaling van het Oude Testament, afgekort LXX) gebruikt wordt om het altaar van de God van Israël te onderscheiden van dubieuze en heidense altaren. Het bijzondere van het woord thusiastèrion is dat het niet zozeer het altaar als bouwwerk aanduidt, als wel de handeling die erop plaatsvindt, en dat is offeren (Gr. thusiazoo). Dit door Paulus gebruikte woord is volgens taalkundigen bewust door de LXX-vertalers geconstrueerd om het altaar van de God van Israël van de heidense altaren te onderscheiden. De LXX is niet geïnspireerd. Toch wordt soms – dus ook in dit geval – een keuze van de LXX-vertalers in het Nieuwe Testament door de Heilige Geest achteraf goedgekeurd ('gesanctioneerd').

Het christelijke altaar

Jazeker, ook christenen hebben een altaar! In Hebr. 13:10 onderscheidt de auteur (Paulus?) dit christelijke altaar van het Joodse als hij schrijft: 'Wij hebben een altaar waarvan zij die de tabernakel dienen, geen recht hebben te eten'. Ook hier gebruikt hij het woord thusiastèrion. Wat bedoelt hij met dit altaar, het enige waarvan hij zegt dat hij het - samen met anderen - 'heeft'? Bij het eten van het altaar kan aan de Nieuwtestamentische eredienst, de viering van het avondmaal aan de Tafel van de Heer, worden gedacht. Paulus zelf is het immers die ons laat zien dat het (brandoffer) altaar verwijst naar de Tafel van de Heer; vergelijk 1 Kor. 10:21 met Ezech.41:22; 44:16; Mal. 1:7, 12. Wat een voorrecht dat we dat altaar nog altijd mogen hebben!

DE ARK VAN GOD DOOR DE FILISTIJNEN BUITGEMAAKT

Ger de Koning *Lezen: 1 Samuël 4:1-11*

"Waarom heeft de HERE ons heden de nederlaag laten lijden tegen de Filistijnen?" (1 Sam. 4:3)

Het priesterschap is in verval. De mensen die de belangen van het volk bij God zouden moeten behartigen, denken alleen aan zichzelf. Het is geen wonder dat de Filistijnen zich dan sterk kunnen maken. Filistijnen zijn de geduchte vijanden van Gods volk. In het boek Richteren hebben zij al van zich laten horen. Simson, de laatst beschreven richter, is in Filistijnse gevangenschap gestorven. Ook in dit boek spelen deze vijanden een grote rol. Filistijnen zijn mensen die recht laten gelden op het land dat God zijn volk heeft gegeven. Zij zijn niet het volk van God, maar matigen zich aan het te zijn.

Als ik eraan denk dat onze strijd niet is tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden en machten in de hemelse gewesten (Ef. 6:12), stelt deze vijand een geestelijk beginsel voor. Dan zien we dat deze vijand ook vandaag zeer actief is. Er zijn heel wat mensen die zeggen dat zij christen zijn, maar het slechts in naam zijn. Er is geen leven uit God, maar zij laten zich toch gelden in de dingen van God. 'Ogenschijnlijk bezitten ze godsvrucht, maar de kracht daarvan verloochenen zij' (2 Tim. 3:5).

Als ik mijn priesterschap niet goed waarneem, als ik niet de toegang tot God gebruik om Hem te eren en voorbede te doen, komt dat omdat deze vijand invloed in mijn leven heeft gekregen. Dan ga ik zelf zitten bedenken hoe ik het beste kan leven, zonder rekening te houden met Gods gedachten. Een priester is iemand die eraan gewend is in Gods tegenwoordigheid te zijn, hij kent Gods gedachten. Maar als ik God niet meer opzoek en mijn eigen belangen najaag, zoals Hofni en Pinehas deden, hoe zal ik dan een vijand als de Filistijnen effectief kunnen bestrijden?

Hetzelfde geldt voor de plaatselijke gemeente. Als wij daar niet ons voortdurend realiseren dat we in de tegenwoordigheid van de Heer Jezus zijn en Hem alle gezag door zijn Woord en Geest laten uitoefenen, kunnen de 'Filistijnen' zich sterk maken en komen er menselijke ideeën naar voren over de manier waarop God gediend moet worden. Eerst kan er nog een zeker verzet zijn. Zo heeft Israël zich eerst verzameld om tegen de Filistijnen te strijden. Maar ze lijden de nederlaag. In plaats van aan de Heer te vragen hoe dat komt, dragen ze een naar hun mening geweldige oplossing aan. De ark moet mee in de strijd, als een soort mascotte. Ze denken daarmee God voor hun karretje te kunnen spannen. Alsof God Zich aan dergelijk bijgelovig handelen zou kunnen verbinden. Groot is het gejuich als de ark het leger binnenkomt. Groot is de siddering die door het Filistijnse leger gaat. Ze hebben van de God van Israël gehoord, hoe Hij ten gunste van zijn volk tegen Egypte is opgetreden. Maar in plaats van te vluchten spreken ze zichzelf moed in. Ze strijden tegen Israël en verslaan hen.

Ze maken de ark Gods buit en doden Hofni en Pinehas. Het kon ook niet anders gaan. Israël meende dat ze door een zichtbaar, uiterlijk bewijs van Gods tegenwoordigheid de Filistijnen konden verslaan. Maar nooit is alleen een uiterlijke belijdenis voldoende om deze vijand te verslaan. Het is als het ware het bestrijden van het vlees met vleselijke middelen. Met een louter uiterlijke belijdenis red ik het niet tegen deze vijand. Hetzelfde geldt voor het samenkomen van de gemeente. Het aanhalen van een tekst als Mattheüs 18:20 en die voluit op de muur van het gebouw zetten, is niet genoeg om werkelijk tot de naam van de Heer samen te komen. Dat kan alleen als ik, als wij, de naam van de Heer niet verloochenen en zijn woord bewaren (Op.3:8).

Lees nu nog een keer 1 Samuël 4:1–11.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Here God, help mij voortdurend in uw tegenwoordigheid te leven en als priester U te eren voor het werk van de Heer Jezus en voorbede te doen voor de uwen. Wil ook geven dat ik mijn dienen van U toch niet zelf invul.

VAN DE WERKVLOER

John Bax

"Hebt de wereld niet lief, noch wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid." (1 Joh. 2:15-17)

Als je om je heen kijkt, lijkt het soms wel of we in een verslaafde samenleving leven. Er zijn meer dan 300.000 mensen die problemen hebben met alcohol in ons land. Dertig procent van de jongeren heeft wel eens drugs gebruikt. Er komen allerlei nieuwe hard drugs inde diverse party's. TV-, computer– en seksverslaving, maar ook medicijnverslaving, eetverslaving en gokverslaving maken de mens tot een gevangene van zijn eigen lusten.

Innerlijk ervaart de mens graag het gevoel van liefde, warmte en geborgenheid. Zodra dit ontbreekt is het gevaar groot om te verlangen naar genot en weg te dromen naar een zogenaamde betere wereld waar je begeerten vervuld worden. Een groot deel van de amusementsindustrie komt tegemoet aan de behoefte naar een kick van mensen. Deze kickcultuur veroorzaakt veel verslavingsproblemen. Veel mensen worden hierin getrokken en overschrijden de grenzen en raken verslaafd aan allerlei middelen. Zo deed iemand bij mij zijn verhaal:

Ik kom uit een ongelovig gezin, waar weinig liefde aanwezig was. Veel ellende en ruzies waren de oorzaak, dat ik naar buiten vluchtte. Ik kon met mijn twee broers niet opschieten het was alsof we elkaar niet konden luchten of zien. Altijd maar negatieve, afbrekende kritiek. Daarna gingen mijn ouders scheiden.Dat was voor mij een vreselijke tijd. Ik kon de harde realiteit van het leven niet aan. Het was zo hard en leeg. Ik had geen thuis meer en zwierf van de ene plek naar de andere, waaronder veel muziekconcerten, Park Pop en andere, om maar iets dat me een kick gaf te beleven. Door verkeerde omgang en verkeerde keuzes ben ik uiteindelijk aan de drugs geraakt. Jaren ben ik bezig geweest om er zelf uit te komen. Drugs en alcohol brachten me in een droomwereld van geweldige extase en goed gevoel. Echt kickend het leven doorgaan, dat was mijn uitgangspunt. Daarna ondervond ik de vernietigende werking daarvan aan mijn lijf en ziel. Je leven te laten regeren door de alcohol en cocaïne is een ware hel. Uiteindelijk was dit mijn realiteit, waar ik jaren in leefde. Mijn leven werd volkomen leeg en waardeloos. Soms probeerde ik nog wel eens naar een houseparty te gaan om het gevoel weer te beleven, maar de lust was er niet meer. Doelloos heb ik op straat gezworven . Tijdsbesef had ik vaak niet meer. Alleen maar denken aan je dope en denken waar je de nacht weer kan doorbrengen.

Enkele mensen waren aan het evangeliseren in Rotterdam en zongen over God en Jezus dat Hij leeft en dat Hij je kan redden. Ik werd er enorm door aangesproken en zag dat zij iets hadden wat ik niet had. Ik heb altijd geworsteld met de vraag: "Als God bestaat kan Hij mij dan ook echt gelukkig maken?" Ik werd door één van hen opgevangen en later doorverwezen naar een opvangcentrum. God heeft mij geleid naar de juiste mensen, die mij verder geholpen hebben.Veel trauma's zijn verwerkt. Veel uren van strijd in het geloof, zijn er voorbij gegaan. Ik leerde de liefde van God kennen en mocht het werk van Jezus aanvaarden. Door de genade van God ben ik veranderd en God heeft mij vrede geschonken.

Mijn leven is weer zinvol geworden. Ik heb nu een leuke baan gekregen, die ik met blijdschap mag doen. En God heeft mij een vrouw geschonken, om samen Jezus te dienen. Ik kan wel uren blijven getuigen van Hem Ik weet één ding zeker: Hij leeft en hij stierf voor mij en ik mag echt leven.

"En God is machtig alle genade overvloedig te doen zijn jegens u, opdat u in alles, altijd in bezit van al het nodige, overvloedig bent tot alle goed werk… …God zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave! " (2 Kor. 9:8, 15).

De werkvloer van John bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

INTERNET & PORNOGRAFIE

M. van Baaren *Thema artikel*

Internet is een prachtig medium. Je hebt razendsnel toegang tot allerlei informatie. Er is een schat aan informatie over allerlei belangwekkende onderwerpen. Je hebt de mogelijkheid te communiceren met mensen over de hele wereld via een chatbox.

Nog praktischer is e-mail. Je kunt in enkele seconden berichten, documenten en foto's versturen naar vrienden of collega's. Internet biedt veel voordelen voor mensen die midden in de moderne maatschappij staan. Het 'net' is hiermee een afspiegeling van de moderne maatschappij op wereldniveau of beter gezegd: een afspiegeling van de mens in al zijn diversiteit.

Snoepen

Iedere internetgebruiker weet echter ook dat er alle mogelijke variaties van seksuele onderwerpen op te vinden zijn. Internet biedt de mogelijkheid om stiekem te kunnen snoepen van seksueel vermaak op elk gebied, waar je voorkeur maar naar uit mag gaan. Met een paar muisklikken heb je toegang tot pornografie. Hierdoor is het gemakkelijk gemaakt om te zondigen. Internet is nuttig, maar met al zijn voordelen heeft het ook een zelfkant. Net als een slecht functionerend toilet kan het je huis en kantoor met allerlei vuiligheid verontreinigen. Er zijn meer dan 200.000 pornografische sites te vinden op het web en er worden er iedere dag driehonderd aan toegevoegd.

Obsessie

Het aantal bezoekers van deze sites is hoog. Naar schatting bezoeken iedere maand twintig miljoen volwassenen cybersex sites. Iemand die er niet over zou peinzen om een seksshop binnen te gaan, laat de seksshop binnenkomen in zijn studeerkamer of kantoor. Veel mannen zijn ontvankelijk voor de verleiding om uren achter de monitor te zitten en een grote collectie pornoplaatjes voorbij te zien gaan. Lust maakt geen onderscheid in homo of hetero. De porno-industrie doet goede zaken. C.S. Lewis heeft eens geschreven: 'We groeien op omgeven door propaganda die onzedelijkheid stimuleert'. Er zijn lieden en bedrijven die de seksuele instincten van mensen willen stimuleren om er geld aan te verdienen. Dit is mogelijk omdat een mens met een obsessie iemand wordt die weinig weerstand kan bieden aan koopwaar die deze obsessie stimuleert.

Fantasie

Pornografie heeft tot gevolg dat de seksuele opwinding zich steeds meer op het vlak van de fantasie gaat begeven, omdat zij ook alleen op dit vlak ten volle tot haar recht kan komen. Het is ik-gericht en de plaatjes wekken een schijn van intimiteit op. De weergegeven persoon wordt het object van jouw lust-gevoelens en in je fantasie kan je met deze persoon doen wat je wilt. Uit getuigenissen blijkt dat het de seksuele relatie tussen man en vrouw schade aandoet. Dat is logisch. Als je veelvuldig onder invloed van pornografie staat, zal de werkelijke seks-beleving steeds onaantrekkelijker worden in vergelijking met de beleving in de fantasie.

Bom

Als je er eenmaal aan gewend bent, zal het niet meer zo opvallen dat het consumeren van pornografie hoogst immoreel is. De christelijke standaard voor seks is een relatie tussen één man en één vrouw, met geluk voor het leven. In de fantasie passeren echter legio personen de revue. Dit opent de weg naar zedeloos gedrag of op zijn minst naar het verlangen ernaar.

Internet café

Pornografie legt een bom onder de huwelijksrelatie. Een echtgenote die te kort wordt gedaan door haar pornoverslaafde echtgenoot, kan zich ongeliefd gaan voelen. Paulus schreef dat een tekort aan seksuele intimiteit de satan een voet tussen de deur kan geven in het huwelijk. Of porno nu gericht is op mannen of op vrouwen - de uitwerking is hetzelfde. Porno belooft seksuele voldoening die nooit verkregen kan worden in een echte relatie.

Euforie

Porno heeft, niet alleen effect op iemands emoties en psyche, het heeft ook effect op het lichaam. De hartslag en bloeddruk gaan omhoog. Extra bloed gaat naar de nek en het gezicht, je krijgt een klamme huid. Chemicaliën als endomorfine veroorzaken een verhoogde staat van euforie en de bezoeker van de pornosite verliest het besef van tijd, terwijl hij bezig is zichzelf te vullen met allerlei pornografische afbeeldingen.

Verslaving

Porno is bekend om zijn verleidelijkheid en vergiftiging. Wat mogelijk begonnen is met een onderzoekende interesse in webporno, kan resulteren in een verslavende interesse. Iemand heeft gezegd: "De duivel zal je verder brengen dan je zelf wilt gaan en hij houdt je langer vast dan je wilt", met lust voor meer. De Bijbel gebruikt twee woorden in relatie tot immoraliteit: 'vermijd' en 'weersta' seksuele immoraliteit. Bij iemand met homoseksuele gevoelens houdt het bezoeken van gayporno, chatboxen en andere pornosites zijn of haar homoseksuele gevoelens levend. Hij of zij wordt gestimuleerd tot het (weer) uitvoeren van fantasieën. Zodra een mens door lust gegrepen wordt, is hij in staat tot dingen waar hij zichzelf later diep voor schaamt. Zondige seksuele activiteiten gaan tussen jou en God staan.

Beschermen

Is het mogelijk om de voordelen van internet te gebruiken en jezelf te beschermen tegen de slechte invloeden van het web? Ja, maar dan moet je rigoureuze actie ondernemen. In het geval van een echte problematische verslaving, moet je er dan voor zorgen dat je helemaal geen toegang meer hebt tot internet. Laat dit prachtige medium dan maar voor wat het is. Jezus spreekt radicaal over het afhakken van je hand en het uitrukken van je oog als die ons tot zonden verleiden. We moeten Zijn woorden niet alleen horen, maar ook naleven.

Verantwoording afleggen

Kun je niet zelf je internetverbinding opzeggen, vanwege gezamenlijk gebruik van de computer, probeer het dan eens met een 'internet vasten' van dertig tot negentig dagen. Heb je het medium nodig voor je werk, dan kun je een vriend(in) vragen of hij een 'accountability partner' van je wil worden. Dat is iemand aan wie je verantwoording kunt afleggen. Deel je strijd met een gebedspartner of een vriend die deze rol voor jou wil vervullen. Zeg hem dat hij aan je kan vragen hoe de zaken ervoor staan en wees eerlijk als je gevallen bent. Als je zelf niemand kent aan wie je dit kunt vragen, kun je je hiervoor ook aanmelden op www.covenanteyes.net. Een programma zal dan jouw internetgedrag van tijd tot tijd doormailen naar je 'accountability partner'.

Praktische hulp

Gebruik een provider die porno kan tegenhouden zoals Filternet. Plaats je PC thuis op een plek waar veel 'verkeer' is. Een eetkamer of huiskamer nodigt niet uit tot surfen naar porno. Zoek naar wat je moet hebben van het internet en ga er daarna direct vanaf! Surf niet over het web om je tijd te doden. Bedenk meer constructieve dingen die je in die tijd kunt doen. Blijf van internet af als het laat op de avond is geworden. Een moe lichaam is een makkelijk te verleiden lichaam.

(Vervolg op pagina 10)

(Vervolg van pagina 9)

Maak van je computer een fort. Wees creatief door bijbelteksten op je bureaublad of je screensaver te plaatsen. Enkele teksten die hiervoor geschikt zijn: Spreuken 6:25, Romeinen 13:13, 1 Korinthiërs 6:13 en 18, Kolossenzen 3:5 en 1 Thessalonicenzen 4:3. Je kunt ook de foto van een geliefde of echtgenoot als bureaublad gebruiken. Beveilig je gebruik van internet door een passwoord te activeren als 'Ik en mijn huis volgen Christus' of 'Prijs de Heer'. Ook kan je gospelmuziek opzetten terwijl je op het web zit, om je te helpen van pornosites af te blijven.

Radicaal

Als je in een situatie komt waarin de verleidingen van porno je gaan vastgrijpen: stop direct en radicaal. Stop met internetten' en wijs de gedachten af die in je hoofd opkomen. De roes die opkomt, is sterk en moet je niet onderschatten. Spreek een schietgebed uit in de trant van: "Heer, help me, ik ga zondigen, help mij!" Meermalen heb ik ondervonden dat op dat moment de betovering verbroken werd en ik kon kiezen om de wil van de Heer te doen. Bedenk hierbij dat de vreugde die je zult hebben vanwege de overwinning over zonde, veel beter en prettiger is dan de lust die porno opwekt.

BinnensteBuiten, december 2001.

BinnensteBuiten is het kwartaalblad van stichting Onze Weg, www.onzeweg.nl

De schrijver heeft gebruikt gemaakt van een artikel van Tim Wilkins van *Cross Ministry.*

Ter informatie: de artikelen van dit kwartaalblad zijn ook te lezen op:

www.totheildesvolks.nl

Klik op *Onze Weg*, en vervolgens op *BinnensteBuiten.*

SCHIETGEBED

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘… groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

John Bax; Hugo Bouter; Ger de Koning; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

oktober 2004

Jaargang 1, nr. 10

In dit nummer:

Van de redactie 1

Het doel van de christen

Warm, koud of lauw 1

Een sluipende ziekte

Reply 3

De stem van God

De toekomst is dichtbij 4

WoordStudie 5

Geduld, Lankmoedigheid, Volharding

On line 6

De eer is weg

Van de werkvloer 7

In donkerheid en diepe duisternis

Lot 8

In vijf stappen naar de ondergang

VAN DE REDACTIE

Het doel van de christen

"Doelgericht" het is een woord van deze tijd. Maar wat is ons doel? Misschien dat dit korte artikel van broeder "Mack Intosh" een "Mac Drive" mag geven aan ons doel. Een hartelijke groet namens de redactie.

Jan Paul Spoor

- - -

In Filippi 3:10 wordt het christendom verbonden met Christus. *"Om Hem te kennen."* Als *"in Hem bevonden"* de plaats van de christen aangeeft, dan is, *"om Hem te kennen,"* het eigenlijke doel van de christen. De oude wijsbegeerte had een leus, die voortdurend geciteerd werd, namelijk: "ken u zelf". Het christendom heeft daarentegen een verhevener leus. Die wijst naar een edeler doel. Het zegt ons dat we Christus moeten kennen – om Hem tot ons voorwerp van studie te maken – onze blik op Hem te vestigen.

Dit alleen is het doel van de christen. Een ander doel hebben is helemaal geen christendom. Helaas, christenen hebben soms andere doelen. Het geeft niet wat het doel is, als het niet Christus is, is het geen christendom. De wens van de ware christen zal altijd zijn: *"om Hem te kennen en de kracht van zijn opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, terwijl ik aan zijn dood gelijkvormig word"* (Fil. 3:10,11). Niet dat ik in de wereld vooruitkom. Dat ik veel geld verdien. Dat ik een belangrijke positie bereik. Dat ik mijn gezag vergroot. Dat ik een naam maak. Dat ik als een groot man gezien mag worden of dat ik rijk of populair wordt. Niets van dit alles is een christelijk doel. Voor ieder ander mogen dat legitieme doelen zijn. Maar de christen heeft Christus. Dat is het verschil. De vraag is niet: "wat voor kwaad steekt erin?" Maar is dit een doel voor een christen?

De grootste reden van het lage niveau, dat veel onder christenen voorkomt, is gelegen in het feit, dat het oog van Christus wordt afgericht op een lager doel. Het kan een prijzenswaardig doel zijn voor iemand van de wereld, voor iemand die zijn plaats nog altijd heeft in de wereld, in de natuur en in de oude schepping. Maar de christen heeft die plaats niet. Hij behoort niet tot deze wereld. Hij is er wel in, maar niet van de wereld. "Gelijk Hij niet van deze wereld is." (Joh.17:14) *"Ons burgerschap is in de hemelen."* (Fil. 3:20) We moeten voor onszelf geen lager doel stellen dan Christus. Het enige doel van Paulus was Christus. Of hij nu op reis was, of thuis, of hij nu het evangelie predikte, of hout sprokkelde, gemeenten stichtte, tenten maakte, overdag, 's nachts, thuis, op reis, op zee, op het land, alleen of in gezelschap, in het openbaar of als hij alleen was, hij kon zeggen *"één ding doe ik"* (Fil. 3:14). En niet Paulus als werkzaam apostel, of de opgetrokken heilige, maar Paulus de levende, werkende, wandelende christen. Hij richt deze woorden tot ons: *"Weest samen mijn navolgers, broeders"* (Fil. 3:17). Wij moesten ook met niets minder tevreden zijn. Zeker, wij falen allemaal. Maar laten we het ware doel voor ogen houden. Een leerling kijkt naar het voorbeeld, niet naar de laatste regel die hij geschreven heeft.

Wij richten de blik ook soms af van ons Voorbeeld. We kijken dan naar ons zelf, ons karakter, onze belangen, onze naam. We denken aan wat met onze beginselen, onze positie of plaats overeenkomt, in plaats van het oog vast gericht te houden op dat ene doel, dat het christendom ons biedt. Christus zelf.

Maar zult u zeggen: Waar vind je dat nog? Als u bedoelt onder de tegenwoordige christenen, kan het moeilijk zijn om het te ontdekken. Maar we vinden het in Filippi 3. Dat is genoeg voor ons. We vinden daar een voorbeeld van echt christendom en laten we daarop ons richten. Als ons hart andere dingen achterna gaat, laten we dat oordelen. Laat ons in het licht van God komen en proberen het volmaakte voorbeeld na te volgen. Al zullen we ons voortdurend moeten verootmoedigen over ons falen, we zullen altijd bezig zijn met ons doel. Ons karakter zal daardoor gevormd worden, want dit doel vormt het karakter.

Vrij naar "Wat is het christendom"
door C.H. Mackintosh

WARM, KOUD OF LAUW

Vrij vertaald uit het Engels

De Heer Jezus begint Zijn brief aan de gemeente te Laodicea (Openb. 3:14-26) met te zeggen dat Hij hun **werken** kent. Die waren niet warm en niet koud, maar lauw. Zoals het warme water dat via een aquaduct van Hiërapolis lauw aankwam in Laodicea. En zoals ook het koude water uit de bergbron bij Kolosse via een aquaduct lauw aankwam in deze stad die geen eigen watervoorziening had. Laodicea betekent 'gerechtigheid' of 'rechten van het volk', zeg maar een soort democratie.

Van de zeven gemeenten die een brief kregen, was Laodicea de welvarendste. Er waren financiële instellingen en het gangbare betaalmiddel was goud. Aesculapios, de god van de geneeskunde, werd er vereerd. Er was ook een omvangrijke geneesmiddelenproductie, vooral van een beroemde ogenzalf. Tenslotte was er textielindustrie.

Men ziet dat er vele overeenkomsten waren met onze maatschappij. Ook wij hebben over het algemeen aan niets gebrek. Wat sluit de Here Jezus toch perfect aan bij onze belevingswereld. Het lauwe water is een beeld van onze geestelijke lauwheid. Tegenover de rijkdom aan aards goud stelt Hij Zijn eigen gelouterd goud. Ondanks de modieuze kleding waren ze jammerlijk en naakt, zodat Hij Zijn witte kleding aanbood als bedekking. Omdat ze geestelijk blind waren, bood Hij hun Zijn ogenzalf aan. En daarmee tekent de Heer ook de geest die in onze tijd heerst.

Wat was er aan de hand in Laodicea? De gemeente was een gemeente van 'gewoontechristenen' geworden. Een gemeente waarvan de muren zo doorlatend werden, dat ze niet meer scheidden van de wereld. Die muren bestonden uiteraard uit de gemeenteleden tezamen. Men bewandelde in alles de gulden middenweg en zocht het compromis. De lauwheid is als een sluipende ziekte die men niet opmerkt, maar ze weerspiegelt zich in onze werken! Men tolereert dan als christen wereldse dingen en voor gebed en bijbellezen is er te weinig of helemaal geen tijd. De vruchten van de Heilige Geest blijven uit.

Zijn wij bereid ons eigen leven te toetsen aan de kritiek die de Heer Jezus heeft op de gemeente te Laodicea? Hij walgt van lauwheid, want Hij heeft recht op de eerste plaats in ons leven. Wat een zelfbedrog was de inbeelding van Laodicea. Omdat gij zegt: "Ik ben rijk, ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek". Ze verdraaiden de geestelijke waarheid. Ze waren helemaal niet onafhankelijk, zoals ze dachten. Waarschijnlijk dankten zij God ook nog voor hun rijkdom, maar zij leefden buiten Gods raad en daarom moest de Heer hun zeggen: "**Ik** raad u". Hij toont hun precies het tegendeel van wat zijzelf dachten — namelijk "dat gij zijt de ellendige, en jammerlijke en arme en blinde en naakte".

Vaak leggen mensen het koud zijn als negatief uit; en het warm zijn, zoals een vurig christen zou moeten zijn. De Heer zegt echter dat Hij alleen de lauwheid haat. Koud water is in de Bijbel een beeld van echte verkwikking. Het is in het hete klimaat van het Midden-Oosten een verfrissing. Je moest naar een bron om koel water te halen. Dat betekende een eind lopen in de hitte.

Het warme zowel als het koude water moest een lange afstand afleggen naar Laodicea en daardoor werd het lauw. Als wij ver van de Bron verwijderd zijn, moet het Levende Water een lange weg afleggen. Dan worden wij lauw. Natuurlijk is Jezus de Bron. Gaan we meerdere keren per dag naar de Bron? Met één slok water komt u de dag niet door!

Laodicea had geen goede watervoorziening. Het water was verzadigd met mineralen.

Op de foto ziet u wat van de pijpen die vol zitten met afzettingen van mineralen.

Het water was niet heet en ontspannend zoals in Hiërapolis, of koud en verfrissend zoals in Kolosse. Het was lauw en niet erg bruikbaar.

Behalve het probleem met het water had Laodicea nog een moeilijkheid. Het kon een burger namelijk overkomen dat er 's avonds op de deur werd geklopt door een Romein. Men was dan verplicht hem onderdak te verschaffen. Ook hierbij sluit de Heer aan als Hij de oplossing aanreikt voor het probleem van de lauwheid: Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als je naar Mijn stem luistert en de deur van je hart opent, kom Ik binnen om maaltijd met je te houden en jij met Mij. Elke dag opnieuw moet je zó jouw hart voor Mij openen.

Laten we tenslotte ook niet de vergissing begaan om te denken dat het wel in orde is met ons. En dat met Laodicea een gemeente bedoeld wordt die de Heer al lang buiten de deur heeft gezet. Nee, het oordeel begint bij het huis Gods, dichtbij dus, bij u en bij mij.

Laten wij dus van Hem het goud van het Evangelie kopen om er 'handel mee te drijven'

en geestelijk rijk te worden in onze Heer. Laten wij van Hem de witte klederen aannemen die ervan getuigen dat onze zonden voor eeuwig zijn weggedaan door Zijn bloed — zodat onze oude mens niet meer zichtbaar is voor God.

Laten wij van Hem de ogenzalf kopen die ons het geestelijk inzicht geeft om staande te blijven in de hedendaagse wereld met al haar verleiding.

Laten wij, en dat is het belangrijkste, de klop op de deur van ons hart horen en ons hart openen voor de Heer Jezus. Hij wil maaltijd met ons houden.

H.B.

REPLY

Vraag:

Hoe kan ik Gods stem onderscheiden van die van de satan?

Antwoord:

Lees eerst de volgende Bijbelteksten: 'God is geen man, dat Hij liegen zou; of een mensenkind, dat Hij berouw zou hebben. Zou Hij zeggen en niet doen, of spreken en niet volbrengen?' (Num. 23:19). 'Heilig hen in Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid' (Joh. 17:17). 'De duivel...staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen' (Joh. 8:44).

Deze verzen helpen ons om licht in deze moeilijkheid te krijgen. God **kan** niet liegen! Hij is absoluut trouw aan Zijn Woord, zoals Titus 1:2 en Hebreeën 6:18 ook bevestigen. De stem van God is altijd in overeenstemming met Zijn geopenbaarde Woord, de Bijbel. Dat is het enige betrouwbare richtsnoer. Zodra iemand iets beweert dat in strijd is met Gods Woord, kunnen wij er zeker van zijn dat het niet Gods stem is en Gods wil — wie het ook zegt en hoe mooi het ook klinkt.

Satan heeft vanaf het begin geprobeerd de mens te verleiden. In de Hof van Eden zaaide hij twijfel aan het gebod dat God aan de mens had gegeven, en vervolgens wilde hij het helemaal loochenen. Hij had zelfs de moed om Jezus te verzoeken in de woestijn en daarbij de Schrift (onvolledig) te citeren (Ps. 91:11-12; Matth. 4:6). Daarom noemt de Heer hem een leugenaar en een mensenmoorder vanaf het begin. Doordat onze eerste ouders gehoor gaven aan zijn leugens,

moesten zij de dood sterven — eerst géestelijk, en uiteindelijk ook lichamelijk.

Satan gebruikt nog steeds dezelfde tactiek, omdat dit in zijn voordeel werkt. Hij appelleert aan onze behoeften en begeerten. Hij maakt misbruik van het Woord van God en past het verkeerd toe. Hij is een meester in het imiteren van de dingen van God, om ons daardoor in verwarring te brengen. Hij gebruikt iedere aanleiding om de mens van God te vervreemden en hem bij God aan te klagen.

Samenvattend zou ik willen zeggen dat wat God zegt absoluut in overeenstemming is met Zijn Woord. De Heilige Geest kent de Bijbel, want Hij is de Auteur ervan. Maar de woorden van Satan proberen ons altijd op een weg te leiden die van God afvoert. De duivel kan de Schrift ook citeren, maar hij doet dat in strijd met Gods bedoeling (vgl. weer de verzoeking in de woestijn). Hij suggereert precies datgene wat wij graag horen, en probeert ons geweten tot zwijgen te brengen. Gods Woord is de enige betrouwbare gids. Hoe meer wij het lezen en eraan gehoorzamen, des te beter zullen wij het onderscheid zien tussen Gods stem en die van de duivel.

Eugene P. Vedder

1000 JAAR VREDE

Werner Mücher *Deel 6*

De tijd van de grote verdrukking

We hebben al gewezen op de zegeloordelen in Openbaring 6 die plaats zullen vinden in de eerste 3 ½ jaar. De bazuinoordelen zullen aan het begin van de laatste 3 ½ jaar plaats vinden (Openb. 8 en 9) en de schaaloordelen zullen aan het einde daarvan plaats vinden (Openb. 16), kort voor de oprichting van het rijk.

Deze laatste 3 ½ jaar zal de verschrikkelijkste oordeelsperiode zijn die er ooit is geweest . De Heer Jezus heeft in zijn grote eindtijdtoespraak in Mattheüs 24 en 25 gezegd dat het een tijd van grote verdrukking zal zijn (Matth. 24:21-22). Gelukkig wordt de tijd tot 3 ½ jaar begrensd, anders zou geen mens het einde van deze verdrukking levend bereiken. En in de verschrikkelijke gebeurtenissen van deze laatste tijd zullen uiteindelijk alle volkeren van de aarde betrokken worden: Jeruzalem wordt tot een schaal der bedwelming voor alle volkeren (Zach. 12:2-3). Maar bovenal: God bestuurt en bewerkt uiteindelijk al deze catastrofes om het boze te bestraffen, de rechtvaardigen te zegenen en de voorwaarden voor het vrederijk te scheppen.

De laatste gebeurtenissen voor het aanbreken van het vrederijk

We willen ons echter in het kader van dit boek niet te lang bezighouden met de gebeurtenissen tijdens de tijd van de grote verdrukking en komen daardoor nu tot de gebeurtenissen die aan het einde van deze tijd plaatsvinden en dus onmiddellijk aan de oprichting van het vrederijk voorafgaan.

De strijd om Jeruzalem

De laatste dagen van de grote verdrukking vinden hun hoogtepunt in een enorme militaire confrontatie rond Jeruzalem, de toekomstige hoofdstad van het vrederijk. Daarover lezen we onder andere in de profeet Zacharia (Zach. 12:1-4). God zelf is het, zoals gezegd, die Jeruzalem tot middelpunt van dit gebeuren maakt. De stad wordt dan tot een schaal van bedwelming en een lastige steen. Een schaal van bedwelming wordt zij voor de omliggende (Arabische) volken en een lastige steen voor alle volken der aarde. Zij zullen uiteindelijk allen in het conflict betrokken worden en zullen proberen dit op te lossen – hetzij met kwade, hetzij met goede bedoeling – maar zij zullen zichzelf daarbij verwonden.

Alle strategieën tot verovering of bevrijding van Jeruzalem zullen niet slagen, omdat God ze teniet zal doen. De verlossing van Israël en Jeruzalem heeft Hij aan Zichzelf voorbehouden, en wel voor het ogenblik waarop een overblijfsel uit Israël zich tot God bekeert en Christus als de ware Messias verwacht. Precieze details over het begin van de laatste grote militaire confrontatie vinden we in het boek Daniël (Dan. 11:40-45).

Vernietigde tanks in Afghanistan.

Omdat dit bijbelgedeelte ons een zo precies beeld van de oorlogszuchtige gebeurtenissen rondom Jeruzalem levert, willen we er ons iets grondiger mee bezighouden.

De eindtijd zijn de dagen die onmiddellijk aan het vrederijk voorafgaan. Egypte valt zonder nader beschreven reden Israël aan waarop Syrië ook ingrijpt in het conflict en wel met grondtroepen en marine-eenheden.

Daarbij zal Syrië een hele serie andere landen overvallen en ze als een onstuimige rivier met zijn overstromingen verwoesten.

Ook Israël wordt verregaand verwoest. Uit Zacharia 14:2 is te zien dat Jeruzalem daarbij ingenomen zal worden en de helft van de bewoners wordt gedeporteerd. Drie landen ontkomen aan de veroveringswoede van Syrië (Edom, Moab en een deel van Ammon). Deze drie landen lagen in het gebied van het tegenwoordige Jordanië en een deel van Saoedi-Arabië. Syrië zet dan zijn veroveringsveldtocht voort in Egypte, waarbij Libië en Ethiopië aan de zijde van Egypte zullen vechten.

Tijdens deze rooftocht horen de Syriërs in Egypte geruchten van het oosten en van het noorden. Het ligt voor de hand daarbij te denken aan het oprukken van troepen van het oosten en noorden in de richting Israël. Dat zorgt ervoor dat de Syrische troepen zich terugtrekken uit Egypte met het doel Jeruzalem bezet te houden. Ze zullen zich tussen de Middellandse Zee en Jeruzalem legeren, maar plotseling door een sterke hand vernietigd worden. We vinden een voorbeeld van de vernietiging van het Syrische leger in het boek Jesaja, waar de ondergang van de Assyrische legermacht aangekondigd wordt (Jes. 30:30-33).

GEDULD, LANKMOEDIGHEID, VOLHARDING

Gerard Kramer

Pas vroeg ik mijn vrouw over welk woord ik deze keer eens een WoordStudie zou schrijven. 'Over het woord geduld', zei ze meteen. 'Het lijkt me wel goed als je je daar eens een tijdje mee bezig houdt'. Beschaamd ben ik aan het werk gegaan, en … ik moet zeggen dat de studie naar deze woordgroep leerzaam was. En nu maar hopen dat bij schrijver en lezers de praktijk merkbaar zal verbeteren!

Geduld

In de Telosvertaling van het Nieuwe Testament komt het woord 'geduld' slechts enkele keren voor. In Hebreeën 6:12 vinden we bij voorbeeld de oproep navolgers te zijn 'van hen die door geloof en geduld de beloften beërven'; vgl. ook vs.15. De notie 'geduld' vormt echter de basis van de woorden 'lankmoedigheid' en 'volharding'. Daarom zullen we die aan een nader onderzoek onderwerpen. Waar deze beide woorden gebruikt worden, hebben andere vertalingen soms voor'geduld' gekozen.

Lankmoedigheid

Het woord 'lankmoedigheid' is in het Grieks *makrothumia*, wat letterlijk 'lang van gemoed zijn' betekent. Er zit zogezegd 'rek' in het gemoed, oftewel men heeft geduld. Degene die het meeste geduld heeft opgebracht, is God Zelf. Paulus schrijft: 'Of veracht u de rijkdom van Zijn goedertierenheid en verdraagzaamheid en lankmoedigheid, zonder te weten dat de goedertierenheid van God u tot bekering leidt?' (Rom. 2:4; vgl. 9:22). Ook Petrus vermeldt de lankmoedigheid van God, 'die bleef afwachten in de dagen van Noach' (1 Petr. 3:20). Petrus houdt zijn lezers voor de 'lankmoedigheid van onze Heer' voor behoudenis te achten (2 Petr. 3:15; vgl.vs.9).

Van welke 'gewone' mensen kunnen we leren lankmoedig of geduldig te zijn? Jakobus roept ons op als voorbeeld van het lijden en het geduld de profeten te nemen, die in de naam van de Heer gesproken hebben (Jak. 5:10; vgl. vs.7, 8). Paulus stelt zelfs vast dat Timotheüs erin geslaagd is zijn lankmoedigheid na te volgen (2 Tim. 3:10). Wie zou zichzelf zo voorbeeldig lankmoedig durven noemen? Overigens was de apostel zich er als geen ander van bewust hoeveel lankmoedigheid hemzelf door Christus Jezus was bewezen (1 Tim. 1:16). Lankmoedigheid is dan ook één van de 'pitten' van de vrucht van de Geest (Gal. 5:22). Deze eigenschap hebben we vooral nodig tegenover mensen: 'terwijl u in alle nederigheid en zachtmoedigheid met lankmoedigheid elkaar in liefde verdraagt' (Ef. 4:2).

Volharding

Het woord 'volharding' wordt vooral gebruikt in verband met omstandigheden, terwijl het woord lankmoedigheid meer te maken heeft met onze houding tegenover mensen. 'Volharding' is in het Grieks *hupomonè*, wat 'blijven onder' [een bepaalde taak of omstandigheid] betekent. Het gaat hier dus om het echte doorzetten, het volhouden. Je zou kunnen zeggen dat dit woord meer de actieve kant van het geduld benadrukt. In 1 Thessalonika 1:3 is sprake van de 'volharding van de hoop op onze Heer Jezus Christus' van de kant van de Thessalonikers. Dat betekent dat zij welbewust bleven hopen. Christus Zelf is het grote voorbeeld van volharding (zie 2 Thess. 3:5). Een volhardende instelling is bij gelovigen dan ook een teken van geestelijke gezondheid (Tit. 2:2). Het zou geweldig zijn als de Heer ook van ons kan zeggen: 'Ik weet uw volharding' (Openb. 2:2). Laten we in Zijn kracht geduldig zijn én actief volhouden!

De eer is weg uit Israël
De ark is bij de Filistijnen

Ger de Koning — *Lezen: 1 Samuël 4:12-5:12*

"Zij noemde de jongen Ikabod en zei: weg is de eer uit Israël – omdat de ark Gods was buitgemaakt." (1 Sam. 4:21)

Het bericht dat de ark door de Filistijnen is buitgemaakt, wordt door een Benjaminiet naar Silo gebracht. Daar zit Eli op een stoel te wachten tot hij iets over de ark zou vernemen. Hij heeft geen kracht gehad om zijn gezin te besturen zoals het behoorde, hij heeft ook geen kracht gehad te voorkomen dat de ark van God als een mascotte zou worden meegenomen in de strijd tegen de vijand. Wel is er grote zorg in zijn hart om de ark.

Er zijn christenen die met grote zorg de ontwikkelingen in hun geloofsgemeenschap gadeslaan, maar geen kracht hebben ertegen op te treden of uit te treden als men doorgaat met het naar eigen hand zetten van Gods Woord. De oude Eli krijgt verslag van de gebeurtenissen. De man vertelt hem van het verloop van de strijd en besluit met het verlies van de ark Gods. Als Eli van dit laatste hoort, valt hij achterover en breekt zijn nek. Hiermee komt een eind aan het leven van deze priester-richter. Helaas is hij geen goed voorbeeld geweest voor het volk en heeft hij het niet aangevoerd op een weg die naar Gods gedachten is. Ook een slecht voorbeeld is een voorbeeld, maar dan wel in waarschuwende zin.

Hoe kan ik, als ik mijn eigen huis niet goed bestuur, zorg dragen voor de gemeente van God? (1 Tim. 3:5). Een man Gods had in hoofdstuk 3 Eli het oordeel over zijn huis moeten aankondigen. De reden daarvan is dat hij zich niet had gehouden aan wat God voor zijn woning had voorgeschreven met betrekking tot de offers. Deze offers noemt God daar '*mijn* slachtoffer en *mijn* spijsoffer' (3:29a).

Daarnaast had Eli zijn zonen geëerd boven God (3:29b). Deze zaken hadden een dodelijke effect op het gedrag van het volk van God en zijn zonen. (Heer, geef dat ik U eer boven wie en wat dan ook.) Ook de vrouw van Pinehas is het slachtoffer van het bericht dat de ark weg is. Zij heeft geleden onder het goddeloos gedrag van haar man. Als ze hoort dat de ark in Filistijnse handen is gevallen, overvallen de weeën haar. De zoon die ze baart, krijgt van haar de naam 'Ikabod', dat betekent 'weg is de eer'. Ook voor haar was Gods eer verbonden aan de ark. Maar door de ontrouw van de priesters was deze eer te grabbel gegooid. Voel ik de smaad die de naam van de Heer is en wordt aangedaan onder het volk dat zijn naam draagt? In hoofdstuk 5 gaan we met de ark mee naar het land van de Filistijnen. Gods Geest volgt de ark. Waar die is, ligt ook de belangstelling van de gelovige. Het is indrukwekkend te zien hoe God zijn eigen eer handhaaft. Hij heeft niemand nodig om voor Hem te strijden.

De Filistijnen plaatsen de ark voor hun god Dagon. Hiermee wordt het een strijd tussen God en de afgod. In het duister van de nacht spot God met de afgod. Hij laat het beeld voorover vallen voor de ark, alsof Dagon God aanbidt. Zonder dat het de Filistijnen tot het inzicht brengt dat 'een afgod niets is' (1 Kor. 8:4), zetten zij hun afgod weer op zijn plaats. De volgende nacht laat God de afgod in stukken vallen, om te laten zien dat Hij met Dagon kan doen wat Hij wil. Ook dat gaat er bij de Filistijnen geen lichtje branden over de waar-deloosheid van hun afgod. Overal waar de ark in de Filistijnse steden komt, brengt zij oordeel en geen zegen. Gods heerlijkheid is verterend voor mensen die deze heerlijkheid voor hun eigen grootheid. Tenslotte willen ze van de ark af. In vers 11 zeggen ze dat ze moet terugkeren 'naar haar eigen plaats'. Die plaats is bij hen die echt zijn volk zijn en niet bij hen die zich daarvoor uitgeven.

Lees nu nog een keer 1 Samuël 4:12–5:12.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, U komt voor uw eer op, waar ik die eer soms te grabbel gooi. Dank U dat ik uw majesteit tegenover de valse goden mag zien.

Dagon was de god van de Filistijnen. Deze vruchtbaarheids-god werd voorgesteld met het gelaat en de handen van een mens en de staart van een vis. De naam Dagon betekent "een vis". De kop van de vis met geopende bek is geplaatst op het hoofd. Dit zien we nog steeds terug in iets veranderde vorm in de mijters die door sommigen gedragen worden.

VAN DE WERKVLOER

John Bax

"Er waren er, die in donkerheid en diepe duisternis zaten, gebonden in ellende en ijzer. Omdat zij de woorden Gods hadden weerstreefd en de raad des Allerhoogsten versmaad, had Hij hun hart door moeite vernederd; zij struikelden, en er was geen helper. Toen riepen zij tot de Here in hun benauwdheid, en Hij verloste hen uit hun angsten" (Ps. 107:10-13).

Getuigenis van Rick. (Niet zijn echte naam ik mocht hem enkele jaren geleden begeleiden)

Mijn vader heeft me nooit erkend, beter gezegd altijd ontkend en mijn moeder kon door omstandigheden niet meer voor me zorgen. Dus ben ik op mijn zevende jaar naar Curaçao gebracht om bij mijn oma te gaan wonen. Eigenlijk ben ik het grootste gedeelte van mijn jeugd zonder moeder of vader opgegroeid. Ik ondervond weinig liefde en geborgenheid, maar ik had gelukkig onderdak en voedsel bij mijn oma.

Honkbal was in mijn leven de grote hobby. Het was mijn lust en leven. Ik bezat alle kwaliteiten om het in deze sport ver te schoppen. Kortom er lag een grote toekomst voor me open als prof-honkballer. Totdat ik op mijn veertiende jaar in aanraking kwam met verdovende middelen. In die periode was ik al behoorlijk op mijzelf aangewezen en het begon met het roken van 'het bekende blowtje'. Binnen 2 jaar had ik ook de 'witte dood' ontdekt: cocaïne. In één klap vielen al mijn dromen in duigen. Weg toekomst. Weg leven. De teleurstellingen en de pijnen werden teveel.

Door gebrek aan correctie, ging het met mij snel bergafwaarts. Ik was wantrouwig tegenover mensen. En met een grote leegte in mijn hart stond ik aan het begin van een weg van donkerheid en duisternis. Een lange 'eindeloze' strijd tegen de basepijp, scoren en roken!

Ik heb geprobeerd in een aantal lange jaren om af te kicken van de drugs. Telkens weer moest ik erkennen, dat ik geen kracht had om hiervan los te komen. Elke keer weer, in de molen geraken van "terugvallen en opstaan en weer falen" was behoorlijk frustrerend. Uiteindelijk bleef ik eraan vastzitten. In Nederland ging het met mij in het begin nog redelijk goed. Maar door mijn leven in de criminaliteit, kwam ik uiteindelijk in de gevangenis. Nog steeds verslaafd zag ik voor de zoveelste keer mijn leven weer helemaal in duigen vallen. Zestien jaar weggerookt, alles weggerookt! Ik vond mezelf een grote mislukkeling. Ik deed mensen pijn en verdriet. Ik moest erkennen dat er in mij niets was, wat goed is. Die rottige 'pijp' en dat bolletje 'witte dood', bleken steeds weer sterker te zijn. Ik was het zo beu en wilde zo graag anders, maar ik wist niet hoe. Voor mijn gevoel zat ik 'gevangen' in de donkerste duisternis. En in die periode zelfs in de meest letterlijke zin van het woord!

Al met al heb ik acht jaar de gevangenissen van de binnenkant moeten bezichtigen. Ik weet als geen ander wat het gevangeniswereldje met zich meebrengt. En ken het gevoel dat je overvalt als 'de ijzeren deur' achter je in het slot valt. De eenzaamheid, de pijn van het leven en het verdriet van een gevecht dat ik maar niet leek te kunnen winnen, dreven me soms tot wanhoop. Op zekere dag kwam ik weer in een isoleercel terecht. Deze keer wist ik niet voor hoe lang. De angst bekroop me en de paniek sloeg toe, huilend ging ik op mijn knieën en bad: "God als U werkelijk bestaat, kom dan in mijn leven". Een wonder geschiedde! Ik keek op en de deur met al zijn sloten ging voor mijn ogen zonder enkel geluid open. Op dat moment besefte ik, dat alle deuren voor mij open zouden gaan, als ik met God zou wandelen en Hem zou gehoorzamen.

Maar goed, ik was er nog niet, na de detentie kwam ik alleen te staan, zonder huis en inkomen, zonder opvang en met een berg financiële schulden. Wat jarenlang onmogelijk was voor hulpverlenende instanties en de mensen in mijn directe omgeving, was mogelijk voor God. Ik kwam vrij, in één klap, vrij van mijn verslaving! Simpel door oprecht te bidden en mijn zonden te belijden en de kracht van het Woord van God in mijn leven toe te passen. God heeft de juiste mensen en opvangcentra op mijn weg gegeven.

De weg naar mijn nieuwe leven was niet makkelijk, maar God gaf me hoop en heeft me de kracht en de moed gegeven om door moeilijke situaties heen te komen. Ik mocht leren zien wie Jezus Christus is en welk een werk Hij voor mijn zonden heeft bewerkt op het kruis. Ik ben nu inmiddels een paar jaar clean, mijn schulden zijn afbetaald en ik mag genieten van een nieuwe start en een nieuw leven!

Mijn verleden werkt nu in mijn voordeel. Waar ik vroeger een tussenpersoon was in het criminele circuit, zo ben ik vandaag een ervarings-deskundige en bemiddel ik tussen verschillende hulpverlenende instanties, waar ik overigens zelf freelance voor werk! Ik mag nu geruime tijd in Breda straathoekwerk doen. Ook bezoek ik nu regelmatig de gevangenissen om de gedetineerden te vertellen over Jezus en zijn volbracht werk.

"Hij voerde hen uit donkerheid en diepe duisternis en verscheurde hun banden. Dat zij de Here loven om zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de mensenkinderen, omdat Hij koperen deuren heeft verbroken en ijzeren grendels verbrijzeld" (Ps.107:14-16).

De werkvloer van John bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

LOT

David Reid

Thema artikel

IN VIJF STAPPEN NAAR DE ONDERGANG

'En Lot sloeg zijn tenten op tot bij Sodom' (Gen. 13:12).

Er zijn allerlei redenen te noemen waarom mensen kunnen falen, maar één ding staat vast: het is meestal een geleidelijk proces. Dat geldt ook voor ons als christenen. Als het fout gaat, gaat het stap voor stap naar beneden. De geschiedenis van Lot in het boek Genesis is een bekend voorbeeld van een gelovige die ernstig heeft gefaald in zijn leven. Het is duidelijk dat hij werkelijk een gelovige was, want Petrus noemt hem tweemaal een 'rechtvaardige' en spreekt ook over zijn 'rechtvaardige ziel' (2 Petr. 2:7-8).

Maar de rechtvaardige Lot heeft jammerlijk gefaald om hiervan op de juiste wijze getuigenis af te leggen en uitsluitend voor God te leven. De weg die hij ging, leidde helaas naar de ondergang. Ook ons werk als gelovigen zal straks beproefd worden door het vuur. Als het zal verbranden, zullen wij net zoals Lot 'als door vuur heen' behouden worden (1 Kor. 3:11-15).

De eeuwige behoudenis van een waar kind van God staat niet ter discussie. Maar het is wel tragisch als wij zó voor Gods rechterstoel zullen moeten verschijnen om rekenschap af te leggen van een leeg en verloren leven (2 Kor. 5:10). Laten wij als christenen die willen groeien in het geloof dus de valstrikken vermijden die naar het verderf leiden.

Eerste stap: een verkeerde kijk op de wereld

Jordaan vallei met de berg Hermon

Het begon allemaal met de verkeerde keus die Lot maakte in Genesis 13. Lot dacht aan zijn eigen voordeel en daarom koos hij '**voor zich** de gehele streek van de Jordaan' (Gen. 13:11). Het leek een goede keus te zijn. Lot sloeg zijn ogen op en zag, dat de gehele streek van de Jordaan rijk aan water was. Hij hield geen rekening met het feit dat de steden in die vallei hun ondergang tegemoet gingen (Gen. 13:10,13). Dat kwam doordat hij niet eerst naar Gods wil vroeg en in gemeenschap met Hem de juiste beslissing nam. Als wij niet met God onze weg gaan, is onze kijk op de wereld zelfzuchtig en kortzichtig.

Helaas laten ook veel christenen zich leiden door de 'begeerte van de ogen' (1 Joh. 2:16). Zij slaan hun ogen op evenals Lot en kijken vol verwachting naar alles wat de wereld te bieden heeft: plezier, macht, bezit. Maar dat is maar uiterlijke schijn. Alles wat de wereld biedt, is van korte duur. De wereld gaat voorbij en haar begeerte (1 Kor. 7:31; 1 Joh. 2:17).

Evenals Sodom en Gomorra gaat zij haar ondergang tegemoet. Het is maar een kwestie van tijd, dan zullen zelfs hemel en aarde voorbijgaan en plaatsmaken voor 'nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont' (2 Petr. 3:10,13).

Wat is het perspectief dat wij hebben en waardoor wij ons laten leiden? Is dat de wereld in haar huidige gedaante, het zondige wereldsysteem? Als wij ons daar thuis voelen en ons daar settelen, zullen wij bedrogen uitkomen. Wie investeert er in een bank die morgen failliet gaat? Wie bouwt een huis achter een dam die op doorbreken staat? Niemand met gezond verstand zal dat doen. Toch is dit een illustratie van het streven van veel christenen, die al hun tijd en energie besteden aan vergankelijke dingen, aan zaken die geen eeuwigheidswaarde hebben. Dit is het begin van een weg die naar beneden voert.

Abraham had een heel ander perspectief dan Lot. Abraham leefde in gemeenschap met God en daarom koesterde hij andere verwachtingen, hoewel hij dezelfde sociale en culturele achtergrond had als zijn neef Lot (Gen. 11-12). Abraham was door God geroepen en hij wandelde met God. Let erop dat hij een altaar had in de buurt van Bethel, waar hij de naam des Heren aanriep (Gen. 13:3-4).

Dat lezen wij niet van Lot, hoewel hij ook een rechtvaardige was. Lot had bezittingen, 'schapen en runderen en tenten' (Gen. 13:5). Maar Abraham was een aanbidder. Hij verwachtte de stad die fundamenten heeft, waarvan God Ontwerper en Bouwmeester is (Hebr. 11:10). Hij had geen interesse voor steden als Sodom en Gomorra. Hij hechtte

geloof aan Gods beloften jegens hem en zijn nageslacht (Gen. 12:1-3). Hij had oog voor de dingen die men niet ziet, de Goddelijke dingen, die eeuwig en onwankelbaar zijn.

Tweede stap: vriendschap sluiten met de wereld

Lot vestigde zich in de vruchtbare streek van de Jordaan en sloeg zijn tenten op tot bij Sodom (Gen. 13:12). Hij ging nog niet in Sodom zelf wonen, maar settelde zich vlakbij de stad.

Iemand die de vriendschap van de wereld zoekt, staat nog aan het begin van een verkeerde weg. Uiterlijk lijkt alles in orde. Hij leeft niet in openlijke zonde, hij slaat alleen een verkeerde richting in. Wanneer iemand een goed betaalde baan neemt met oneerlijke werkmethodes, wanneer iemand totaal geen tijd meer kan vrijmaken voor geestelijke activiteiten, wanneer iemand een ongelovige partner krijgt: dat zijn allemaal stappen in de verkeerde richting. Dan is het nog maar een kwestie van tijd, of wij voelen ons helemaal thuis in de wereld. Falende gelovigen gaan tenslotte 'wonen' in Sodom, zoals Lot deed (Gen. 14:12).

Laten wij weer kijken naar het goede voorbeeld van Abraham. Hij sloeg ook zijn tenten op (Gen. 13:18a). Hij ging echter niet wonen bij Sodom, in de vlakte van de Jordaan. Hij vestigde zich bij Hebron, in het bergland van Juda. Daar bouwde hij weer een altaar voor de HERE. En God beloofde hem het hele land te zullen geven (Gen. 13:14-18). Wat een les is dat voor ons! Gods Woord zegt dat Christus zal terugkomen om Zijn Koninkrijk op te richten op aarde. Dan zullen wij delen in Zijn heerlijkheid (2 Tim. 2:12; 4:1,8; Jak. 2:5; 2 Petr. 1:10-11). Laten wij onze beloning niet op het spel zetten door vriendschap jegens de wereld, die vijandschap is jegens God (Jak. 4:4).

Derde stap: opgaan in de wereld

Vervolgens zien wij dat Lot in de problemen kwam door zijn nauwe relatie met Sodom. Toen de stad werd veroverd, werd Lot als een gevangene meegevoerd met alles wat hij bezat, 'want hij woonde te Sodom' (Gen. 14:12). De problemen van de zondige stad waren zijn eigen problemen geworden. Abraham daarentegen had niets te maken met de zorgen van Sodom. Hij bekommerde zich echter wel om het lot van de inwoners van de stad en met name om dat van zijn medegelovige en bloedverwant Lot. Hij deed ook iets daaraan! Hier kunnen wij iets leren over onze verhouding als christenen tot degenen die verloren dreigen te gaan.

Jeruzalem Mestpoort

Als wij godvrezend wandelen zal de verwarring waarin de wereld verkeert, ons niet boven het hoofd groeien. Maar wij hebben wel de morele plicht om onze broeders en zusters in Christus te hulp te komen en ze te redden van de ondergang.

Precies zoals dat met Abraham het geval was, hoeven wij niet 'in Sodom te gaan wonen' om de mensen daar van dienst te kunnen zijn. Het is juist omgekeerd: doordat wij geen deel uitmaken van dit verkeerde systeem, zijn wij in staat hen te helpen. Wij leven weliswaar in de wereld, maar wij zijn niet van de wereld (Joh. 17:9-23).

Het valt ook op dat Abraham zich naderhand niet liet inpakken door de koning van Sodom en een beloning van zijn kant consequent weigerde (Gen. 14:21-24). Het was natuurlijk niet toevallig dat juist op dat moment de priester-koning Melchizedek op het toneel verscheen om Abraham te zegenen en te bemoedigen. Op kritieke momenten heeft God altijd de juiste middelen ter beschikking om ons geloof te versterken.

Vierde stap: verstrikt zijn in de wereld

Als wij Genesis 18 en 19 lezen, zien wij dat Lot zich tenslotte volledig identificeerde met Sodom. Hij achtte zich verantwoordelijk voor de belangen van de stad en zat in de poort van Sodom (Gen. 19:1). Het zal wel een teleurstelling voor Abraham zijn geweest, die zijn best had gedaan om zijn neef te hulp te komen en te redden uit de hand van Kedorlaomer (Gen. 14).

Waarom had Lot zich opnieuw gevestigd in Sodom? Was hij blind voor de gevaren die hem daar bedreigden? Was hij misschien ook ongevoelig voor de liefde en de inzet van Abraham, die hem op broederlijke wijze te hulp was gekomen? Wij weten het niet. In ieder geval kon Lot de stad niet vaarwel zeggen. Zelfs de twee engelen hadden moeite om hem zover te krijgen. Zij moesten hem bij de hand nemen en hem uit de stad leiden, anders zou hij zijn omgekomen bij de verwoesting van Sodom (Gen. 19:15vv.).

De aarzeling van Lot om Sodom te verlaten, is niet de enige aanwijzing dat hij de verdorven stad niet kon loslaten en er helemaal in was verstrikt. De studie van deze hoofdstukken leidt tot de conclusie dat Lot waarschijnlijk met een vrouw uit Sodom was getrouwd. Hij deed zijn tent van de hand en kocht een huis in de stad.

(Vervolg op pagina 10)

(Vervolg van pagina 9)

Zijn gezin groeide op in Sodom en Lot liet zich bij al zijn beslissingen leiden door de familiebetrekkingen. Zijn aanstaande schoonzoons woonden ook in Sodom. Hij zat in de poort van de stad (Gen. 19:1).

Dit wijst erop dat hij een van de bestuurders was geworden. Misschien wilde hij wel allerlei hervormingen invoeren op politiek en zakelijk terrein.

Maar het was te laat, Sodom ging het verderf tegemoet. De christen die verstrikt is in de wereld zal zich veelal niet schuldig maken aan geweld en grove sexuele zonden (Gen. 19:4-9), maar zijn denken is in veel opzichten niet meer zuiver en zijn getuigenis is zwak en ongeloofwaardig (vgl. Gen. 19:8,14). Abraham vervulde zowel als getuige en als voorbidder een veel betere rol.

Vijfde stap: ondergaan met de wereld

Het liep slecht af met Lot. Zijn einde was tragisch, hoewel God zijn leven spaarde. Hij verloor verder alles wat hij bezat: zijn werk, zijn huis, zijn bezittingen, zijn vrouw en tenslote zijn eigen waardigheid.

Dode zee, zoutpilaar

De vrouw van Lot volgde hem weliswaar op zijn vlucht uit de stad, maar haar hart bleef in Sodom. Zij zag om, en werd een zoutpilaar (Gen. 19:26). In het Nieuwe Testament waarschuwt de Heer Jezus Zelf: ‘Denkt aan de vrouw van Lot’ (Luk. 17:32).

Het falen van Lot, dat begon met het maken van een verkeerde keus, had vreselijke gevolgen voor hemzelf, zijn gezin en uiteindelijk voor heel Israël (Gen. 19:30-38).

De beide dochters van Lot bedreven incest met hun dronken vader. Zij waren gered uit Sodom, maar Sodom leefde voort in hun hart! Zij werden de stammoeders van Moab en Ammon, twee volken die het volk van God eeuwenlang zouden bedreigen.

De geschiedenis van Lot is een duidelijke waarschuwing voor iedere christen om niet die verkeerde stappen te nemen die naar de ondergang leiden.

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘… groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

John Bax; Hugo Bouter; Ger de Koning; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

november 2004

Jaargang 1, nr. 11

Rechtstreeks

In dit nummer:

Van de redactie 1

Echt of nep?

Driemaal behouden 2

Verleden, heden en toekomst

Reply 3

Lasteren van de Geest

De toekomst is dichtbij 4

WoordStudie 5

Bloed

On line 6

De Ark terug naar Israël

Van de werkvloer 7

Stel je voor dat God echt bestaat wat dan?

Conflicten oplossen vanuit Bijbels standpunt 8

VAN DE REDACTIE

Echt of nep?

Echtheid is in deze wereld belangrijk, ook onder 'christenen'. Er zijn 'echte' christenen, maar jammer genoeg ook 'nepchristenen'. Die worden ook wel 'naamchristenen' genoemd. Bent u, ben jij een écht christen?

Soms is het noodzakelijk om zeker te weten dat je met een 'echt' christen te maken hebt. Bijvoorbeeld:

- als iemand vriendschap met een christen zoekt (zie Jak. 4:4).
- als iemand gedoopt wil worden (zie Hand. 8:9-24; 10:43-48)
- als je van plan bent een (zakelijke of huwelijks-) relatie met iemand aan te gaan, waarbij je samen verantwoordelijkheid draagt (zie Joz. 9, vooral vs. 14; 2 Kor. 6:14-15).
- als iemand 'gemeenschap' zoekt in een plaatselijke vergadering (zie 1 Kor. 10:16-17).

Denk eens aan onze eurobiljetten. Als je een echt of vals bankbiljet moet onderscheiden, dan kijk je naar de *specifieke kenmerken* van een echt biljet. De Nederlandse Bank kan een lijstje geven met de waarmerken voor de eurobiljetten. Ook een écht christen heeft 'waarmerken':

1. **Hij gelooft in de Heer Jezus**, zoals gezegd werd tegen de cipier in Filippi: *'Geloof in de Heer Jezus en u zult behouden worden'* (Hand. 16:31). Zo iemand heeft Hem aangenomen (Joh. 1:12).

2. Hij getuigt dat **het kruis** van de Heer Jezus nodig was voor zijn redding. Paulus schreef:*'Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan, dwaasheid; maar voor ons die behouden worden, is het kracht van God'* (1 Kor. 1:18).

3. Hij is **bekeerd** en **opnieuw geboren**. Van de christenen in Thessalonika vertelden de mensen overal: *'(...) hoe u zich van de afgoden tot God hebt bekeerd'* (1 Thess. 1:9). En de Heer Jezus zei tegen Nicodemus: *'U moet opnieuw geboren worden'* (Joh. 3:3 en 7).

4. **De inwoning van de Heilige Geest**. *'U bent niet in het vlees, maar in de Geest, als inderdaad Gods Geest in u woont; maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe'* (Rom. 8:9).

5. Er zijn **werken of vruchten** van de bekering te zien. *'U ziet dat een mens op grond van werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen op grond van geloof'* (Jak. 2:24).

Er zijn meer 'kenmerken', zoals het genieten van de liefde van de Vader (1 Joh. 3:1), en precies het tegendeel: het haten van de zonde. Iemand die niet opnieuw geboren is, 'geniet' juist van de zonde! Men kan dus wel zeggen 'christen' te zijn en bij een bepaalde kerk of gemeente te behoren. Wanneer bovenstaande kenmerken echter ontbreken, kan men terecht twijfelen aan de 'echtheid' van iemands christen-zijn. Hij valt door de mand, evenals een onecht bankbiljet bij de biljettenscanner.

Pas echter op! Wij zijn geen hartenkenners. God doorgrondt het hart van ieder mens. Toch is het in deze tijd vol verwarring noodzakelijk dat we niet afgaan op vaagheden zoals: 'het is toch een lieve gelovige', maar op een duidelijk getuigenis van de persoon zelf. De mond moet uitspreken wat er in het hart leeft! *'Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis'* (Rom. 10:10).

Soms moet je terdege weten óf iemand een echt christen is of niet. Johannes somt daarom een aantal kenmerken op om de gelovigen te helpen in het onderscheiden van wat 'echt' of 'onecht' is. Hij begint deze 'tests' in zijn eerste brief steeds met de woorden 'wie zegt':

- 2:4 *'Wie zegt: ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet.'*
- 2:6 *'Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen als Hij gewandeld heeft.'*
- 2:9 *'Wie zegt dat hij in het licht is en zijn broeder haat, is in de duisternis tot nu toe.'*
- 4:20 *'Als iemand zegt: ik heb God lief, en hij haat zijn broeder, dan is hij een leugenaar; want wie zijn broeder niet liefheeft die hij gezien heeft, kan God niet liefhebben die hij niet gezien heeft.'*

Wanneer onze woorden en onze wandel niet in overeenstemming zijn met elkaar, dan vertonen we kenmerken van 'onechtheid', zelfs al zijn we opnieuw geboren! David bad: *'Zie of bij mij een heilloze weg is'* (Ps. 139:24). Wanneer we als christen het verlangen hebben de Heer Jezus te volgen, dan merken we dat we niet 'perfect' zijn. En het doet ons verdriet dat we met allerlei zwakheden behept zijn, en zelfs nog regelmatig zondigen. Maar een echt christen belijdt die zonden en gaat naar de Heer toe, die voor al deze zonden voor hem of haar naar het kruis wilde gaan (zie 1 Joh. 1:7 en 9).

Van 'onecht' toch 'ECHT' worden

Niemand zal zichzelf een 'naamchristen' noemen. Velen menen van zichzelf 100% christen te zijn. Wat intens triest! Hun daden getuigen er immers niet van! Je hoort hen zeggen: 'Moet ik me bekeren? Een 'naamchristen' kan zich onmogelijk bekeren, tenzij hij erkent dat hij bovenstaande uiterst belangrijke kenmerken mist! Een theologische discussie is zinloos. Het enige dat werkt is: bidden en getuigen van je eigen geloof.

(Vervolg op pagina 10)

DRIEMAAL BEHOUDEN

Hugo Bouter

Ben je behouden? Die vraag werd vroeger wel gesteld aan met name jongeren. Ik heb de indruk dat het nu niet zo vaak meer gebeurt. Toch is het wel een belangrijke vraag. Ben je behouden, of, wat ongeveer hetzelfde is: Ben je bekeerd? Het gaat om je eeuwig heil, om de vraag waar je de eeuwigheid zult doorbrengen: de hemel of de hel.

Ben je behouden? Dat kan een gelovige zeggen als hij weet gered te zijn van het eeuwig verderf, de eeuwige verlorenheid. Hoe kun je dat weten? God geeft ons die zekerheid in Zijn Woord.

Van onze kant is echter geloof vereist in het volbrachte werk van Christus op het kruis van Golgotha. De apostel Paulus schreef aan de Efeziërs: 'Want uit genade **bent u behouden**, door het geloof; niet op grond van werken, opdat niemand roemt' (Ef. 2:8). En elders zegt hij dat God '**ons heeft behouden** en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen' (2 Tim. 1:9).

Bij de behoudenis gaat het niet alleen om het feit dat wij zijn verlost van de straf die onze zonden met zich meebrachten, maar ook van de **macht** van de zonde. Het Evangelie belooft geen vrijstelling van de zondestraf aan mensen die in hun zonden willen voortleven. Het is werkelijk de kracht van God tot behoudenis voor ieder die gelooft (Rom. 1:16). Het Evangelie vindt ons dood in onze misdaden en zonden, maakt ons levend, verlost ons uit de macht van de duisternis en brengt ons over in het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde, in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving van de zonden (Kol. 1:13-14).

Wij kunnen als gelovigen dus zeggen dat wij **behouden zijn**. Aan de andere kant is het duidelijk dat:

(1) wij ook als verlosten nog leven in een wereld met allerlei verleidingen,

(2) de zonde nog in ons woont, en

(3) Satan nog steeds onze tegenstander is.

Daarom hebben wij eveneens een continue, dagelijkse behoudenis nodig zolang wij nog op aarde zijn. Daarom zegt de Bijbel ook nadrukkelijk dat wij **behouden worden** (in de tegenwoordige tijd). Wij kunnen dat o.a. lezen in Romeinen 5:9-10 en 1 Timotheüs 4:10.

Wij zijn met God verzoend door de dood van Zijn Zoon, maar wij worden nu behouden door Zijn leven. Dat betekent: wij worden behouden door of in de kracht van Christus' leven. Hij staat garant voor onze volledige behoudenis. Wij bereiken veilig het einddoel dankzij het feit dat wij een hemelse Hogepriester hebben, die altijd voor ons leeft om voor ons te bidden en te pleiten (vgl. Hebr. 7:25).

Deze dagelijkse, praktische behoudenis genieten wij door dicht bij de Heer en bij Zijn Woord te leven. De Schrift maakt ons wijs tot behoudenis door het geloof dat in Christus Jezus is (2 Tim. 3:15). Hier vinden wij alles wat nodig en nuttig is om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid (2 Tim. 3:16). Bij deze vorm van voortdurende behoudenis speelt het leven bij de Schrift, door de kracht van de Heilige Geest, dus een grote rol. Dit hebben wij nodig om bewaard te blijven te midden van gevaren.

In de derde plaats verwachten wij echter ook de (toekomstige) behoudenis, c.q. de Behouder uit de hemel (Fil. 3:20-21). De complete behoudenis is nog niet ons deel, maar ze ligt gereed om in de laatste tijd geopenbaard te worden (1 Petr. 1:5). Wij verwachten namelijk (de volle vrucht van) het zoonschap: de verlossing van ons lichaam (Rom. 8:23). Christus is onze Heiland, onze Redder, onze Behouder, die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid. Dat zal Hij doen bij Zijn wederkomst, en daarom zien wij vol verlangen naar Hem uit.

REPLY

Uit een bemoedigende reactie:

De reden, dat ik deze e-mail verstuur is een vraag over het onderwerp dat door Ger is behandeld in "Reply" van februari en maart: ´Heb ik de Geest gelasterd´. Ger, las ik nou dat het in de jaren dat Jezus leefde het alleen kon gebeuren? Of kan het in onze tijd ook? Ik begrijp, dat als je oprecht je zonden belijd aan de Heer, dat Hij ze wil en zal vergeven. Mijn vraag is of ´het lasteren van de Geest´ in onze tijd nog kan gebeuren, en wie zijn dan die specifieke ongelovige mensen en om welke specifieke zonde(n) gaat het dan en wat zijn dan die specifieke omstandigheden? Wil je me dat eens uitleggen?

Peter v. N. te N.

Beste Peter,

bedankt voor je mail. Jouw vraag is, denk ik, een vraag waar ook anderen wel mee zitten. Ik wil er graag nog wat nader op ingaan.

De uitdrukking "de lastering van de Geest" wordt door de Heer Jezus gebruikt in Mattheüs 12:31. Daarvan zegt Hij dat deze uiting niet zal worden vergeven. Dat is buitengewoon. Want 'gewoon' is, wat de Heer onmiddellijk hieraan voorafgaand zegt: "Elke zonde en lastering zal de mensen vergeven worden". God is een vergevend God. De hoeveelheid zonden kan nooit groter zijn dan de vergeving van God. Er is geen zonde te groot of de vergeving van God is groter. Daarom is 'de lastering van de Geest' een specifieke zonde. Terecht schrijf je dat als je oprecht je zonden belijdt, Hij ze vergeeft. Zo staat het ook in 1 Johannes 1:9.

Maar het gaat niet alleen over een 'specifieke zonde'. Het is ook een zonde die alleen onder 'specifieke omstandigheden' kan worden begaan. Dat blijkt uit het verband van Mattheüs 12:22-32. Met name vers 32 geeft een belangrijke aanwijzing. Nadat de Heer nog een keer heeft gezegd: "Het zal hem niet worden vergeven," voegt Hij er twee tijdsbepalingen aan toe: "niet in deze eeuw en niet in de toekomstige". Daarmee geeft de Heer Jezus aan in welke periode dit lasteren van de Geest gebeurt. De belangrijke vraag is nu: wat wordt bedoeld met "deze eeuw" en wat wordt bedoelt met "de toekomstige"? Het woord "eeuw" betekent hier niet een periode van 100 jaar, maar een periode met een bepaald kenmerk. Zo spreken wij wel over de "gouden eeuw" of over de "eeuw van de verlichting". We kunnen die perioden wel in jaren uitdrukken, maar dat bedoelen we niet als we die uitdrukking gebruiken. Zo gebruikt de Heer Jezus het woord "eeuw" hier in de zin van wat kenmerkend is voor die eeuw. En wat was toen kenmerkend? Dat was dat Hij, de Zoon van God, op aarde was gekomen.

Hij was beloofd in het Oude Testament. Juist het evangelie naar Mattheüs laat de Heer Jezus zien als de vervulling van de profetieën. Tot hoofdstuk 12 van dit evangelie heeft Hij talrijke bewijzen daarvan geleverd in alle wonderen die Hij heeft gedaan. En wat is het resultaat? Dat ze Hem ervan beschuldigen dat Hij de demonen uitdrijft door Beëlzebul, de overste van de demonen (Matth. 12:24). Dit is niet alleen maar tegen beter weten in spreken. Dat doet iedereen wel eens en soms ook hardnekkig. Maar hier gaat het om een niet te loochenen handeling van de mens geworden Zoon van God in Wie de Heilige Geest op volmaakte wijze werkte. En die handeling wordt door deze gewetenloze lieden toegeschreven aan de overste van de demonen. Het betreft hier 'specifieke ongelovige mensen', die zich de godsdienstige leiders van het volk waanden. Als we zien dat met "deze eeuw" de periode wordt bedoeld dat de Heer Jezus op aarde was, is het niet moeilijk te zien dat met de 'toekomstige [eeuw]" de periode wordt bedoeld dat de Heer Jezus weer op aarde zal zijn.

De "lastering van de Geest" is dus zeggen dat de Heer Jezus tijdens zijn leven op aarde handelde door de kracht van de duivel, terwijl in alles wat Hij deed de werking van de Heilige Geest volmaakt duidelijk zichtbaar werd. Deze lastering kon alleen begaan worden door mensen die zagen wat de Heer deed, die dus toen ook op aarde waren.

Nu nog de vraag of de lastering van de Geest ook in deze tijd kan worden begaan. Zoals ik al heb aangegeven, heeft het in letterlijke zin alleen betrekking op de Heer Jezus in Persoon, terwijl Hij op aarde aanwezig is. Nu is de Heer niet meer op aarde. Maar de gelovigen zijn wel op aarde. En in hen woont de Heilige Geest (Ef. 1:13). De Heilige Geest wil hen leiden en door hen werken (Gal. 5:25). Elke gelovige wordt opgeroepen vervuld te worden met de Heilige Geest (Ef. 5:18). Een dergelijke oproep was bij de Heer Jezus niet nodig. Hij was altijd vol van de Geest. Bij ons is dat niet altijd het geval. Toch kan de Geest ook nu door gelovigen een getuigenis geven van wie Christus is. Het kan zijn dat iemand reageert op een manier die doet denken aan de reactie van de Farizeeën op wat de Heer Jezus deed. Ik denk dat het dan mensen betreft die net als de Farizeeën toen, vandaag een positie in het christendom innemen, waarbij ze zich aanmatigen leiders van Gods volk te zijn. Zij geven voor Gods Woord te kennen, maar ze zijn vol van eigen gedachten en zoeken alleen de eer van mensen. Zulke mensen keren zich tegen wat duidelijk door de Geest wordt gesproken of gewerkt. Zij lasteren de waarheid. Op zulke mensen is mogelijk van toepassing wat de Heer in Mattheüs 12 over het "lasteren van de Geest" zegt. In dit verband is het goed nog een enkel woord te besteden aan personen die zogenaamde wonderen en tekenen verrichten.

Daarover is in de christenheid steeds meer te doen. Als een persoon zich presenteert als een wonderdoener is het noodzakelijk Gods Woord op hem of haar toe te passen. Het leveren van bijbelse kritiek op zo'n persoon wordt wel eens 'bestraft' met de dreigende opmerking dat men zich schuldig maakt aan de lastering van de Geest. Men zou zich vergrijpen aan een zogenaamde gezalfde des Heren. Deze reactie op bijbelse kritiek is een verwerpelijke manipulatie. Laat niemand zich van de wijs brengen door "overredende taal" (Kol. 2:4). Elk kind van God heeft de verantwoordelijkheid en de mogelijkheid alle dingen te toetsen aan de onfeilbare toetssteen, dat is het Woord van God.

Met hartelijke groet, Ger

Reclame

Aanbieding: **Bekering en doop** (€ 4,90,-); **Abraham, de vriend van God** (€ 5,00)

Verdere informatie en bestellen op: www.uitgeverijdaniel.nl

1000 JAAR VREDE

Werner Mücher *Deel 7*

Andere volkeren die bij de laatste gevechten betrokken zullen zijn.

Zonder erover te willen speculeren welke andere volkeren er nu precies bij de laatste gevechten betrokken zullen zijn, vinden we in de Schrift toch duidelijke aanwijzingen over andere volkeren. Soms worden ze globaal aangeduid, maar voor een deel worden ze ook met name genoemd. Openbaring 16 staat in verbinding met het zesde schaal-oordeel: "En de zesde goot zijn schaal uit op de grote rivier, de Eufraat, en zijn water droogde op, zodat de weg bereid werd voor de koningen die van de opgang der zon komen."

Hier is dus sprake van niet nader omschreven koningen ten oosten van Israël. Het zou hier om landen zoals Pakistan, India, China of zo kunnen gaan – God vond het niet nodig ons verdere details hierover mede te delen.

Anders is het echter met sommige buurlanden van Israël, waarvan een aantal met name in Psalm 83:3–9 genoemd wordt. De hier genoemde vijanden zijn: Edom, Ismaël, Moab, Hagarenen, Gebal, Ammon, Amalek, Filistéa, Tyrus en Assur, tien vijanden dus, die in de vroege geschiedenis van Israël geen onbelangrijke rol hebben gespeeld. Het is moeilijk precies te bepalen, welke vroegere vijand in de toekomst welke staat is. Duidelijk is in elk geval dat al deze vijanden zich samenvoegen, zelfs een verbond sluiten en zullen proberen de staat Israël compleet te vernietigen, zodat zijn naam van de aardbodem uitgeroeid zal worden: "opdat zij geen natie meer zijn". Het lijkt wel alsof we naar de nieuwsberichten van vandaag luisteren of de krant lezen.

Zelfbouw "Kassam" raket

Wij moeten daarbij wel in het oog houden dat God de ontzettende nood in die dagen gebruikt en uiteindelijk bewerkt, om zijn volk Israël tot inkeer en boetedoening te brengen en tot Hem te laten terugkeren. Hij is het die in de gebeurtenissen zal ingrijpen, om daarmee zijn doel te bereiken. Wat voor de één een vreselijk oordeel betekent, betekent voor de ander een reusachtige uitredding.

Gods wegen met Israël en de volkeren volgens Jesaja 8:6-9:7

Hier lezen en belichten we een gedeelte van de profeet Jesaja (8:6-15) waar het handelen van God met zijn volk en de andere volkeren beschreven wordt.

In de tijd van Jesaja vertrouwde de koning van Juda meer op de koningen van Israël en van Syrië dan op zijn God. Daarom liet God een machtige vijand optrekken: de Assyriër. Deze wordt hier met een woeste rivier vergeleken die het land Juda tot in de verste hoeken onder water zet. Zo zal het ook in de toekomst zijn: Israël zal wat zijn bescherming betreft op Europa vertrouwen in plaats van op God. Daarom zal God de koning van het Noorden in het hart geven, het land te verwoesten. Al de landen er om heen worden opgeroepen om te strijden. De volkeren zullen van verre opkomen. Ze zullen zich klaar maken, om verslagen te worden, ze zullen plannen maken, waarvan niets terecht zal komen.

En waarom dit alles? Omdat God met ons is (Hebr. Immanuël). Dat wijst heen naar de komst van Jezus Christus die 2000 jaren geleden kwam om Israël van alle tegenspoed te bevrijden (vgl. Matth. 1:22, 23), en die op het punt staat een tweede keer te komen, zodra zijn volk boete doet.

God waarschuwt Jesaja ervoor niet op de weg van het volk te gaan, omdat het een weg zonder Hem en van Hem vandaan was. Jesaja roept alle getrouwen in Israël op, niet met de samenzweringen bezig te zijn en niet bang te zijn voor die dingen, waar de goddelozen onder het volk bang voor waren. Ze moesten de HERE heiligen en vrezen: God-vrezendheid is de uitweg uit alle nood.

God zou voor allen die trouw waren tot een heiligdom worden, dat wil zeggen dat Hij bij hen zou wonen, in hun harten (vgl. Jes. 57:15). De goddelozen onder het volk – zowel in Juda als ook in Israël – zou Hij ten val brengen en oordelen. Het volk in zijn geheel zal in de toe-komst de antichrist als koning accepteren en hem goddelijke eer bewijzen (2 Thess. 2:3, 4).

Het gehele goddeloze gedeelte van het volk Israël zal door God uitgeroeid worden. Volgens Zacharia 13:8 zal twee derde van de bevolking uitgeroeid worden en sterven.

Bij een bevolking van 6,3 miljoen Israëliërs in het land, zoals op dit moment het geval is, zouden dus in korte tijd meer dan 4 miljoen mensen in het land sterven! Het oordeel over de goddeloze joden wordt verder nog beschreven in plaatsen zoals Jesaja 33:41; 66:15-17; Mattheüs 24:37-41 en Openbaring 14,17-20.

BLOED

Gerard Kramer

Elke gelovige mag weten dat hij niet verlost is door vergankelijke dingen, zilver of goud, maar door kostbaar bloed, als van een vlekkeloos en onbesmet lam, [het bloed] van Christus (1 Petr. 1:18,19). In het Nieuwe Testament wordt opvallend vaak gesproken over Christus' bloed. Het is de moeite waard aan dit onderwerp een WoordStudie te wijden.

Het bloed van offerdieren

In aansluiting op de oudtestamentische eredienst is het vooral de brief aan de Hebreeën die wijst op het bloed (Gr. *haima*) van de offerdieren. Van de hoge-priester wordt uitdrukkelijk gesteld dat hij 'niet zonder bloed, dat hij offert voor zichzelf en voor de afdwalingen van het volk' het heiligdom binnen ging (9:7). Dit was, evenals het bloed van bokken en kalveren, een beeld van Christus' 'eigen bloed' (9:12; vgl. vs.26). Bij de verbonds-sluiting had Mozes bloed gesprenkeld, het 'bloed van het verbond' (9:20). In dat verband wordt ook het belangrijke beginsel beschreven dat er zonder bloedstorting geen vergeving is (9:22). Ook de instelling van het pascha verwees hiernaar: slechts daar waar bloed te zien was, raakte de verderver de eerstgeborenen niet aan (11:28). Het was met recht het 'bloed voor [de] zonde' (13:11).

Het bloed van Christus

Het vaakst wordt het bloed van Christus Zelf vermeld. Hij sprak over de noodzaak symbolisch te drinken van Zijn bloed, zowel eenmalig, bij de bekering, alsook regelmatig, met het doel bewust aan de betekenis van het lijden van Christus te denken (Joh. 6:53 resp. 54, 56). Bij de instelling van het avondmaal heeft de Heer uitgelegd dat de beker verwijst naar Zijn bloed, aangeduid als 'mijn bloed van het <nieuwe> verbond' (Matth. 26:28; Mark. 14:24). Hij kon daarom spreken over 'het nieuwe verbond in (d.w.z. gegrond op) mijn bloed' (Luk. 22:20; 1 Kor. 11:25). Zelfs een

man als Judas moest erkennen dat hij 'onschuldig bloed' verraden had (Matth. 27:4), en Pilatus achtte zich onschuldig aan 'het bloed van deze <Rechtvaardige>' (Matth. 27:24). Bloed en water werden zichtbaar toen de Heer gestorven was (Joh. 19:34).

In het boek Handelingen wordt opvallend weinig over Christus' bloed gesproken: afgezien van de algemene uitspraak in 5:28 slechts in 20:28, waar Paulus de indrukwekkende uitspraak deed dat God Zich de gemeente heeft verworven 'door het bloed van Zijn eigen [Zoon]'.

In de brieven krijgen we onderwijs over de betekenis van Christus' bloed. Als gelovigen zijn we 'gerechtvaardigd door Zijn bloed' (Rom. 5:9), alsook verlost (Ef. 1:7; 1 Petr. 1:19; Op. 1:5), gereinigd (1 Joh. 1:7), voor God gekocht (Op. 5:9) en nabij gebracht (Ef. 2:13). Door het bloed van Zijn kruis heeft Christus vrede gemaakt (Kol. 1:20).

Het uitvoerigste onderwijs geeft de schrijver van de brief aan de Hebreeën, die op diverse plaatsen laat zien naar Wie het bloed van het oude verbond vooruitwees. Christus is het hemelse heiligdom eens voor altijd ingegaan door Zijn eigen bloed (Hebr. 9:12); en juist dat bloed is het, dat ons geweten reinigt van dode werken, om de levende God te dienen (vs.14). Door het bloed van Jezus hebben we ook vrijmoedigheid het hemelse heiligdom binnen te gaan (10:19). Ja, Zijn bloed spreekt beter dan Abel (12:24): het is het bloed van het eeuwig verbond (13:20), en het zet een heel volk apart (13:12). Door het bloed van het Lam mogen we uiteindelijk zelfs overwinnaars zijn (Op. 12:11)!

Heer, Uw bloed dat reinigt mij,
doet mij leven en maakt mij vrij!

DE ARK TERUG NAAR ISRAËL

Ger de Koning *Lezen: 1 Samuël 6*

"De mensen van Beth-Semes waren juist bezig met het oogsten van de tarwe in de vallei. Toen zij opkeken, zagen zij de ark, en zij waren verheugd haar te zien."

1 Samuël 6 vers 13

Na zeven maanden (het getal zeven spreekt van een volkomen periode) vinden de Filistijnen het welletjes. Ze moeten de ark kwijt. Het is hun wel duidelijk dat ze met de God van Israël te maken hebben, tegen Wie elk verzet nutteloos is. Alleen, ze willen van Hem af, ze willen zich niet voor Hem buigen. Er is wel een zekere eerbied voor Hem. Als ze beraadslagen hoe ze de ark zullen terugsturen, menen ze Hem een zekere genoegdoening te moeten meegeven. Ook dat heeft een egoïstische reden. Ze willen van hun ziekten afkomen. Om hun ziel bekommeren ze zich niet. De vorm van de genoegdoening bestaat uit afbeeldingen van de oordelen die ze hebben ondergaan, vijf

gezwellen en vijf muizen. De gezwellen hadden hun lichamen aangetast, de muizen hadden hun oogst verwoest. Ondanks al deze plagen hadden ze zich niet bekeerd.

Het doet me denken aan wat we lezen in Openbaring 9 en 16 waar de plagen van God over de aarde komen, maar waar je telkens leest: 'en zij bekeerden zich niet'. Hoe hardnekkig is toch het natuurlijk hart in zijn verwerping van God! De Filistijnen herinneren elkaar aan de Egyptenaren en Farao. God heeft aan hen zijn macht betoond en zijn plagen over Egypte uitgestort. Toen lieten zij Israël gaan. Maar het bracht hen niet tot bekering, zij verhardden hun hart. De Filistijnen trekken er lering uit, maar het drijft hen ook niet uit naar de God van Israël. Het is alleen maar een verstandelijke redenering. Nog laten ze de mogelijkheid open dat alles hun toevallig is overkomen. Om aan de weet te komen of het God is of dat het toeval is, besluiten ze de ark op een nieuwe wagen te plaatsen, daar twee zogende koeien voor te zetten en voor de rest te zien wat er gebeurt. Dwars tegen de natuur van de koeien in, waarvan hun instinct hen naar hun kalveren zou doen terugkeren, gaan ze op weg naar Beth-Semes. Opnieuw een bewijs van de macht van God, die de redeloze dieren kan sturen waarheen Hij wil.

De Filistijnen volgen alles nauwlettend. Ze staan zelfs te kijken hoe de ark in Beth-Semes wordt opgevangen en zien het eerbetoon dat de Israëlieten de ark geven. Na dit alles keren ze zich om en gaan terug naar hun land. Zij zijn van hun probleem af, denken ze.

Wat ligt er een verduistering over het hart van de niet-wedergeboren mens, al wil hij zich, zoals de Filistijnen, meester maken van het land van God. De mensen die de ark het eerst weer zien zijn mensen die bezig zijn met het oogsten van de tarwe in de vallei. Ze waren blij de ark weer te zien.

Dat doet denken aan Johannes 20:20, waar de discipelen ook verblijd waren toen ze na de dood van de Heer Jezus Hem weer in hun midden zagen. Het is ook een grote vreugde in je persoonlijk leven als je, nadat je een poosje zonder de Heer Jezus hebt geleefd, Hem weer terugvindt.

Het hoofdstuk besluit met een anticlimax. God doodt een aantal mensen in Beth-Semes, omdat ze in de ark gekeken hadden. Deze heiligschennis moet God oordelen. God betoont Zich de Heilige in het land der Filistijnen, maar nog meer temidden van zijn volk, dat beter had moeten weten. De ark is een beeld van de Heer Jezus in zijn mensheid en zijn Godheid. Geen mens kan dat mysterie doorgronden, God heeft dat aan Zichzelf voorbehouden (Matth. 11:27). Wie probeert dit mysterie te doorgronden, valt onder het oordeel van God.

En zie de reactie: de mensen van Beth-Semes willen ook van de ark af. Ze vinden de heiligheid van God onverdraagzaam. De ark vindt dan een voorlopig onderkomen in Kirjath-Jearim.

Lees nu nog een keer 1 Samuël 6.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

God, U bent de heilige God en U hebt er recht op te bepalen hoe ik tot U nader om U en de Heer Jezus te eren.

'On line' betekent volgens het woordenboek: direct verbonden met een computernetwerk.
'On line' betekent voor dit stukje: direct verbonden met God voor een gesprek.

ON LINE
luister naar en spreek tot God

VAN DE WERKVLOER

John Bax

Uit een telefoongesprek met Hans op woensdag...

"De goddeloze verlate zijn weg en de onge-rechtige man zijn gedachten en hij bekere zich tot de Here" (Jes. 55:7).

Ik ben opgegroeid in een niet christelijk gezin. Geen van mijn familie geloofde in God. Na de middelbare school heb ik een voortgezette opleiding gevolgd en kwam in de verzorging terecht. Mijn interesses gingen uit naar het bovennatuurlijke zoals: het paranormale, buitenaardse wezens, yoga, voorspellingen en oosterse denkwijzen. Kortom alles wat maar met mystiek te maken had. Ik heb verschillende relaties met andere vrouwen gehad en na een losbandig leven geleid te hebben, ging ik samenwonen met mijn vriendin.

Ondanks mijn verkeerde levensstijl en praktijk bleef ik toch erg geïnteresseerd in God. Aan-gezien ik geen besef had wie God was in mijn leven, besloot ik diverse kerken te gaan bezoeken. Ik wilde ontdekken hoe anderen het beleefden. Ondanks dat besluit ging ik niet echt serieus op zoek naar de voor mij "onbekende God". Het leek wel of iets of een macht mij hiervan vandaan hield. Op een morgen werd ik op straat aangesproken door een man, die stond te evangeliseren met de Bijbel in zijn hand. Hij gaf mij een groen traktaat en vertelde mij over de rust en vrede van God en over Jezus Christus en dat ik mij moest bekeren en moest gaan geloven in Jezus Christus.

Ik was geïnteresseerd wat hij mij te zeggen had over God. Toen hij over mijn zonden sprak voelde ik mij op dat moment onbehaaglijk en boosheid overviel me. Ik had de neiging hem te bespotten, omdat hij mij confronteerde met mijn zonden. Hij vertelde, dat alleen door het geloof in Jezus Christus ik gered zou kunnen worden van het komende oordeel. Het laatste wat hij nog tegen mij zei was: *"Lees de Bijbel"*.

De realiteit van God en Jezus waarover hij getuigde bezat ik niet in mijn leven. Dit was behoorlijk bedreigend voor mij. Ik was al een aantal keren in mijn leven geconfronteerd met de vraag:

"Stel je voor dat God echt bestaat! Wat dan?"

Die avond werd ik enorm met mijzelf en God geconfronteerd. Als God werkelijk bestaat, wat dan? Als God mijn leven zou zien, dan ziet Hij ook al mijn verkeerde daden. Zoals: bedrog, dronken-schap, egoïsme, haat, bitterheid, buiten-echtelijke gemeenschap, pornografie, masturbatie en het niet willen kennen van God, maar wel geïnteresseerd zijn in afgoden. Een angst overviel me, die ik niet goed kan beschrijven. Het enige dat in mij opkwam was: *"Ik ben verloren, want de God van de bijbel bestaat"*. Die nacht kon ik niet slapen. Een muur van zonde, die ik zelf had opgebouwd, stond tussen God en mij. Ik was bang voor de realiteit van God in mijn leven en vluchtte van Hem weg. In die nacht kon ik niet meer verder. God werd mij te machtig en ik was bang. Ik had berouw van alles wat ik misdaan had. Ik wilde niet verloren gaan. Ik zocht naar een bijbel en vond die op zolder tussen een paar andere boeken. Ik heb alle teksten opgezocht die op het groene traktaatje stonden.

"Innerlijke rust en vrede"

Ik vroeg om vergeving en accepteerde Jezus Christus en zijn offer aan het kruis voor mijn leven. God was nooit een realiteit geweest in mijn leven en ik had Hem nooit serieus genomen, nu wel. Ik kan u verzekeren dat wat in de bijbel staat echt waar is. God heeft hemel en aarde gescha-pen, dat is het bewijs dat Hij bestaat. En door het werk van Jezus Christus op het kruis mag ik weten dat ik mag bestaan.

Nadat ik tot bekering kwam veranderde mijn leven radicaal. Ik wilde niet meer zondigen. De geschiedenissen in de bijbel waren niet langer alleen maar verhaaltjes. Na mijn bekering ging er een compleet andere wereld voor mij open. Ik begreep de bijbel opeens veel beter. Een half jaar later trad ik in het huwelijk met mijn vriendin. Ook zij had haar hart gegeven aan Jezus. Het werd ons duidelijk dat samenwonen onbijbels is en dat elke seksuele handeling buiten het huwelijk voor God niet kan en te veroordelen is. Dankzij Jezus hebben we vergeving van zonden ontvangen. Wat een genade!

"Dan zal Hij Zich over hem ontfermen; en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig" (Jes. 55:7b).

De werkvloer van John bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

CONFLICTEN OPLOSSEN VANUIT BIJBELS OOGPUNT

Ken Sande *Thema artikel* *Deel 1*

De Bijbel voorziet ons van een eenvoudige, maar krachtige methode om conflicten op te lossen. Deze methode wordt samengevat in de volgende regels.

Als mensen verzoend zijn met God door de dood en opstanding van Jezus Christus, dan geloven we dat we geroepen zijn om eventuele conflicten te beantwoorden op een manier die opmerkelijk verschillend is van de manier waarop de wereld omgaat met een conflict.

We geloven ook, dat een conflict gelegenheden biedt God te verheerlijken, andere mensen te dienen en op te groeien naar het beeld van Christus.

Daarom, in antwoord op Gods liefde en vertrouwend op Zijn genade, voelen wij ons genoodzaakt conflicten te beantwoorden in overeenstemming met de volgende beginselen:

- **Verheerlijk God**

In plaats van je blind te staren op onze eigen wensen of uitweiden over wat anderen wel doen, willen we zoeken God te behagen en te vereren - ons afhankelijk wetend van Zijn wijsheid, kracht en liefde; door vertrouwend gehoorzaam te zijn aan zijn bevelen; en door te trachten een gezindheid te handhaven van een liefhebbende, medelevende en vergevende houding.

- **Haal de splinter uit je eigen oog**

In plaats van anderen aan te vallen of uit te weiden over hun fouten, zullen we verantwoordelijkheid willen nemen voor ons eigen aandeel in conflicten - door onze zonden te belijden en God te vragen om hulp om onze houding en gewoonten die tot een conflict leiden te veranderen en te zoeken naar het herstellen van elke schade die we hebben veroorzaakt.

- **Ga naar je broeder en laat hem zijn fout zien**

In plaats van te doen alsof dat conflict niet bestaat of erover te spreken achter de rug van anderen, moeten we ervoor kiezen lichte overtredingen door de vingers te zien, of we zullen recht door zee en in een gevoelen van genade spreken met degenen die deze overtredingen te ernstig vinden om erover heen te zien. Als een conflict met een andere christen niet kan worden opgelost in de privé-sfeer, zullen we andere leden van het lichaam van Christus moeten vragen ons te helpen de zaak te regelen op een bijbelse wijze.

- **Ga je verzoenen**

In plaats van te vroege compromissen te accepteren, of toe te staan dat relaties schipbreuk lijden, zullen we actief streven naar echte vrede en verzoening. "Vergevende zoals God in Christus ons vergeven heeft" en zoeken naar rechtvaardige en wederzijdse zegenrijke oplossingen voor onze meningsverschillen. Door Gods genade zullen we deze beginselen toepassen als een rentmeesterschap, terwijl we ons realiseren, dat een conflict een kans is, geen ongeluk! We zullen ons herinneren, dat 'succes' in Gods ogen geen zaak is van specifiek resultaat, maar van trouwe, afhankelijke gehoorzaamheid. En we zullen bidden dat onze dienst als vredestichters lofprijzing aan God bewerkt en anderen leidt tot het kennen van Zijn oneindige liefde.

Deze beginselen zijn zo eenvoudig, dat zij kunnen worden gebruikt om de meest elementaire conflicten van het dagelijks leven op te lossen. Maar zij zijn zo krachtig, dat zij gebruikt zijn om te bemiddelen en arbitrage toe te passen in bittere scheidingen, onder toezicht stelling van kinderen, verduisteringskwesties, kerkscheuringen, zaken waarmee vele miljoenen gemoeid waren, misdrijven, rechtszaken en verschrikkelijke gevallen van seksueel misbruik. Deze beginselen worden hieronder kort besproken. Voor meer gedetailleerde uitleg wordt u verwezen naar "The Peacemaker: A Biblical Guide to Resolving Personal Conflict." door Ken Sande (Baker Books, 2de ed. 1997).

Zie conflicten als een gelegenheid

Een conflict is niet noodzakelijkerwijs slecht of afbrekend. Zelfs als een conflict wordt veroorzaakt door zonde en het veroorzaakt een grote hoeveelheid stress, kan God het gebruiken voor iets goeds. (Zie Rom. 8:28-29)

Toen de apostel Paulus 1 Korinthe 10:31-11:1 schreef, bood dit actuele conflict drie aanzienlijke mogelijkheden.

Door Gods genade kun je een conflict dus gebruiken om:

- God te verheerlijken (door vertrouwen, gehoorzamen en Hem na te volgen.)
- Andere mensen te dienen (door hen te helpen hun lasten te dragen of door hen in liefde te confronteren.)
- Opgroeien naar het beeld van Christus (door zonden te belijden, en standpunten die een conflict veroorzaken te veranderen.)

Deze dingen worden volledig over het hoofd gezien bij de meeste conflicten, omdat de mensen natuurlijk gericht zijn op het ontsnappen aan de situatie of hun opponent te overwinnen. Daarom is het wijs om regelmatig stil te staan en je in een conflictsituatie af te vragen of je bezig bent er alles aan te doen om deze speciale gelegenheid uit te buiten!

Als de apostel Paulus de Korinthiërs aanmoedigde te leven 'tot eer van God', sprak hij niet over één uur op zondagmorgen. Hij wilde hen tonen, dat het eren van God en Hem prijzen een zaak is van het leven van elke dag juist bij het oplossen van conflicten (1 Kor. 10:31).

Zoals hierboven genoemd, kun je God verheerlijken te midden van een conflictsituatie door Hem te vertrouwen, Hem te gehoorzamen en Hem na te volgen (Zie Spr. 3:4-6; Joh.14:15 en Ef. 5:1).

Een van de beste manieren om dit te bereiken is je regelmatig heel nadrukkelijk de volgende vraag voor de aandacht te stellen: 'Hoe kan ik de Heer in deze situatie welbehagelijk zijn en eren?'

Haal de balk uit je eigen oog

Een van de meest uitdagende principes van vredestichten wordt uiteengezet in Mattheüs 7:5, waar de Heer Jezus zegt; *"Huichelaar, doe eerst de balk uit uw oog weg, en dan zult u helder zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen"*.

Er zijn in het algemeen twee soorten 'balken' die je moet opzoeken, als je je gaat bezighouden met een conflict. Eerst moet je je afvragen of je een kritische, negatieve of overgevoelige houding hebt, die heeft geleid tot een onnodig conflict.

Een van de beste manieren om dit te doen is deze: wat tijd besteden aan het overdenken van Filippi 4:2-9, waar de gezindheid beschreven wordt, die christenen zouden moeten hebben, zelfs als ze betrokken zijn in een conflict.

Het tweede soort balk waarmee je moet afrekenen is werkelijk schandelijke woorden en handelwijzen. Omdat je vaak blind bent voor je eigen zonden, kan het zijn, dat je een eerlijke vriend of raadsman nodig hebt, die je wil helpen om een objectieve kijk te krijgen op jezelf en jouw aandeel aan het conflict.

Als je aanvoelt dat je iemand anders op de een of andere manier te kort gedaan hebt, is het belangrijk dat je je verkeerde dingen eerlijk en grondig belijdt. Een van de manieren om dit te doen, is de 'Zeven Punten van Belijden' te gebruiken:

- Ga naar degene (degenen) die erbij betrokken is (Spr. 28:13; 1 Joh. 1:8-9),
- Vermijdt 'als' en 'misschien', maak geen excuses! (Zie Luk. 15:11-24),
- Belijd nadrukkelijk (zowel je houding als je handelingen),
- Betuig je spijt (geef uitdrukking aan het verdriet dat je een ander aandeed),
- Accepteer de gevolgen van je daad of daden (Luk. 19:1-9),
- Verander (wijzig) je gedrag (verplicht jezelf schadelijke gewoontes te veranderen) (Ef. 4:22-32),
- Vraag vergeving.

Het belangrijkste aspect van het verwijderen van de balk uit je eigen oog is dit: verder gaan dan alleen belijden van verkeerd gedrag en de wortel van dat gedrag onder ogen zien. De Bijbel leert ons, dat twist komt van slechte verlangens in je hart (Jak. 4:1-3; Matth. 15:18-19). Sommige van deze lusten zijn duidelijk zondig, zoals de waarheid bedekken, anderen je wil opleggen of wraak nemen. In veel situaties echter wordt een conflict gevoed door goede verlangens, die je hebt verheven tot zondige eisen, zoals een hevig verlangen om begrip te krijgen, bemind of gerespecteerd te worden, of je gelijk te krijgen.

Steeds weer als je overdreven bezig bent met iets, zelfs met iets goeds, en probeert daarin blijdschap, zekerheid of vervulling te vinden - buiten God om, ben je schuldig aan afgoderij. Afgoderij leidt onvermijdelijk tot een conflict met God. ('Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben…') Het veroorzaakt ook conflicten met andere mensen. Zoals Jakobus schrijft, wanneer we iets begeren en we kunnen het niet krijgen, dan zijn we instaat iemand te vermoorden, of we gaan iemand verleiden het toch te geven, gaan ruzie maken en vechten. (Jak. 4:1-4).

(Vervolg op pagina 10)

CONFLICTEN VOORKOMEN

(Vervolg van pagina 9)

Er zijn drie basisstappen, die je kunt gebruiken om afgoderij te overwinnen die een conflict voedt.

1. je moet God vragen je te tonen waar je schuldig bent aan *verkeerde aanbidding*. Heb je je liefde, aandacht en energie op iets anders dan op God geconcentreerd?

2. je moet nadrukkelijk bepalen en daarna afstand doen van alle verlangens die het conflict in stand houden.

3. je moet met volharding streven naar werkelijke aanbidding, dat is je hart en gedachten richten op God en in Hem alleen je vreugde, vervulling en voldoening zoeken.

Als God leidt en deze pogingen bekrachtigt, kun je vrij worden van afgoderij, die deze conflicten voedt en gemotiveerd worden om keuzes te maken, die Christus welgevallig zijn en Hem eren.

Deze verandering in het hart zal meestal de oplossing versnellen bij een bestaand probleem en op hetzelfde moment je mogelijkheden verbeteren om dergelijke conflicten in de toekomst te voorkomen.

(wordt vervolgd)

“The Peacemaker’s Pledge, A Commitment to Biblical Conflict Resolution”.

(Vervolg van pagina 1)

Dan kan het zijn dat iemand op den duur erkent: ‘jij hebt iets, dat ik mis’. Dan geeft de heer ons een kans om te getuigen van de levende relatie die je hebt met de Heer Jezus. En de genade dat je God ‘Vader’ mag noemen. Valse bankbiljetten moeten ‘ontmaskerd’ worden als zodanig. Iemand die van ‘naamchristen’ een waar kind van God geworden is, kan alleen zélf daarvan getuigen dat hij ‘slechts in naam’ christen was, maar nu een levende band met zijn Heiland heeft.

Tenslotte: een middel dat God soms gebruikt om scheiding te maken tussen ‘echt’ en ‘onecht’, is beproeving of verdrukking. In landen waarin christenen vervolgd worden, zijn vrijwel geen ‘naamchristenen’. Petrus schreef in zijn eerste hoofdstuk aan zulke gelovigen: *‘opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus’* (1 Petr. 1:7 NBG-vert.).

Een hartelijke groet, Andries Loos

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘… groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.’** (2 Petrus 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

John Bax; Hugo Bouter; Ger de Koning; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1Thes.5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

december 2004

Jaargang 1, nr. 12

In dit nummer:

Van de redactie **1**

Vrede op aarde

Driemaal 'vrede' **2**

Reply **3**

Zeven bazuinen

De toekomst is dichtbij **4**

1000 jaar vrede

WoordStudie **5**

Vertalen, verklaren of beide?

On line **6**

Israël bekeert zich

Van de werkvloer **7**

Red hen...

Conflicten oplossen vanuit Bijbels standpunt **8**

VAN DE REDACTIE

Vrede door het bloed van Christus' kruis

Een thema dat in dit nummer van Rechtstreeks telkens weer terugkeert, is dat van de vrede. De vrede met God, die alleen tot stand kon komen door het volbrachte werk van Christus op het kruis, praktische vrede, d.i. de vrede van God en van Christus, herstellende vrede etc.

Wij zullen ook stilstaan bij het feit dat vrede vaak tot stand komt na conflicten. Dat kan gebeuren tussen gelovigen onderling, het kan plaatsvinden in de strijd met naambelijders (de Filistijnen zijn daarvan een beeld), maar het zal ook in de eindtijd zo gaan. Het Vrederijk is om zo te zegen Gods antwoord op alle conflicten van de laatste dagen.

Onze God en Vader en de Heer Jezus Christus zijn uiteindelijk de Bron van alle vrede, van iedere vorm van vrede: 'Moge nu de Heer van de vrede Zelf u altijd op elke manier de vrede geven. De Heer zij met u allen' (2 Thess. 3:16).

Maar ook voor ons geldt in de praktische omstandigheden van het leven natuurlijk het woord van de Heer: Zalig de vredestichters! Als wij vrede hebben gevonden, kan die vrede (Gods *sjalom*) ook gestalte in ons krijgen.

Wij hopen dat het lezen van dit nummer van Rechtstreeks zal bijdragen aan het beleven van de vrede, die door Christus' komst — en door Zijn werk — om zo te zeggen vanuit de hemel is neergedaald op aarde. 'Vrede op aarde'.

Namens de redactie,

Hugo Bouter te Gouda

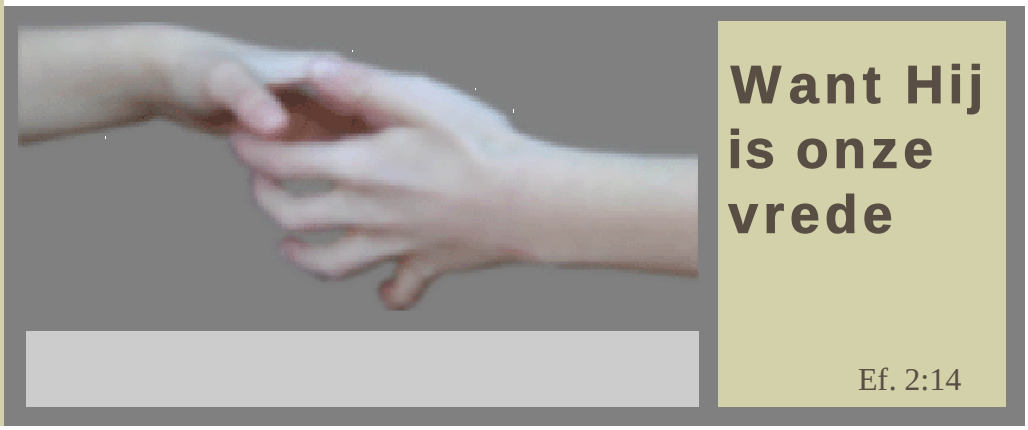

DRIEMAAL 'VREDE'

Hugo Bouter

Toen (...) kwam Jezus, ging in het midden staan en zei tot hen: Vrede zij u!' (Joh. 20:19-29).

Vrede met God

De woorden van onze Heer waren altijd geschikt voor de specifieke situatie waarin ze werden gesproken. Hij sprak woorden van liefde en genade voor berouwvolle zondaars, van waarschuwing voor twijfelaars, van veroordeling voor trotse farizeeërs. Als Hij iets zei, was het niet alleen waar, maar ook helemaal op z'n plaats, een woord op z'n tijd gesproken.

Nadat de Heer was opgestaan uit de doden, verscheen Hij onverwachts aan Zijn discipelen en zegende hen driemaal met de woorden 'Vrede zij u!' Dat waren precies de juiste woorden op het juiste moment. Zij hadden Hem immers uit het oog verloren. Hij was gevangen genomen en gekruisigd. Zij hadden gezien hoe de haat en de boosheid van de mensen zich tegen Hem keerden. Zij hadden ook gehoord hoe Hij had geroepen: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' Zij waren getuige geweest van de indrukwekkende begeleidende verschijnselen van Zijn dood — de duisternis en de aardbeving. Zijn sterven betekende het einde van al hun verwachtingen. De discipelen waren de wanhoop nabij. Maar hun vrees en angst werd in één keer weggenomen door de zegengroet van de opgestane Heer: 'Vrede zij u!' Hoe welkom waren die woorden in hun situatie, hoe geruststellend.

Die woorden waarmee de Heer Zijn discipelen begroette, worden nog tweemaal herhaald in deze passage (Joh. 20:19-29). Dit suggereert dat er een volheid van zegen ligt besloten in deze groet, alles wat nodig is in onze omstandigheden hier beneden (het getal drie spreekt van volheid). Telkens weer opnieuw ontvangen wij Zijn zegen, Zijn vrede, geheel in overeenstemming met de mate van onze geestelijke groei.

De eerste keer gaat het om de principiële kant van de zaak, onze vrede met God en de grondslag daarvan. Er is vrede gemaakt door het bloed van Zijn kruis. De Heer toonde de discipelen Zijn doorboorde handen en Zijn doorstoken zijde, terwijl Hij hun vrede toeriep (Joh. 20:19-20). Dat is het uitgangspunt; er is geen andere grondslag om vrede met God te vinden, vergeving van zonden, eeuwig leven.

Wij kunnen het geheim van de Persoon van Christus en Zijn leven op aarde — Zijn woorden en werken vol zegen — pas goed begrijpen als wij oog hebben gekregen voor de betekenis van Zijn offerdood. De straf die ons de vrede aan bracht, was op Hem. Gods gerechtigheid is verheerlijkt, Zijn liefde onthuld. Het werk van de verzoening voor schuldige, verloren zondaars is volbracht. Het schuldeloze Lam is gestorven in onze plaats, en God heeft Hem opgewekt uit de doden. Daarvan spreken de tekenen in Christus' handen en in Zijn zijde. Door Zijn striemen is ons genezing geworden (Jes. 53:5). De toorn van God kan ons niet meer treffen, omdat wij schuilen achter het bloed van het Lam. Ons geweten is ontlast, wij zijn van de straf ontheven. Satan kan ons niet meer aanklagen, hij is een overwonnen vijand en hij gaat zijn ondergang tegemoet.

Bent u misschien bang om uzelf een kind van God te noemen en Hem dankbaar als uw Vader aan te roepen? Kijk dan naar de Opgestane, zoals de discipelen dat ook deden. Let op die wonden, die tekenen in Zijn handen en in Zijn zijde! Luister naar Zijn stem, die nog steeds roept: 'Vrede zij u!' Alleen door het geloof in Hem en in Zijn volbrachte werk vinden wij vrede met God (Rom. 5:1). Onze gevoelens, werken, twijfels, daarop kunnen wij niet bouwen. Niets van onszelf kan ons redden, Christus alleen! Dat is het beginpunt van ons leven als christen, en van de blijdschap van het geloof (Joh. 20:20).

De vrede van God

In de tweede zegenbede gaat het om kracht voor onze wandel als gelovigen (Joh. 20:21-22). De Heilige Geest is de Bron van kracht voor ons leven; en wij dienen niet meer naar het vlees, maar naar de Geest te wandelen. Wij zien in deze verzen dat de opgestane Heer ons Zijn Geest en Zijn leven meedeelt. Hij blaast het nieuwe leven in Zijn discipelen — als een voorsmaak van Pinksteren. Hij is de laatste Adam, het Hoofd van een nieuw mensengeslacht, een levendmakende geest, die levend maakt wie Hij wil (vgl. Gen. 2:7; 1 Kor. 15:45).

Zo zijn wij in staat als getuigen van Christus hier op te treden, Hem te dienen en Hem te vertegenwoordigen in het toneel waar Hij verworpen is. De Geest geeft ons alles wat wij nodig hebben:

(1) praktische vrede als gezanten van de Heer Zelf (Joh. 20:21);

(2) en die vrede is ten diepste de vrede van God en van Christus Zelf (Matt. 11:29; Joh. 14:27; Fil. 4:7);

(3) geestelijke kracht voor een heilig leven, in gelijkvormigheid aan het heerlijke beeld van onze Heer (Joh. 20:22);

(4) geestelijk onderscheidingsvermogen, d.i. wijsheid om de blijde boodschap van de vergeving der zonden toe te passen op de harten van mensen (Joh. 20:23).

Laten wij ons bewust zijn van onze waardigheid als gezanten van Christus en van de verhevenheid van onze opdracht. De kleinste stap, de nederigste dienst — niets is onbelangrijk en in alles zijn wij van Hem afhankelijk. In onszelf is geen kracht, maar wij kunnen door Zijn Geest met kracht gesterkt worden naar de innerlijke mens. Wij zien dat ook in het leven van de apostelen. Hoe waren deze eenvoudige Galileeërs in staat de gods-dienstige trots van de Joden en de wijsheid van de Grieken het hoofd te bieden? Het was alleen in de kracht van de Geest dat zij de Gekruisigde konden prediken aan Joden en heidenen: Christus, de kracht van God en de wijsheid van God. Dat is ook het geheim van onze kracht: een Goddelijk Persoon die in ons woont, die onze zwakheid te hulp komt, die ons leidt in ons gebed en onze aanbidding, die ons Christus doet navolgen. Laten wij de Geest dus niet weerstaan of bedroeven.

Herstellende vrede

In de derde plaats vinden wij in het gesprek met Thomas een mooie illustratie van de zorg van de grote Herder van de schapen voor iemand die is afgedwaald en dus hersteld moet worden. Het proces van herstel begint met dezelfde bekende vredegroet (Joh. 20:26). Daarna spreekt de Heer Jezus Thomas speciaal aan en vraagt hem Zijn doorboorde handen en doorstoken zijde te betasten.

Thomas was er de eerste keer niet bij geweest; zijn ongeloof had hem daarvan weerhouden. Maar de Heer kwam hem tegemoet en Hij gaf hem het bewijs waarom hij had gevraagd. Hij confronteerde Thomas met de tekenen van Zijn lijden, zoals Hij dat een week geleden reeds bij de overige discipelen had gedaan. Thomas moest de waarde van Zijn werk leren verstaan en worden onderwezen in de betekenis van Zijn lijden en sterven. Gelukkig begreep hij het snel. Toen hij de doorboorde handen en de doorstoken zijde van de Heer had gezien, volgde onmiddellijk zijn uitroep: 'Mijn Heer en mijn God!'

Als wij zijn afgedwaald, is er gelukkig een weg terug. Er is herstellende genade, en herstellende vrede voor ons hart. Belijdenis leidt tot herstel van gemeenschap. Het gaat echter om een persoonlijke ontmoeting met de Heer. Zijn wij misschien werelds geworden, koud en onverschillig? Hij roept ons weer bij Zich en wij horen dezelfde woorden die ons hart in het begin voor Hem hadden ingenomen: 'Vrede zij u!'

GELUKKIG IS ER EEN WEG TERUG

REPLY

Vraag:

Wat is de reikwijdte van de zeven bazuinoordelen (Openb. 8-9)? Zullen zij voornamelijk Europa treffen, het gebied van de voormalige christenheid, zoals vaak wordt verondersteld? Mijn bezwaar tegen deze voorstelling van zaken is dat er in de eindtijd een afvallige wéreldkerk zal zijn (geleid vanuit Europa c.q. Rome), en daarom denk ik dat de oordelen ook wereldwijd zullen zijn. De oproep tot bekering, die van de oordelen uitgaat (Openb. 6:15-17; 9:20-21), zal m.i. eveneens universeel zijn. P.v.H. te O.

Antwoord:

De beantwoording van deze vraag vereist eigenlijk een grondige studie van Openb. 8 en 9. Het gaat in deze hoofdstukken niet zozeer om de kerk van Rome, als wel om het gebied waar het christendom vele honderden jaren lang de overhand heeft gehad, 'christelijk' Europa (in deze Bijbelhoofdstukken telkens aangeduid als 'het derde deel' van de aarde en de mensheid). In Openb. 9 gaat het trouwens ook om het volk Israël.

Het onderwerp van deze beide hoofdstukken is dus (a) de afvallige christenheid onder aanvoering van het eerste beest uit Openb. 13, en (b) het afvallige volk Israël onder aanvoering van de antichrist, het tweede beest uit Openb. 13. Het oordeel over de valse kerk als zodanig vinden wij in Openb. 17 en 18. En wat de oproep tot bekering betreft, die vinden wij niet aan het slot van Openb. 9, alleen de constatering van het feit dat de mensen géén boete zullen doen. Er is in dit deel van de wereld dus sprake van een vergaande verharding. Gelukkig weten wij dat het Evangelie van het Koninkrijk inderdaad wereldwijd zal worden gepredikt en vrucht zal dragen (Openb. 7) — en ook het eeuwig Evangelie is universeel (Openb. 14:6-7).

Werner Mücher

ZEVEN BAZUINEN

Reclame

Aanbieding: **Strijd de goede strijd van het geloof** (€ 1,75); **Ontmoetingen bij de bron** (€ 1,75)

Verdere informatie en bestellen op: www.uitgeverijdaniel.nl

Deel 8

DE TOEKOMST IS DICHTBIJ

1000 JAAR VREDE

Werner Mücher

*Bind de getuigenis toe; verzegel de wet onder mijn leerlingen… (*Jes. 8:16-18)

Er zijn tijden waarin God voor de mensen in het algemeen het getuigenis toebindt en de wet verzegelt, zodat alleen de ware discipelen het kunnen begrijpen. Voor het goddeloze deel van het volk heeft God dan geen boodschap meer, omdat ze niet bereid waren zich in de daarvoor gegeven tijd te bekeren. Zo profeteerde ook Amos: "Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Here HERE, dat Ik een honger in het land zal zenden - geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des HEREN te horen. Dan zullen zij zwerven van zee tot zee, en van het Noorden naar het Oosten zullen zij dolen, om te zoeken het woord des HEREN; maar vinden zullen zij het niet" (Am. 8:11-12). Dat betekent tegelijk, dat het oordeel van God niet te ontwijken is. We vinden hier de ernstige waarschuwing aan iedereen dat er een tijd zal aanbreken, waarin hij zich niet meer kan bekeren, omdat de tijd van genade voor hem voorbij is.

En wat doet de rechtvaardige in een tijd waarin God zijn aangezicht verbergt? Hij vertrouwt desondanks op zijn God en hoopt op Hem. Hij weet dat het oordeel over de goddelozen tegelijkertijd de bevrijding van de getrouwen van het volk betekent. Daarna spreekt Jesaja over deze getrouwen en noemt ze "de kinderen, die de HERE mij gegeven heeft". Dit trouwe overblijfsel van het volk zal tot tekenen en wonderen van God worden, die dan op de berg Sion in de tempel woont, dat wil zeggen in nauwe betrekking tot de tempel gezien wordt.

Profetisch duidt dit al op de tijd van het vrederijk. Jesaja 8:18 is ons uit het Nieuwe Testament goed bekend, omdat de schrijver van de brief aan de Hebreeën dit vers op de Heer Jezus toepast en wel na zijn opstanding in verbinding met Gods kinderen. Verder werpen we in Jesaja 8:19-22 een blik op de boosheid van de goddeloze Joden: door hun verbinding met de antichrist en diens afgodendienst zijn ze volledig in de macht van satan en het occultisme. Er is voor hen geen hoop op het morgenrood van een nieuwe dag. Ze zullen verschrikkelijk lijden en tenslotte de koning - de antichrist - vervloeken, maar ook hun God!

Hoe zal een volk dat zijn God vervloekt, geholpen moeten worden? Is er dan helemaal geen toekomst meer voor het land Israël? Toch wel; het volk, dat in de duisternis wandelt, zal een groot licht opgaan (Jes. 8:23; Jes. 9:4). Ja, dit licht is al een keer opgegaan, toen de Messias naar zijn volk kwam, maar zij hem afwezen. Toen kon het juk van hun last en de staf van hun schouder en de stok van hun drijvers - de bezetting door de Romeinen - niet beëindigd en verbroken worden. In de toekomst zal dit grote licht echter nog een keer opgaan. Dan zal God elk juk verbreken. God zal Zich over het Godvrezende gedeelte van het volk erbarmen.

En hoe zal God hun redding schenken? Door zijn Zoon! Ze zullen zeggen: Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem: Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst (Jes. 9:5).

Wat zullen dat voor ogenblikken zijn voor Israël, als het erkent dat zijn Messias meer dan 2000 jaar geleden geboren werd: Een kind is ons

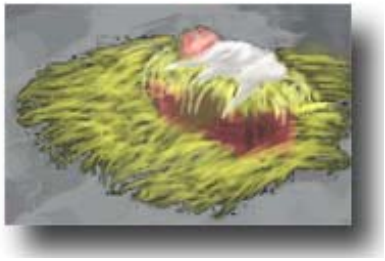

geboren. En dit kind is niemand minder dan de Zoon van God. God heeft aan zijn volk zijn Zoon gegeven! Hij is de onuitsprekelijke gave (2 Kor. 9:15), ook voor Israël! Bij zijn geboorte zei de engel tegen Maria: "Wees niet bang, Maria; want u hebt genade bij God gevonden; en zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en de Heer, God, zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob koning zijn tot in eeuwigheid en aan zijn koningschap zal geen einde zijn" (Luk. 1:30-33).

Op hoeveel schouders heeft in de achterliggende duizenden jaren al heerschappij gelegen? Maar het ogenblik komt elke dag dichterbij waarop de heerschappij van de hele wereld op de schouder van één enkele Mens liggen zal: op de schouder van Jezus Christus. Hij zal in het vrederijk de heerschappij hebben tot het welzijn van alle mensen en dat niet slechts voor enkele tientallen jaren, maar tot in eeuwigheid. "Eeuwigheid" betekent hier niet alleen de hele periode van het vrederijk, maar sluit ook de overgang van dit rijk naar alle eeuwigheid in (vgl. 1 Kor. 15:24; Op. 22:5).

VERTALEN, VERKLAREN OF BEIDE?

Gerard Kramer

Onder Bijbelvertalers en Bijbel-uitleggers zal het altijd een belangrijke vraag blijven of vertalen en verklaren in elkaars verlengde liggen of juist strikt van elkaar moeten worden onder-scheiden. Interessant is dat in het Grieks beide noties door hetzelfde woord worden uitgedrukt. Ook in het Nieuwe Testament is dit zichtbaar. We zullen de relevante plaatsen nalopen.

Hermèneuoo

Het werkwoord *hermèneuoo* betekent 'vertalen' in Johannes 1:42 ('Wij hebben de Messias gevonden – wat vertaald is: Christus'); 9:7 ('Ga heen, was u in de vijver Siloam – wat vertaald wordt: uitgezonden'). In Hebreeën 7:2 heeft dit woord echter een dubbele betekenis. In de Telosvertaling is vertaald 'naar de uitleg [van zijn naam]', en in de samenhang blijkt dat er sprake is van twee verschillende *vertalingen* en tevens *interpretaties* van de naam Melchizedek.

Hiermee hangt het woord *hermèneia* samen, dat in 1 Korinthe 12:10 ('uitlegging van talen') en 14:26 ('heeft een taal, heeft een uitlegging') voorkomt, alsook het woord *hermèneutès*, dat in de Griekse vertaling van het Oude Testament, de Septuaginta, in Genesis 42:23 wordt gebruikt als aanduiding van de 'tolk' die de broers van Jozef nodig hadden om met de Egyptenaren te kunnen communiceren.

Diërmèneuoo

Dit werkwoord is in de praktijk synoniem met het vorige. Het heeft dan ook de zelfde twee betekenissen. De pure betekenis 'vertalen' zien we in Handelingen 9:36 ('Tabitha, wat vertaald wil zeggen: Dorkas (of: gazelle)'). Interessant is dat Lukas in zijn evangelie de andere betekenis gebruikt, en wel op zo'n manier dat echt geen twijfel mogelijk is. In Lukas 24:27 staat: 'En te beginnen met Mozes en alle profeten *legde Hij hun uit* wat in al de Schriften over Hem stond'. De Heer zal in dit geval Schriftplaatsen hebben geciteerd

en ook toegelicht, in die zin dat Hij heeft laten zien hoe ze op Hem betrekking hadden. In die zin heeft Hij deze plaatsen 'vertaald', oftewel ze begrijpelijk gemaakt voor de Emmaüsgangers. Hiermee loste Hij evenwel geen taalprobleem op, maar een begripsprobleem.

Dit zelfde woord wordt ook gebruikt in verband met de talen in 1 Korinthe 12 en 14. Paulus schrijft in 12:30 'Spreken allen soms in talen? Zijn allen soms uitleggers?' In 14:5 staan in verband met het spreken in talen de woorden 'tenzij hij het uitlegt'. Zie ook 14:13 ('Daarom moet hij die in een taal spreekt, bidden dat hij het mag uitleggen') en 14:27 ('en laat één het uitleggen'). Iemand die tot uitleggen in staat is, wordt een 'uitlegger' (Gr. *diërmèneutès*) genoemd. De hier bedoelde activiteit zal echter allereerst 'vertalen' betekenen.. In 14:11 staat namelijk: 'Als ik nu de betekenis van het geluid niet ken, zal ik voor hem die spreekt, een vreemdeling zijn, en hij die spreekt, zal voor mij een vreemdeling zijn'. 'Vreemdeling' is Gr. *barbaros*, oftewel een brabbelaar, iemand die geen Grieks sprak. Het gaat erom dat de woorden allereerst verstaan worden. Zie ook vers 9: 'als u door de taal geen verstaanbaar woord geeft, hoe zal men weten wat gesproken wordt?'. Maar het daar gebruikte woord 'verstaanbaar' (Gr. *eusèmos*) betekent ook 'begrijpelijk' of 'duidelijk', en 'weten' kan ook 'begrijpen' betekenen! Een goede' vertaling' is kennelijk een vertaling die tevens tot duidelijkheid, oftewel tot tekstbegrip leidt. En dan zitten we weer dicht bij de betekenis 'verklaring'. Vertalen blijft moeilijk!

ISRAËL BEKEERT ZICH

Ger de Koning

Samuël bidt en offert, de Filistijnen worden verslagen.

En toen Samuël voor de Israëlieten tot de HERE riep, antwoordde de HERE hem. Lees: 1 Samuël 7

De ark heeft een onderkomen gekregen in het huis van Abinadab. Als dan het volk de ark niet wil, is er altijd wel een enkeling of huisgezin waar hij welkom is. Is dat ook vandaag niet zo? Hoe weinig wordt de Heer Jezus gepredikt in zovele kerken en groepen. Velen prediken hun eigen voorkeur. Toch zijn er enkelingen of ook gezinnen waar Hij centraal staat. Pas als David koning is geworden, haalt hij de ark uit het huis van Abinadab om die te brengen naar de plaats waar deze thuis hoort (2 Sam. 6).

Na verloop van twintig jaar begint het volk te klagen. Het 'achtervolgde de Here met zijn klachten'. Beginnen ze het gemis van het centrum van de ontmoeting tussen hen en God te voelen? Het was een tijd waarin de Filistijnen het voor het zeggen hadden in Israël. Hun macht werd nog steeds gevoeld. Als er geen waarachtige bekering tot God plaatsvindt, zullen zij steeds de ruimte krijgen hun macht over Gods volk uit te oefenen. Samuël treedt namens de Here op. Hij geeft aan hoe zij aan de druk van de vijand kunnen ontkomen. Ze moesten zich met hun hele hart, dus niet halfslachtig, tot de Here bekeren. De echtheid daarvan moest blijken door:

a. het wegdoen van het verkeerde, en

b. het zich richten met hun hart op de Here en Hem alleen dienen.

Deze kenmerken zijn ook vandaag bepalend om bevrijd te worden van de druk van de 'verstands- of gevoelsgodsdienst'. Als ik in mijn leven aan dingen vasthoud die een belemmering vormen in mijn omgang met de Heer, moet ik die wegdoen. De Heer kan mijn toewijding aan Hem niet delen met iets of iemand anders.

De oproep van Samuël heeft gevolg. Daarna roept Samuël het volk bij elkaar. Hij wil voor hen bidden. Prachtig is deze dienst van voorbede. Naast richter en profeet die met Gods woord naar het volk kwam, was Samuël ook een bidder voor het volk, die voor het volk tot God ging. Vaker tref ik Samuël zo aan. Hij maakte in zijn leven de betekenis van zijn naam ('van de Here gebeden') waar.

Ik zou ook meer na de prediking van het woord aan Gods kinderen voor Gods kinderen moeten bidden. Israël doet belijdenis van zijn zonden en Samuël spreekt recht. Deze houding bevalt de

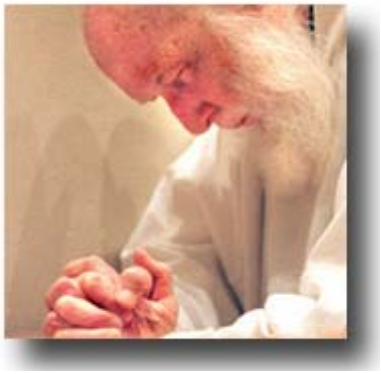

vijand niet. Israël ontkomt zo aan zijn greep. Ik moet niet denken dat als ik mij helemaal op de Heer richt, het verkeerde belijd en wegdoe en Hem in alles wil gaan dienen, de vijand stilletjes blijft toekijken. Dan komt hij in actie. Maar gelukkig daar is weer de voorbidder. Voor mij is de Heer Jezus de grote voorbidder. Als ik het moeilijk heb, mag ik daaraan denken. Het is ook bemoedigend te weten dat anderen voor je bidden.

In vers 9 staat iets heel moois. Daar wordt het brandoffer aan het gebed verbonden. Het brandoffer is een beeld van de Heer Jezus in zijn werk op het kruis, waarbij Hij Zich volmaakt aan God opofferde en waardoor Hij God heeft verheerlijkt. Zo mag ik tot God gaan in mijn nood en in mijn voorbede voor de zijnen. Zoals ik in mijzelf ben, kan God mij niet verhoren. Maar als ik kom op de grondslag van het werk van zijn Zoon, ja, dan hoort God. Terwijl Samuël bezig is te offeren, rukken de Filistijnen op, maar de Here komt voor zijn volk op. De Israëlieten hoeven slechts de resultaten van Gods handelen in ontvangst te nemen. Er wordt een steen opgericht ter herinnering aan deze overwinning en vooral aan Hem aan Wie deze overwinning te danken is.

Lees nu nog een keer 1 Samuël 7.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer Jezus, dank U dat U voor mij bidt. Vader, dank U dat U mij aanziet in de Geliefde en dat ik, zoals zo vaak, ook vandaag die gedenksteen mag plaatsen: tot hiertoe heeft de Here geholpen.

'On line' betekent volgens het woordenboek: direct verbonden met een computernetwerk.
'On line' betekent voor dit stukje: direct verbonden met God voor een gesprek.

ON LINE
luister naar en spreek tot God

VAN DE WERKVLOER

John Bax

Red hen die ten dode gegrepen zijn, wend u niet af van hen die ter slachting wankelen (Spr. 24:11)

Dit is voor vele medewerkers hier binnen de Stichting "In de Vrijheid" een bekend bijbelgedeelte dat hen motiveert om de gasten te begeleiden.

Programma rondom het huis

Het programma duurt één jaar voor drugsverslaafden. Het centrum is een Christelijk centrum. Geloven is echter geen voorwaarde voor opname, wel wordt respect gevraagd voor deze levensovertuiging. Het is de basis van het werk binnen de Stichting. Tijdens de opvang wordt er een onderzoekje gedaan naar de verslavingsoorzaken. Het programma helpt bij het verwerken van negatieve ervaringen in het verleden, schuldvragen, schaamte en leidt naar een meer gedisciplineerd leven met betrekking tot hygiëne, arbeidsethiek, sociale vaardigheden en geestelijke ontwikkeling. Tijdens het programma worden privileges en verantwoordelijkheden toegekend naarmate de persoonlijkheidsontwikkeling positief voortgang vindt.

In de eindfase wordt de bewegingsvrijheid steeds groter en wordt er naar de herintrede toe gewerkt. Sommigen gaan terug naar vrouw en kinderen. Bij anderen zoeken wij naar eventuele herintredebegeleiding, soms in de vorm van een kamerbegeleidingsproject.

Programma onderdelen:
* gespreksgroepen/soc. vaardigheden
* sport/wandelen
* creativiteit
* bijbelstudies/educatie
* arbeid/klussen/tuin/kleding/corvee
* ontspanning/videofilm/tafeltennis/
* dart/uitjes
* bel/avond/bezoekregeling

Stichting In de Vrijheid werkt samen met veel andere organisaties, maar voorziet ook zelf in mogelijkheden voor kamerbegeleiding.

Veel gasten zitten in een omkeerproces (bekering) afkeren -of omkeren- van de slechte, boze werken van de zonde. Dit 'omkeren' is noodzakelijk, omdat ze op de verkeerde weg waren of zijn. Ze volgden niet de weg die God hen voorhield, integendeel, ze gingen hun eigen weg.

De Bijbel zegt hierover in Jesaja 53:6: *"wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder tot zijn eigen weg".* Omdat we onze eigen weg volgden, is het noodzakelijk dat wij ons allen bekeren, om gered te worden, *"om de levende en waarachtige God te dienen en zijn Zoon uit de hemelen te verwachten"* (1 Thess. 1:9).

De werkvloer van John bevindt zich op het pastoraal terrein. Hij werkt o.a. bij Stichting : "In de Vrijheid" waar hij drugsverslaafden begeleidt. Diverse andere instellingen verwijzen mensen naar hem door voor verdere pastorale gesprekken. Tevens houdt hij telefonische spreekuren op het gebied van verslaving, occulte gebondenheid en machtsmisbruik. Hij evangeliseert op de marktdagen in Goes, Zierikzee en Middelburg. Heeft bovendien een bijbelstudie aan huis en houdt af en toe lezingen over genoemde onderwerpen.

CONFLICTEN OPLOSSEN VANUIT BIJBELS OOGPUNT

Ken Sande *Thema artikel* *slot*

In het voorafgaande deel hebben we gezien, dat we conflicten kunnen beschouwen als een unieke kans om God te verheerlijken! Wanneer we bereid zijn vanuit de Bijbel naar onszelf en naar anderen te kijken, ontvangen we de oplossing voor de meeste problemen.

Ga heen en toon je broeder zijn fout

Nog een sleutelprincipe van vrede maken is dit: anderen te laten begrijpen hoe zij bijgedragen hebben aan het conflict. Voordat je nu wegrent om iemand hiermee te confronteren, wil ik je er echter aan herinneren dat het goed is om kleine overtredingen door de vingers te zien (zie Spr. 19:11). Over het algemeen kun je een overtreding door de vingers zien, als je op elk van de volgende vragen 'nee' kunt zeggen:

- Is deze fout een *ernstige verontering van **God***?
- Heeft deze een ***relatie** blijvend kapot gemaakt*?
- Heeft deze ***andere mensen** ernstig gekwetst*?
- Heeft deze ***degene die de overtreding beging** ernstig gekwetst?*

Als je 'ja' moet antwoorden op een van deze vragen is het een overtreding die te ernstig is om door de vingers te zien. In dat geval is het zo, dat Gods Woord je gebiedt om heen te gaan en met de overtreder privé en in liefde te spreken over deze situatie (zie Matt.18:15). Als je dat doet, denk er dan aan, dat je:

- bid om ootmoed en wijsheid
- overweeg je woorden zorgvuldig (denk eraan hoe jij zou willen worden geconfronteerd)
- wees mogelijke reacties vóór en zorg voor passende antwoorden (voorbereiding kan heel nuttig zijn.)
- kies de goede tijd en plaats (spreek onder vier ogen, als dat mogelijk is)
- veronderstel steeds het beste over de andere persoon, totdat je feiten hebt die het tegendeel bewijzen (Spr. 11:27)
- luister zorgvuldig (Spr. 18:13)
- spreek alleen om anderen op te bouwen (Ef. 4:29)
- vraag hoe je overkomt aan de ander (vraag feedback)
- houd je grenzen in de gaten (alleen God kan mensen veranderen; zie Rom. 12:18; 2 Tim. 2:24-26)

Als een eerste confrontatie een conflict niet oplost, geef het niet op. Overzie wat er gezegd en gedaan is en bekijk de mogelijkheden om een betere aanpak te kiezen bij een volgend gesprek. Het kan wijs zijn een geestelijk volwassen vriend te vragen om advies hoe de ander beter benaderd kan worden. Probeer het dan nog een keer met even sterke gebedsondersteuning.

Wanneer herhaalde voorzichtige pogingen in een privé gesprek niet vruchtbaar blijken te zijn en de zaak is te ernstig om door de vingers te worden gezien, moet je een of twee andere mensen vragen mee te gaan naar jouw opponent om je te helpen deze moeilijkheden op te lossen door bemiddeling, tussenkomst of gemeentelijke tucht (zie Matt.18:16-20).

In 1 Korinthe 6:1-8 lezen we meer over begeleiding om zulke hulp te ontvangen.

Ga heen en verzoen u

Een van de meest unieke kenmerken van bijbels vredemaken is het geven van oprechte vergeving en verzoening. Zelfs christenen, die de grootste vergeving van de wereld hebben ervaren, falen om te laten zien wat vergeving is voor anderen. Om onze ongehoorzaamheid te bedekken, gebruiken we vaak de oppervlakkige opmerking: 'Ik vergeef haar - maar ik wil niets meer met haar te maken hebben.' Maar denk er eens aan, wanneer God nu eens tegen jou zou zeggen 'Ik vergeef je; maar ik wil niets meer met je te maken hebben…'? Prijs God, dat Hij nooit zoiets zegt! In plaats daarvan vergeeft Hij je volkomen en opent de weg voor werkelijke verzoening. Hij vraagt je anderen te vergeven op precies dezelfde manier. 'Verdraag elkaar en vergeeft elkaar, als de een tegen de ander een verwijt heeft; zoals ook Christus u vergeven heeft' (Kol. 3:12-14; zie ook 1 Kor. 13:5; Ps. 103:12; Jes. 43:25). Een manier om Gods vergeving na te volgen is *vier specifieke beloften* te doen als je iemand vergeeft. Ik zal:

1. niet meer denken aan dit voorval,
2. deze gebeurtenis niet meer ophalen en het tegen je gebruiken,
3. er niet met anderen over praten,
4. niet toestaan, dat deze gebeurtenis tussen ons in komt te staan of onze persoonlijke relatie in de weg staat.

Denk eraan, dat vergeving een *geestelijk proces* is, dat je niet volledig zelf kunt volbrengen. Daarom, als je probeert anderen te vergeven, vraag God om genade om je in staat te stellen Zijn wonderbare vergeving uit te werken.

Handel op Bijbelse wijze

Ook als je erin slaagt een persoonlijke overtreding door belijdenis en vergeving op te lossen, moet je rekening houden met problemen waarbij geld, eigendommen of eigen rechten bij betrokken zijn.

Deze gevolgen mogen niet verdoezeld worden of automatisch overgeheveld worden naar een hogere instantie. In plaats daarvan moet er gehandeld worden op een bijbelse, trouwe manier.

In het algemeen moet je proberen door *samenwerking* om te gaan met wezenlijke zaken in plaats van op een *concurrerende* wijze.

Met andere woorden, in plaats van agressief je eigen dingen na te jagen en anderen hun zaakjes zelf maar uit te laten zoeken, moet je opzettelijk erop uit zijn oplossingen te zoeken die heilzaam zijn voor ieder die erbij betrokken is.

Wat de apostel Paulus naar voren bracht geldt nu nog: "Doet niets uit partijzucht of uit ijdele roem, maar laat elk in nederigheid de ander uitnemender achten dan zichzelf; laat ieder niet alleen op zijn eigen belangen, maar ieder ook op die van anderen zien" (Fil. 2:3-4; zie ook Matt. 22:39; 1 Kor. 13:5; Matt. 7:12).

Een bijbelse aanpak om te handelen kan samengevat worden in vijf basisstappen, die we De Vijf B's zullen noemen:

- **bereid** je voor (bid, zet de feiten op een rij, zoek godvrezende raadslieden, ontwikkel mogelijkheden),
- **bevestig** relaties (toon werkelijke zorg en respect voor de ander),
- **begrip** tonen voor de interesses van de ander (leer de punten kennen waar de ander bezorgd over is, zijn wensen, onmogelijkheden of vrees),
- **brainstorm** in het gebed (zoek naar creatieve oplossingen),
- **bedenk** mogelijkheden die haalbaar en logisch zijn (overweeg en ga niet argumenteren met jezelf).

Als je nooit eerder deze manier bezig bent geweest, zal het tijd kosten om deze beginselen toe te passen in de praktijk. Bovendien zul je soms advies van anderen nodig hebben om ervan te kunnen profiteren. Maar het is de moeite waard, omdat het toepassen van bovenstaande principes je zal helpen om niet alleen een actueel probleem op te lossen, maar ook doeltreffender te handelen op alle andere terreinen van het leven.

Wees voorbereid op onredelijke mensen

Als je reageert op een conflict moet je je realiseren dat mensen hun hart kunnen verharden en weigeren zich met je te verzoenen. Er zijn twee mogelijkheden, waarmee je je kunt voorbereiden op deze mogelijkheid.

***Ten eerste*:** denk eraan dat God succes niet meet in betrekking tot behaalde resultaten, maar in betrekking tot trouwe gehoorzaamheid. Hij weet dat je andere mensen niet kunt dwingen te handelen op een bepaalde manier. Daarom zal Hij jou niet verantwoordelijk stellen voor hun handelen of voor de uiteindelijke uitkomst van een conflict.

Alles wat God verwacht van je, is zo trouw mogelijk te gehoorzamen aan Zijn geopenbaarde wil (zie Rom. 12:18). Als je dat doet, afgezien van de uitkomst van het conflict, kun je voort wandelen met een zuiver geweten voor God, wetend dat Zijn waardering is: 'Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf'.

Ten tweede, besluit dat je niet zult opgeven een bijbelse oplossing te vinden. Als een probleem niet gemakkelijk opgelost is, kun je in de verleiding komen te zeggen 'Nou ik probeerde alle bijbelse beginselen die ik weet toe te passen, en toch werkten ze niet. Ik moet het maar eens op een andere manier proberen (terwijl je bedoelt 'op de wereldse manier').

Een christen moet nooit de Bijbel sluiten. Als je een probleem probeert op te lossen, maar niet het gewenste resultaat ziet, moet je Gods aangezicht des te meer zoeken in het gebed en Zijn Woord bestuderen en acht geven op de raadgevingen van Zijn gemeente. Als je dat doet, houd je het uitzicht op Christus en alles wat Hij reeds gedaan heeft voor je (zie Kol. 3:1-4).

Het is ook nuttig de *Vijf Principes van Kwaad Overwinnen* op te volgen:

1. Houd je *tong* in toom ('Zegent wie u vervolgen' zie ook Ef. 4:29),
2. Zoek godvrezende *adviseurs* (blijf omgaan met anderen en raak niet geïsoleerd),
3. Ga door met het *doen van het goede* (zie 1 Petr. 2:12, 15 en 3:15b-16),
4. Houd rekening met je *grenzen* (in plaats van je te wreken, blijf binnen de juiste bijbelse lijnen),
5. Gebruik het allerbeste wapen: *geconcentreerde liefde* (zie ook Joh. 3:16; Luk. 6:27-31).

Tenslotte zullen deze stappen je bewaren om te verzuren door je eigen bitterheid of boosheid als anderen doorgaan je opzettelijk tegen te staan. In andere gevallen echter heeft God dergelijke acties uiteindelijk gebruikt om bepaalde personen tot inkeer te brengen (zie 1 Sam. 24:17-22). Ook als anderen volharden in het kwaad, mag je vertrouwen dat God alles in Zijn hand heeft en zal handelen met hen op Zijn tijd (zie Ps. 10 en 37). Het volmaakte Voorbeeld van geduld om lijden te verdragen, lezen we van de Heer Jezus (zie 1 Petr. 2:19-21) en als we dit navolgen, is het uiteindelijk tot ons bestwil en Zijn verheerlijking.

(Vervolg van pagina 9)

Ontvang hulp van Boven

Niemand van ons kan volledige en bestendige vrede met anderen maken in eigen kracht. We moeten hulp van God ontvangen.

Maar voordat we die hulp kunnen krijgen, is het nodig dat we zelf ‘vrede met God’ hebben door het geloof in de Heer Jezus. Dat betekent ***ten eerste***, dat je belijdt een zondaar te zijn en de wetenschap dat er geen manier is om Gods goedkeuring te krijgen door je eigen verdiensten. (Rom. 3:20 en Ef. 2:8-9).

Ten tweede, het betekent geloven dat Jezus de volle straf betaalde voor jouw zonden, toen Hij stierf op het kruis (Jes. 53:1-12; 1 Petr. 2:24-25). Als je gelooft in de Heer Jezus, dan heb je werkelijk vrede met God (Rom. 5:1). Vanuit Zijn vrede geeft God je een groeiende mogelijkheid om vrede te maken met anderen door de vredemakende principes op te volgen die de Bijbel ons leert, veel daarvan is hierboven beschreven (zie Fil. 4:7 en Matt. 5:9).

Ontvang hulp van de gemeente

Als God je helpt om deze vredemakende principes te leren, ben je in staat om zelf de meest normale meningsverschillen van het dagelijks leven op te lossen. Soms echter kom je situaties tegen, waarin je niet weet hoe je moet handelen. In zulke situaties is het goed om je te wenden tot een geestelijk volwassen persoon in de gemeente, die je raad kan geven hoe je deze principes het beste kunt toepassen.

In de meeste gevallen zal zo’n advies je in staat stellen terug te gaan naar die ander met wie je het moeilijk hebt en de problemen in de privé-sfeer op te lossen. Als de persoon van wie je raad wilt vragen niet veel ervaring heeft in het oplossen van conflicten, maar wel Engels spreekt, kan het helpen hem of haar Ken Sande’s boek te geven *‘A Biblical Guide to Resolving Personal Conflict.’* dit voorziet in praktische principes hoe je mensen kunt begeleiding die een probleem met anderen willen oplossen.

Als individueel advies je niet in staat stelt een probleem op te lossen, moet je een of twee wederzijdse en gewaardeerde vrienden van jou en van je ‘tegenspeler’ vragen om je te helpen jouw probleem bij te leggen door bemiddelaars en scheidsrechters te zijn. (Zie Matt. 18:16-17 en 1 Kor. 6:1-8).

Meer informatie over begeleiding en hulp om een conflict op te lossen kun je krijgen bij *‘Peacemakers Ministries’* (www.hispeace.org).

Colofon

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De Apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: **‘… groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus’** (2 Petr. 3:17 en 18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Elektronisch magazine

‘Rechtstreeks’ is een elektronisch blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt per e-mail op info@oudesporen.nl

Maandelijks ontvangt u dan dit blad in PDF formaat. Dit is met het programma AcrobatReader® (een gratis programma van Adobe) te lezen. ‘Rechtstreeks’ afmelden kan ook per e-mail. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site www.oudesporen.nl

Medewerkers:

John Bax; Hugo Bouter; Ger de Koning; Andries Loos; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Thessalonica 5:21 ons leert.

Copyright

Alle artikelen zijn alleen voor privé-gebruik bedoeld. U kunt ze ook zonder te vragen privé verspreiden. Wanneer u artikelen wilt afdrukken en uitgeven op commerciële wijze of ze wilt publiceren op internet, is dit alleen mogelijk na schriftelijke toestemming van de redactie. © Van de artikelen die in ‘Rechtstreeks’ gepubliceerd worden, liggen de publicatierechten bij de diverse auteurs.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres:

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

Index Rechtstreeks

Jaar: 2004 Jaargang: 1

Jaargang 1, Nr. 1

1 Verwachtingen; Het probleem van menselijke verwachtingen; ; G.W. Steidl
2 Bartimeüs; Deel 1: Wat baat je goede afkomst?; Mark. 10:46-52; H. Bouter
3 Vragen; ; ;
4 On line; Deel 1: Naomi en Ruth; Ruth 1; M.G. de Koning
6 De twee gordels van de Hogepriester; ; ; Alf. Guignard
7 Van de werkvloer; Ik ben ten einde raad; ; J. Bax
8 Van de redactie; Waarom dit blad?; ; J.P. Spoor

Jaargang 1, Nr. 2

1 Denk aan je toekomst:; Je leeft maar één keer; ; W. McDonald
2 Bartimeüs; Wat verwacht je van Mij?; Mark. 10:46-52; H. Bouter
3 Replay; Deel 1: Lasteren tegen de Geest; ; M.G. de Koning
4 On line; Deel 2: Ruth ontmoet Boaz; Ruth 2; M.G. de Koning
6 Mattithja de Korachiet; Deel 1: Toezicht houden tijdens de nacht; 1 Kron. 9:31;
7 Van de werkvloer; Radeloos en ellendig; ; J. Bax
8 Van de redactie; In de kinderschoenen; ; A. Loos

Jaargang 1, Nr. 3

1 Prioriteiten; ; ;
2 Bartimeüs; Deel 2: Hem volgen op de weg; Mark. 10:46-52; H. Bouter
3 Replay; Deel 2: Lasteren tegen de Geest (2); ; M.G. de Koning
4 On line; Deel 3: Ruth geeft zich aan Boaz; Ruth 3; M.G. de Koning
6 Mattithja, de Korachiet; Deel 2: Toezicht op het bakwerk; 1 Kron. 9:31;
7 Van de werkvloer; We konden niets anders doen dan verzorgen; ; J. Bax
8 Van de redactie; De "broodkorf" niet te hoog hangen; ; H. Bouter

Jaargang 1, Nr. 4

1 Van de redaktie; Relaties; ; M.G. de Koning
2 Een eervol sterfbed; Deel 1: Het afscheid van de man Gods; 2 Kon. 13:14-19; H. Bouter
3 Replay; Blijven in de wijnstok; Joh. 15:2,6; H. Bouter
4 De toekomst is dichtbij; Deel 1: 1000 jaar vrede; ; W. Mücher
6 On line; Deel 4: Ruth geeft zich aan Boaz; Ruth 4; M.G. de Koning
7 The Passion of the Christ; Reactie op de film; ; M.G. de Koning
8 Mattithja, de Korachiet; Deel 3: Toezicht op de Woning; 1 Kron. 9:31;
9 Van de werkvloer; Op de trap van het stadhuis; ; J. Bax
10 Wel in de wereld, maar niet van de wereld; ; ; H. Bouter

Jaargang 1, Nr. 5

1 Van de redaktie; De meimaand en Guido Gezelle; ; J.P. Spoor
2 Een eervol sterfbed (2); Deel 2: Het afscheid van de man Gods; 2 Kon. 13:14-19; H. Bouter
3 Reply; Van de duisternis tot het licht; Hand. 26:18; H. Bouter
4 De toekomst is dichtbij; Deel 2: De wedergeboorte van Israël; Ez. 37:1-14; W. Mücher
5 WoordStudie; Oprechtheid; ; G. Kramer
6 On line; Deel 1: De geboorte van Samuël; 1 Sam. 1; M.G. de Koning
7 Van de werkvloer; Opdat hij de werken van de duivel zou verbreken; 1 Joh. 3:8b; J. Bax
8 Over relikwieën en menselijke tradities; Deel 1: De koperen slang; ; D.R. Reid
10 Kennis; ; Ef. 5:15; J.N. Darby

Jaargang 1, Nr. 6

1 Van de redaktie; Nederigheid; ; A. Loos
2 Christus geeft overvloed (1); Blijmoedig geven; 2 Kon. 4:42-44; H. Bouter
3 Reply; Christus 'overstijgt' de beelden; ; H. Bouter
4 De toekomst is dichtbij; Deel 3: De gelijkenis van de vijgenboom; Matt. 24:32,33; W. Mücher
5 WoordStudie; Rechtop in alle opzichten!; ; G. Kramer
6 On line; Deel 2: Wie Mij zal eren, zal Ik eren; 1 Sam. 2; M.G. de Koning
7 Van de werkvloer; Een gevangenis van leegte; Ps. 107:4-6; J. Bax
8 Over relikwieën en menselijke tradities; Deel 2: De gouden efod; ; D.R. Reid
10 De bron Lachai-Roï; ; Gen. 16:7-14; H. Bouter

Jaargang 1, Nr. 7

1 Van de redaktie; Vakantie; ; H. Bouter
1 Christus geeft overvloed (slot); Eten en overhouden; 2 Kon. 4:42-44; H. Bouter
3 Reply; Saul en de waarzegster te Endor; ; Eugene P. Vedder
4 De toekomst is dichtbij; Deel 4: 1000 jaar vrede; Matt. 24:32,33; W. Mücher
5 WoordStudie; Nauwkeurigheid; ; G. Kramer
6 On line; Deel 3: De roeping van Samuël; 1 Sam. 3; M.G. de Koning
7 Van de werkvloer; Stemverheffingen op straat; Spr. 1:20; J. Bax
8 Onverwachte proeven; Drie testen voor de strijders van Gideon; ; D.R. Reid

Jaargang 1, Nr. 9

1 Van de redaktie; Enthousiast voor de Heer Jezus; ; M.G. de Koning
2 Veilig in de Ark; ; ; H. Bouter
3 Reply; Plaats bereiden; Joh.14:2; H. Bouter
4 De toekomst is dichtbij; Deel 5: 1000 jaar vrede; ; W. Mücher
5 WoordStudie; Paulus' altaren; ; G. Kramer
6 On line; Deel 4: De ark buitgemaakt; 1 Sam. 4:1-11; M.G. de Koning
7 Van de werkvloer; kickcultuur; ; J. Bax
8 Internet & Pornografie; ; ; M. van Baaren

Jaargang 1, Nr. 10

1 Van de redaktie; Het doel van de christen; Fil.3:10; J.P. Spoor
2 Warm, koud of lauw; Een sluipende ziekte; Op. 3:14-26; H. Bouter
3 Reply; De Stem van God; Joh.14:2; E.P. Vedder
4 De toekomst is dichtbij; Deel 6: 1000 jaar vrede; ; W. Mücher
5 WoordStudie; Geduld, Lankmoedigheid, Volharding; ; G. Kramer
6 On line; Deel 5: De eer is weg uit Israël.; 1 Sam. 4:12 - 5:12; M.G. de Koning
7 Van de werkvloer; In donkerheid en diepe duisternis; Ps.107:10-16; J. Bax
8 Lot; In vijf stappen naar de ondergang; Gen.13:12; D.R. Reid

Jaargang 1, Nr. 11

1 Van de redaktie; Echt of nep?; ; A. Loos
2 Driemaal behouden; Verleden, heden en toekomst; ; H. Bouter
3 Reply; Lasteren van de Geest; ; M.G. de Koning
4 De toekomst is dichtbij; Deel 7: 1000 jaar vrede; ; W. Mücher
5 WoordStudie; Bloed; ; G. Kramer
6 On line; Deel 6: De ark terug naar Israël; 1 Sam. 6; M.G. de Koning
7 Van de werkvloer; Stel je voor dat God echt bestaat wat dan?; Jes. 55:7; J. Bax
8 Conflicten oplossen vanuit Bijbels oogpunt; Deel 1; ; K. Sande

Jaargang 1, Nr. 12

1 Van de redaktie; Vrede; ; H. Bouter
2 Driemaal Vrede; Vrede met God, vrede van God en herstellende vrede; Joh. 20:19-29; H. Bouter
3 Reply; De zeven bazuinen; ; W. Mücher
4 De toekomst is dichtbij; Deel 8: 1000 jaar vrede; ; W. Mücher
5 WoordStudie; Vertalen, verklaren of beide?; ; G. Kramer
6 On line; Deel 7: Israël bekeert zich; 1 Sam. 7; M.G. de Koning
7 Van de werkvloer; Red hen; Spr. 24:11; J. Bax
8 Conflicten oplossen vanuit Bijbels oogpunt; Slot; ; K. Sande